do ſcdo appellat:ſʒ appellatioñe nõ pſeqr. hic videret decre.locū hre. Ar.š.c.pxi.videret ꝯ p id qd.j.dicam: ꝙ credo vbi renūciat ſpōte:q̃ſi licet tarde vtat iur cõſilio expectãdo euẽtū negocij pncipal:ꝛ ſic nõ poſſet renus reſiſtat:vt.j.dicã. a ❡ Succūbit. Si ſuccūbit in ſcda appellatiõe ꝗ tres habet ſententias ꝯ ſe. et ſic a tertia nõ licuit appellare. eo.ti. directe.et .c. ſua nobis.C.ne li.in vna cã.l. vna.š. ca.cõpil.de re iudi.c.j. b ❡ Diffinitiua. Lata ſiue per pmū ad quē debuit cã remitti ex q̃ fuit pnūciatū male appellatū p q̃cūqȝ man⁹.ď excep.dilecte.ſiue p vltimū q̃ forſan ex vi delegatiõis i pncipali pceſſit:ſiue p aliuȝ ad quē forte poſt cãm remiſſam ad pmū fuit i alio articulo bñ appellatū:ita ꝙ expedito appellatõis articulo diffinit poſtea pncipale. c ❡ Sup ea. Peremptoria ſic tertia repulſa.ꝛ ē mirabile ꝙ nõ appellãs audit vt in pdi.decre.fi.ſʒ ſcdo appellãs ꝛ ſuccūbēs nõ vt h: cū ſcda repulſio appellatiõis nõ deberet plus poſſe q̃ȝ appellatiõis omiſſio. Nã ꝛ in appellatiõe a diffinitiua eq̃param⁹ iſta nõ appellare:vl ſcdo appellare ꝛ ſuccūbere.ſʒ licet iſta eq̃parēt in diffinitiua i interlocutoria nõ:lata enī tali iterlocutoria ſm leges ñ debuit: ſm canones potuit appellatiõȝ differre ad euētū negocij pmi Primū pȝ.C.ď epi.aud.l.ij.ď iud.aptiſſimi.C.e.ti.eos .§.ſup his.ꝛ q̃rū ap.nõ reci.l.pe. Scdm ptȝ i pdic.decre.vlti.ſi q̃ diſtulit iur ꝯſilio:ꝛ poſtea victus appellauit ꝯtra taleȝ interlocutoriã audit.ſʒ ſi poſſeten⁹ talē interlocutoriam impugnauit.ſcȝ ſemel ꝛ iterum appellãdo ille articulus tam ſolēniter diſcuſſus vlterius examinari nõ debet ex quo in ſecūda ſuccubuit. p qd videtur ꝙ etiam iudex cauſe principalis ante diffinitiuaȝ nõ poſſit illam interlocutoriam reuocare:niſi tunc ſcȝ in cauſa appellatiõis interpoſite a diffinitiua. ❡ Prius. In cauſa pncipali. e ❡ Inepte.ſi.de iudi.examinata.ff.de flumi.l.j.§.labeo. Exemplū:petebas hereditatē vl electiõis ꝯfirmationem excipiebã te illegitimū. ꝛ q: nõ ſpecificaui qd debui.tertio ſuccubui: qd nõ ſpecifico in appellatione diffinitiue.ſup q̃ vide qd ſcpſi q̃ fi.ſint legit. pueniť ſuper.j.glo. Ad idē factū q̃ ſcpſi de elec.dudū.ij.i pn.vl ꝯ pulſum poſſeſſionē peterē excipiebã ď crimine.nunc addo infamiã.de accu.accedēs.vl cū ius cõe fundaret actionē tuã excipiebã de pſcriptiõe.nūc expmo titulū de pſcp.c.j.li.vj.vl opponebã pemptoriã nõ puilegiatã:vt li.nõ ꝯte.c.j.li.vj.in vim dilatorie ad ipediēduȝ lit.ꝯteſt.ſuccubui pmo ſcdo ꝛ tertio.rediēs ad iudiceȝ pncipalis cauſe lata diffinitiua.a qua appellaui:illaȝ exceptionē in vim pemptorie pponere potero.

a ſuccumbit: non eſt in cauſa b appellatiõis poſtmodū a diffinitiua emiſſe audiendus vlterius ſuper ea: niſi tunc rite d ppoſita ex eo pus repulſa fuiſſet: q: e pponebatur inepte

Titulorꝫ ꝛ capitulorꝫ tertij libri Annotatio.

De Uita ꝛ honeſtate clericorū. Titulus I
Capitula
Dioceſanis I
Quoniam q̃ II
De Prebendis et dignitatib⁹ Titulus II
Capitula
Si dignitatē. I
Per litteras II
Si plures III
Si romanus IIII
Si de beneficio V
Si iuxta VI
De Cõceſſiõe p.ꝛc. Ti.III
Capitulū vnicū
Cum ei quem
De Rebus eccleſie non alienãdis. Ti.IIII
Capitula
Monaſteriorꝫ I
Si vna II
De Rerū pmutatiõe Ti.V
Capitulū vnicū
Ne conceſſione iuris
De Teſtamentis ꝛ vltimis voluntatibus Ti.VI
Capitulū vnicū
Religioſis
De Sepulturis Ti.VII
Capitula
Eos qui I
Dudum II
De Decimis:primitijs ꝛ oblationibus. Ti.VIII
Capitula
Religioſi I
Si beneficiorum II
De Regularibus ꝛ tranſeuntibus ad religionē. Ti.IX
Capitula
Ut pfeſſores I
Eos qui II
De Statu monachorum ꝛc. Titulus .X
Capitula
Ne in agro I
Attendentes II
De Religioſis domib⁹. Ti.XI
Capitula
Cū de q̃buſdam I
Quia contingit II
De Iurepatronatus Ti.XII
Capitula
Ut conſtitutio I
Plures ab vno II
De Cenſib⁹:exactionib⁹ ꝛ procuratoribus Ti.XIII
Capitula
Cum ſint nature I
Ad noſtram II
Preſenti III
De celebratione miſſarūȝ ꝛ alijs diuis offi. Ti.XIIII
Capitula
Graui I
Dignum pfus II
De baptiſmo ꝛ eius effectu Ti. XV
Capitulū vnicū
Preſenti
De Reliquijs ꝛ veneratiõe ſanctorum Ti.XVI
Capitulū vnicū
Si dominum
De Immunitate eccleſiarum Titulus. XVII
Capitulū vnicum
Quoniam

Finis

De vita ⁊ honeſtate clericoꝝ

Clemēs. v. in ꝯcil'. Vien.

Punit clericos coniugatos ⁊ alios perſonaliter ⁊ publice carnificū ⁊ tabernarioꝝ officiū exercētes: q̄ p dioceſanos nominatim ⁊ tertio moniti illud officiū nō dimittūt vel dimiſſum reaſſumūt: excitant etiā dioceſanos ꝯ illos clericos q̄ ſeculares act⁹ exercent. hoc dicit Jo. an. ca. I

a Dioceſani locoꝝ diſtricte ꝑcipimus: vt b c clericos carnificum ſeu d macellarioꝝ e aut tabernariorum officium f publice ⁊ ꝑſonalit̄ exercētes g h nominatim ⁊ tertio moneāt: vt ſic ab hmōi officijs īfra cōuenientē terminū monētium i ipſoꝝ arbitrio moderandum k deſiſtant: ⁊ q ipa nullo vnq̄ l tp̄e reaſſumūt. Qui ſi taliter moniti ab his non deſti m terint: aut ipſa vt premiſſum n eſt exercendo reaſſūpſerint: o p qūcūq̄ ꝯiugati oīno: nō con q iugati ꝟo in reb⁹: ⁊ ſi oīno in cedāt vt laici: in ꝑſonis priui r legium clericale q̄diu ꝑmiſ s ſis inſtiterit: eoipo amittāt. t Aduerſus ꝟo alios clericos negociatiōib⁹ vel cōmercijs ſecularib⁹ vel officijs nō ꝯuenietib⁹ clericali ꝓpoſito publice inſiſtentes vel arma portātes: ſic canonica ſerua v re ſtudeant inſtituta q et illi ab exceſſib⁹ cōpeſcant hmōi: ⁊ ipſi de damnabili circa hec negligentia nequeāt rephendi. I dē.

Premiſſo exordio punit primo clericos beneficiatos vtentes publice virgata vel partita veſte. Secundo ſubdiaconos ⁊ diaconoſ. Tertio omnes clericos tonſuram publice cum tali veſte portantes. Quarto habentes dignitatē: perſonatum beneficiū curatū ⁊ ſacerdotes ⁊ religioſos publice portantes talem veſtem vl' inſulā. Quinto punit oēs predictos vtentes tabardo notabiliter breui integre foderato. Sexto certas caligas clericis interdicit Joh. an. ca. II

Quoniā q̄ abiect' veſti x bus proprio congruentibus ordini alias aſſumere ... ī pu/

Diuiſio

a Dyoceſanis. Tria fac: ꝑcipit: punit ⁊ excitat Secūda ibi: Qui ſi. Tertia ibi: Aduerſus. determinat ⁊ declarat decre. pe. in ꝑn. ⁊ vlti. eo. ti. ⁊ qđ no. Guil. in ſpe. de cle. ꝯiu. ⁊. ſ; nūq̄d dioceſ. Et no. ꝟbum dioceſanis: nō dicit ordinarijs locorum. Sic. s. ea. cōpil. ꝺ ſequeſ. poſ. c. j. p qđ videtur q alij ordinarij licꝫ in loco iuriſdictionē habeāt: hoc nō poſſint inq̄ tū hec cōſtitutio nouū induc. ⁊ fa. qđ dicā. j. ꝺ iurepa. c. j. poſt ꝑn.

b Clericos. Puta q includat etiā exemptos q̄ delinq̄rēt in loco nō exēpto: cuꝫ p id ſubſunt dioceſanis: vbi ꝟo delinq̄rēt i loco exempto: nō videt̄ q ad illos extendat̄ hec conſtitutio: cū excitet officiū dioceſanoꝝ tm̄. ad hoc de offi. ordi. licet. ⁊. c. pe. maxime quia q̄ iura iſta volunt dare iuriſdictionē ſup exemptos: h̄ exꝑmūt vt pꝫ. s. ea. compil. de ſup. negligen. ꝑla. ca. vno. cū ſuis ꝯcor.

Carnifex

c Carnificū. Carnifex dicit̄ a carnifico as. q₂ carnes fac̄ ⁊ vendit. facit ꝺ ap. ſignificante. vnde ⁊ homicide ſolēt dici carnifices.

d Macellarioꝝ. Hi ſic dicunt̄: q₂ pecora vl' quadrupedia mactāt. a macello as. qđ eſt mactare et trucidare. ⁊ ꝓpter honorē ⁊ vilitatē iſtoꝝ duoꝝ officioꝝ. ſ. macellarij ⁊ tabernarij. hoc eſt ſpāliter de his ꝓuiſum. ⁊ licet multa ſint vilia. puta aptare pelles ⁊ coria ⁊ his ſilia: tñ ꝯſtitutio locū habet ſolū in exꝑſſis.

Taberna

e Tabernariorū. Taberna dicta eſt a tabulis q̄ mercib⁹ ſubſternūtur ⁊ ꝓprie d₂ domus in q̄ panes vinuꝫ ⁊ carnes cocte vendunt̄. talia loca nedū tenere: ſꝫ nec ingredi debent clerici. e. ti. clerici. xliiij. di. clerici. f Publice ⁊ ꝑſonaliter ꝯiunctim reqrunt̄ hec duo. ſi g̃ occulte vl' p aliū hoc exercet̄: ceſſat pena licet nō culpa. ⁊ ſic ſoluitur qđ opponi poſſet de decre. fundamēta. de elec. li. vj. §. vt g̃ ⁊. §. ſeq̄n. de decre. mulieres. de ſen. excō. de reg. iu. qui facit per alium. li. vj. cū cōcor. g Nominatim: Jd eſt ꝓprijs noib⁹ coꝝ exꝑſſis: q̄ſi non ſufficiat dioceſano monere in genere clericos dioceſis ſue vel clericos talis plebanatus vel talis eccleſie ſed monere debet exꝑmendo illius vel illorum nomina. ⁊ ꝯcordat de ſen. excō. cōſtitutionē. li. vj. ⁊. j. de ſen. excō. grauis in fi. h Tertio. de ſen. excō. ſacro. ⁊. c. ꝯſtitutionē. li. vj. debet g̃ habere aliquoꝝ dieꝝ interualla: vt ibi d₂. nec videt̄ h̄ ſufficere q emanaret vnū ꝑemptoriū p hāc litteram. i Moderandū. de ap. cū ſit romana. k Nullo. Simile. de coha. cle. ⁊ muli. ſicut. l Taliter. ſ. p dioceſanos noīatiꝫ ⁊ tertio ꝑfixo termīo ꝯgruēti. m Premiſſū. ſcꝫ publice ⁊ ꝑſonalit̄. n Reſumpſerit. Lapſo termio h̄ dico q₂ ſi habuiſſent terminū mēſis ⁊ q̄nta die dimiſiſſent decimaq̄nta reaſſūpſiſſent dū mō infra terminū poſtea dimiſiſſent: nō eēt locus pene. o Qūcūq₃. q̄ſi etiā poſt tp̄a longiora. ⁊ ē ſi. ꝺ ſo₂. cog. c. ij. Jo. an. p Oino ſ. q̄ ad duo ꝑuilegia q̄ poterāt hr̄e p decre. vnicam. ꝺ cleri. ꝯiu. li. vj. et ſic hic ꝯiūgis totam illā partem ſcꝫ ꝑuilegiū clericale q̄diu ⁊c̄. m' tū facit ad id qđ no. de cle. ꝯiuga. Jo. hes in. iiij. q. ſꝫ ſi iſtō omnino intēdit perpetuitatem priuationis inducere: vt ſi cōiungatur h̄ illud verbum ſolum priuilegium clericale eoipſo amittāt: reſultaret ꝯtrarius intellect⁹ ſimilis diſputatio de hac dictione omnino. ff. de fideiuſſoribus. l. grece. §. illud. q In rebus. Proprijs in q̄bus al's gauderēt immunitate. eo. ti. c. vl. de immu. eccle. c. j. li. vj. r Q̄diu. Recuperabunt ergo reſiſtentes priuilegium: ⁊ facit de vita ⁊ hone. cle. c. vlti. et qđ ibi dixi poſt Jnno. ibi etiā no. Ber. ⁊ facit qđ no. xxxij diſt. nullus. ⁊. lxxxj. diſt. ſi qui ſunt preſbyteri. s Eoipſo. Licet g̃ ſit neceſſaria monitio: non tñ eſt neceſſaria ꝑuatio. cōcordat de ſen. excō. in audientia. c. ꝯtingit. ſi. de ꝑbē. extirpāde. de rapto. excōicationi. j. de decl. c. j. de ſta. mo. attēdentes ī fi. t Alios. Nō carnifices vl' tabernarioſ. v Jnſtituta. e. ti. c. ij. ⁊. c. clerici. ⁊. c. vno. li. vj. ne cle. vel mo. c. j. de ſen. ex. ꝯtingat.

Diuiſio

Quoniā. Diuidit̄ in ſex ptes vt patꝫ in rubro. Secūda ibi: Si ꝟo. Tertia ibi. Jdē quoq₃. Quarta ibi: Dignitatem. Quinta ibi: Sed tales. Sexta ibi. Hinc inſup. Jmola. Emanauit executiue ad iura. xxj. q. iiij. per totuꝫ. e. ti. c. pe. x Cōgruētib⁹. Cōgruētia

a blico portare rōnabili cā ceſ/ ſante p̄ſumit: pfeſſoꝝ illi⁹ or/ b dinis p̄rogatiua ſe reddit in/ dignū: p̄ſenti ꝯſtitutione ſan c cimus: qꝛ quicunqꝫ clericus d virgata vel partita publice e f g veſte vtetur niſi cauſa ratio/ nabilis ſubſit: ſi beneficiatus h extiterit: per ſex mēſes a pce/ i ptione fructuū beneficiorum k l q̄ obtinet ſit ipſo facto ſuſpē/ ſus. ¶ Si vero bñficiat⁹ non fuerit: in ſacris tm̄ ordinibus m n citra ſacerdotiū cōſtitut⁹ per idem tempus reddat eo ipſo o inabilis ad eccleſiaſticū be/ neficiū obtinendū. ¶ Idez p quoqꝫ cenſem⁹ de cleric̄ alijs q r veſtem talez ſimul ꝛ tonſurā publice deferentib⁹ clericalē. ¶ Dignitatem vero perſona/ tum ſeu beneficiū aliud obti/ nēs cui cura īmineat anima/ rum: necnon ceteri in ſacer/ dotio cōſtituti: ac religioſi q̄ libet quos oportet p decenti s am habitus extrinſeci morū intrinſecam honeſtatez oſtē/

veſtiū reſpicit nō ſolū clericos de q̄b⁹ h̄ in iurib⁹ p̄all. ꝛ monachos. ꝺ q̄b⁹. ꝫ. de ſta. mo. ne i agro. ſꝫ etiā oēs lai cos. xlj. di. §. j. ꝛ. c. p ſimoniā. xxx. di. ſi q̄s viroꝝ. ꝛ vari atur ex diuerſitate ſexuū. c. di. ſi q̄ mlier. a ¶ Ceſſante. ꝫ. c. de⁹ q̄. b ¶ Indignū. ꝺ ſen. exc. i audiētia. c. ti. ſi iu dex laic⁹. li. vj. ff. de iniu. itē apud. §. ſi q̄s v̄gines. ꝛ eſt ſi. de ſta. mo. recolentes. c ¶ Cleric⁹. In/ cludit hn̄tē p̄mā tōſurā tm̄. ꝺ eta. ꝛ q̄li. cū ꝯtingat. d ¶ Partita. di cit canon qꝙ di/ uerſi coloris vel diuerſe ptꝭ veſtꝭ eē n̄ dꝫ. xx. q. j. c. vl. i fi. alibi qꝙ ve ſtis n̄ debebat eē variata ſericꝭ tex turis nec hr̄e va rioꝝ coloꝝ orna/ menta. xxj. q. iiij. c. j. i fi. Et no. qꝙ licet veſtes rubei ꝛ viridis colorꝭ p̄hibite ſint clicꝭ. ꝫ. c. pe. pene tm̄ iſti⁹ ꝯſtōis locū hn̄t ſolū in veſtib⁹ hic ex/ preſſis: et ꝯcor. qꝙ dixi. ꝫ. c. p̄xi. e ¶ Publice. Cōcor. ꝫ c. p̄xi. f ¶ Vtet. Veſtib⁹ ergo etiā p̄us factis publice vti nō poterit ſine hac pena: nec p̄pter hoc ꝯſtitutio re ſpicit p̄terita: damnat enim ſolū futurū vſum: et facit qꝺ dixi. ꝫ. ea. compil. de eta. et quali. vt hi qui. in glo. qꝙ poſteris. g ¶ Rationabilis. Puta timoris. e. ti. c. pe. h ¶ Menſes. Inchoandos poſt talem publicam delationem. i ¶ Beneficioꝝ. oium p̄pter indefinitaꝫ de hoc de elec. vt circa. li. vj. offendit eniꝫ vniuerſuꝫ ſta tum eccleſie nec minus vnā eccleſiam q̄ꝫ aliam et ſic ſol uitur de elec. ſi cōpromiſſarius. §. huiuſmodi. et. §. ſeq. li. vj. vbi ſpecialiter offendit eccleſia ad quā indignus eligitur: vel ad quaꝫ digne electus impedit. et eſt ſimi/ le. ꝫ. de penis. c. j. poſt princi. poſſet autē talis eligere de elec. cum vinton. k ¶ Ipo facto. Hic ergo nō ē neceſ ſaria monitio nec ſnia: aliter. ꝫ. c. proxi. l. ¶ Suſpē ſus. ſi tamen interim illos perciperet nō eſt irregularis cum hoc non ſit expreſſum in iure. de ſen. excom. his q̄. li. vj. nec beneficijs priuat⁹: cū hoc h̄ nō exprimat. ſicut in caſu. ꝺ elec. c. j. §. fi. ꝛ. c. cupiētes. §. ceterū. lib. vj. tene tur tamen ad ipſorum reſtitutionē. Sed cui fiet reſtitu tio. hic videndū eſt cui accreſcant fruct⁹ tp̄e ſuſpēſionis puto quotidiane diſtributiōes accreſcāt ſocijs vt dixi. ꝫ. ea. compil. de eta. et quali. vt hi q̄. fructus prebende vel diſtincti bñficij accreſcāt eccleſie: de cleri. non reſi. c. pe. ꝛ ſic intellige qꝺ no. xcj. di. clericus vicrū. et qꝺ no. Inno. de coha. cleri. ſicut. Quid autē ſi iſti ſuſpenſi nol

Queſtio

lent interim officiare eccleſiam. an interim eligāt vl̄ eli gantur: vide qꝺ no. in p̄alle. §. ceterū. in glo. non ergo m ¶ Sacerdotiū. Hic ergo eſt ius diuerſum inter ſa/ cerdotiū et alios ſacros ordines ꝯcor. liiij. di. ex antiq̄s ue cle. vel mo. c. fi. n ¶ Per idē tp̄s. Sex menſium. o ¶ Inabilis. Tenet Guil. in ſpe. ti. ij. §. ſupeſt. v. ſed nunquid pōt. qꝙ legatus ꝛ ep̄s hanc penā infligere poſ ſint: etiam in ppetuum clerico et laico ex cā. et vides qꝙ in defectum bñficij ſuccedit hec pena inabilitatis ali/ bi deficiēte bñficio ſuccedit hec pena excōicatiōis. ꝫ. de decl. c. j. p ¶ Alijs. Qui nec bñficiati ſūt nec in ſa/ cris. q ¶ Tale virgatā vel partitā. r ¶ Et tonſurā.

ſi q̄ veſtē ferāt ſine tonſura nō eſt loc⁹ pene: et facit ad ea q̄ no. et ſcripſi. de apoſta. tue. vides eni qꝙ ꝯſtitut⁹ in minorib⁹ ſecularib⁹ veſtib⁹ vtens nō incurrit hāc penā niſi imiſceat tōſurā. Et qꝛ de tonſura clericoꝝ iura va rijs verbis vtunt. quedā eni dicūt raſurā in p̄te ſupio/ ri ad modū ſpe/ re. xxiij. di. §. cle/ rici. et. c. ſe. dicit autē ſpera rotun ditas vel corpus ſeu ſpaciū rotun dū: quedā dicunt coronā et raſurā xij. q. j. duo ſunt. quedam tonſurā et coronam. e. ti. clerici. de cle. con uga. c. vl. ꝛ. ꝫ. de ſcele. miſ. c. j. que dam ſimpliciter tonſurā co. li. cle/ ric⁹. ſi de cle. cōiu ga. Iohes. ꝛ. c. ex parte. e. ti. c. vno. li. vj. et co. lib. de biga. altercatio/ nis. de ſen. excō. ſi iudex. et quid hec v̄ba intendāt vi/ deamus. Circa h̄ ſciēdū qꝙ clericis deputatis ad diua myſteria cōpetit raſura ꝛ tōſura in modū corone rōne figure: qꝛ corona ē ſignū regni et pfectiōis: cū ſit circu laris carēs angulo: i ſignū carētie ſordiū: qꝛ vbi angu/ lus ibi ſordes: ſe q̄ et alios v̄tutib⁹ regere et a ſordibus mūdare debēt: ꝛ ſic i deo regnabūt interernū: vt in p̄di. decre. duo. p raſurā aūt ex p̄te ſupiori capilli ſubtrahū tur ne mēs ipoꝝ p occupatiōes tp̄ales retardet a cōtē platiōe myſterioꝝ diuinoꝝ. Summitas eni capitis eſt eminentia mentis. fa de ſa. vnc. c. vno. v. in v̄tice. per ip ſius ergo denunciationē mētis releuatio deſignat: ꝛ qꝛ ꝯuerſi in myſterijs diuinis nō occupant ſupi⁹ nō radū/ tur: licet inferius tondeant: qꝛ tp̄alia deponūt. Tonſu ra vero ex p̄te inferiori capillos tondent vſqꝫ ad releuati onem ſenſuū. ſ. viſus et auditus. ne. ſ. oculos vel aures impediant: et eſt ſignū qꝙ p̄ſcindenda ſunt vitia cordis et corpis: ne intuitu diuinoꝝ impediāt: et ex his debet corona celeſtis. vn̄ dicit canon qꝙ incedere debent cleri/ ci detonſo capite et patentibus aurib⁹. xxiij. diſt. c. pe. Ex predictꝭ videt qꝙ p̄prie raſura reſpiciat partē ſupe riorē quā dicimus clericā: corona circulū capilloꝝ: ton/ ſurā abſciſionē ipoꝝ. fa. de ſen. excō. cōtingit. ij. ibi: Cir/ cūciſis crinib⁹. Hoſt. tm̄ in decre. clici. e. ti. vt ibi ſcripſi qꝺ. ꝫ. dixi clericā videtur vocare tonſurā dicēs qꝙ malo rem tonſuram et altiorē et rotundiorē coronā debet hr̄e monachus q̄ꝫ cleric⁹: ꝛ no tauit etiā de h̄ in ſum. e. ti. §. ij. Hec dicta ad diſcutiendū an tonſura cōſiſtat in cleri ca vel in tonſione criniū: vel in vtroqꝫ et ſpāliter p hoc ad textū an clericus in miorbus deferens talē veſtē cū clerica et longis crinib⁹: vel ecōtra tonſis crinib⁹. ſed ſi/ ne clerica incurrat hanc penā. ꝛ in p̄mo caſu ſi clericā caputio vel aliter cooperit: ꝛ in ſcdo ſi tonſionē criniū cooptam portat forte veſtit⁹ caputio: certū eſt qꝙ non eſt locus pene p verbū publice qꝺ reſpicit vtrūqꝫ. ſ. ve ſtem et tonſurā. remanet ergo dubiū cū alterū ſolū de/ fert ꝛ publice eget declaratione. ſed credo de mente qꝙ ſi tm̄ in publico exhibet qꝙ videat cleric⁹ cū ea veſte lo/ cus ſit pene. raro eni vel nunq̄ꝫ in capite caputiū birre tum capellum vel aliq̄d tale deferens oſtendit vtrūqꝫ. s ¶ Extrinſeci. hec lr̄a ꝛ principiū huius capli ibi in

Quid ſit ... ſura cle... rū et q̄d ... ſignet.

Nota publico poꝛtare. facit ad q̄ſtionē olim diſputatā de mo/
nacho q̄ bn̄ poꝛtat habitū ſuū quē tn̄ cooperit habitu
clericoꝝ ſecularīū ꝙ ſit apoſtata. ꝛ ita fuit h̄ termiatuꝫ
ꝛ inducebat̄ decre. pe. c. ti. de iude. in nōnullis. ꝛ ponit̄
Inſula in mercuria. ſub ti. de apoſta. a ¶ Inſulā. Sumit̄ in
multis terduꝫ ꝑ coꝛona
modis imperiali. C. de q̄
ſumit̄ dri. p̄ſcrip. l. ſi. in
fi. qn̄qꝫ pꝛo alba
faſciola ſacerdo/
talis capitis. et
iō ſb̄miſit: ſeu pi
leū qḋ ḋr a pilis
q꞉ pilos capitis
tegit ꝛ ſtrigit. et
no. ꝙ etiā diaco/
nū poꝛtantē in/
fulā n̄ punit hec
cōſtitutio niſi ſit
de hoc expꝛeſſis.
b ¶ Lineum.
Idē puto ſi ſeri/
cum: qḋ apḋ noſ
multū eſt in vſu
cū maioꝛ vl' ſaltē
eadem ſit rō.
c ¶ Ceteri. Nō
bn̄ficiati ꝛ religi
oſi iſti penaꝫ hic
expꝛeſſam incur/
runt vltra penā
excōicatiōis: q̄ li
gant̄ pena ꝑ ali/
am conſtitutio/
nem. ne cleri. vel
mo. c. ij. li. vj.
d ¶ Per idē tē/
pus. Annale.
e ¶ Qḋcūqꝫ bn̄
ficium. Includit p̄ſtimoniā vl' penſionē quā hr̄et in ti/
tulū. facit qḋ dixi de reſcrip. poſtulaſti. f ¶ Et tales.
Epitogiū De q̄bus ꝓxime dictū eſt. g ¶ Epitoglo. Dictuꝫ ab
Oꝛa epi qḋ eſt ſupꝛa: ꝛ tego tegis. h ¶ Oꝛam. Sine aſpi/
ratione deſignat finē vel extremitatē rerum p̄cipue re/
gionum ꝛ veſtiū. vn̄ dicit̄. j. Regū. xxiiij. ꝙ dauid pꝛeci
dit oꝛam chlamydis ſaulis. ij. q. vij. § de his. ꝛ Geneſ.
xlij. Reperierunt in oꝛa ſaccoꝛū ligatas pecunias. ad
Heb. xj. Sicut arena que eſt ad oꝛam maris. nō aſpi/
ratur etiam quādo ſcribit̄ ꝓ plurali de os oꝛis. aſpira/
tur aūt quando deſignat tempus: vt hoꝛam tertie vel
none. i ¶ Videatur. Dicit canon ꝙ ſuperioꝛ veſtis
clericoꝛum debet eſſe talaris: id eſt longa vſqꝫ ad talos
xxiij. di. c. penul. ꝛ ſi bꝛeuitatē veſtis ſuperioꝛis dicere/
mus huius cōſtitutionis cauſam videret̄ cōſtitutio lo/
cum habere ꝛ in tali tabardo nō ſic foderato ꝙ nō cre/
do cum ſit penalis: ꝛ ſic non extendenda. de elec. ſtatu/
tum. li. vj. k ¶ Infra menſem. Quia. ſ. dixi vtentes:
videtur ꝙ menſis incipit poſt inchoationē vſus.
l ¶ Conuertendum. Facit ad no. xij. q. j. non dicatis. ꝙ
monachus adminiſtratione carens elemoſynam facere
An mona non poſſit. Sed quid ſi talis monachus erat in ſtudio
chus poſſit de licentia abbatis a quo multum diſtat. ſatis puto ꝙ
facere ele/ tunc q̄ꝫuis adminiſtrationē non habeat. hanc erogati/
moſynam onē facere poſſit. ꝑ ea que no. Hoſtien. in ſumma. ḋ pe.
ꝛ remiſ. § quibus ꝛ qualiter. char. pe. ✠. quid ḋ facien/
tibus elemoſynam. vbi tenet ꝙ monachus qui de licen
tia abbatis eſt in ſtudio vel ꝑegrinatione: poteſt facere

dere: ſi p̄terqꝫ ex cā rōnabili
publice veſtē ferāt hmōi aut
a infulā ſeu pileū lineū publi/
b ce poꝛtēt ī capite: ſint eoipſo
beneficiati videlicet a ꝑcepti
one fructuū beneficioꝛū que
c obtinēt ſuſpēſi ꝑ annū. Cete
ri xͦo ſacerdotes et religioſi
d q̄libet ꝑ idē tēpus reddātur
e inabiles ad qḋcunqꝫ benefi/
cium eccleſiaſticū obtinēduꝫ.
f ¶ Sꝫ etiā tl'ei ꝛ ceteri q̄cūqꝫ
g clerici vtentes epithogio ſeu
h tabardo foderato vſqꝫ ad oꝛā
ꝛ ita bꝛeui ꝙ veſtis inferioꝛ
i notabiliter videat̄: epithogi
um ip̄m ſeculares clerici ꝛ re
ligioſi admīſtrationeꝫ hn̄tes
k teneātur infra menſem dare
pauꝑib⁹. Ceteri xͦo religioſi
admīſtrationē nō hn̄tes: in/
fra idē tp̄s illud teneant̄ ſu/
is ſuꝑioꝛib⁹ aſſignare ī pios
l vſus aliq̄s ꝯuertēdū. Alio/
m q̄n bn̄ficiati ſuſpēſionis: cete
ri xͦo inabilitatis penas pꝛe
n dictas ꝑ idē tp̄s ſe nouerint
incurriſſe. ¶ Huic inſuꝑ ad
o iicim⁹ ſanctiōi: vt clerici p̄ſer
p tim bn̄ficiati caligis ſcacatis
q rubeis aut viridib⁹ publice
r nō vtant̄.

De p̄bēdis ꝛ digni tatibus.

Clemens q̄ntus ī ꝯcil. Vien̄.

Clauſula inſerta litteris gratioſis ſuper digni tate conceſſis ꝑ quam ꝓuide ri mandat̄: ne animarū cura ſi dignitati īminet negligat̄: vel ꝑ quā inhibet̄ electioneꝫ fieri dignitatis: nō facit extē di gratiam ad dignitatē cu/ ratam: vel ad quam quis per electionem aſſumitur. hoc di cit Io. an. ca. I

s Si dignitatē habē
ti ḋ alia pꝛouidere
t mādem⁹: diſpēſan
v tes cū eo ſimul vtrāqꝫ valeat
x retinere: de aīarū cura que il
y lis vel alteri eaꝝ īminet non

gratuitam elemoſynā ꝛ moderatā. alleg. de off. delega.
pꝛeterea. ff. de ꝓcu. ad rem. ꝛ. l. ad legatum. ff. de iudi. ſi
longius. foꝛtius ergo faciet hanc neceſſariā. ꝛ facit qḋ
no ḋ accu. ex parte. m ¶ Ceteri xͦo. Non beneficiati.
n ¶ Per idem temp⁹. Annale: vt ſic reſpiciat quod ꝓ
xime dictum fuit
a ver. dignitatē:
citra vel vt reſtrī
gatur pena: po
teſt intelligi de
ſex menſibus de
quibus in p̄n. di
xit: vel dic diuer/
ſificari penas p̄/
dictas. ſ. anni et
ſex menſium ſm
diuerſas qualita
tes clericoꝛum:
de quibus pꝛemi
ſit vt ſemeſtre lo
cum habeat ī hiſ
de quibus loq̄ni
tur vſqꝫ ad ver/
ſi. dignitateꝫ: an
nus in aliis.
o ¶ Sanctioni.
Nō dicit ꝙ iſte
finis ſit ſanctio:
ſed addit̄ ſancti/
oni. In p̄cedēti/
bus eni ꝯſtitutio
eſt penalis: h̄ nō
hoc dico ꝓpt̄ no.
iij. di. in fi. ſūme.
erit aūt hic loc⁹
pene arbitrarie:
exq̄ certa nō ſta/
tuitur. de offi. de
leg. de cauſis.
p ¶ Pꝛeſertim. ꝓ maxie. q ¶ Calig. xxiij. di. clerici.
r ¶ Viridib⁹. Iſti coloꝛes i ip̄oꝝ veſtib⁹ erāt ꝓhibiti
e. ti. c. pe. ꝛ vide qḋ ibi ſcp̄ſi. s ¶ Vtant̄. ꝓuidit Cle/
mēs circa infulas caligas ꝛ veſtes. pꝛouideat ſucceſſoꝛ
circa ſcapulas q̄rum ꝑfoꝛationē vel inciſionē multifoꝛ
mē ſuꝑſtitioſa curioſitas apḋ clicos pullulās adiuenit
Si dignitatem. ¶ Duo ſunt dicta. Scḋm ibi: Diuiſio
Ad h̄. qḋ in p̄n. ḋr de diſpēſatiōe: vſqꝫ ad ver.
qꝫqꝫ. tenebar Hoſt. ḋ reſcp̄. poſtulaſti. ꝛ Guil.
in ſpe. de leg. § videndū. ✠. ſꝫ nūq̄d nocet.
t ¶ Mandemus. Idē puto ſi ꝓuideat. dū tn̄ non mo
tu ꝓpꝛio. ſ. c. iij. cū eadē rō. v ¶ Diſpēſantes. Quid ſi Queſtio
nulla fuit diſpēſatio ſuꝑ pluralitate: ſꝫ ſolū ꝓuideri mā
dat̄ de dignitate nō adiecto de cura. poſtea ſubmittit̄
hec clauſula: dicas idē cū eadē ſit rō. ſꝫ q꞉ clauſula illa
poni nō ſolet niſi cū fit diſpēſatio ſuꝑ pluralitate. vl' ſi
mile. facit de off. oꝛ. c. oꝛdinarij. § ꝓuideat. lib. vj. iō ſic
loquit̄ ſil'e. dixi: quia qn̄ fit ſuꝑ etate oꝛdie vl' reſiden/
cia: etiā apponi ſolet hec clauſula. vn̄ q̄ꝫuis in lr̄is gr̄e
ſuꝑ his diſpēſet̄: adiecta iſta clauſula: gr̄a tn̄ nō exten
dit̄ ad curatā. x ¶ Retinere. Qḋ nō poſſit ſine diſpē
ſatiōe ex vi exp̄ſſiōis. e. ti. nō pōt. § fi. li. vj. Io. an.
y ¶ Vel alteri. Si itelligas ſcḋe: planū eſt qḋ ſeq̄tur
de gr̄a ſurrepticia: vt. e. ti. c. in illis. li. vj. ſꝫ ſi de pꝛima
hoc itelligas: tūc licꝫ gr̄a ſit ſurrepticia: q̄ ad diſpēſati
onem pluralitatis: nō tn̄ quo ad ꝓuiſionē dignitatis:
exq̄ ꝓpter illā parat⁹ ē dimittere p̄mā. vn̄ ſi Mutinē.
archidiaconus impetrat archidicono a Bononien̄.

non curatum vel curatum: hoc tñ expreſſo ⁊ diſpenſat̃ cũ ipſo ſuꝑ vtroq; tenẽdo: licet diſpenſatio pluralitatis nõ valeat: ex q̃ Mutineñ. archidiaconꝰ habet curã. et h̃ nõ expſſit ꝓpt̃ rõnẽ quã infra dicã ſuper verbo momẽti. videt̃ tñ ꝙ valeat impetratio: ita ꝙ ꝑ ipſam Mutineñ. dimittendo ꝯſeq̃ poſſit Bononñ. nõ ei habet̃ in iure expſſũ ꝙ impetrãs q̃ tenetur facere mẽtionẽ bñficioꝝ q̃ hꝫ teneat̃ etiã q̃litatẽ eoꝝ expmere: ſic̃ nec habetur i iure ꝙ teneat̃ exprimere q̃lis ordo ſit annexus bñficio: vel q̃ntitatẽ redditũ quã habet ex vno bñficio vl' pluribꝰ. licet bñficia teneat̃ expmere. cũ h̃ ꝑ expſſionẽ nulla fiat diſpẽnſatio ſed ſolũ vitat̃ ſurreptio. e. ti. nõ põt in fi. lib. vj. Videt̃ ꝙ valeat impetratio: ex q̃ illud expſſerit illiꝰ curaꝫ ſicut valet: licet nõ expſſerit annexionẽ ordinis vl' redditũuꝫ q̃titatẽ vt dixi. ⁊ rõ decre. cũ in illis adaptat̃: cũ d̃ dignitate ꝯſequẽda q̃rit̃: nõ cum de exprimenda: niſi dicas aliter legendo ꝙ hoc nouũ declarat vel inducat hec ꝯſtitutio: ꝙ etiã qualitas cure imminẽs bñficio qđ habet impetrãs. exprimenda ſit in impetratione. quod ꝓbat lr̃a nullius penitus que ſequit̃ quaſi hoc ſit de his que poſſent mouere principẽ ad gratiã denegandã. fa. eo. ti. q̃uis. ⁊ c. is cui. j. rñ. li. vj. ⁊ qđ no. Compoſt. d̃ reſcrip. capitulũ. in fi. magne glo. ⁊ videt̃ expreſſum. s̃. c. cõpil. de offi. ordi. c. ij. ſi intelligat̃ illud ſpeciale qđ ibi ponit̃ de ſpecialitate que etiã exprimat qualitatẽ cure. ⁊ talẽ expſſionẽ cõiter hodie faciũt impetrãtes ⁊ caute. Poſſit dari tertia lectura ꝙ mixtura diſpenſationis ⁊ gratie ꝓuiſionis in eadẽ littera cõceſſarum vitiet vtrãq;. que ſi ſegregate forent valeret ꝓuiſionis gratia: vt ꝑmo dicebat̃. Contra hanc facit de reg. iu. vtile. li. vj. ⁊ qđ ibi no. licet enim ſecũda gr̃a diſpẽſenſatiõis pẽdeat a ꝑma: ⁊ ſi ſit inſeꝑabilis. Prima tñ gr̃a. ſ. ꝓuiſionis bene eſt ſeꝑabilis a ſecũda. q̃re illa vtilis ꝑ illã inutilẽ vitiari nõ deberet: h̃ egeret declaratõe. in dubio tñ placet ꝑma lectura. Ad inducta ſcđo rñdet̃ ꝑmo ad lr̃am ſequentẽ vt ſtatim. dicã ad id quod allegatur de motu ꝑncipiſ. Rñde ꝑ decre. nõ põt in fi. ſupius alle. in decre is cui ſcđm. cũ ꝑmo tenet: ⁊ iõ ꝑmũ eſſe debuit nõ curatũ. Si eñi primã dimitteret: cura non obſtaret vt ibi j. rñſo. decre. ij. de offi. ordi. requirit ſpecialẽ mentioneꝫ bñficij vt nõ ſufficiat generalis. ⁊ eſt ꝓ Hoſt. ꝯ Cõpo. in his que no. de reſcꝑ. in noſtra in fi. ſꝫ nõ requirit expreſſionẽ qualitat̃: vt ſupius dixi. a ¶ Nulliꝰ. Vniuerſale negatiuũ eſt. ⁊ adhuc ſubmittit penitus ⁊ facit ad ſupiꝰ dicta. q̃bus tñ nõ obſtabit hec littera: ſi dicas gratia. ſ. ſuper pluralitate cõceſſa. fecit eñi mentionem s̃. de mandato ꝓuiſionis ⁊ de gratia diſpenſationis. ꝑmum cõſiſtit in gratia facienda. ſecundũ in iam facta. facit qđ no. de ꝓben. ſi cui. li. vj. in vlti. glo. vel ſi exponas alteri de ſecunda: vt ibi dixi in princi. glo.

b ¶ Momenti. Hoc tenebat Hoſti. i predic. decre. poſtulaſti. reddens rationẽ quod circa pluralitatem in ꝑſonatu cum cura duo ſunt impedimenta. ſcilicet perſonatus ⁊ cura. co. ti. de multa. ſublato h̃ ꝑmo impedimẽto. ſ. ꝑſonatus. remanet ſecundũ. ſ. cure: vt ibi ſcripſi. ⁊ tidem Guil. in predic. ver. ſed nunquid. c ¶ Inſertum. Quod ſumi poteſt ex decreta. de offi. ordi. ordinarij. §. prouideat. lib. vj. d ¶ Animarum cura. Hoc inducebat dubium quaſi per hmõi de curato papa noluit

habita mentiõe gr̃a hmõi ve-a lut ſurrepticia nulliꝰ penituſ b eſt momẽti. q̃uis ꝯfect' ſuper c ea lr̃is ſit inſertũ ꝙ aiarũ cu-d ra ſi dignitatibus ipſis vel al-e teri earum immineat nullatenus negligatur. ¶ Ad hoc f ſi alicui ꝓuideri mandemus de dignitate ad cuiuſcũq; vl' quorũcunq; collationẽ: pro-g uiſionem ſeu q̃uis diſpoſiti-h onem aliam in certa eccleſia i

prouideri: ⁊ ſufficiat cuicũq; parti littere talis voluntas appareat: vt ſic finis trahatur ad principiuꝫ. facit de ap. ij. requiris. cum concor. de reſcrip. olim. ſicut ſufficit quacũq; parte actoꝝ certificet̃ ſnia. C. de ſen. q̃ ſi. cer. quan. l. iij. ſꝫ hec clauſula non ponit̃ ad gr̃am agendã: vt. j. ꝓxi. rñ. ſꝫ ad indenitatem dignitat̃ i executiõe ſeruãdã: nec ſonat i ꝯditionẽ ꝓuiſiõis vl' q̃litatis expſſionis: ſꝫ potiꝰ i monitiõeꝫ vñ valeret ꝓuiſio hac monitõe nõ ſuata: vt no. e. ti. nõ põt. ij. rñ. li. vj. e ¶ Si dignitatibꝰ. Quid ſi ponit̃: ſꝫ puta ꝙ d̃ ꝓuiſio: ꝙ aiaꝝ cura dignitatibꝰ imminẽs nullatenꝰ negligat̃. Idẽ puto ꝑ id qđ ꝓx. dixi. Itẽ intelligit̃ imminẽs. i. ſine q̃ iminet. f ¶ De dignitate. Decre. etiã cũ illis. e. ti. ij. rñ. loquit̃ de dignitate vl' ꝑſonatu. ⁊ ibi i. iij. rñ. qđ de bñficio loq̃t̃. de elec. nõ reperit declarari vellẽ: an in bñficijs minoribꝫ q̃bꝫ ꝑ electioneꝫ ⁊ ꝯfirmationẽ ꝓuidet̃ locũ habeãt hec iura: cõiter tenet̃ ꝙ ſic. ⁊ fa. j. de relig. do. c. ij. ij. rñ. ipñ. g ¶ Quis. Iſtud ꝟ. nõ eſt in decre. cũ i illis ꝑ qđ q̃nq; dicebãt impetrãtes ad hoc vt aliq̃d adderet electionẽ includi. Iã dudũ ꝯſulerã ꝯtrariũ in q̃dã cã florẽtina illa rõne: q: cũ regulariter in iure indefinita eq̃polleat vniuerſali. d̃ q̃ no. de elec. vt circa. li. vj. illud ꝟbũ nihil adder. Iteꝫ q: cũ ꝑ decre. cũ in illis: ꝟbũ diſpoſitiõis non includat electionẽ: q̃ſi diuerſe ſint ſpẽs vniuerſali adiectum illi ſpeciei: q̃uis illã amplificet: tñ aliã nõ includet: maxime in h̃ caſu q̃ de materia reſtringibili loq̃mur: vt ibi i ſcđo. §. mõ vides hoc h̃ approbatũ. Vidi etiã dubitari ſi nullꝰ ipoꝝ modoꝝ expmat̃: q: ſimplr̃ mãdat̃ ꝓuideri de dignitate: vel ꝑma q̃ vacabat vel quã duxerit acceptandã: nunq̃d includat̃ dignitas cui ꝓuidet̃ per electionẽ. ⁊ tenẽt aliq̃ ꝙ hoc caſu ita veniet modꝰ electõis ſicut q̃uis alius: ex q̃ nullꝰ exprimit̃ cũ illa decre. et iſta nõ dicãt modũ electiõis nõ includi niſi expmat̃: ſed dicũt vno caſu vni expſſo aliũ nõ ꝯuenire. Cõtradicere videt̃ finis huiꝰ capli. Sꝫ rñderi põt ꝙ reſpicit caſuꝫ narratũ: vt ibi dicã. h ¶ In certa. De iſto enim ſcias ꝙ Ioh. mo. no. d̃ regu. iu. i generali. li. vj. ⁊ Arch. eo. li. de ꝯceſ. ꝑbẽ. ne captãde. Clemẽ. iiij. determinaſſe auctẽ ſupra de li. ij. Regũ. xij. c. ⁊. iij. q. vij. §. vl. de illo q̃ habebat vnicã ouẽ. ⁊ ex. l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de off. ꝑto. de illo q̃ habebat vnicũ lumẽ: ꝙ cũ ſcribit̃ alicui ꝓuideri de dignitate i aliq̃ eccl'ia. ⁊ nõ eſt ibi niſi vnica et ꝑncipal' illa nõ debet̃. ⁊ ſit etiã rõ: q: ꝓuidere de illa dignitate nõ eſt ꝓuidere i eccl'ia: ſꝫ de eccl'ia alle. etiã decl ſam decre. vl. e. ti. ⁊ fa. qđ no. de off. le. c. pe. in glo. ij. li. vj. dicit etiã ibi Io. mo. ⁊ Arch. e. ti. ſi ꝓ cleric̃. lib. vj. Boniſa. viij. ꝓnũciaſſe i forma paupeꝝ: ꝙ cum ſcribit̃ alicui d̃ aliq̃ bñficio i eccl'ia ꝓuideri ſi nõ ſit ibi niſi vnicum. vl' ſcribit̃ ad collationẽ alicuiꝰ q̃ nõ ꝯfert niſi vnicum de illo ꝓuideri nõ poterit: cũ illđ aliq̃ ſit relatiuuꝫ ſupponẽs diuerſitatẽ. circa ꝑmũ tñ refert Arch. in addi. ꝙ q̃dã magni viri tenẽt ꝯtriũ ꝑ decre. e. ti. q̃uis. lib. vj. de ꝯceſ. ꝑbẽ. nulla. vij. q. j. ſcire. q̃ ad ſupficiẽ. facit d̃ ſi. c. fi. ⁊ faciãt ꝑdicta ꝯ Io. mo. ⁊ Archi. i his q̃ no. de elec. q̃ꝫ ſit. li. vj. q̃ dicũt decre. illã q̃ ſtatuit tps ꝑntãde electionis ⁊ petende cõfirmatiõis locũ habere ſolum i ꝑncipalibus ꝑlaturis eccl'iaꝝ: ⁊ tñ tex. ibi dicit electio i aliqua eccl'ia celebrata. ꝯriũ etiã ꝓbat̃ ibi. §. fi. dũ dicit q̃uis electus. i ¶ Eccl'ia. Dioceſi vel ꝓuincia: cum.

ſit eadem rō. a ¶ Menſem. Solet dici: litteris a noticia vacationis: vt. ī. ti. j. c. vno. ꝛ quando tunc incipiat menſis currere ibi habes in fi. b ¶ Seu electionē. Hoc inducebat dubium. c ¶ Interim. ſ. infra mēſem acceptationis. d ¶ Conſueuit. Vide quod dicam. ī. c. pe. in glo. ꝯiūge. e ¶ Cum. Pro quia: redditcuum cauſe. et iunge ħ litteram nullam ꝛc̄. que eſt in fi. f ¶ Gratie. Superius narrate. ſcꝫ q̄ certos modos habebat expreſſos.

glo. quero. in fi. n ¶ Decimas: Id eſt ius percipiēdi decimas. An autem de redditibus horum locoꝝ debeat ſolui decima: habetur in declaratiōibus. de quibꝰ dicam. ī. de deci. c. ij. o ¶ Spiritualia. Vt cimiterium ꝛ ius funerandi. ī. de relig. domi. quia ꝯtingit in fine.

P Er lras. ¶ Ponit dictum a quo excipit. ibi: Niſi. Imola. g ¶ Legatis. De latere per decre. j. de offi. leg. lib. vj. h ¶ Super ꝓuiſione. Satis videret idē i lrīs q̄ emanāt ſuꝑ reſeruatiōe fructuuꝫ bn̄ficioꝝ: vt talia i illis nō icludant: niſi exprimat ꝑ rōnē quā. ī. dicam. i ¶ Directas.

pertinentē quaꝫ infra mēſem duxerint acceptandā inhibē tes illi vel illis ad quoꝝ col b latione ꝓuiſionē ſeu electio nem dignitates in ipſa eccle c ſia pertinere noſcunt: ne inte rim ad collationem ipſarum ſeu prouiſionē procedant vel quēcꝫ eligant ad eaſdem: de d dignitate ad quā ꝯſueuit q̄s ꝑ electionē aſſumi impetran e ti nō poterit prouideri: cum f in conceſſione gratie ad quā non augendā ſed exequēdā debent que de inhibitione ſe quunt referri: nullā de electi one fecerimꝰ mētionē. I dē.

Littere ſuper prouiſione clericoꝝ nō includūt hoſpitalia ꝛ loca ſimilia ꝛ habentia iura ſpiritualia: niſi id exꝑmāt hoc dicit Jo. an. ca. II

P Er litteras a ſede apo g ſtolica vel legatꝰ ipſiꝰ h ſuper prouiſione quoꝝlibet i k clericoꝝ directas de xenodo l chijs leproſarijs elemoſyna rijs ſeu hoſpitalibus etiaꝫ ſi m n eccleſias vel capellas: deci o mas aut alia ſpūalia iura no p ſcant hr̄e nulli poſſe decerni q mus ꝓuideri: niſi hec ī apl'i r s t cis litteris caueatur expreſſe. I dē.

Quo caſu vacat vna dignitas ꝑ receptionē alteriꝰ vacant etiam plures. ca. III

v x S I plures obtinens dignitates aliam dignitatem aut beneficium curam animarū habens acceptet: di y ſpenſatione ſuper hoc legiti z me non obtenta: eius poſſeſ a ſione adepta pacifice digni tates quas prius habebat ip

p ¶ Decernimꝰ. Videtur ergo eſſe ius nouum. et hic incipe cōſtructum. q ¶ Prouideri. Vnde nec hodie talia clericis ſecularibus in beneficiū dari poſſunt. ī. de religio. do. c. ij. ij. rūſo. ſꝫ eſt dubium: an ī duobus caſibus ibi exceptꝭ in ꝟ. niſi in fundatione ꝛc̄. locum habeat hec decre. ꝛ puto ꝙ ſic: cum generaliter loq̄t nec ſequitur ſi cō cedi poſſūt illis caſibus bn̄ficiū. ergo includunt ī litteris: tolle inſtantiam. ſ̄. c. ꝓximo. eo. titu. qꝫuis. j. li. vj. ſicut ergo certe qualitates ſunt in litteris beneficiali

Intelligas etiā ꝓprio motu. nā motus ꝓprius nō amplliat gratiam vel vim verboꝝ: licet excludat ſurreptionem eiꝰ ꝑ quo ſcribit. ī. c. ij. k ¶ Xenodochijs. de rel. do. c. iij. ꝛ varia noia taliū locoꝝ vide. xxiij. q. vi. ſanctimus. ꝛ ibi de hoc. ꝛ. j. q. vij. ſi q̄s oēm. ad fi. in auc. de ali. ꝛ emphi. ꝯtrac. in ꝑn. col. ix. ꝛ de ec. ti. §. fi. ea. col.

Hoſpitalia l ¶ Elemoſynarijs. In multis locis hoſpitalia vocāt elemoſynarie. in aliq̄bus domꝰ dei. de ap. dilecti. multa etiā monaſteria ſine certo loco hoſpitalitatis hn̄t talia officia elemoſynarioꝝ. ꝛ cū oīa iſta deputata ad certuꝫ vſum: ad aliū vſum ſine pape licentia ꝯuerti nō debeāt. ī. de re. domi. c. ij. poſt ꝑn. merito nō cōꝑhenduntur ſub lrīs bn̄ficialibꝰ: q2 rōne idem puto de fabricis.

Et hoſpitalia ſint religioſa m ¶ Eccleſias. Quia talia ſunt loca religioſa. qđ itelligas ſi aucte epi ad hoc ſūt inſtituta. de reli. domi. ad hec. ꝛ iō talia ſpūalia pn̄t illis accedere. ꝛ facit qđ ſcꝑſi poſt Inno. ꝛ Hoſtiē. de iurepa. ex lrīs. Et aduerte q2 ſi hoſpitale ſit ꝑncipale cui accedit eccleſia vel capella: ꝑ litteras tales nō debet vt hic. ſi ꝟo ꝯuertas ꝙ eccl'ia ſit ꝑncipale hn̄s annexū hoſpitale: tunc nō puto ħ locū hr̄e: ſed tunc iure acceſſorij veniet ꝙ ꝑncipaliter nō veniret. bn̄ fa. eo. ti. ſuꝑ eo. li. vj. de reg. iu. acceſſoriuꝫ. ꝛ qđ ibi no. q̄d in dubio: vt quia extat hoſpitale ꝛ eccleſia. ꝛ neſcitur qđ ſit ꝑncipale: ꝛ quod acceſſorium. Sol. ſi apparet poſſeſſio ꝛ denominatio ꝑ quā poſſumꝰ alterū ꝑ eligere illud ſeq̄mur. e. ti. cū de bn̄ficio. li. vj. de ꝓba. ꝑ tuas cū ſi. ſꝫ ſi nō apparet: repellāt impetrantē. conſtat eni de hoſpitali nec ꝯſtat illud acceſſoriū eccleſie. nam ꝛ ſi hoſpitale ꝛ eccleſia eſſent annexa: ita ꝙ neutrū ꝑncipale: puto hanc decre. locum habere per no. ne ſe. vacan. c. j. facit qđ no. de conceſ. preben. ſi capitulo. li. vj.

bus exprimende. ſic ꝛ iſta ad hoc vt talia in litteris excludantur. ꝛ tunc facta expreſſione talium debebūtur ſolum in illis caſibus: niſi in expreſſione appareat papā amplius noluiſſe. ꝛ nunquid cum beneficijs ꝑmutari poſſint? dicam. ī. de re. permu. c. vno. r ¶ Apoſtolicis. Nota ꝙ nō reperit delegatis: ꝛ hoc forſan per id qđ dixi in glo. ꝓxi. ꝛ eſt ſi. quia legatus non confert eccleſiam ſpectantē ad ꝑſentationē laici patroni: quā tn̄ papa ꝯfert. de iurepa. cū dilectus. de offi. lega. dilectꝰ. quod intelligas hic expreſſo vt ibi dixi. ſit ergo circa iſta reſtricta poteſtas legatoꝝ: ſicut ꝛ circa alia đ offi. lega. c. penul. ꝛ antepenul. li. vj. s ¶ Litteris. Probatio ergo teſtium vel alia nō ſufficeret in hoc caſu. facit quod no. eo. titu. ſi motu proprio. li. vj. in vi. glo. t ¶ Expreſſe. Per qđ ſufficere nō vident ꝟba generalia: vt ꝙ de quibuſcunqꝫ beneficijs: dignitatibus: perſonatibus: officijs ꝛc̄. ꝛ fa. ſ̄. ea. cōpil. đ. offi. ordi. c. ij. Nota

S I plures. ¶ Ponit dictum ad quod adducit ſimile. Secunda ibi: Sicut. Imola. Approbat qđ no. Compoſt. de elec. dudum. ij. ad fi. ꝛ Guil. ponens ad litteram ipſius verba in Spe. titu. ij. §. videndum. ꝟ. quid ſi habens duos. ꝛ Jo. mo. de offi. ordi. c. ordinarij. li. vj. ꝛ Arch. in decre. nō poteſt. e. ti. li. vj. ꝛ debuiſſet clarius formari: vt. ī. dicam. v ¶ Obtinens. Per ſufficientem diſpenſationē: vt aliqua ſit dubitatio. x ¶ Dignitates. Perſonatus vel beneficia curata: vel alterum cum altero cū ſit eadē ratio. y ¶ Super ħ. ſcꝫ ſuꝑ illa vel illo retinēdo vna cum primis vel cuꝫ altera primarum. z ¶ Eius. Dignitatis vel beneficij curati vltio collati ꝛ acceptati. a ¶ Adepta. Idē videt ſi ꝑ eū ſtaret q̄ minꝰ adipiſceret. e. ti. licꝫ epis. đ ele Diuiſio

ctī.cōmiſſo.li.vj.qꝺ ꝓbat ſimilitudo q̄ ſequiṫ:ħ veruꝫ qñ tenet collatio vlti.ſecꝰ ſi collatio nō teneret:qꝛ tunc abſtinēdo a poſſeſſiōe penā iſtā euaderet:vt.ī. dicam.
a ¶ Vacare.Si intelligas de his q̄ ꝑ diſpēſationē habebanṫ videbaṫ expeditū.e.ti.nō p̄t.ij.rñ.li.vj.in q̄ītū ibi ꝺꝛ ꝙ diſpēſatio data ſuꝑ duobus:itelligiṫ ď p̄mis duobꝫ.ergo tertiū ī locū p̄mi vl' ſcđi ſurrogare nō p̄t:ſꝫ qꝛ poterat ēe noiatiꝫ ſuꝑ illꝰ diſpēſatū eē.ſ.ſuper tali ⁊ tali bñficio ⁊ dignitate quē caſū.§.ille ñ cōtigebat vtiľ fuit hec declaratio ⁊ videbaṫ q̄buſdā ꝙ nō vacarēt:ſꝫ p̄nceps deberꝫ eligere:qꝺ ex primis dimitti volebat.arg.ff.de excu.tuto.l.vj.q̄ incipit:ſi duas.alijs videbatur ꝙ ipſe idē ꝓuiſus eligeret ꝑ decre.p̄terea.e.ti.⁊.c.referēte: expeditū eſt ꝙ vacāt oēs p̄me ad.l.p̄dictā rñdebat Compoſt.ꝙ licꝫ q̄s pl'ibus tutel' gubernari ñ debeat.ꝑ vniꝰ tñ receptionē ñ vacat altera. Ad decre.tales rñdebat ꝙ correcte ſunt ꝑ decre.de multa:et hec ſatꝭ ſūt plana.ſed remanet dubiū ſatꝭ forte.nunq̄d valeat collatio vltimi:ħ dico ꝓpter decre.ordinarij.de offi.ordi.lib.vj.vbi ꝺꝛ ꝙ hñti pluralitatē taliū etiā cū diſpēſatiōe ſufficiēti ñ p̄t aliud tale ꝯferri:niſi diſpēſatio etiā extēdaṫ ad illō:vl' niſi p̄us habita reſignet:et vitiat collationē aliṫ factaꝫ et facit qꝺ ibi no.ꝑ Gar.in vlt.glo.et forte fuit hoc dubiū huiꝰ decre.cū eni illa decre.ordinarij.dicet collationē vltimi nullius eē momēti.ergo ꝑ eā nō vacat p̄ma: ſed in p̄di.decre.nō pōt.Archi. tenet ꝙ non valet collatio vltimi :nihilominus vacat p̄ma exquo poſſeſſionez habuit vltimi:ad hoc.e.ti.eū q̄ li.vj.et ſic ꝺꝛ ꝑ magnū virū ꝓnūciatū in curia:ꝯ quā tñ ꝓnūciationem refert ꝙ pēdebat appellatio:ħ ergo declarare ꝓcuraſſeꝫ ſi cōpoſitoribus adheſiſſem.puto tñ ꝙ ſi hñti vnū curatū cōferṫ ſcđm tale:valeat collatio ſcđi:⁊ exquo ſtat ꝑ eū quominus habeat poſſeſſionē ſecundi vacat primū.Si vero hñti plura talia ex diſpēſatiōe ſufficienti ꝯferṫ aliō tale:valeat collatio ſi diſpenſatio ſufficiēs eſt etiā q̄ ad aliud ⁊ tūc de vacatiōe nō q̄rimꝰ.Si vero diſpēſatio ad hoc vltimū nō iuuat:dico ꝙ ſi dimiſit p̄mū an̄ collationē vltimi valeat ipſius collatio:nec tunc etiā de vacatione iuris q̄rimus.Si ꝟo nō dimiſit collatio vltimi nō valuit tamen per acceptionē non perdit prima imo illa retinet:ſed ſano vſus conſilio videns collationē vltimi non valere ipſius poſſeſſionē nō apprehēdat: vt ſic humanitas iuſte plenitudinis nō auferatur.ij.q.vj. ſi quis libellos.de appel.cuꝫ ceſſante:et facit no.de cleri.ꝯiuga.diuerſis.cū cōcor.Si vero poſſeſſionē ipius vltimi apprehendit :hec poſſeſſio facit primā vacare: nā hoc caſu cum ex tali vitioſa poſſeſſione vacaret vnicum vacabunt et illa per litterā que ſequiṫ. b ¶ Sicut.Si.per hanc litteram dico ꝙ ſi caſus eſſet ꝙ poſſeſſio ſecundi non faceret vacare vnicum primū:vt.e.titu.ſuper eo,⁊.c.ſi tibi conceſſo:li.vj.non vacabunt illa plura:et hoc puto verū ſiue valuerit:vel nō valuerit collatio vltimi. c ¶ Vacaret. Per decre.de multa.e.ti.et hodie per conſtitutionē.Johannis execrabilis ſi primū abſq; mora diſpendio verbo et facto in manibus ordinarij ſub teſtimonio publico nō dimittat: priuatus eſt ſecundo et inabiľ ad ſacros ordines ⁊ beneficia. vt ibi .§.ſi vero.

a ſo facto vacare cenſemus.[1]
b Sicut ſi dignitatem vnicam obtinenti alia ſimilis conferaṫ eiꝰ pacifica poſſeſſiōe ha
c bita prima de iure vacaret

Io. dē. Valet ꝓuiſio facta ꝓprio motu pape tacentꝭ bñficia ꝓuiſi quecūq; ſint ⁊ quocunq;.h.d.Io.an.ca.IIII

d SI romanꝰ pontifex de
e bñficio alicui motu ꝓ
f g ꝓprio ꝓuideat ď bñficijs q̄ ob
h tinet nō habita mētiōe ꝓui
i ſionē ſeu gr̄az hm̄ōi fore va
k lidā declaramꝰ:q̄liacūq; fuerint beneficia dignitates aut ꝑſonatus cū cura vel ſine cu
l ra ⁊ ī numero q̄ztocūq; q̄ his habebat:cū ſibi ꝓuiſio facta fuit.

Io. dē. Expectāſ bñficiū ad collationē epī:⁊ deuolutū ad illius capitulū obtinere nō poſſit:deuolutuz tñ ad epm̄ vel etiam ad papā ex cuiuſcunq; negligentia poterit obtinere.ca.V

SI de be
m neficio ad cuiuſcunq; epiſcopi collationē ſpectante
n alicui conferendo ſcribamus ſibi illud conferre non pote
o rit:cuius collatio ex negligē
p tia ipſius epiſcopi ad eiuſdē

SI roma. ¶ Nō recipit diuiſionez. Approbat quod no.per Archidi. et melius eo.ti.ſi motu ꝓprio li.vj et reprobat qꝺ. ibi no.Jo mo. d ¶ Pontifex. de legato eſt opinio no.de offi.legā.c.vlti.li.vj.et no.ſ.c.cō.ď offi.ordi.c.fi. e ¶ Beneficio. large ſumiṫ de regu.iur.c.j.li.vj. f ¶ Proprio.Quod nō intelligitur niſi exprimaṫ vt in prima decre.ſi motu in fi. g ¶ Prouideat.Vel ꝓuideri mandet:cum eadem ſit ratio.
h ¶ Obtinet.In re vel ſpe.ſ.ea.cōpil.de reſcrip.gratie. i ¶ Validam Quo ad vitium ſurreptionis id eſt non ſurrepticiam:aliam enim inabilitatem illius ꝓ quo ſcribitur non tollit motus proprius:vbi aliud nō addatur:etiam illa ex talium pluralitate procedat: vt quia ſine diſpenſatione habebat pluralitatez dignitatū vel curatorū :que fa.quem inabilem etiam ad minora beneficia de elec.dudum.ij.et ibi dixi in prima glo. et patet apertius per cōſtitutionē Johannis execrabilis.Satis eſt ergo illi clauſule ꝙ certū habet effectum nec alium operabitur preter intentionē ſcribentis.ſ.c.j.de qua intentione ſi appareat illi ſtabitur:vt dixi de reſcrip.cum adeo in fi. k ¶ Declaramus. Reprobat ergo non ſimpliciter corrigit opi.contrariam.
l ¶ Q̄ztocunq;.Nō eni ꝓprij motus excludēs ſurreptionē ꝓuiſionis ita captaṫ curatꝭ vel ſimplicibꝰ multis vt vni.Itē ꝑ id nō intelligiṫ in retentiōe diſpenſatum eſſe.e.ti.nō pōt in fi.li.vj.⁊ ꝑ hoc ibi hāc opinionē tenebā in.ij.glo.

SI de beneficio. ¶ Se ſummat q̄ttuor ponēs caſus.et quaſdā opi. determinās vt.ī.dicā. m ¶ Cuiuſcunq;.Exemptis et nō exēptos:⁊ ſuꝑiores epīs ꝑ ħ intendit icludere. n ¶ Scribamꝰ.executori:idē ſi ſcriberet ipi epō:ſaluo ꝙ in vltimo caſu:cū eſt deuolutū ad papam diſtinguiṫ an ꝑ litteras exciteṫ officiū:an cōſtituaṫ delegatꝰ de offi.or.li.cer.et.c.pe.de reſcrip.cū aliq̄bus li.vj. o ¶ Ex negligentia.idem ſi ex delicto:licet ſit opi.an hoc caſu deuoluatur ad capitulū:vt ſcripſi de elec.cū in cunctis in fi. et ſuper vlti.glo.vbi ꝟo ex cōmiſſiōe epī capitulum vel alius haberet ꝯferre:hoc nō impedit executorē vt probatur.eo.titu.c.fi.li.vj.fa.qꝺ no.de inſti.c.fi.al's facile poſſet epſ eludere impetrantē. p ¶ Epi.Sed nūquid negligentia ipius executorꝭ :qñ.ſ.eo ſciēte vltra ſex mēſes vacauit bñficiū qꝺ cōferre poterat oberit ei: Compoſt.ī decre.c.de reſcꝑ.in mag glo.in.iiij.char.ꝟ. Item nunquid executor:tenet ꝙ nō.⁊ decre.ij.de ꝯceſ.

preben. in ordinarijs collatoribus loquit̄: non in execu/
tore qui confert vice pape. Aduerte ꝙ verum eſt hoc ſi
executor prouidere poteſt ad cuiuſcunqꝫ collationē ſpe
ctet: nec tempus acceptationis adijcit̄: hoc dico per de
creta. vnicam. ꝭ. titu. j. et vide quod ibi dicaꝫ in glo. iſte
terminus. ſed ſi
certa pſona gra/
uatur per reſcri/
ptum: et illius
tempus eſt ela/
pſum: tunc con/
ferre non pote/
rit donec deuol/
uatur ad papam
hoc ꝓbat decre.
iſta.

a ¶ Capitulum.
vel alium cum ea
dem ſit ratio: et
facit. ꝭ. ver. vel al
terius.

a b capitulum deuoluta exiſtit:
licet prouideri ſibi poſſit de
illo etiam cuius ad ipſum
c epiſcopum ex ſui capituli vel
d e alterius cuiuſcunqꝫ: ſiue ad
f nos ex ipſius epiſcopi et ali/
g orum in hoc eidem ſucceden
tium negligentia collatio fu/
erit deuoluta. Idem.

Adeptus in eccleſia dignita
tem hn̄tē ꝑbēdā annexā ꝑdit
p̄mā ꝑbendā quā habebat
in illa. h. d. Jo. an. ca. VI

h Si iuxta nr̄i formā mā/
dati canonicatū ⁊ ꝑbē
daꝫ eccl'ie Rutinēſis adept⁹
i dignitatē quā duxerit accep/
k tādā ibidē expectet archidia
l m conatū inibi poſt vacātē: nō
n obſtāte ꝙ certa ſit ſibi ānexa

b ¶ Exiſtit. Intelligo tempore prouiſionis ſue: non
date: ⁊ ſic eſt dare ꝙ poteſtas huius executoris varia/
tur ſm tempora: ⁊ ſic titu. j. c. vno. q̄ꝫdiu beneficium
eſt in collatione epiſcopi confert illud illo ad alium de
uoluto non confert illud: ita eſt de beneficio ad inferio/
res ſpectante: ꝙ ipſe nō confert donec ad epiſcopum de
uoluatur vt ſequitur. Ratio: qꝛ cum epiſcopum papa
grauare voluerit: confert executor q̄ꝫdiu eſt in manibꝫ
epiſcopi: nam licet ex deuolutione: proprium tamen eſt
pro ea vice: et ipſe tunc ex collatione grauatur quando
eſt in manibus alterius non confert executor: qꝛ papa
illum grauare noluit. c ¶ Capituli. coniunge hic et
Queſtio in caſu ſequenti finē capituli. Sed quid ſi ad capitulū
ſpectabat electio tātū: et ſcribebatur ad collationē epi/
ſcopi nunquid deuoluto iure ad epiſcopum conferet ex
cutor? Dubiuꝫ facit illud quo queritur an deuoluat̄ eo
caſu ꝓuiſio an electio? de quo ſatis ſcripſi de elect. ne ꝓ
defectu. Item et faciat dubium: quia ⁊ ſi dicat̄ deuolui
collatio: tamen exquo primo gradu aſſumebat̄ per ele/
ctionem non videbat̄. includi in litteris in quibus ſolū
de collatione fit mentio: ad quod ſatis facit. ſ. eo. ti. c. j.
circa fi. ibi ad quā cōſueuit quis per electionē aſſumi.
d ¶ Cuiuſcunqꝫ. Hoc dicit: qꝛ ꝑ quotcūqꝫ gradus ſi/
ue primos ſiue mediatos ad ep̄m deuenerit. executor
confert q̄ꝫdiu eſt in manibus epiſcopi. Johan. an.
e ¶ Siue ad nos. Determinat qđ no. Inno. ⁊ Pe. de
offi. dele. ſuꝑ eo. vbi dicebāt hoc quoſdā tenere ꝙ dele/
gatus pape ꝓuidet de bn̄ficio ad papā deuoluto: fuit
etiā hec queſtio ab olim ħ diſputata per dn̄m Jacobū
canonicū Boñ. quā in mercu. vide in lr̄a. d. ſub rubrica
de offi. et po. executorū. ⁊ tenuit ꝙ nō poſſet: ſi dicatur
in reſcripto volētes illi gratiā facere ſpecialē: dixit eni
ꝙ cū illo alius q̄ꝫ papa nō ledat̄: nō dꝫ dici gr̄a nec de
deuolutis papa ſic ſcribit: induxit de cōceſ. ꝑben. lr̄as. ⁊
c. cū noſtris. mirabilis ſolutio fuit iſta. Scias autē ꝙ
beneficiū deuolutū ad papā ſemꝑ confert executor: ex/
quo primus collator eſt: de his qui ꝑ litteras grauabā
tur ſiue noīatus vt hic: ſiue innominatus: vt qꝛ ſcribit̄
ad cuiuſcunqꝫ collationē cum eadem ſit ratio: ſꝫ ſecus
in bn̄ficijs ſpectantibus ad collationem pape: qꝛ vaca
runt in curia. eo. titu. c. ij. lib. vj. tunc enim papa cōfert
iure ꝓprio nō deuoluto: nec mirum ſi aliud in deuolu/
to. nam papa dando executorem ad prouidendum au/
ferebat collatori poteſtatem: de conceſ. preben. ſi capi/
tulo lib. vj. exquo ergo collatio de illo deuoluta eſt ad
papam conferat executor vt ſic: et licet aliter in bn̄ficijs

fiat ſtricta interpretatio. eo. ti. q̄ꝫuis. lib. vj. hic tamen
ſit larga contra cōcedentē: de conſue. cum dilectus. fa/
cit enim hec littera ad queſtionē no. de offi. lega. c. j. lib.
vj. ſcꝫ qđ legatus pape poſſit talia beneficia ad papaꝫ
deuoluta conferre: preferet̄ tamen delegatus quo ad il
la que ſibi ſpecia
liter ſunt cōmiſ/
ſa. de offi. leg. ſtu
duiſti. et facit de
regu. iur. generi.
lib. vj.

f ¶ Epi. Primi
collatoris qđ pu/
ta neceſſarium: ſi
enim de archidi/
acono vel capitu
lo ad ep̄m: et de/
mū per ipſius ne
gligentiam gra/
datim ad papaꝫ
eatur non cōfert
executor: cui ad collationem epi ſcribebatur. Joā. an.
g ¶ Succedentiū. Et ſic habem⁹ primo tp̄s epi: ſecū
do tempus mediū alioꝝ facientiū gradū inter ip̄m et
papā: tertio tp̄us papale: p̄mo et vltimo tp̄e cōfert ex/
ecutor: medio ꝯo nō: ⁊ ſemꝑ intelligas vbi tp̄us acce/
ptatiōis elapſuꝫ nō impediat executorē. ꝭ. ti. ꝓxi. c. vno.

Si iuxta. ¶ Ponit vnuꝫ dictū. Scđo circa illud
ſoluit vnum dubiū. ſcđa ibi: primaqꝫ. Imola.
h ¶ Mandati. Nō ſolū ſm vnā lecturā factū narrat
ꝓut acciderat in hac eccleſia de qua loq̄tur: ſed etiā for
tificat dubiū. qꝛ fortius ſi ex receptione capituli vel ali
ter habeat hanc canoniā et ꝑbendā: facit. eo. ti. c. ante/
pe. lib. vj. vbi eni auctoritate apoſtolica ꝑbendaꝫ expe/
ctans cōſecutus eſt vnam nō videbatur ꝙ aliam conſe
qui poſſet. facit eo. ti. nō pōt. ij. rn̄. lib. vj. cū cōcor. Sed
cū adhuc pēderet gratia in parte p̄ncipaliori: et facta fu
iſſet ſuꝑ vtroqꝫ vno cōtextu: equū fuit vt prima dimiſ
ſa ſcđaꝫ ꝯſeq̄ poſſet. Alia lectura ē ꝙ iſte tex. ponat ius
q̄ſi dicat ex quo papa de dignitate et ꝑbenda ſibi vo
luit ꝓuideri: ꝯſequit̄ dignitatē habentē ꝑbendā anne/
xam. licet p̄us aliā fuiſſet adept⁹: ſꝫ vbi ſolū de dignita
te ſcribebat: non poterit conſeq̄ dignitatē habentē pre/
bendam annexā cū hoc papa non intenderet: egeret de
claratione. Suadet tn̄ equitas ꝙ decre. locū habeat ſi
ue ex vnico reſcripto debeat̄ vtrunqꝫ ſiue diuerſis ſuc/
ceſſiue: ſiue ſola dignitas debeat̄ per reſcriptū al's ha/
benti prebendā ab ordinario collatore. i ¶ Acceptan
dā. de quo dic vt. ꝭ. ti. j. c. vno. et idem puto ſi nō hube/
ret bn̄ficiū acceptandi: ſꝫ deberet̄ p̄ma vacās: cū rō ſit
eadē et fortior. qđ aūt ħ dr̄ de ꝑtāte acceptandi reſpicit
dignitat: ꝑbendā ergo que p̄us vacauerat neceſſe ha/
buit petere ne ſibi fieret p̄iudiciū per decre. ſi clericus
eo. ti. li. vj. videt̄ tn̄ ꝙ ſi hn̄s canonicatū ⁊ ius ad ꝑben
dam: p̄mo vacātē. et ad dignitatē quā duceret acceptā
dam ꝑbendam q̄ p̄mo ſine dignitate vacauit noluerit
petere: ꝓteſtās ꝙ hec faciebat: qꝛ oēs dignitates eccl'ie
ꝑbēdas hēbāt ānexas: ⁊ totū ſit̄ ꝯſeq̄ volebat: ſat⁊ eēt
hec iuſta cā ad negligentiā excludēdā: cū mutatōes bn̄
ficioꝝ nec ppl'o nec iuri ſint grate. xxj. q. j. c. j. de trāſla.
q̄ꝫto. ſꝫ ſi ꝑtās acceptandi reſpiceret etiā ꝑbēdā: tūc nul
lum dubiū: k ¶ Archidiaconatū. Factū ponit. nā idē
in q̄uis alia dignitate. l ¶ Inibi. in eccl'ia illa: ⁊ vide
ꝭ. de reg. c. j. m ¶ Poſt. Dat̄ intelligi ꝙ ſi p̄us vaca
uerat cū ſua ꝑbēda: ⁊ ip̄e ſciens recipit aliā ꝑbēdā: in
acceptatione archidiaconat⁹ ſibi viā p̄cludiſſe videtur.
n ¶ Annexa ꝑbēda. Iſtud inducebat dubiū: ſi eni nō

fuiſſet annexa: retenta prima prebenda: cōſequeret̄ dignitatem ſiue prebendā que cum illa vacauit. e. ti. quia ſepe lib. vj. ſed cum dignitatem ſiue prebendā nō poſſit habere propter annexioneȝ: nec duas prebendas in eadē eccl'ia: de conceſ. ꝑbē. lr̄as. rōne ānexi in principali impediri videt̄: ſȝ ꝓmpta eſt ꝓpulſio ſcilicet vacationis prime quā ſubmittit. Sed

Queſtio

quid dices in caſu conuerſo: adeptus ſum dignitatem per reſcriptum apoſtolicū expecta ibi prebēdam cum beneficio acceptandi: vel ſiue vacat ꝑbēda cum dignitate cui eſt annexa. nunquid prima dignitate: dimiſſa cōſequi potero hanc prebēdam cum ſua dignitate: puto ꝙ nō: q̄r nō eſt eadē rō ꝑncipalis ad acceſſorium ⁊ acceſſorij ad principale: de conſe. ex cle. vl' alta. c. vno lib. vj. facit eo. ti. quia ſepe. et. c. ſup eo. de regu. iur. acceſſoriū li. vj. cum cōcor. a Poterit. Quod intellige vbi alteri nō debet̄ ex ꝓoritate epis vel ꝑrogatiue gr̄e vel alio iure. b Hoc ipō. Ptȝ ꝙ in ꝑbēdis eiuſdē eccl'ie ipſo iure ꝑ receptionē ſcđe vacat ꝑma. c Vacabit. Nō eni poſſet eſſe triplex in eccl'ia ſine diſpēſatione papali: nec valet in hoc ꝯſuetudo: de ꝯſue. c. j. li. vj. ⁊ no. ꝙ plus abhorrent iura habere duas prebendas in vna eccl'ia q̄ꝫ al's hr̄e duo curata ꝑmū eni nō liȝ etiā iure ānexionis quā hȝ ꝑbēdā ad dignitatē vt h: ſȝ ſcđm iure ānexiōis quā hȝ curatū ad ꝑbēdā. e. ti. ſup eo. li. vj. et fa. ad opi. quā teneo in decre. lr̄as de cōceſ. ꝑbē. ſequēdo Jnno. ſ. ꝙ i duabꝫ canonijs eiuſdē eccl'ie nō poſſit eps diſpēſare licet diſpenſare poſſet in canonia ⁊ ꝑſonatu vel officio rōnem hujus ibi plene ſcripſi ſup vlti. glo.

Qum ei. Diuidit̄ in q̄ttuor ptes. Prio declarat qñ afficit decretū cōditionale nō adiecto termīo menſis. Scđo qñ afficiat illo adiecto ibi: Secus. Tertio petēdo ſibi ꝯferri bñficiū vel recipiēdo illud collatū videat̄ q̄s acceptare ibi: Que etiā. Quarto declarat qñ q̄s dicat̄ habere noticiā vacatiōis bñficij ibi: Ceteꝝ. Jmola. Et determinat caſus dubios circa decre. q̄r cūctis. e. ti. li. vj. d Reputam⁹. Per relationē examiatoꝝ ad h deputatoꝝ: q̄bus credit̄: ⁊ ē iſta forma paupeꝝ in q̄ fit examiatio quō legāt cantāt ⁊ cōſtruāt. e Jdoneū. Jūge h lr̄am ꝓuideri māda mus de bñficio. ⁊c̄. f Si p. Ecce ꝯditionē de q̄ infra loquit̄. g Jnq̄ſitionē. An ad hāc vocāda ſit ꝑs plene no. ſ̄. ea. cōpi. de offi. dele. c. vno. h Valoris. De pēſione ꝓuideri nō poſſe. de ꝑbē. q̄ꝫuis. j. li. vj. i Adijciētes. Niſi h fuiſſet additū de bñficio minoris eſtimatiōis etiā ſibi volenti ꝓuideri nō potuiſſet: de ꝑben. cui de nō. §. vl. li. vj. k Si voluerit. Scđa

a prebenda poterit acceptare. b Primaq̄ꝫ prebenda hocipſo c vacabit ꝙ ſecundā cū archidiaconatu predicto pacifice fuerit aſſecutus. **De ꝯceſſiōe ꝑbēde ⁊ eccleſie nō vacātis.**

Clemēs. v. in ꝯcilio Uienī.

Decretum conditionale ante cōditiōis euētum non afficit poteſtatē ordinarij vel alterius collatoris: ſecus quando acceptationi beneficij tēpus adijcit̄ cū decreto: ⁊ q̄ beneficiū vacās ab executore petit vl' recipit: illud intelligit̄ acceptaſſe: que vacatio nota dicitur expectanti: ⁊ ex quo in loco beneficij publice ſcit̄. h. d. Jo. ā.

Qum ei quem ca. I d in ſcia reputamus e f idoneū ſi per inquiſitionē ex g ecutoris ſibi deputati nobis repertus fuerit eſſe vite laudabilis ⁊ cōuerſationis ho h neſte: de beneficio certi valoris alicui prouideri manda i mus: adijcientes ꝙ de beneficio minoris valoris poſſit k eidem ſi voluerit prouideri: l ac ex nūc etiaȝ inane decernētes ⁊ irritū: ſec⁹ ſi a q̄q̄ꝫ q̄uis m auc̄te contigerit attentari.

Quia decretū hmōi ī euētuȝ dūtaxat ꝑdictarū cōditionū n o ſuum ſortit̄ effectū añq̄ꝫ extet prima conditio bñficiū pretaxati valoris ⁊ etiaȝ minoris priuſq̄ꝫ impetrans ſuam ſuper valore huiuſmodi volūta p teȝ declarat ꝯferre libere po q r terit ꝑ ordinariū aut aliū ex/

cōditio. l Ex nūc. Hoc fortificabat dubiū q̄ſi a tpe date papa noluit ꝙ decretū afficeret: ſȝ ꝯtrium rñdet̄ ⁊ ſupplem⁹ ex nūc vt valet extūc. fa. de vo. et vo. re. licet. ad fi. et ſic facit hec lr̄a ꝯ Egi. ꝑ Jnn. ⁊ Hoſ. et Abb. i eo qđ ſcꝑſit de ap. ꝑterea. ij. ſup. ⁊. excōicatū. m Attentari. nō dicit etiā ignorant̄: et tñ ex inferiorib⁹ ptȝ ꝙ certis caſibus hoc decretum afficit: per qđ ptȝ ꝙ decretū pape afficit ignorātes: ⁊ de h ꝺ elec. ſi eo tpe lib. vj. ⁊ ꝓbat̄ de prebē. c. pe. eo. li. n Effectū. al's fuiſſet edictū ſup icerto. e. ti. c. j. §. ſubiūctū in fi. li. vj. o Extet prima. ſ. ꝙ ꝑ executoris inq̄ſitio/nē ſit reptus ⁊c̄. vtile ꝯſiliū eē ꝙ ſup illa ꝓnunciet executor vl' ꝙ ſacta mētiōe ꝺ illa inhibeat: vel ſaltem ſuā ptātē inſinuet collatori: al's nō facile forte cōſtare poſſet ꝯditionē extitiſſe. p Declarat. Etiā in executoris abſentia dūmodo de ea ꝯſtet vt infra dicā. q Ordinarium: Hoc ꝓbamus ꝑ ꝑdi. decre. ſ̄. e. ti. li. vj. vt ſicut ibi decretū datū cū bñficio acceptandi añ acceptationē nō impedit ptātē ordiarij: ita nec datū ſub ꝯditiōibus iſtis vel alijs añ ꝯditionū euētū. Jo. r Executorē. Si eni nō afficit ptātē ordiarij: ꝗ nec executori alteri⁹ q̄ maior ē ordiario. de off. dele. ſane. ij. ⁊ cū h oporteat intelligi ꝺ executore ſcđo: ꝑmus ei ꝯferret bñficiū et poſt q̄ꝫ eueniſſet ꝯditio. Jtē cū h dicat̄ ꝙ ſcđs ꝯfert añ ꝯditiōis euētū: ꝑ qđ a ꝯtrio infert̄: ꝙ poſtq̄ꝫ eueniſſet cōditio ꝑmi ꝯferre nō poſſet. Jtē cū gnālit̄ ꝺ executore loq̄tur: ꝑ quē et executorē i forma gr̄e vid̄r icludere: h vid̄r ſolui qđ h fuit diſputatū an ipetrās ꝑmo i hac forma paupeꝝ ꝑferat̄ ſcđo: q̄ ipetrauit in forma gr̄e in eadem eccl'ia vel ad collationē eiuſdē: et ponit̄ in mercuriali. i lr̄a. N. ſub ti. de ꝑben. h eni vid̄r ꝙ dūmō ꝯditio ꝓceſſerit vacationē vl' ſaltē collationē factā ſcđo debet̄ ꝑmo: facit de reſcꝑ. tibi qui. li. vj. ſed ob. e. li. ⁊ tit. c. ſi pro te. Sol'. ibi ꝯditio pēdebat ex alteri⁹ arbitrio ita ꝙ illo recuſante nullū ius habebat ipetrās. h ꝟo pēdet exiſtentia rei vt in ꝑmo caſu: vel ex volūtate ipi⁹ cui facta eſt gratia i ſcđo. Aliq̄bꝫ vid̄r ꝙ ſcđs ipetrās añ ꝯditionē i forma gr̄e ꝑferat̄: ⁊ ſm h licet hec ꝑma ꝯditio q̄ ad idoneitatē ꝑſone ſit de pñti: inq̄ſitio tñ circa id fiēda eſt de futuro. De ſcđa etiā nō dubitat̄ q̄n ſit de futuro: ⁊ ſm h ſeq̄ret̄ ꝙ ſi duo ipetrauerūt ſub hac forma: ſi ſcđs primo ꝑuenit ad ꝯditionē erit potior cū ꝑus ipi⁹ decretū afficiat: vt h. fa. ꝑdi. decre. ſi ꝓ te. ⁊ qđ no. e. ti. ſi ſoli. li. vj. equū videtur quod ꝑus dixi: vt ex quo conditio primi preceſſit collationē factam ſecundo: preferatur primus ſecundo habenti formam gratie vel pauperū: nec veꝝ ꝙ ſp debeat̄ illi ꝓ q̄ ꝑus ē affecta: vt ꝓbat ꝑ decr.

ecutorē a nobis ad ꝓuidēdū
de tali beneficio deputatum.
a ¶ Sec⁹ aūt fore cenſem⁹ cū
decreto appoſito alicui ꝓui/
deri mādam⁹ d' bñficio qd' in/
b fra mēſē a vacatiōis ipi⁹ no
ticia duxerit acceptandū: vt
appoſitio mēſis eiuſdē aliqd
c afferat impetrāti. ¶ Quem
etiā beneficium qd' acceptare

tibi.ſic ꝙ fortior gratia condicionata ex exiſtētia rel vł
voluntate ei⁹ ꝓ q̄ ſcribit̄: q̄ꝫ dependēs ex volūtate ter/
tij vt p̄dixi. Sꝫ fingas hūc caſū: hꝫ.a.hāc formā pau/
perꝫ in certa eccl'ia. ſcd'o hꝫ.b.ſpālē grām ī eade et talē
q̄ afficit: vacat bñficiū in ipa eccl'ia: qd' an̄ p̄mi ꝯditio/
nē extātē ordiari
us ꝯfert.c.demū
extitit ꝯditio p⁹/
q̄ꝫ executor.b.ſi/
bi ꝯtulit illud p⁹
q̄ executor.a.pri/
mi illud ſibi ꝯtu
lit.q̄rit̄ cui⁹ ſit bñ
ficiū: Dico ſm p̄/
di.opi.p d'cre.pe.
de p̄bē.li.vj.ꝙ p̄mus eſt potior: collatio ei ordinarij fa
cta.c.nō valuit nec tenuit īpediēte grā illi⁹.b.ꝓ q̄ bñfi
ciū illud erat effectū ī eū caſū ī quē nō debebat̄ illi.a.ef
fect⁹ ꝙ cōditiōis poſtea exiſtētis: q̄ ē vt decretū afficiat
vt h̄ p illā collatiōnē īpediri nō potuit: collatio ei facta
b.nō tenuit ex q̄ p̄us extiterat p̄mi ꝯditio: ex q̄bus cō/
cludit̄ ꝙ p̄dixi: aſſurgat ꝙ p̄mus ſcd'o: ex cui⁹ pſona cō
ſequit̄ ꝙ al's ſibi perij: et: ⁊ eſt ſi.c.ti.auc̄te.li.vj.ſi vero
collatio facta.b.p̄ceſſit ꝯditiōnē p̄mi: tūc ēt planū eſſet
ꝙ.b.potior eēt ī bñficio p hāc lr̄aꝫ. Idē ſi teneret̄ ſcd'a
opi.q̄ hꝫ ꝙ forma grē p̄ueniēs ꝯditiōnē faciat ſcd'm po
tiorē etiā ī bñficio poſt ꝯditiōnē vacāte. a ¶ Secus.
h̄ approbat qd' no.ī.e.ti.q: cūctis ī p̄n.li.vj.⁊ qd' not.
Archi.e.li.de p̄bē.dudū.et dic ſec⁹ in h̄.ſ.ī caſu iſto nō
valeret collatio ordiarij vel alteri⁹ executoris īfra men
ſem facta.licꝫ an̄ acceptatiōnē. b ¶ Cēſem⁹. Licꝫ p h̄
v'bū videret̄ ius nouū īducere: cū tn̄ rō ſit antiq̄ ⁊ dire
cte ab olim iūcta fuerit hec forma ꝯ decre.q: cunct. vt
ibi no.in.j.gl.puto ꝙ reſpiciat p̄terita: nec ꝯdicat h̄ v'/
bū qd' ſm deriuatiōes ponit̄ etiā ꝓ iuſſu: deliberatiōe:
extimatiōe: ⁊ ſnīe ꝓlatiōe.ꝯcor.ī.ꝓx.rn̄.⁊ dixi.ī.ea.cō/
pi.de ꝓba.lr̄is. c ¶ Infra mēſem. iſte termin⁹ inualu
it de ſtilo et more curie. Idē tn̄ dicas de q̄libet alio ter
mino maiori vł mīori ī lr̄is exp̄ſſo: ſolet aūt curia ſic ſcri
bere bñficiū eccl'iaſticū cū cura ⁊c̄.etiā ſi dignitas ⁊c̄.ſi
qd' vacat ad pn̄s vel vacabit ī tali ⁊c̄.qd' p te vel p ꝓ
curatorē tuū ad h̄ legitime ꝯſtitutū īfra vni⁹ mēſis ſpa
ciū poſtq̄ꝫ tibi vel eidē ꝓcuratori vacatio hmōi innotu
erit duxeris acceptādū ꝯferēdā tibi ⁊c̄. diſtricti⁹ īhibē/
tes venerabilib⁹ ⁊c̄.ne de illis interi ēt an̄ acceptatiōnē
hui⁹ diſponere q̄quo mō p̄ſumāt: ac d'cernētes irritū ⁊
iane.⁊c̄.tn̄ ex hac lr̄a vid'r ꝙ min⁹ plena clauſula.ſ.hn̄s
mādatū cū p̄tāte acceptādi ⁊ ſpacio tp̄is ⁊ decreto ſuf
Queſtio ficiat. Sed q̄rit̄ an tal' expectās poſſit expectare p⁹ mē
ſem bñficiū adhuc vacās: vid'r ꝙ ſic: cū hec clauſula in
ipius fauorē appoſita ad ligādas manus ordinarij in
ipius expectātis odiū nō debeat retorqueri.de reg.iur.
qd' ob grām li.vj.cū ſuis ꝯcor.et h̄ placet Arch. de p̄e
ben.dudū lib.vj.⁊ vid'r exp̄ſſū.e.li.⁊ ti.ſi tibi abſenti.
nō credo ꝙ ſi clauſula reſeruatiōis et p̄tās executoris
adiūgit̄ bñficio vacaturo: qd' acceptabit īpetrās.ī.mē/
ſem: vt ītex.⁊ ī forma quā ſupi⁹ ſcp̄ſi: ꝙ p⁹ mēſeꝫ p ex
pectātē acceptari poſſit bñficiū vł ei ꝯferri ⁊ tūc ad re
gulā: qd' ob grām.rn̄det̄ vt ibi no.ꝙ h̄ īducit forma mā
dati p decre.cui de nō.de p̄bē.li.vj. Ad decre.ſi tibi rn̄/
deo ꝙ loq̄t̄ cū collatio p̄cedit acceptatiōnē.ſ.ꝙ cū bñ/
ficiū ab ordinario pure ꝯfert̄ et poſtea ad acceptādum
termin⁹ aſſignat̄: tūc ei cū p̄ma pura collatio p illi⁹ ter
mini lapſū pempta nō ſit: ꝓpulſus re integra poſt termi
nū acceptabit: h̄ v'o acceptatio p̄cedit collatiōnē cui⁹
faciēde p̄tātē executor n̄ hꝫ niſi īfra tp̄s limitatū fuerit
acceptatū: fateor tn̄ ꝙ ita poſſet eſſe diuiſa reſeruatio a

ſpacio tp̄is ꝙ loc⁹ eſſet opinioni ꝯrie: vt ſi dicat̄ benefi
cium ꝙ in tali loco vacauerit qd' duxeris acceptandum
tibi ꝯferendā collationi nr̄e pn̄tib⁹ reſeruam⁹: inhiben
tes ne īfra mēſem poſtq̄ꝫ tibi de vacatiōe ꝯſtiterit aliq̄s
de illo p̄ſumat quacunq̄ꝫ auc̄te diſponere ⁊c̄. ponderet̄
ꝙ reſcriptoruꝫ te
nor de p̄uil'. por/
ro.ſi aūt ſm no/
uam formā papa
dat canonicatū:
⁊ circa p̄bendam
dat bñficiū acce/
ptandi infra mē
ſem: tunc licet re/
ſeruatio et execu/
toris p̄tās adiūgat̄ p̄bēde: īfra mēſem acceptare pote/
rit: vt.ī.dixi: ita ꝙ poſt mēſem ex vi reſeruatiōis acce/
ptari vel p executorē ꝯferre nō poſſit: q: cū canonicus
eſt ex vi canonicat⁹ vid'r ꝙ ſi nullius ibidē expectat ēt
poſt menſem ſibi petenti p ordinariū ꝯferri dꝫ.⁊ cū de
creto: id eſt ꝙ alteri collata nō tenet: per decreta.ſi cleri
cus.ij.reſpon.de prebē.li.vj.ſed hoc caſu poſſet dici cō
trarium: q: in caſu decre.ſi clericus.expirauerat pote/
ſtas executoris: ſed h̄ adhuc durat quo ad aliam q̄ va/
cabit ſi acceptabitur infra menſem: nil ergo mirū ſi ibi
ordinari⁹ addit̄. Item ſicut nec ibi ordinari⁹ habet po
teſtatem ſup neglecta: ita nec hic: et hoc teneas.
d ¶ Noticia. Hoc determinabit in fi.et no.q: in iſta
forma nō eſt loc⁹ decre.ne captāde.eo.ti.li.vj.vt poſſit
acceptari p̄mū incertū quod vacabit. illa ei locū hꝫ vt
ibi pꝫ: cū ſimplicit̄ ſcribit̄ de bñficio quod duxerit acce
ptandū: tūc ei pōt ſe fortune ſubmittere acceptādo pri
mū vacaturꝫ vel vlteri⁹ ex cauſa: ſꝫ qn̄ ſcribit̄ de bñficio
quod a vacatiōis noticia infra mēſem duxerit acceptā
dū. hec v'boꝝ forma nō patit̄ quod vacaturꝫ acceptet:
fateor tn̄ ꝙ vacās pōt acceptare: ēt ſi vacabit tp̄e gra/
tie. verbū enī noticia vacationis preſentē et futurū in/
cludit dūmodo vacet: de priuile. quia circa. nec obſtat
ſi precedat verbū quod vacabit in reſeruatiōe ſine ver
bo p̄ſentis tp̄is ſi quod vacat. nā illud vacabit quod
vacans reꝑitur. vnde dicit lex ꝙ verbū oportebit: tam
p̄ſens q̄ꝫ futurū tp̄s ſignificat. ff. de v'bo.ſigni.l.verbū
in princi.ti.ad idem.eo.ti.verbum erit. et aliud eſt dice
re vacabit: aliud vacat inchoabit: et hoc conuenit hic
menti: ſecus vbi mens reſiſteret vt ibi.
e ¶ Afferat. ſimile de priuile. papa lib.vj. Ioh.an.
f ¶ Quem etiā Sūme vtilis fuit iſta particula: cū enī
executor dat⁹ cū clauſula acceptādi p̄tātē nō habeat ī
conferendo bñficiū niſi ex quo fuerit acceptatum: tota
die collationibus opponebatur ꝙ non valebant: q: nō
precesserat acceptatio: et quia ipſius precedentis acce/
ptationis deficiebat quādoq̄ꝫ probatio: ſuccumbebat
expectans. licet igitur verbū acceptationis non expri/
mat: ſatis eſt tn̄ ꝙ petit cōferri: vel recipit collatū: mul
ta ſimi'a colligas ex no.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ex ore.de
ap.ad audientiā.⁊.c.dilecti.ij. vnde ex quo p inſtrumē/
tū de ꝓmiſſiōe ꝯſtat: p̄ſumit̄ interrogatiōnē p̄ceſſiſſe. in
ſti.de iuri.ſti.§.ſi ſcriptū.ff.de ver.obli.ſciēdū. ſic ſatis
eſt quod heres ſe īmiſceat: licet v'bo nō adeat: inſti. de
here.quali.§.pe.ff.de acq̄.here.iulian⁹.§.ſi ſeruū.et.l.
ſi quis extraneus.§.interdū. tn̄ qn̄q̄ꝫ nō ſufficit facti ꝓ
ſecutio: de ap.ab eo.j.rn̄.li.vj.de elec.eccl'ia.j.d' baptiſ.
c.j.⁊ pe.ſꝫ ī d'cre.ab eo.eūdo ad iudicē appellatiōis nō
ſatiſfit iuri volēti p apl'oꝝ delatiōnē ipm iudicē inſtrui:
electio ⁊ baptiſmus formas habēt: ne ſine illis ſuffice/
ret animus etiā de quo conſtaret: ſꝫ cū h̄ ſolū de aīo et
acceptatiōe q̄rat̄: de illo ſatis ꝯſtat p h̄ exp̄ſſa. Io.an.

poterat petendo ſibi per ſuū
a b executorem conferri: aut re/
c cipiendo ſibi preſenti colla/
tum ipſum ex hoc acceptare:
⁊ collationem taliter ſibi fa/
d ctam valere cenſemꝰ. ¶ Ce/
terum vt tā diuturnis vaca/
tionibus ꝙ̄ fraudibus et li/
tibus occurratur predicte va
cationis noticiam impetran/
tem interpretamur habere:
e f ex quo ipſa vacatio in loco vł
eccleſia huiuſmodi beneficij
g publice nota erit: imputet q̄/
dem ſibi: et hoc caſu quo de
ipſius commodo agitur: id
h quod per ſe vel per alium ſci
re potuerit ignorauit.

De rebus eccleſie non aliena̅dis. Clemens quintus in concilio Uienenſi. Religioſus qui concedit alicui ad vitam vel certum tempus iura redditus: vel poſſeſſiones: adminiſtrationes cui preeſt ſuſpe̅ſus ē ab officio niſi duo concurrant: nec valet conceſſio: duos caſus excipit. hoc dicit Johannes Andree.

Monaſteri/ ca. I
orum et a liarum
adminiſtrationē
regularium diſ/
pendijs occurrere cupienteſ:
i k perpetuo prohibemus edi/
l cto: ne quis religioſus mo/
naſterio prioratui eccleſie ſeu
m adminiſtrationi cuius pre/
n ſidens iura: redditus: aut
o p poſſeſſiones eiuſdem alicui
q ad vitam eius ſeu aliud cer/
r tum tempus pecunia etiam
s inde recepta: quouis modo
t concedat: niſi neceſſitas aut
v vtilitas monaſterij: priora/
tus eccleſie aut adminiſtra/
tionis huiuſmodi hoc expo/
ſcat conuentus ſui: aut ſi cō/

An enī req̄rat executoris p̄ntia
a ¶ Executorē. Licet petitio ⁊ collatio de q̄bꝰ h̄ loq̄r requirāt executoris p̄ntiam: cum alˀs de acceptatiōe nō apparet: acceptatio tn̄ ſine p̄ſentia executoris fieri po/ teſt: dūmodo de illa fides fieri poſſit: vt no. e. ti. q2 cun ctis ad fi. li. vj. qđ etiā ibi placet Inno. ⁊ Hoſtiē. Ar/ chidia. ⁊ Guil. i Spe. de actio. et peti. §. penul. v. Item no. ad fi. licet Cōpoſt. vi/ deꝛ velle contra rium. de reſcrip. capitulū. in glo. magna circa fi. v. quid ſi lr̄e.
b ¶ Aut. no. al/ ternatiuā. ſuffi/ cit ꝙ alterꝝ.
c ¶ Preſenti. Idē in ꝓcurato/ re habente ad h̄ ſpeciale manda/ tum. qđ ꝓbat ſti lus curie que3 p̄ miſi: ⁊ ſcripſi de p̄ben. accedens. ad hoc finis hu/ ius. c. ibi vel per alium: ſicut ⁊ ele ctio ꝑ ꝓcurato/ rem fieri poteſt. de elec. quia pro pter. ⁊. c. penul. ⁊ matrimonium contrahi. de pro cura. c. fi. lib. vj. facit etiam. e. li. de regu. iur. po/ teſt quis. ⁊. ff. de ꝓcu. ſi is qui ſtichum. ⁊. ff. de lega. j. ſi ſit. §. ſi quis ita. nō ob. ff. de verbo. obli. l. vlti. in p̄n. et l. ſi ſtipulatus fuerim in prin. que non loquūtur in pro/ curatore.

Que poſſint expediri per procuratorem

d ¶ Ceterum. Equiſſima ⁊ expediens fuit etiam hec prouiſio. e ¶ Loco. Si locus vbi ſita eſt ec cleſia careret habitatoribus: ſatis videreꝛ ponderāda noticia loci vicinioris. facit. ſ. ea. cōpil. ꝺ fo. cōpe. ꝙ̄uiſ de elec. vbi periculum. ꝯ porro. li. vj.

Quid ſi locꝰ caret habitatoribꝰ

f ¶ Uel eccleſia. No. per alternatiuam ꝙ ſatis eſt ꝙ ī eccleſia ſit publica: licet ī loco vel oppido ſit occulta.
g ¶ Nota erit. Forte quo ad hunc caſum inductus ē rigor iſte: ꝙ menſis currat etiam ei qui non fuit in cul/ pa: vt q2 tm̄ diſtabat a loco beneficij ꝙ poſt factā gra/ tiam cū tūc vacaret: vel paulopoſt vacaſſet infra men/ ſem id ſcire non potuit: vel procuratorem habebat ī lo co: ſed mortuꝰ eſt. vel his ſimile. ꝑ hoc tn̄ ꝙ in hoc caſu ſpecialiter ſtatuiꝛ: vt ꝓbat littera que ſequiꝛ in h̄ caſu. ⁊ qđ p̄cedit ibi p̄dicte vacatiōis: non recedo ab eo. qđ no. de p̄ben. ſi clericus. li. vj. hic enim datus eſt menſis in litteris qui currit a tempore noticie. Determinat er/ go quādo dicaꝛ habere noticiā in hoc caſu. ibi vo puni tur ſimpliciter negligentia. ⁊ ſic ſe nō tangūt. Et ide3 dico de his que notaui de reſcrip. capitulū ſuper glo. et ita dico etiā qđ h̄ dicitur locum non habere in caſu de/ creta. ſi pluribus. de preben. lib. vj. Unde ſi papa con/ tulit proprio motu prebendam ſi qua vacabat in eccle/ ſia. ⁊ due equales vacabant noticia vacationis poſtꝙ̄ currunt decem dies prouiſo ad eligendum non recipi/ etur per hunc modum: quia ibi forſan tempore quo fi/ ebat gratia vel prius erat noticia vacationis: de qua h̄ dicitur: ꝙ̄ forſan impoſſibile eſſet ſcire prouiſum infra decem dies. ⁊ ſic in totum ſibi periret priuilegium op/ tandi qui non fuit in culpa. ⁊ idem dico de extrauagā. Johan. que incipit: Suſceptū. circa medium: ſed dato ꝙ hic ſubſit im/ poſſibilitas: vel deſit culpa: du/ rat tamen circa talia beneficia p̄ uilegium accep/ tandi. facilius er go procedit hic iſte rigor: vt in princi. dixi. et ta men ex littera ſe quenti videꝛ col ligi ꝙ vbi ita de ficit culpa ꝙ nec per ſe nec per ali um ſcire potuiſ/ ſet: non eſt locus huic rigori.
h ¶ Scire po/ tuerit. Imputa tur ergo illi q̄ ſci re potuit inqui/ rendo. ſic etiam imputaꝛ illi qui ſcire potuit peri/ tiores conſulen/ do. ff. de bo. poſ/ ſeſ. l. in bonoru3. vnde dicitur ꝙ vigilantibus ⁊c̄. ff. de his que in frau. credi. pu/ pillus.

Monaſteriorꝝ. ¶ Tria facit. Primo prohibet diu. Scđo ibi: Si q̄s. punit ⁊ decernit. Tertio ex cipit ibi: Dex. Jo an. i ¶ Perpetuo. i. gene rali vel perpetuo duraturo. de elec. vt circa. et c. ꝑpetuo. li. vj. k ¶ Prohibemꝰ. Saltē q̄ ad penā fa teri oportet ꝙ ē iuꝛ noui editoria. l ¶ Religioſus. Seculares ꝙ clericos nō cōphēdit hec ꝯſtitutio: ſed ſi tales cōceſſiones faciunt: dic vt legiꝛ ⁊ no. xvj. q. j. poſ ſeſſiones. de his que fi. a prela. continebaꝛ. ſi alˀs alie/ nant locus eſt canoni. xij. q. ij. monemus. eo. ti. ſi quis ſi locant: dic vt no. ne prelati vices ſuas. c. finali.
m ¶ Cuius. i. ſiue ꝑpetue ſiue tꝑali. maxime eni ꝓpter obediētiarios q̄ faciebāt hos ꝯtus reuocari timentes ad clauſtrū emanauit hec ꝯſtitutio. et dato ꝙ non ſint obedientiarij facilius remoueꝛ a ſuis adminiſtrationi/ bus. de accu. q̄liter. ij. in fi. de ſimo. licet. ⁊. c. ꝑ tuas. nō aūt puto eam locū hr̄e in religioſo qui p̄eſt eccleſie ſe/ culari: ⁊ q̄ſi clericus ſecularis. ⁊ h̄ prober p̄ncipium.
n ¶ Redditus. Differūt a fructibus: vt patebit in fi.
o ¶ Poſſeſſiōes. Certas vł oēs. p ¶ Alicui. Priua/ to vł collegio. q ¶ Eiꝰ. Recipiētꝭ vł ꝯcedētis. ⁊ taliſ ꝯceſſio dr̄ ꝑpetua. ff. ꝓ ſocio. l. j. ⁊ no. x. q. ij. perpetua.
r ¶ Pecunia. An dans hanc pecuniam repetat. vide qđ no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiā. s ¶ Quouis modo. Ab hac generalitate excipit duos modos in fine. c.
t ¶ Aut. Sufficit alterum: ſic alibi equiparantur hec duo: de eta. ⁊ quali. queris. de preben. expoſuiſti. et i di ſpenſationibꝰ. j. q. vij. tali. ⁊ facit. e. ti. dudum. li. vj.
v ¶ Utilitas. de ſyndi. c. vno.

a conuentum non habeat: pre/ b lati proprij aſſenſu ad hoc ni/ c hilominus accedẽte. ¶ Si quis autem contra hoc fece/ d e rit penam ſuſpẽſionis ab officio eoipſo incurrat: nec ex conceſſione ipſius recipienti f ius aliqđ acquirat. ¶ Uex g ꝑmiſſa ad locatiões vel etiaꝫ h reddituũ aut fructuum vẽdi i tiones ad tp̄s modicũ faciendas declaram⁹ vllatenus nõ extendi. I dem.

Epiſcopus vnire poteſt eccleſiam alteri vel loco religioſo donare etiam non vocato rectore vel defenſore. hoc dicit. Johannes. an. ca. II

k S I vna eccleſia alter ec/ l cl'ie ſeu dignitati alicui m n vel ꝓbẽde ꝑ ep̄m ſuo conſen/ o p tiente capitulo vniatur: aut q religioſo loco donetur: ex eo r s ꝙ rector ipi⁹ ad hoc vocat⁹:

validã cõtra ꝑpe/ ...

a ¶ Non habeat. Innuit ꝙ ſi habet cõuentũ nõ requiritur conſenſus p̄lati: hoc verꝫ ẽ quo ad euadendã hui⁹ cõſtitutionis penã: ſed al's ad validãdũ cõtractũ ꝑpe/tuũ reqrit̃ ois ſolennitas alienatõis: e. ti. dudũ. lib. vj. et ꝯſenſus epi. xij. q. ij. abbatibus. et. c. ſequẽ. et. c. placuit. ⁊. xvij. q. iiij. in venditionibus. b ¶ Proprij. De epo videt̃ in/telligendũ in nõ exẽptis per iura allegata in fine pri. glo. in exem/ptis de papa: de ꝓuile. auc̃te. §. j. li. vj. forſitan intẽdit iſte textus approbare qđ reci/tabat Innoc. de tráſac. ſtatuim⁹. vbi dicit quoſdaꝫ dicere ꝙ abbates qui h̄nt eccleſias ad ſe ꝑtinẽtes pleno iure poſſint in illaꝝ alienationib⁹ auctoritatẽ p̄ſtare: et facit. ī. de ſta. mo. attendẽtes. poſt ꝓn. ⁊ qđ no. i auc̃. de alie. et emphi. ⁊c̃. in ꝓn. coll'. ix. ⁊ h̄ cõiter ſeruat̃: qđ videt̃ fieri poſſe ex quo habẽt epiſcopalem iuriſdictionẽ vel quaſi: ad h̄ de ꝓuile. abbates. in fi. lib. vj. vnde dicebat ipſe Innocentius de priuile. cũ et plantare. §. in eccleſijs. ⁊ placet ibi Hoſti. ꝙ preſbyteri nõ poterant alienare nec maximas cauſas agere ſine conſenſu patronorum exemptorum: quia tales exempti vices epiſcopoꝝ gerũt. Argu. xij. q. ij. ſi qua. et c. placuit. de vo. magne. §. cuꝫ igitur. cum ꝯcor. Jo. an. c ¶ Nihilominus. i. non eo minus ꝙ ſubſit neceſſitas vel vtilitas in contractu. d ¶ Penam. Que de ſui natura perpetua eſt: ex quo tempus non adijcitur: de hoc ꝯ ꝯſti. ex litteris. ſed quis abſoluet? vide quod dixi de ſolu. c. ij. in fi. ⁊ quod dicam. ī. de here. c. j. circa fineꝫ. e ¶ Officio. Uide qđ dixi. ſ. eo. ver. ī. de deci. c. j. f ¶ Acquiratur. Si. eo. ti. hoc conſultiſſimo. lib. vj / vbi contractus non valet: et punitur faciens. g ¶ Locationes. prohibitus alienare obligare vel vendere poteſt locare: et quod plus eſt conductorem creditoribus delegare. ff. de lega. ij. l. penulti. §. inſtituto. ad id. ff. loca. non ſolet. prelati ergo locãt: nec per ſtatutũ epiſcopi poſſint aſtringi vt locent certis perſonis: de loca. c. ij. qđ auteꝫ dixi ꝙ locare non eſt alienare: illud verum eſt ſi fiat ad modicum tempus vt hic: et ſic nõ obſtat. eo. titu. nulli. vt ibi dixi: licet Accur. in predicto. §. inſtituto in fine: dicat ꝙ prohibitus alienare locet in centum vl' mille annos: ſed non approbatur: ⁊ Dynus ibi contra. ſi autem prelatus locans ad modicum tempus infra tempus moritur: quid iuris. no. ne prela. vices ſuas. c. fi. h ¶ Fructuum. Concor. de elec. generali in fi. li. vj. et quomodo plus eſt in redditu ꝙ̄ in fructu ibi no. in glo. penulti. i ¶ Ad tempus modicum. Determinat tam verbuꝫ locationes ꝙ̄ verbum venditiones: vt ſit ſenſus ꝙ locatio ad modicum tempus: et venditio fructuũ ad modicum tempus nõ includatur in prohibitione. ſed dubitatur quod dicatur modicum tempus? glo. ff. de ſupfi. l. j. §. ꝙ ait. dicit id relinquendũ iudicis arbitrio: alle. ff. de iure delib. l. j. in fi. ff. de effrac. l. j. §. j. ⁊ facit de off. deleg. de cauſis: de accu. inq̄ſitiõis. j. reſpon. ⁊ qđ no. de loca. potuit. ⁊ qđ no. ſ. eo. h̄ cõſultiſſimo. li. vj. et videt̃ h̄ equũ ꝓpter varias cõditiones regionũ. Idẽ tenuit olim in. l. fi. ff. ſi ager vectiga. ſed poſtea in addi. videt̃ approbaſſe ꝙ modicũ tp̄us dicat̃ infra decenniũ. C. de preſcrip. lon. temp. l. fi. ff. q̄ et a qui. ma. ſi cum fideicõmiſſo. §. ariſto. ponit etiã opinionẽ q̄ h̄ꝫ ꝙ modicum tempus dicatur triginta dierũ. ff. de iti. actuqꝫ priuato. l. j. §. j. alij bienniũ. ff. loca. ⁊ condu. cum dñi. inſti. de libe. obla. in fi. Alij quinquennium: facit qđ no. Jo. de con iu. ſer. licet. et qđ no. Hoſtiẽ. vt eccle. bene. c. vno. in fi. Alij ſeptẽniũ ne prela. vi. ſu. c. fina. de diuerſis ſpatijs temporũ põt argui ꝑ ea q̄ ſcripſi de fideiuſ. c. fi. de cle. cõiug. Jo. an. in. iiij. q.

S I vna. ¶ Se ſummat duo dicens: et quas opiniones determinat. ī. dicã: ſed ꝓncipalit̃ q̄ no. Inno. ⁊ Hoſt. vt ec. bñ. c. vno in fi. k ¶ Alteri eccl'ie. x. q. iij. vnio. et ſi ſit alteri⁹ dioceſis ꝑ vnionẽ non ꝑiudicat dioceſano: de reli. do. c. ij. et ſcripſi de ꝓuil'. paſtoralis. l ¶ Dignitati. de ꝓbẽ. extirpãde. §. q̄ vero. m ¶ Prebẽde vt in ꝑdi. §. q̄ vo. ⁊ eo. ti. expoſuiſti. ⁊ intellige ꝑ ꝑdi. decre. etiã de ꝓbenda cathedral' eccl'ie. non ob. ī. pxi. rñ. vt ibi dicã. n ¶ Epiſcopũ. De exceſ. p̄la. ſicut vnire. vbi no. Inn. et Abb. poſt eũ: ꝙ licet ad abbates ſpectent eccleſie pleno iure: tñ illas vnire nõ poſſunt: vel vnã alteri ſbijcere: cũ h̄ ſit ep̄ale: ꝑ ꝑdi. decr. alle. etiã ꝯ cõſue. cũ dilectus. facit qđ dicã. ī. c. pxi. ⁊. ī. ꝯ ſta. mo. ne in agro. §. ad hoc. vbi dicam an hoc ꝑſcribere poſſint. o ¶ Cõſentiẽte. Nõ eſt iſte caſus in quo ſufficiat conſiliũ: et h̄ reprobat qđ no. Hoſt. de his q̄ fi. a p̄la. nouit vbi dicit ep̄m ſine capitulo poſſe donare eccl'iam loco egenti ad ſuſtentationẽ miniſtroꝝ: alle. de dona. conſultatiõibus. Itẽ q: facit qđ dꝫ ꝓuidẽdo egentibꝫ: ⁊ i hoc officiũ ſuũ exercet. xij. q. j. ꝑcipim⁹. ⁊. c. ſeq. x. q. j. regenda. ⁊. c. ſe. xciij. di. diaconi. ergo non eſt locus cõtradictioni: ꝯ preben. extirpãde. j. ⁊. ij. rñ. dicebat tñ ꝙ tuti⁹ erat cõſiliũ canonicoꝝ reqrere: ſed ꝓut vides hic reqritur ꝯſenſus: ⁊ ſm h̄ itellige ꝑdi. decre. ſicut vnire. i pri. ⁊ de ꝓuil'. tuarũ. in ꝓn. no. etiã ipſe Hoſt. eo. ti. ea noſcitur. ꝙ de ꝯſuetudine ꝑſcripta põt epo cõpetere: vt ſine ꝯſenſu capl'i poſſit ꝯferre eccl'iaꝫ alteri eccl'ie ad edificationẽ et ꝯtra. e. ti. tua. ⁊. c. paſtoral'. de dona. paſtoralis. intelligit de iure cõi: et cũ ep̄us circa hoc indulgẽtiã vl' ꝑſcriptionẽ nõ habet: tñ ꝯſiliũ ꝑſcribi nõ põt ſm eum: ſecus etiã dixit de volũtaria cõceſſione q̄ ſine cauſa fieret eccleſie habẽti ꝯgruã ſuſtẽtationẽ: ar. j. q. ij. paſtor. vel que fieret laico: ſꝫ nõ puto h̄ ꝑſcriptibile: ꝙ etiã in caſu licito alienet p̄latus ſine ꝯſenſu capl'i: vt ſcripſi de dona. paſtoralis in fi. et facit finem huius capituli. p ¶ Uniat̃. De vnione ſatis no. ne ſe. va. c. j. xvj. q. j. ⁊ tpis. q ¶ Donet̃. Hic iũge l'raꝫ. ī. nequaꝙ̄ id poterit ipugñri: ⁊ fa. ꝙ met⁹ cã cũ dilect⁹. et qđ ibi no. r ¶ Rector. de rectore eccl'ie nõ ꝯ p̄lato cui ſubeſt eccl'ia loqtur cuius cõſenſu requiri videt̃. ī. de ſta. mo. c. j. §. ad hoc. s ¶ Uocatus. nõ exiſtit: qđ eſt. ī. et rõ huius ſumitur de dona. cõſultatiõibus. fit eñi talis vnio vel donatio ſine ꝑiudicio rectoris vt ibi: Dicebat ꝗ Inn. in decre. vt noſtrũ. ꝙ dignitas inſtituta diminui non poterat irre/

a b vel ſi vacabat defenſoꝛ ei ſu/
per hoc datus non extitit:ne
quaq̃ʒ id poterit impugnari.
c Quod ſi epiſcop⁹ ſui etiã
capituli accedente conſenſu
d menſe ſue: vel ipſi capitulo
e f g aliquaʒ duxerit eccleſiã vni/
h endam hoc irritum eſſe de/
cernimus et inane contraria
i quauis conſuetudine nõ ob/
ſtante. De rerũ ꝑmutatione.

Clemens quintus in con/
cilio Uienenſi.

Collatio de beneficijs cauſa
ꝑmutatiõis vacãtibus facta
alijs q̃ꝫ ꝑmutãtib⁹ nõ tenet.
h.d.Jo.an.ca.I

k l Ne cõceſſione iuris
vtentib⁹ preſertim
circa ſpũalia illu/

quiſito illo cuius erat ſine cauſe cognitõe.no.tñ Hoſt.
de exceſ.ꝑla.ſicut vnire.ꝙ epũs eccleſias vnire nõ po/
terat ſine collaudatione vel cõſenſu ambarũ eccl'iaꝝ:al
le.e.ti.c.j.ꝛ de his que fi.a ꝑla.c.j.ꝛ i ħ dicebat eũ a pa
pa differre:vt ibi ſcripſi:qꝺ hic repꝛobat. a Va/
cabat. appꝛobat
qꝺ no.Innocẽ.ꝛ
Hoſtien. vt ecc.
bene. vt noſtrũ.
in fi.vbi tenẽt ec/
cleſiã vacãtẽ vni
ri et donari poſ/
ſe:ſicut dignitas
vacanſ ſuppꝛimi
poſſet:de conſti.
cum acceſſiſſent:
cõtra ne.ſe.va.c.
j.vbi ſe. va. non
diſſoluitur vnio.
eque igit̃ videre
tur ꝙ tunc fieri
nõ poſſet.Solu.illud in epiſcopalibus ſedibus vel ibi
papa pꝛincipalius nouit ſecunda ratione.ſ.notari poſ/
ſet de ſubita mutatione:et ꝙ oꝛdinationẽ pꝛius factam
feciſſet contemplatione perſone tunc viuentis nunc de
functe:alias etiam vnionẽ epiſcopatuũ facit moꝛtuo al
tero epiſcopo:vt.xvj.q.j.et tpis. b Defenſoꝛ. Ui
debatur contrariũ:quia ſi res eccleſie vacantis ex cau/
ſa dignitati donet̃:opoꝛtet defenſorẽ dari:vt eo.ti. du/
dum.li.vj.eſt ergo hoc de caſibus in quibus minus ꝓ
hibetur vbi maius permittit̃:põt enim eccleſia vacãs
dari ſine defenſoꝛe:vt hic:ſed poſſeſſio vel res eccl'ie nõ
vt ibi:Et eſt ſi.de elect.nemo deinceps.lib.vj.et quod
no.de conſue.cum dilectus in.iiij.glo.de tranſac.c.vlt.
in glo.penul.dicebat Innoc.de elec. ſignificaſti: vt ibi
ſcripſi ſuper glo.ij.ꝙ epiſcopus et capitulum poterãt
aliquid ſtatuere ſuper beneficio vacante:et elect⁹ illud
ſeruare tenebatur:alle.decre.vt noſtrum. quod intelli/
git ibi Hoſtien.ex cauſa et ad tempus.ſed ꝑpetuũ pꝛe
iudicium non poſſent inferre dignitati vel rectoꝛie ipſa
ſic manente:licet illam poſſent totum tollere:de conſti.
cum acceſſiſſent.vel religioſo loco conferre:de bona.cõ/
ſultationibus.et.c.paſtoꝛalis.et ad id quod dicitur qui
poteſt totum poteſt ꝛ partem.de offi.delega. paſtoꝛa/
lis in pꝛinci.ff.de rei vendi.que de tota.Reſpõdit Ho
ſtien.ꝙ in totum conferri permittitur.vt diuinus cul/
tus augeatur:de conſti.ex parte.et vt pauperes ſuſten
tentur:de pꝛeben.expoſuiſti.Permittitur etiam tolli:
quia ſuꝑflua vel oneroſa :argu.lxviij.diſt.coꝛepiſcopi.
diminutio vel detractio denegatur:vt eccleſiaſtica be/
neficia in ſua integritate permaneant:niſi ex cauſa ma
gna:remittit ad decre.dudum.eo.ti.de pꝛeben.maioꝛi/
bus.ꝛ.c.vacante ex his patet ꝙ ſepe.quod min⁹ videt̃
eſt maius i reſpectu quo ius plus illi reſiſtit ex cauſa.
c Quod ſi epiſcop⁹. Quod hic dicit̃ pꝛobabat̃ olim
per.c.queſti.xvj.q.iiij.et appꝛobat quod no.ibi Johã.
in.§.pꝛe.et quod no.de dona.paſtoꝛalis.ꝛ repꝛobat qꝺ
no.Inno.in dicto.c.vt noſtrum.vt eccle.bene.vbi tene/
bat ꝙ auctoꝛitate capituli ſui epiſcopus poterat eccle/
ſiam in ſuos vſus conuertere.
b Menſe ſue.Ut dicebat Jo.in glo.pꝛius alle.epi/
ſcopus non poteſt auctoꝛizare in facto ꝓpꝛio ſicut nec
econmus.x.q.ij.hec vſus in fi.nec tutoꝛ.ff.de auc.tu.l.
j.ꝛ.l.pupillus.nec ꝑlatus.de inſti.c.fi.et idẽ de capitu/
lo vt ſtatim ſequit̃:qꝺ etiã tenebat Guil.i Spe.de his
que fi.a pꝛela.in fi.ꝛ facit qꝺ dixi poſt Inno. de cenſi.
ꝓhibemus.ſuꝑ glo.ij.et no.qꝛ ſi nõ valet vnio cũ alter

ſolus.ſ.epũs vel capl'm auctoꝛizat in facto ꝓpꝛio foꝛte
nõ valeret cũ auctoꝛizaret vterꝗ:vt ſi cõiter mẽſe epi/
ſcopi et capituli per eos vnit̃ eccleſia:facit aũt hec lr̃a
ad id qꝺ no.Hoſti.in ſumma.ꝺ deci.§.ꝛ vtrũ.ver.xij.
in fi.vbi tenet ꝙ ꝛ laic⁹ habẽs deci mã ꝑ antiquũ feu/
dũ ab alia eccl'ia
nõ p̃t illã donare
epõ ne ipe epũs
auctoꝛizet in fa/
cto ꝓpꝛio.Puto
tamẽ ꝙ bene poſ
ſet illã donare ca
pitulo epali au/
toꝛitate epi:ꝛ eſt
rõ:qꝛ cuꝫ in caſu
illo ſufficiat au/
ctoꝛitas epi ſine
capitulo:vt i de/
cre.cũ aplica. de
his que fiunt a ꝑ
la.nõ põt dici ꝙ
capitulũ eo caſu auctoꝛizet in facto ꝓpꝛio:ſed in vnio/
ne vel in datione eccl'ie :ſec⁹ cum ibi cõſenſus capituli
ſit neceſſarius:de his q̃ fiunt a pꝛela.tua.de dona.pa/
ſtoꝛalis.Item facit pꝛo et cõtra.ad id qꝺ ipſe Hoſtiẽ.
no.de conſti.cũ acceſſiſſent.vbi tenet ꝙ dignitas nõ cõ
firmata per papam de eccleſia cathedrali tolli poteſt
per ipſius capitulum ex iuſta cauſa et epiſcopo auctoꝛi
zante:ſi bona epiſcopi ꝛ capituli ſint diuiſa.ſi vero eſ/
ſent cõmunia nõne auctoꝛizaret in facto ſuo: ſed dicit
tunc recurrendũ ad archiepiſcopum vel ad papam de
iurepatro.nullus videtur ꝙ cum iſte nõ ſit de caſibus
archiepiſcopo reſeruatis:qui no.de offi.oꝛdi. paſtoꝛa/
lis.ꝙ eo caſu ꝛ iſto de quo tex.loquit̃ ad papam ſit ne/
ceſſe recurrendum. e Ipſi.ſuo ſcilicet.
f Capitulo.Cũ capella curata donatur capitulo ꝗs
habeat eius curã:vide qꝺ ſcripſi poſt Hoſt.de pꝛebẽ.
expoſuiſti.ſuꝑ glo.iij.et eo.ti.cum nõ ignoꝛes. in pꝛin.
ꝛ no.qꝛ ſingulari ꝑbende etiam maioꝛes eccleſie poteſt
vniri ecccleſia per epm et capitulũ:vt.s̃.xxi.rñ.capitu
lo vero nõ:vt hic.et ratio ſumit̃.xij.q.ij.q̃ manumittit̃.
cũ ſuis cõcoꝛ.qꝛ capitulum nõ auctoꝛizat in facto pꝛo/
pꝛio:cum ſingulari ꝑbende capituli vnitur eccleſia.
g Eccleſiam.Declarari debuiſſet an ſit idem in do/
natione quã facit epõs capitulo ſuo de eo qꝺ ſpectat ad
mẽſam ſuã:qꝺ no.Hoſti.de his q̃ fi.a pꝛe.nouit.ꝛ po/
nit caſum de epõ abũdante ꝛ caplo egẽte:et dicit ꝙ va
let:inducit qꝺ.s̃.dixi i glo.nõ eſt.dicit etiã qꝺ nõ ob.iu
ramẽtũ de nõ alienando cũ nõ ſit ꝓpꝛie alienare qꝺ in
dñio eccl'ie tenet̃.ff.de lega.ij.vnũ ex familia.ꝛ.l.impe
ratoꝛ.§.fi.ꝛ.l.ſe.dicit tñ ꝙ tuti⁹ eſſet ꝙ illud fieret ſupi
oꝛis auctẽ:inſti.de au.tu.in fi. h Decernimus.Li/
cet rõ hui⁹ iuri ſit antiq̃:foꝛte noluit cõꝑhẽdere ꝑteri/
ta:et eſt ſi.de poſtul'.c.vno.li.vj.ſꝫ ꝯ ħ fac lr̃a ſequens
q̃ ꝯſuetudinẽ danat:ꝯſuetudo ꝟo notat tp̃s ꝑcedẽs: ꝫ
videt̃ ꝑterita reſpicere. i Cuius.ſ.etiam cuius ꝯrũ
vel initiũ ñ ſit memoꝛia:dãnat̃ ꝫ hec ꝯſuetudo ꝙ ꝗs au/
ctoꝛizet in facto ꝓpꝛio:alibi ꝙ ꝗs ſit iudex appellatio
nis a ſe interiecte.de cõſue.c.ij.lib.vj.
Ne cõceſſione. Se ſũmar ponẽs ius nouũ
ꝛ eq̃ſſimũ ꝑmiſſa rõne decidẽs caſũ dubiũ ibi
ſi bñficia.et determiat decretale inẽ cetera.ꝺ
ꝑbẽ.ꝛ.s̃.e.ti.cũ vniuerſoꝝ. k Ueẽtib⁹.Per hanc
lr̃am dico decre.hãc locũ hr̃e vbi in fraudẽ expectan/
tiũ fieret ꝑmutatio:cũ illi nõ vtãt̃ ꝯceſſiõe iuri:ſed ius
fraudẽt.eo.titu.c.vno.li.vj.de renunci.c.vlti.eo.lib.
l Illudat̃.Cõcoꝛ.Cle.s̃.de renũ.c.vno.ꝛ ibi cõcoꝛ.

a ¶ Beneficia. Includit etiam hoſpitalia et loca ſiſia
q̄ ꝑmutari poſſunt his quibus in beneficium conce/
duntur: que habent.ꝭ.de reli.do.q: cōtingit.§.vt autē.
illa vero que non cōceduntꝭ in beneficiū nō vidētur poſ
ſe cum beneficijs permutari: cum beneficiorum ad inui
cem permutatio
fieri debeat.

ꝺ dat. Si bñficia ex cā ꝑmuta/
tionis aliq̄bꝰ reſignata alijs
c q̄ꝫ ipſis ꝑmutare volētibꝰ cō/
e ferantur: nullius hoc eſſe vo
lumus firmitatis.

De teſtamentis ⁊ vltimis vo luntatibus.

Clemens quintus in conci
lio Vienenſi.

Ordinariꝰ loci rōnez exigit a religioſis etiā exēptis de te/ ſtamētorū executioībꝰ quas gefferūt: ⁊ ſi circa id deliq̄rit illos punit. ca. I

b ¶ Ex cauſa.
Bene ergo licet
renunciāti in ac
tu renūciatiōis
hoc exꝓmere: ſcꝫ
ꝙ renunciat ꝑ/
mutatiōis cauſa
⁊ dato ꝙ hoc nō
exprimatꝭ ſatis ē
quod conſtet ex
cōiecturis vel ꝓꝛi
us actis.
c ¶ Volentibꝫ.
Ergo tractatus
ꝑmutatiōis iter
partes precedere
poteſt: tamen ip
ſa ꝑmutatio ex/
peditur ſuperio/
ris officio: et vide quod ſcripſi.ſ̄.eo.queſitum.
d ¶ Conferantꝭ. Per illos in quorum manibus fiebat
reſignatio: vel per alios collatores. Hoc tñ ſcias quod
epiſcoporū eſt permutare: vel ꝑmutationibus auctori
tem ꝓſtare. ⁊ inferiorū nō. vt no. Hoſti. in ſumma eiuſ/
dem ti.§.q̄s pōt. ver. et nunquid. ⁊ dixi.ſ̄.eo.queſituꝫ.
cū eni conſiliuꝫ Turoneñ. ꝓhibebat ꝑmutationē. ꝯtra
id non diſpenſat niſi cui permiſſum eſt: et idem Archi.
eo.ti.c.vno.li.vj. et facit quod no.ſ̄.c.xxi.in prin. ipſi
ſtio tñ inferiores quoꝝ eſt ꝯferre vel eligere habēt conſen/
tire vt no. in ꝑdi. decre. vnica. Quid de caplo vacante
ſede epiſcopali: poteritne ꝑmutationi auctoritatez pre/
ſtare: puto ꝙ ſic: cum hoc ſit iuriſdictiōis epālis in qua
tunc ſuccedit: de maio. et obe. his que.⁊.c.cū olim.e.ti.
c.vno.li.vj.cū cōcor. hec vera niſi bñficia illa vel alteꝝ
illorū ſpectarēt ad collationē epī ſolius ſine caplo: quia
cū in taliū beneficioꝝ collationē nō ſuccedāt: ergo nec
in conſenſu quē neceſſe habet ꝓſtare collator: et ideꝫ ſi
habet eligere vel preſentare: vt ſcripſi ne ſe.vacan.c.ij.
ne vna via cōcedatꝭ quod alia ꝓhibetꝭ. de reg.iur. cum
quid li.vj. Si vero vna cum capitulo haberet facere
predicta: cū capitulū tūc poſſit cōferre eligere vel ꝓſen
tare. ne ſe.vacan.c.vno.lib.vj. ergo poterit vt capitulū
conſentire: ⁊ vt epūs auctorizare: puto aūt ꝙ h̄ decre/
tum ꝯficiat nedum collationem: ſed etiā omnem electi
onem poſtulationem et preſentationem que fieret de a/
lio ad illud beneficiū ſic renunciatū: hoc eni eſt de mē/
te: et eadem rō eſt: ⁊ decre. de preben. cum in illis. lib.
vj. loquitꝭ in impetrationibus bñficioꝝ que ſunt odio/
ſe. e ¶ Volumus. Hoc iure nouo: quaſi innuat quod
olim in hoc caſu neceſſaria erat gratioſa prouiſio: et ſic
ſaluantur no.eo.ti.cum vniuerſorum. de preben. inter
cetera. ſicut alīs in ſimili caſu agitur ad intereſſe. ff. pre
ſcrip. verbis. l. naturalis. in prin. ⁊ in fine.

Religioſis. ¶ Primo ponit motiuum conſti/
tuentis. Secundo conſtitutionē. Tertio penā
⁊ incipit ꝯſtructū ibi: Volentes: ⁊ quo ad ra
tionē ꝑ executorē reddendā determinat quod
no. in Spe. de inſtru. edi.§. nunc vero aliqua. v. ſed an
ſimplex. quod quaſi ad litterā ponit Arch. lxxxviij. di.
epūs tuitionem. f ¶ Deputatis. no. ꝙ nō dicit depu/
tandis: ꝑ quod videtꝭ velle quod ꝯſtitutio reſpiciat ꝓ/
terita: quod ver puto de futuris geſtiōibꝫ fiendis etiā
ꝑ iā deputatos q̄ſuis exēptos: ⁊ facit qđ no.ſ̄.e.cō. de
eta. et q̄li. vt hi q̄ in glo. qđ poſteris de vi. et bone. cle.
c.ij. poſt ꝑn. ſꝫ in ꝓteritis geſtiōibꝫ factꝭ iā ꝑ exemptos
ante hanc conſti
tutionē nō puto

Religioſis etiā exē
f ptis deputatꝭ ad
g executionē cuiuſ/
libet vltīe volūta
tis circa ipiꝰ executiōis offi/
h ciū: qđ vtiqꝫ nō ꝑnt niſi a ſu/
periore ſuo petita ſuꝑ hoc li/
i k cētia ⁊ obtēta ſuſcipe volen/
l tes preſcīdere materiā delin/
quendi. Preſentis conſtitu/
tionis auctoritate ſtatuimꝰ:
m ꝙ tales etiam ſi prelationis
fungantur officio: locorum
n o ordinarijs debitam redde/

ꝙ hec decreta.lo/
cum habeat: ad
quod facit lr̄a ſe
quēs. cōſtat eniꝫ
qđ circa iam ge/
ſta ꝓſcīdi nō pōt
materia deliquē/
di. ſi ꝟo exemptꝰ
religioſus prius
deputatꝰ iā ante
ꝯſtitutionē par/
tē geſſerat: partē
vero geſſit poſt
ꝯſtitutionē. ſi rō
poſt geſtorū nō
connectitꝭ prius
geſtis: q: ſingulis
annis ꝑcipit cer/
tos redditus q̄s
conuertit in certos pios vſus: de poſtea geſtis rōnem
reddat: ad hoc de elec. ſi eo tempore. lib. vj. ſed ſi ratio
poſt geſtorū ſine prius geſtis inutilis videretur nō ta/
men cogetur ad illam reddendam: ad hoc.ſ̄. de ap. ſu/
per eo.j. reddat ergo pape legato vel ſuo ſuperiori. vt
quo ad illam ſtemus antiquo iuri.
g ¶ Cuiuſlibet. Comprehendere vult etiaꝫ codicillos:
et vide quod ſcripſi eo.ti. ſuper rubrica.
h ¶ Quod vtiqꝫ. Interpoſitio: que tamē habebatur
eo.titu.c.ij.lib.vj. et de clauſtralibus loquitꝭ: vt ibi no/
ta. i ¶ Obtenta. Reprobatum videtur quod diſpu
tando ſoluerat dominus meus in hoc caſu taciteam li/
centiam ſuperioris ſufficere: quod vide in mercu.eo.ti.
ſub littera.g. alias ſub littera.s. Sed dubitatur: nun/ Queſtio
quid ſuperior qui religioſe dedit licentiam ſuſcipiendi
hoc executiōis officium poſſit licētiam reuocare re non
integra: vt fortior ſit queſtio: et videtur quod reuocari
non poſſit: cum ſit aſtrictus rationi reddende vt hic. et
qui ſemel ſuſcepit exequi cogitur. eo.ti. Johannes. pu/
to ꝙ male facit ſine cauſa reuocando: non tamē credo
ꝙ ſubditus reſiſtere poſſit cum velle non habeat: et op
time facit. xxiij.q.v. manifeſtum. tūc ergo perficiet ex
ecutionem collega: ſi quem habet: vel his de quo teſta/
tor ꝓuidit vel epūs: qđ dic vt eo.ti.c.ij. lib.vj. et vbi no/
ta. in glo. penulti. k ¶ Suſcipere. Fratres minores
non licentiantur hodie ad hec officia: nec illa ſuſcipiūt
quod dic vt.ꝭ. de verbo. ſigni. exiui.§. proinde. ver. item
ꝙ cum executiones.⁊.§. cupientes. ver. verum etiam.
l ¶ Materiam. Concor. de vſur.c.j.lib.vj. Jo.an.
m ¶ Tales ſcilicet religioſi etiam exempti. et per hoc
puto ꝙ in ſecularibus exemptis non habeat locuꝫ qđ
hic dicitur: et licet ſubſit eadem ratio: ſatis eſt tamen
ꝙ eorum priuilegijs cōſtitutio iſta non derogat. ⁊ fuit
forte impulſiua ratio: quia religioſi plus delinquebant
in his: eſt ſimile.ꝭ. de cenſi.c.j. de priuile.c.j. ⁊ de pe. cu
pientes. poſt princi. de ſenten. excom.c.j. de deci.c.j. et
vide quod nota. in.j.glo.
n ¶ Locorum ordinarijs. Non dicit dioceſanis: et
facit quod ibi ſcripſi.eo.titu. Johannes. ſuper. verſi.
dioceſanum. o ¶ Reddere. Rationē teneantur
quod ſequitur: concor.ꝭ. de religi. do. quia ꝯtingit.§. illi

reripſis ꝙ̃ ordinarij ab eiſdē abſq; dolo fraude ſeu negligentia: de ſuſcepte executio/a nis officio teneantur exigere rationem. Illos quos circa id deliquiſſe repererint: in b aliorum exemplum pena de/c bita quocunq; non obſtante d priuilegio punituri. De ſepulturis. Clemens quintus in concilio Viennenſi.

Excommunicati ſunt etiam exempti: qui in caſibus non premiſſis defunctos ſepeliūt in cimiterijs tempore interdicti: vel qui ſcienter ſepeliunt excommunicatoſ publice: nominatim interdictos: vel manifeſtos vſurarios. Joh. an.

Eos qui pro ca. I prie temeritatꝫ audacia defunctorū corpora nō ſine cō/e f temptu clauium eccleſie in ci/g miterijs interdicti tempore ī h caſibus non conceſſis a iure i vel excōmunicatos publice: k l aut nominatim interdictos: m n vl' vſurarios mãifeſtos ſciēt o p ſepelire p̄ſumūt: decernimus

ētiam. quid ſi teſtator liberauit eum ab onere rationis reddende: vide quod ſcripſi. eo. ti. Johannes. in penul. q. vbi etiā aliquid de modo ratiōis reddēde. ⁊ ī Spe. p̄dic. § nunc vō. ver. ſed nunquid ſecundum dictum. a ¶ Exigere. Nota ꝙ duo ponit ⁊ vt diuerſa. ꝑ quod videtur ꝙ iſti executores etiā ordinarijs non petentibus rationem reddere debeant: ſi tamen offerunt: ſed ordiuarius non recipit: eis non imputabitur. de reg. iur. imputari. lib. vj. Jo. an. b ¶ Exemplū. ſ. ea. com. de offi. ordi. ca. j. cum ſuis concor. c ¶ Debita. Arbitraria: ex quo certa ſtatura nō eſt. de offi. deleg. de cauſis. d ¶ Priuile/ glo. j. ca. proxi. et vide quod ibi dicam.

Diuiſio Eos qui. ¶ Primo punit. Secūdo tollit obſtantia. ibi: Nullo. Et ꝑ hoc ꝙ dicit eos: includit cuiuſcūq; ꝓfeſſionis viros clericos et laicos: includit etiam mulieres. ⁊ de hoc de elec. generali. li. vj. e ¶ Clauiū. De excel. p̄la. c. fi. ⁊ de pe. c. fi. et no. ꝓ pluralitate clauiū de hoc remiſſionē dedi: ī ſum. tri. c. j. ad fi. f ¶ Cimiterijs. Si igit̃ in campis ⁊ locis priuatis eos ſepeliant: nō eſt locus huic pene. qđ intelligo etiā ſi locus ille eſſet vicinus vel cōtiguus ecclie vl' cimiterio: quia exquo ad vſum cimiterij nō eſt per epiſcopum benedictus. de cōſe. diſ. j. nemo. nō erit locꝰ huic pene. quare aūt in cimiterijs corpora ſepeliant̃: vide no. xiij. q. ij. cuz grauia. g ¶ Tempore. Quo tempore interdicta eſt eccleſiaſtica ſepultura. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ in te. de priui. vt p̄uilegia. h ¶ A iure. Hoc dicit ꝓpter clericos qui ſeruauerunt interdictum. quibus conceditur eo tempore ſepultura cum ſilentio ⁊ abſq; cāpanarum pulſatione: vt in predi. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpter priuilegiatos circa confratres. de quibus in p̄di. decre. vt p̄uilegia. In quattuor vō feſtiuitatibus in quibus eo tempore celebrari poteſt alta voce ⁊c̄. de quibus in decre. vlti. § penul. de ſen. excō. li. vj. nō puto poſſe mortuos ſepeliri. licet multotiens fuerit cōtrariū obſeruatuz. ⁊ hoc bene ꝓbat decre. cum ⁊ plantare. § ꝙ ſi. de p̄uile. ⁊ ille. § qui diebus illis p̄mittit participationē diuinorum: de audiendis officijs loquitur nō de ſacramentꝭ. quod patet ex diuiſione capituli. Item ceſſat cauſa ibidem expreſſa de ſpe recōciliationis. i ¶ Excommunicatos. Ab homine vl' a iure. ⁊ intelligas de excōmunicatione maiori. de ſen. excō. ſi quē. licet eni excōmunicati minori ſic decedētes ſepeliēdi nō ſint: vt no. Inno. e. ti. ſacris. huic tamen pene tūc locꝰ nō eſſet. de here. qui excōicati ſunt ſp̄aliter fuerat ꝓuiſum. de here. c. ij. j. rñ. li. vj. k ¶ Publice. De hoc de re iudi. ad ꝓbādum.

Quis dicatur publice excōicatus / De excep. exceptionē. in glo. pe. que glo. nō placet ſimpliciter ꝗ ad caſum iſtū. licet eni fatear illū publice excōicatum cōtra quē publice lata eſt ſententia: licet denuntiatus nō ſit. cū p̄di. decre. ad ꝓbandū: nō dicat publice nunciatū: ſz publice excōicatū. nō tamen fateor ꝙ hoc ipſo ꝙ excōmunicatꝰ eſt ꝑ iudicē loco quo iudicare cōſueuit p̄ſentibus officialibus ſuis ⁊ ptibꝰ: vl' altero cōtumaciter abſente dicat̃ publice excomunicatuſ: ſed ex qualitate fori multitudine. ſ. vl' paucitate officialium ⁊ aſtantiū dicatur publica vel non publica: ita ꝙ in h̄ veritas rei pōderetur: vt quo ad hūc caſum videamus an p̄ſumantur ſepelientes ſcire: vel ſaltez ſit caſus quo ſit eis imputandūz ſi ignorarūt quod publice ſciebatur. xij. q. ij. ꝗ ⁊ humanis: alś poſſet eſſe occultus: licet per iudicē ī bancho corā duobꝰ vl' tribꝰ teſtibꝰ fuerit ꝓmulgata. facit ī auc. de litigi. § omnem vō. coll. viij. ad hoc mouet mens ⁊ rō iuris p̄ponderāda vbis. ⁊ qđ alle. ibi in glo. nō ꝓbat: vt ibi dixi. ⁊ vltra iura ꝗ cōiter allegātur de do. ⁊ ꝯtu. c. fi. de eo ꝗ mit. i poſ. c. fi. de eo ꝗ cog. cōſang. c. fi. de cle. nō reſi. ex tuc. ff. de inſti. ac. ſz ⁊ ſi. § j. ⁊. ij. bñ fac̄ Cle. ſ. ď elec. cām. § vez. ⁊ fac̄ ſ. ď iudi. diſpēdioſaz. ď fo. cōp. ꝗuiſ. ⁊ fac̄ qđ no. Cōpo. de cōſue. cū dilectꝰ. qđ ſcripſi de elec. i la. in glo. magna circa fi. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit publice: dico ꝙ ſi eſſet occultus dato ꝙ ſepeliēs ſciret nō eſt locus huic pene. An vō ſit locus excōicationi minori. no. de p̄uil. ad hoc in. j. glo. addit̃ aūt hic pena ad penā quā ſtatuit decre. epiſcoporum. de p̄uil. li. vj. que ꝑ hanc ſublata non ſunt. l ¶ Nominatim. Cōcor. de p̄uil. cum ⁊ plantare. § excōmunicatos. ⁊ vide qđ ibi no. ad idē. e. ti. vt p̄uilegia de p̄ben. in Lateraū. de cle. excō. ꝓpoſuit. ⁊ eſt ſi. ſ. ea. com. de vi. ⁊ hone. cle. c. j. ⁊ ꝑ hāc lrām ⁊ p̄dictas ſiltes videtur ꝙ poſſit in cimiterio ſepeliri interdictus non nominatim: dummodo locus interdictus non eſt. m ¶ Interdictos. Videtur ſufficere ꝙ interdictuz ſit tale ꝙ p̄uet ſepultura: vt ī caſu de ſen. excō. is cui. ij. reſponſo. li. vj. facit qđ ſcp̄ſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. h̄. e. ti. ſacris. n ¶ Manifeſtos. Qui ſint manifeſti: no. ď vſu. c. j. ⁊. ij. ī p̄n. li. vj. ⁊ itelligas niſi cautū ſit ď reſtituēdo: vt ibi: ⁊ puto ſufficere ꝗ ad ſepulturā: nō dico ꝗ ad validandū ipſius teſtamentū qđ teneat̃ poſt mortem. qđ verum intelligo in illo qui iuſſit ſatiſfieri de vſurꝭ. alś enim nō ſufficeret cautio heredū cū deceſſerit in peccato. de vſu. qz in omnibꝰ. ⁊ hoc ꝓbat lrā illius decreta. ꝗꝗ. de vſu. li. vj. in p̄n. ⁊ fi. j. rñ. accumulat̃ autez hec pena ad penā p̄dictam Lateraū. concil. que adhuc hodie locum habet cum expreſſe ſublata non ſit. o ¶ Sciēter. Reqrit ergo ſcientiā hec excōicatio. concor. de ſen. excō. ſignificauit. ⁊. c. cum deſideres. ⁊ de here. c. ij. ī p̄n. li. vj. p ¶ Sepelire. Hic occurrūt dubia ꝗ p̄ncipis declaratione plꝰ ꝗꝫ gloſantis opinionē expoſcunt. ſ. an portantes ad ſepulturā ꝗ tñ nō ſepeliūt ſint excōicati. Itē ꝗrit̃ de ꝯcomitātibꝰ funꝰ. Idē de fodientibꝰ: fabricātibꝰ vl' aperiētibꝰ ſepulchrū. Itē de p̄latis clericꝭ vl' miſtris eccliaꝝ ī quarū cimiterijs ſepeliūt̃ ꝗ

la nō ꝓhibēt vel patiunť. Itē de his clericis vel laicis
q portant cereas cruces ⁊ ſimilia. Et circa h aduertendū
ꝙ qñqꝫ iura ꝓhibēt in cimiterio ſepeliri: vt hic ⁊ de
priuil. ad h. de ſen. excō. is cui. li. vj. Qñqꝫ in cimiterio
tumulari. e. ti. ſacris. Qñqꝫ ſepulture tradi. de vſuris: qꝛ
in oibꝰ. de here.
ca. ij. j. rñ. lib. vj.
Qñqꝫ ad ſepulturā admitti. j. ď
vſur. qꝫqꝫ. li. vj.
de priuil. epoꝝ.
Qñqꝫ ſepulture
clericos intereſſe
de rap. ſuper eo.
Qñqꝫ corpa cum
pſalmis ad ſepulturaꝫ duci. xxiij.
q. v. placuit. Qñ
qꝫ iubent ſepultura
carere. de
tornea. c. j. de pe.
⁊ re. omis. Qñqꝫ
pcipiūt ex cimiterio
ſubterrari.
de ſta. mo. cū ad
monaſteriū. Qñ
qꝫ pmittūt cū ſilentio
tumulari.
de pe. et re. qđ in
te. cū ğ h puniat
ſepellentē nō ad
mittentem inter
eſſentē vel cooperātē.
ſepelire aūt
ē mortuū humo/
vel tumulo ꝯde/
re. videť ſolos humo vel tumulo corpꝰ imponētes liga/
tos eſſe: facit ꝓ h edras ne ex vniꝰ funere multitudo li/
geť. Itē ꝯſtat qđ portātes et ꝯcomitātes vel fabrican/
tes ſi non ſeqreť talis ſepelitio excōicati non eſſent. In
ꝯtriū eſſet hec ꝯſtitutio ludibrio ſi vnus ſolus ribaldus
vel ſeruiēs p quē poterit id expediri ligari dicať reliqs
viſitatis pompoſe ⁊ ſolēniter expeditis. a Subiacere.
alios caſus qbꝰ qs ipſo facto excōicať p has Clemē.
vide no. j. de ſen. excō. c. j. hāc aūt penā locū hre nō puto
in alijs caſibus qbus denegať ſepultura: qs habes no.
eo. ti. ex parte. de ſta. mo. c. ij. ⁊ c. cum ad monaſterium.
Quid de illo q ſepelit manifeſtū vſurariū excōicatū pu/
blice noiatim iterdictū ⁊ tpe interdicti: nūqd vna vel q
druplici excōicatione ligabiť ex h facto: vide de h plene
qđ ſcripſi in qone Gualterij: ſiue tñ vna ſola ſiue pluri/
bus ſentētijs ex his diuerſis cauſis qrū qlibet p ſe ſuffi
ciat excōicatꝰ dicať: planū eſt qđ de oibꝰ debet ſatiſfa/
cere ⁊ ab oibus abſolui: de quo ſatis no. de offi. ordi. ex
parte. de ſen. excō. cū ꝓ cā. b Niſi priꝰ. Cōcor. Cle. s.
de ſequeſt. poſ. c. vno. ⁊ vide qđ ibi no. c Eis qbus.
Sed q ſunt hi: forte intellexit de his qrū fauore fuerāt
late ſnīe excōicationis vel iterdicti in loca vel pſonas q
ad vſurarios illos qbꝰ fieri debebat reſtitutio: ſi q etiā
violentia in his fuiſſet illata clericis vel miniſtris illis
etiā fiat ſatiſfactio. Item ſi illoꝝ corpa vel oſſa diſcerni
pñt exhumāda ſunt. e. ti. ſacris. ⁊ in hoc vltimis tribus
caſibꝰ. ſed qd de pmoꝛ dic ꝙ ſi ille fuit penitēs licet nō
debuerit ſepeliri: tñ nō exhumabiť ſaltē poſt relaxatuꝫ
iterdictū: vt no. de ſen. excō. ſi ciuitas. in glo. pe. li. vj. et
no. Inno. et Hoſti. in decre. vl. de exceſ. pla. ad fi. et fa.
qđ no. de ſen. excom. a nobis. ij. in glo. pe. etiam Inno.
⁊ Hoſti. in pdi. decre. vl. ꝙ penitēs q ſepultꝰ nō fuit in
cimiterio ꝓpē iterdictū: relaxato intdicto dꝫ in cimite/
rio ſepeliri. Inno. alle. de ſen. excō. cū illoꝝ. et Hoſtien.
in predi. decre. a nobis. ⁊ dicunt ꝙ ex quo penitens eſt:
mortuaria ab eo licite recipi pñt: cū ꝓ ipſo ſit orandum
alle. xj. q. iij. que
cūqꝫ. ſecus ſi nō
fuiſſet penitens.
lxxxviij. diſt. c. ſi.
⁊ vide ꝙ poſt eoſ
dixi. de ſen. excō.
cū volūtate. ſi intelligas
de mor/
tuarijs. i. que ipe
penitēs ď loco in
terdicto reliqd in
morte veꝝ puto.
Idē ſi intelligas
de mortuarijs q
poſtea darenť cū
funere: ſepulto in
cimiterio poſt re
laxatum interdi
ctū. ď funeralibꝰ
vo q darenť cuꝫ
funere ſepulto ď
facto tpe interdi
cti nō puto cleri/
cos licite pcipe
poſſe: qꝛ videreť
pticipare delicto
d Eis. Sic ſe
pelientibus.
e Priuilegio.
Ut ſi priuilegia
ti eſſent ꝯtra de/
cre. j. de priuil. li. vj. f Quacūqꝫ forma. Arg. ꝙ gene
ralia ⁊ derogatoria verba ſufficiāt: fa. de here. ſicut. j. c.
xxi. v. nos eteni. ⁊ p Dy. de re. iur. ꝙ ſemel. li. vj.
Dudū. Due ſunt pncipales ptes. In pma pro/ Diuiſio
emiū Clemētis innouās in ꝯcilio ꝯſtitutiōeꝫ Bo
nifacij: ⁊ caſſans reuocatoriā Bñdicti. In ſcđa ꝯſtitu/
tio. ibi: Bonifaciꝰ: que ſubdiuidiť in titulū ⁊ ꝯſtitutio/
nē. ibi: Sup cathedrā. que ꝯſtitutio pmittit exordiū: in
q dicit ſe vigilē circa ſcandala cleri tollenda. Scđa. ibi:
Ab olim narrans diſcordiā pdicatoꝝ et minoꝝ cū clero
ſup pdicatōibꝰ ꝯfeſſiōibꝰ ⁊ ſepulturis. Prio ꝓuidet cir
ca pdicatōes. Scđo. ibi: Statuimꝰ. circa ꝯfeſſiōes. Ter
tio. ibi: Dēmū: circa ſepłturas. Quarto. ibi: Nos eteni:
reuocat pulegia ꝯſuetudies ſtatuta ⁊ pacta ꝯria. Quin
to. ibi. Ceterū hortať ⁊ pcipit pdictos ordines ⁊ ꝯfeſſo
res ipoꝝ p clerū benigne tractari: ⁊ ꝯtra facientibꝰ cōmi
nať. g Aliā. Que incipiebat iter cūctas. h Ne
dū. Nō attulit fructū qđ eſt. j. i Ab auctore. Bene/
dicto. k Fomētū. i. nutrimētū. l Miniſtrauit.
ſi. de eta. ⁊ q. ad aures. m Oino. Si. de imu. ec. qm.
n Inſtāte. Multotiēs dixi ꝙ ꝯcilia fieri pulegiatis
vel exēptis nō expedit: qđ collige ex h Vieñ. ꝯci. h: ⁊. s
c. xx. ⁊. s. ti. xx. c. vno. et. s. de ſup. neg. pla. qꝛ reglares.
de ſta. regu. attēdētes. de rel. do. qꝛ ꝯtingit. ď iurepa. vt
ꝯſtitutio. de puil. religioſi. ⁊ c. archiepo. de pe. ⁊ re. abu
ſiōibꝰ. de ſen. excō. c. j. o Tenorē. Si. de ꝯfir. vti. vel
inuti. c. pe. p Memoria. Uide qđ no. de re iudi. ad
apłice. i. j. gl. li. vj. q Sup cathedrā. ſm Hu. grecū
eſt ⁊ poniť ꝓ alta vel excelſa ſede iudicis pſidētis: ⁊ cō Cathedra
poniť a cathos qđ eſt ſedes ⁊ edra qđ eſt ſponda: quaſi
ſpondata ſedes. poniť etiā ꝓ ſede doctoris. vñ in Gre/

ipſo facto excōicationis ſnīe
a ſubiacere a q nullatenꝰ abſol
b uanť: niſi prius ad arbitrium
c dioceſani epi eis qbus p pre/
miſſa fuerit iniuria irrogata
ſatiſfactionē exhibuerint cō/
d petentem: nullo eis circa pre
miſſa exemptionis: vel quis
e f alio pulegio ſub qcunqꝫ for/
ma verboꝝ ꝯceſſo aliqualiter
ſuffragante. Idem in eodē.

Pars que titulum reſpicit
hoc intendit. Predicatores
et minores in locis ſuis libe/
re ſepeliunt illos qui hoc li/
bere elegerint. De funerali/
bus tamen ⁊ quibuſcūqꝫ ob/
uentionibus ⁊ relictis etiam
de quibus alias nō debetur
canonica quartam et non vl/
tra ſoluent eccleſie parochia/
li. h. d. Johan. an. ca. II

Dudū a Bonifacio pa
pa octauo predeceſſore
noſtro infraſcripta edita de/
cretali Benedictus papa vn/
g decimꝰ pdeceſſor noſter aliā
illius reuocatoriam ꝓmulga
uit: que quia vt probauit effe
h i ctus nedum pacis ab aucto/
re ipſius ſperante fructū non
attulit: quinīmo diſcordie ꝓ
k qua ſedāda ꝓceſſerat: fomen
l tum non modicū miniſtrauit
m nos eam oīno caſſantes aliā
a prefato Bonifacio editam
n ſacro inſtante et approbante
concilio innouamus: ſubijciē
o tes tenorem illius qui dino/
ſcitur eſſe talis. Bonifaci
us epiſcopus ſeruus ſeruoꝝ
p dei ad perpetuam rei memo/
q riam. Super cathedram
preeminentie paſtoralis diui

Verſus cíſmo. Rex ſollūz doctor cathedram iudexꝗꝫ tribunal.
Curile Poſſidet ac ſedē preſul p̄torqꝫ curule: quaſi curile: q: fe
rebanť in curru: de hac cathedra iudicātis ⁊ docētis. xl
Alueus di. multi. a ¶ Et ſi. ꝑ q̄uis. b ¶ Alueū. Alueus di-
ciť venter fluuio ꝝ: diciť etiā vas factū ad modū aluei
fluuij in quo la-
uātur pedes car-
nes ⁊ olera: ⁊ di-
citur ab aluo qđ
eſt quoddā ven-
tris receptaculū
recipiens cibuz
c ¶ Confluunt.
ij. q. vj. ca. ij. cum.
vij. c. ſequen.
Torrens d ¶ Torrens.
Diciť fluuius vel
aqua veniens cū
impetu ab imbre
que in eſtate tor-
reſcit ⁊ areſcit.
e ¶ Inſtantius
No. ꝙ habēs ad
multa intendere
ad id qđ eſt gra-
uius debet ma-
num apponere: ſi
cut iuris preſum
ptiōe qui vult ſe
liberare ſoluēdo
ſe liberat ab eo
quod eſt grauiꝰ
ff. et. C. de ſolu. l.
j. ſm Io. an.
f ¶ Radicitus.
Fruſtra romani
conatur incidere
qui radicem non
euellit de pe. di.
ij. qui radix.
Vepres g ¶ Vepribus
⁊ li. Vepres dicū
tur ſpine que vi
prendunt ⁊ lace-
rant carnes ⁊ ve
ſtes. h ¶ An
fractibuſ. Sic di
cti quia vndiqꝫ
frangunt: et di-
cuntur vie aſpe-
re plene diuerti-
culis circūfracti
onibus ⁊ ruinis:
et habetur idem
ver. de elec. quo-
rundam. li. vj.
i ¶ Antiſtites.
Vi ſolēt dici epi
quaſi ante alios
ſtantes.
k ¶ Includit. xj
q. j. duo ſunt. de
eta. ⁊ qualita. cū
Exeſtuare contingat. l ¶ Exeſtuet. Quaſi ferueat bullat vel ca-
Inuale leſcat. m ¶ Inualeſcat. Quaſi valde valeat creſcat
ſcere ⁊ abūdet. n ¶ Ex euidentia. De elec. ꝙꝫ ſit in princi.
lib. vj. o ¶ Actibus adi. Eccl. xxxviij. Abſtine te a li-

na diſponēte clemētia ꝯſtitu-
a ti: ⁊ ſi multis ⁊ arduis que in
b c amplū romane curie alueum
d vndiqꝫ cōfluūt q̄ſi torrens ꝑ
grauemur negocijs: curis ex
citemur īnumeris: cogitatiōi
bus plurimis diſtrahamur:
circa id tū feruentibꝰ votis in
e tendimꝰ: vacamꝰ inſtantiꝰ: ac
operoſe ſtudiū ſollicitudinis
imptimur: vt ad diuini noīs
gloriā exaltatiōez catholice fi
dei ⁊ ꝓfectū fideliū aīarū pre
f g ciſis radicitꝰ diſſidioꝝ vepri-
h bus ⁊ litigioꝝ anfractibꝰ oī-
no ſubductis inter eccleſiarū
i antiſtites ad curam ⁊ regimē
gregis dn̄ici deputatos: cete-
raſqꝫ perſonas quas ordo cle
k ricalis includit: pacis tran-
quillitas vigeat feruor chari
l m tatis exeſtuet: inualeſcat con
cordie vnitas: animoꝝ idēti-
tas pſeueret. ¶ Scimus enī
n et ex euidentia facti collegi-
mus: ꝙ non niſi in pacis tem
pore bene coliť pacis auctor:
nec ignoramꝰ ꝙ diſſenſiones
o ⁊ ſcandala prauis actibꝰ adi-
tum preparāt: rācores ⁊ odia
ſuſcitāt: ⁊ illicitis moribꝰ au-
p ſum prebent. ¶ Ab olim ſi-
quidem inter p̄latos ⁊ recto-
res ſeu ſacerdotes ac clericos
parochialiū eccleſiarū per di
uerſas mūdi ꝓuincias conſti
tutos ex vna parte: ⁊ predica
torū ⁊ minorū ordinū fratres
q r ex altera: pacis emulo ſatore
s ziçanie procurante grauis et
periculoſa diſcordia extitit ſu
ſcitata ſuper p̄dicationibus
fidelium populis faciendis:
eorum cōfeſſionibus audien-
dis: penitentijs iniungendis

eiſdem: ⁊ tumulandis defun
ctoꝝ corporibꝰ: qui apud fra
trum ipſorū eccleſias ſiue lo-
ca noſcunť eligere ſepulturā.
t ¶ Nos autez pij patris mo
re laudabili moleſte ferentes
incōmoda filioꝝ reducentes
v ad exacte cōſiderationis exa-
men: ac infra pectoris clau-
ſtra ſollicite reuolentes: ꝙꝫ
x ſit plena periculis: ꝙꝫ onuſta
diſpendijs: ꝙꝫqꝫ in diuine ma
z ieſtatis reſpectu reddatur ex
oſa diſcordia ſupradicta. et
propterea intendentes pa-
terne ſollicitudinis ſtudio il-
lam prorſus euellere: ac om-
nimode ſubmouere: nullis
vnꝗꝫ futuris temporibus fa-
uente domino ſuſcitandam:
grandi quoqꝫ deſiderio cupi
entes: vt huiuſmodi negoci-
um quod potiſſime īſidet cor-
a di noſtro finem ſalubrem ⁊ ce
b lebrem per apoſtolice ſolertie
ſtudium conſequatur: dilige-
ti cum fratribus noſtris de-
liberatione prehabita: ſuper
c eo ad honorem dei exaltatio-
nem catholice fidei quietum
ſtatum partium predictarum
ac ſalutis animarū fidelium
incrementum: de ipoꝝ fratrū
conſilio auctoritate ap. ſtatui
mus ⁊ etiā ordinamꝰ: vt dicto
rum ordinum fratres in eccle
d ſijs et locis eorum ac in pla-
e teis cōmunibus libere vale-
f ant clero et populo predicare
g ac ꝓponere verbuz dei. hora
illa duntaxat excepta in quo
h locorum prelati predicare vo
luerint vel coram ſe facere ſo-
i lenniter predicari: in qua pre
dicare ceſſabūt p̄terꝙꝫ ſi aliꝰ

te ⁊ minues pctā. p ¶ Prebent. Cōcor. C. de iudi. pro-
perandū in ꝓn. q ¶ Emulo. Cōcor. proe. cōpil. Greg.
de hoc ver. no. xliij. di. ſancimus. ⁊ facit. xvj. q. j. c. j. poſt
prin. r ¶ Satore. i. ſeminatore. s ¶ Zizanie. Seges Zizania
vel herba peruerſa. ſ. loliū. lvj. diſt. naſci. xxiiij. q. j. quo-
niā. ⁊ quandoqꝫ.
ponitur pro ſor-
de omnium ſege-
tum: huic litte-
re ꝯcor. de elec. lz.
t ¶ Patris. Qui
habet querere cō
ſiliū pro liberis.
ff. de adul. nec in
ea in fi. Io. an. mo.
v ¶ Exacte. q̄ſi
exq̄ſite. C. mā. i re
mādata Io mo.
x ¶ Periculis.
Dictiſ a pereo pe Per
ris. y ¶ Onuſta
Quaſi onerata.
de elec. vbi peri-
culū in ꝓn. li. vj.
z ¶ Exoſa. i. per
fecte odioſa.
a ¶ Salubrem.
Quaſi ſalubris
vel ſalutis vbe-
rem. ¶ Soler
tie. Vide quod
dixi. ſ. ca. cōpil.
de offi. dele. c. vi.
c ¶ Ad honorē.
Si. de vſupal. c.
ad honorem.
d ¶ Locis eoꝝ.
Quicquid infra
ſepta vel ambi-
tum etiaz in pra
tis vel hortis: vř
alijs ſpacijs vi-
detur includere.
e ¶ Communi-
buſ. In priuatis
ergo ſecus.
f ¶ Predicare.
Etiā tempore in
terdicti: de ſen.
excom. rn̄ſo.
g ¶ Verbū dei.
De offi. ordi. iter
cetera in prin.
h ¶ Prelati.
Iure cōmuni vř
conſuetudinario
ſm Iohannem
mo. qui dixit re-
ctorē eccleſie non
contineri nomi-
ne prelati cum
ſupra ſit expreſ-
ſus poſt prela-
tum in verbo ab olim. de vicaro tamē diciť idem quod
de prelato: quia quod per ſe non poſſunt ordinarij per
alios faciunt. de offi. ordi. inter cetera. et. eo. titu. ſi epi-
ſcopus. li. vj. i ¶ In qua predicare. Hora.

de prelatoꝝ ipſoꝝ voluntate
ꝓceſſerit hac licētia ſpeciali.
a In ſtudijs autē generalibus
vbi ſermones ad clerū ex mo
re fieri ſolēt: diebus illis qui
bus ꝑdicari ſolēniter ↄſueuit
ad funera etiā mortuorū ꝛ in
feſtis ſpecialibus ſiue peculi/
aribus eorundē fratrum pñt
ijdē frēs ꝛ liceat eiſdez libere
b ꝑdicare: niſi forte illa hora q̄
ſolet ad clerū in ꝑdictis locis
dei verbū ꝓponi: epūs vel ꝑ
c latus ſupior clerū ad ſe gene
d raliter ↄuocaret: at ex aliqua
rōne vel cauſa vrgente clerū
ipſum duceret congregandū.
e ¶ In eccleſijs aūt parochia
libus fratres illi nullatenus
audeāt vel debeant ꝑdicare
vel ꝓponere verbum dei: ni/
ſi fratres predicti a parochia
f libus ſacerdotibus inuitati
fuerint vel vocati: ꝛ de ipſoꝝ
beneplacito ꝛ aſſenſu ſeu peti
ta licentia fuerit ꝛ obtenta: ni
ſi epiſcopus vel prelatus ſu/
perior per eoſdem fretres pre
g dicari mandaret. ¶ Statui/
mus etiam et ordinamus au/
ctoritate predicta: vt in ſingu
lis ciuitatibus ꝛ dioce. in qui
bus loca fratrū ipſoꝝ cōſiſte/
re dinoſcuntur: vel in ciuitati
bus et dioce. locis ipſis vici/
nis: in quibus loca huiuſmo
h di nō habenť magiſtri vľ prio
res ꝓuinciales predicatoruz
aut eorum vicarij et genera/
les ꝛ prouinciales miniſtri ꝛ
i cuſtodes minorū ordinū pre
k dictorum: ad preſentiā prela
torum eorundem locorum ſe
conferant per ſe vel per fra/
tres q̊s ad hoc idoneos fore
putauerint humiliter petitu/
ri: vt fratres qui ad hoc ele/
cti fuerint in eorum ciuitati/
bus ꝛ dioce. confeſſiones ſub
ditorū ſuorum ↄfiteri ſibi vo
l lentium audire libere valeāt
ꝛ huiuſmodi cōfitentibus ꝓ
ut ſm deum expedire cogno/
uerint penitentias imponere
ſalutares: atqȝ eiſdem abſolu
tionis bñficiū impēdere de li
centia gr̄a ꝛ bñplacito eorun
m dem. ¶ Ac deinde ꝑfati ma
n giſtri ꝑores ꝓuinciales ꝛ mi/
niſtri ordinū predictoꝝ elige
o re ſtudeant ꝑſonas ſufficien/
p tes: idoneas vite ꝓbatas: di
ſcretas modeſtas atqȝ peri/
tas ad tam ſalubre miniſteriū
q ꝛ officium exequēdum: quas
ſic electas ab ipſis repreſen/
r tent vel faciant preſentari pre
latis: vt de eorum licētia gra/
tia et beneplacito in ciuitati/
bus et dioceſibus eorundem
huiuſmodi perſone ſic electe
ↄfeſſiones ↄfiteri ſibi volenti
um audiant: imponāt penitē
tias ſalutares: ꝛ bñficiū abſo
s lutiōis impēdāt: ꝓut ſupiꝰ eſt
expſſuz extra ciuitates ꝛ dio.
in q̊bꝰ fuerint deputate: ꝑ q̄s
eas volumus ꝛ nō ꝑ ꝓuinci/

a ¶ Generalibus. i. locis habentibus ſtudiū ex priui/
legio vel conſuetudine: cuius initij non ſit memoria. de
cle. nō reſi. c. ve. ⁊. de priuile. c. ij. li. vj. ꝛ in ꝓemio degeſto
rum. §. hec autem tria. b ¶ Niſi. A primo dicto hu/
ius. ver. excipit: non a duobus ſequentibus qđ ſatis ver
ba demonſtrant.
c ¶ Superior.
Nō reſpectu epi
de quo premiſit:
ſed cleri cui ſup
eſt de cōſuetudie
vel ꝑuilegio ſm
Joh. mo.
d ¶ Generaliť.
Secus ergo vbi
ſpēaliter vocaret
ꝑlatos doctores
vel his ſimiles.
e ¶ Eccleſijs.
Nec ipaꝝ capellť
vel cimiterijs. de
ſen. ex. ſi ciuitas
li. vj. ſm Jo. mo.
quē no. ꝙ in. ⁊. ꝑ
di. ꝑmittiť his ꝑ
dicare cum certa
modificatōe: hic
prohibeť: niſi cer
tis caſibꝰ: quare
cum de iure com
muni illis ꝑdica
re nō competat:
ſed ſolū prelatis
et curatis. ⁊. §.
huiuſmodi. repu
tat iſtis omnem
locū interdictuz
qui nō reperitur
hic permiſſus.
f ¶ Sacerdoti/
bus. Puto ſuffi/
cere ſi iſti ſunt vi
carij ꝑpetui: cum
ad eos ſpectet cu
ra. de offi. vi. c. ſi.
de preben. ſuper
eo. lib. vj. ꝛ idem
puto in tempali
bus datis in ca/
ſu licito auctori/
tate epiſcopi: vt
de elec. cum ex eo
lib. vj.
g ¶ Statuimꝰ.
Secundus arti/
culus cōfeſſionū
circa quas ꝓuidet primo de licentia petenda. ſecundo
de confeſſoribus eligendis ꝛ preſentandis. ibi: Ac dein/
de. Tertio limitat locum et numerum. ibi: Extra ciui/
tates. Quarto ꝓuidet quando licentia datur ꝛ electi ac
ceptantur et quando non acceptantur. ibi: Et ſi idem
Quinto quando denegať licentia dat gratiam cum cer
to moderamine. ibi: Si vo. h ¶ Non habentur. Da/
to ergo ꝙ fratres nō haberent locū mutine: poſſent tñ
prelati de quibus ſequiť ab epo Mutineñ. petere qđ ſe
quitur: ꝛ pro ipſa dioce. electionem facere. i ¶ Cuſto/
des. Priores ergo cōuentuales quo ad predicatores et
guardiani quo ad minores hoc non pñt. k ¶ Prela/
torū. i. epiſcoporum ꝛ ſuperiorum de quibus premiſit ꝛ
patet hic. ⁊. ibi: In eorum ciuitatibus ꝛc̄. l ¶ Audire.
No. hunc ordinē vt primo audiať ↄfeſſio. Scđo impo/
natur penitētia. Tertio fiat abſolutio: non ergo prece/
dat abſolutio im
poſitionem peni
tentie: vt ſic ab/
ſolutionem prece
dat cordis cōtri/
tio: oris cōfeſſio.
operis ſatiſfa/
ctio ſaltem affe/
ctu. m ¶ Dein/
de. ergo non ꝑus
non tamen eſt ne
ceſſe ꝙ talem li/
centiam habe/
ant: ſed ſatis eſt
ꝙ petant quo ad
hoc vt eligere poſ
ſint. n ¶ Mi/
niſtri. Scilicz ge
nerales vel pro/
uinciales. et no.
quia de vicarijs
propriorum pro/
uincialium: et de
cuſtodibus nō re
petit de quibus
premiſerat: licet
hoc illi petitio/
nem poſſint face
re de qua premi/
ſit: nō tamen ele/
ctionem de qua
hic loquitur.
o ¶ Sufficien/
tes. vj. qualita/
tes exprimit Jo
han. mona.
p ¶ Probatas.
Beatus Bern.
ad Euge. Pro/
batos oportet eli
gi non proban/
dos: ꝛ facit de ꝑ
bend. in Latera/
neñ. in fine.
q ¶ Et officiū.
Quod eſt ars ar
tiū. de eta. et qua
lita. ca. cum ſit.
Johan. mo.
r ¶ Preſentari.
Perſonalis ergo
preſentatio fieri debet. Nam dicitur preſens qui probe
tur ſenſibus corporis. facit. ff. de verbo. obli. l. j. in prin.
s ¶ Impendant. Cū determinatione que habeť. ⁊. ver.
per huiuſmodi. ꝛ licet iſta ſint de cura animarū: ꝛ arti/
culus precedens ꝛ ſubſequēs: per quod videť iſtos eſſe
curatos ſaltē in tanto: vel ex delegata poteſtate vt hic:
vel ordinaria: vt. ⁊. ver. ſi vo. dicit finaliter Johan. mo.
ꝙ iſti non ſunt curati: quod etiā ſm eū eſſet quo ad frēs
minores ↄtra conſtitutionē exijt. de verbo. ſigni. lib. vj.
ſit ratio: quia nec ipſi aſtricti ſunt ad executionem vel
exercitiū iſtorū actuū. nec fideles ſunt aſtricti: vt in his

ad eos recurrant: ⁊ ſic licet ex ꝑuilegio huiꝰ ꝑpetue cō/
ſtitutiōis hoc poſſint nō ꝑ hoc ſunt cenſendi curati.
a ¶ Deputari. Si. de accu. ſicut olim. b ¶ Auditure
Si nō electus ſe ingerit vel electus extra dioce. in q̄ de/
putatꝰ eſt bona fide illi ꝯfeſſus ⁊ ab illo abſolutꝰ tutus
eſſet quo ad deū
et vide quod no.
de elec. dudum. ij
in glo. quia cum
iam deſierit: ⁊ qđ
ibi ſcripſi.
c ¶ Paucitas.
Si d voto ꝙ ſuꝑ
his. x. q̄uis. xxj.
di. in nouo in fi.
d ¶ Exigit.
No. numerū pſi
dentium depura
ri ſm q̄ititatem
ſubiectorū. ſi. de
vi. et ho. cle. qm̄.
cum ſuis ꝯcor. ſi
aūt ꝯtendit eps
cum fratribꝰ di/
cens minorē nu/
merum ſufficere:
recipiat epiſco/
pus numerū de/
quo ſibi videtur:
de reliquis recur
ratur ad arbitri/
um boni viri: id
eſt iudicis. ff. de
verbo. obli. cōti/
nuus. §. cum ita
ſm Joh. mo. qui
dicit ꝙ caute for
te faceret epus ſi
in ꝓncipio cū cō
cedit licentiā ta/
xaret numerū: li/
ceret eni a princi
pio qñq3 qđ nō li
ceret ex poſt facto. ff. de pac. in traditiōibꝰ. C. de do. que
ſub mo. l. j. ⁊ l. ꝑfecta. fa. de ꝯdi. ap. verū. e ¶ Conceſſe
rint. quā ſine cā reuocare nō poſſent. de regu. iur. decet.
li. vj. f ¶ Actione. Si. de cc. cū apl's. añ mediū. de im/
An eps po mu. eccle. aduerſus. g ¶ Quenq3. Videt ꝙ oēs refu/
teſt refuta/ tari nō poſſint: dic ꝯtra ſm Jo. mo. cū h verbū iuris eq̄
re omnes polleat vniuerſali: ⁊ extēdat in edictis pretoꝝ. ff. vi. bo.
rap. pretor. §. hoīes. ff. de ꝯſti. pe. l. j. §. j. de neg. geſt. l. j.
§. j. et. iij. alias ſm eum fieri poſſet fraus ꝯſtitutioni: q̄
multa reqrit in talibꝰ fribus. ſ. x. ac deinde. h ¶ Nol
lent. factū ⁊ ꝓpriū motū nō cauſe cognitionem denotat
ſm Jo. mo. i ¶ Surrogari. Si nō recipit: ſi ex iuſta
cā: q2 nō eſt q̄lis. ſ. deſcribit: ſibi iputet qui malū elege/
rūt: ſi ſine cā ſuccedit pape licentia: vt ſtatim ſequit ſm
Jo. mo. k ¶ Recuſarint. Si nō recuſat expſſe ſed nō
dat vel negligere videret: ꝙ locū hret h priuilegiū poſt
trinā monitionē vl' reqſitionē: ꝑ decre. j. de ſup. neg. pre
la. ⁊ facit. de ap. ab eo. li. vj. ⁊. ſ. ea. cōpil. de ap. q̄uis.
l ¶ Volētiū. Forte nō intellexit de religioſis q̄ ſm ſuo/
rū ordinū ſtatuta ſuis ꝑlatis ꝯfiteri debēt: vt etiā dice/
bat ꝯſtitutio Bñdicti. m ¶ Libere. Denotat ꝙ non
eſt neceſſe licentiaꝫ ſacerdotis parochialis haberi: ⁊ eſt
ſimile. de preben. licet epiſcopus. lib. vj. cuius contra/
rium videtur hic velle Johan. monach. n ¶ Im/

a as deputari ꝯfeſſiones nulla
b tenus auditure. Numerꝰ au/
tem ꝑſonarū aſſumēdarū ad
huiuſmodi officiū exercendū
eē debet ꝓut vniuerſitas cle/
ri et populi ac multitudo vel
c d paucitas exigit eorundeꝫ. Et
ſi ijdem prelati petitam licen/
tiam cōfeſſionum huiuſmodi
e audiendarū ꝯceſſerint illam
ꝓfati mgr̄i miniſtri ⁊ alij cum
f gratiarū recipient actione: di
cteq3 ꝑſone ſic electe cōmiſſuꝫ
ſibi officium exequantur: ꝙ
g ſi forte iam dicti prelati quēq3
ex dictis fratribꝰ pñtatis eiſ/
dem ad huiuſmodi officium
h nollent habere vel non duce
rent admittendum: eo amoto
vel ſubtracto loco ipſius ſimi
liter eiſdē preſentandis prela
i tis poſſit et debeat alius ſur/
rogari. ¶ Si vo ijdem pre/
lati prefatis fratribꝰ ad ꝯfeſ/
ſiones vt premittitur audien
das electis huiuſmodi exhi/
k bere licentiaꝫ recuſarint: nos
ex nunc ipſis vt ꝯfeſſiones ſi/
l m bi cōfiteri volentiū libere lici
teq3 audire valeant: ⁊ eiſdem
penitentias imponere ſaluta
res: atq3 eiſdem beneficiū ab
n ſolutiōis impartiri: gratioſe
o ꝯcedimus de plenitudīe apo
ſtolice poteſtatꝭ. ¶ Per hu
iuſmodi autem cōceſſionē ne/
quaq3 intēdimus ꝑſonis ſeu
fratribus ipſis ad id taliter
deputatis: ptātem in hoc im/
pendere ampliorem q3 in eo
curatis vel parochialibus ſa
p cerdotibus eſt a iure cōceſſa:
q niſi forſan eis eccleſiarū pre/
lati vberiorē in hac parte gra
tiā ſpecialiter ducerēt facien/
r dam. Huiuſmodi quoq3 ſta/
tuto et ordinationibꝰ noſtris
adijcimus: vt fratres dictorū
ordinum in eccleſijs vel locis
ſuis vbilibet conſtitutis: libe
s ram vt ſequitur habeāt ſepul
turam: videlicet ꝙ omnes eā
recipere valeāt qui ſepeliri ele/
gerint in locis et eccleſijs me
moratis. ¶ Verum ne paro
chiales eccleſie ⁊ ipſarum cu/

partiri. abſoluti ergo non habebunt neceſſe vlterius cō
fiteri proprio ſacerdoti. nec ob. decre. oīs. in ꝓn. de pe. et
re. q̄ intelligit de illo q̄ alteri legitie ꝯfeſſus nō eſt: vt di
cebat Bñdictꝰ in ꝯſtitutiōe inter cūctas: ⁊ vide qđ ſcri
pſi poſt Hoſti. in. c. oīs. ſuꝑ ver. ꝓprio. huiꝰ tñ ꝯtrariū
tenebat prolixe h
Joh. mo. niſi cū
iſta cā ſubeēt nō
ꝯfitēdo ꝓprio ſa
cerdoti. Joh. an.
o ¶ Concedimꝰ.
Concor. ſ. ea. cō/
pil. de fo. compe.
q̄uis. §. volumꝰ.
p ¶ Conceſſa.
Hoc intēdit qđ
caſibus epis re/
ſeruatis non pñt
abſoluere: ꝙ qui
ſint illi. no. de pe
ni. ⁊ re. ſi eps. li.
vj. et hic ꝑ Joh.
mo. et plene per
Hoſti. in ſum. ip
ſius tituli. §. cui
ꝯfitendū in fi. ij.
coll. dicit autem
hic Joh. mo. ꝙ
eps caſus de qui
bus añ hāc ꝯſti/
tutionē poterant
curati abſoluere
ſibi reſuare poſ/
ſet hac cōſtitutio
ne nō ob. q2 licet
fratres ſint exem
pti parochiani ñ
alleg. de ꝑuil. ex
ore. eo. ti. ꝑ exem
ptionem. lib. vj.
Nec dicit a iure
ꝯceſſuꝫ ꝙ iure re
uocatū eſt. argu.
ff. de diuor. l. diuortium. Item ſi poteſt artare poteſta/
tem ordinariā curatoꝝ: fortiꝰ hāc extraordinariā ne idē
ſubditus cenſeat diuerſi iuris quo ad curatos ⁊ quo ad
fratres. de priuil'. quia circa. ſit ergo ſenſus ꝙ non abſol
uat frater quem nō abſoluat curatus: iſta igit acciden/
talia ⁊ de bene eſſe nō mutāt ſubſtantialē ⁊ ordinariam
poteſtatem epoꝝ. de hereti. per hoc. lib. vj. nō obſtat ſi
dicas ꝙ hic erit auferre vel decurtare priuilegiū: qđ fie
ri non poterit etiam indirecte: de ꝑuile. q̄to: quia licitū
eſt cuilibet facere quodlibet iure ꝓprio: dūmodo non fa
ciat animo iniurādi: nec alicui facit iniuriam ⁊c. de ele/
cti. cū eccleſia vulterana. cum ſuis concor. q ¶ Prela/
ti. epiſcopi ⁊ ſuperiores: vnde videmꝰ ꝙ hodie aliqbus
ex illis concedunt caſus reſeruatos. r ¶ Huiuſmodi
q3. Circa partē iſtā plures queſtiones occurrunt q3 cir/
ca ꝑcedentes: ratio patet: q2 hic de lana ⁊ lacte vel red/
ditu agit: ⁊ non ibi: vidi aūt ⁊ habeo formā cuiuſdā lit
tere que dicit ab iꝑo Bonifacio epo Moreñ. emanaſſe:
ad querelam cleri Moreñ. que quaſdā ex illis determi
nat declarādo ⁊ iudicē dando in modum cōſeruatoris:
quas. j. ſubiungam: ⁊ rationes quas inducit ꝑ iura ꝓba
bo. s ¶ Sepulturam. Quam alias de iure communi
non haberent ex quo populum non habent: et hoc ſcri
pſi poſt Inno. ⁊ Hoſtien. eo. ti. c. j. in ꝓn.

rati ſiue rectores qui miniſtra re hn̄t eccl'iaſtica ſacra q̇bus a noſcit̄ de iure competere pre dicare ſeu ꝓponere verbū dei ⁊ ↄfeſſiones audire fidelium: debitis et neceſſarijs benefi cijs defraudent̄: cuȝ operarijs b mercedis exhibitio debeat̄: auc̄te apoſtolica cōſtituimus ⁊ ordinamus eadē vt dictoꝝ c ordinū fratres de obuentio d nibus omnibus tam funera libus q̄ȝ quibuſcunqȝ ⁊ quō cunqȝ relictis. diſtincte vel in diſtincte: ad quoſcunqȝ cer tos vl' determinatos vſus de quibus etiam quarta ſiue ca nonica portio dari ſiue exigi non conſueuit: vel non debet e f de iure: necnon de datis vel qualitercūqȝ donatis in mor te ſeu mortis articulo in in firmitate donantis vel dan tis de qua deceſſerit quomo h docunqȝ directe vel indire cte: fratribus ipſis vel alijs i pro eiſdem quartam partem quam auc̄te apoſtolica taxa mus ⁊ etiam limitamus paro chialib⁹ ſacerdo tibus ⁊ eccle ſiaruȝ rectoribus ſeu curatis k l largiri integre teneantur. fa cturi et curaturi: ꝙ nec alij nec alijs a quibus quarta hu iuſmodi minime deberetur: ad ipſorum fratrum vtilita tem vel cōmodum huiuſmo di ſint relicta aut in eas tali ter data vel donata ꝓcedant: ſeu quod in morte vl' ab infir mis huiuſmodi dandum vel donandum fratribus ipſis exiſteret: in eorundem danti um vel donantium ſanitate ſi bi dari vel donari procurent.

¶ In quibus per ipſos vitā

a ¶ Predicare. Vide qđ ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſtiē. de here. excōmunicamus. j. §. quia vero. b ¶ Debeat̄. ꝫ. eo. ti. c. j. xij. q. ij. quicunqȝ ſuffragio. c ¶ Obuentio nibus omnibus. Declarat predicta cōmiſſio ꝙ ſi non re linquit̄ fratribus: ſed frater dat̄ executor ad certā ſum mam diſtribuen daȝ arbitrio ſuo vel ſibi legat̄ ali qđ diſtribuēdū: quaȝ ſummā vel qđ legatū ipē ex ecutor vel legata ri⁹ poſtea diſtri buit in eoſdem qđ debetur quar ta cuȝ eo caſu re cipiat̄ ab execu tore: vel legata rio vt a miniſtro. ff. de le. ij. ſi q̇s ti tio. et ſi cui plus q̄ȝ ꝑ legē fal. ſ. di uus. Nec ob. lit tera q̄ ad q̇ſcūqȝ certos ⁊c̄. quia q̄ cauſa dubitatio nis tollēde adie cta fuerit: obuen tionū gn̄alitateȝ nō minuit. ff. mā da. qui mutuā. et ff. de reg. iur. que dubitatōis. Idē ibi declaratur qn̄ nil relinqt̄ fratri bus: ſed decedēs mandat executo ri vt ipſis fratrib⁹ det aliqđ vl' ꝓmittat: q2 cū illud palā cape poſſint: relicti iure cenſet̄ ⁊ debet̄ q̄rta: ſicut et fi deicōmiſſum tacitū non capaci dimiſſum ſubiacet falci die: ꝓbant̄ hec. ff. de iure fiſci. l. iij. §. ſi q̇s. et. §. qn̄. ff. de his qui. vt indig. l. in fraudē. C. ad. l. falci. l. iij. d ¶ Fu neralib⁹. Declarauerat Bn̄dict⁹ illa eſſe funeralia q̄ cū funere deferunt̄: in p̄di. ↄſtōe inter cūctas: ⁊ ibi ſtatue rat de cādelis q̄ dant̄ ad man⁹ q̄rtā nō deberi: ſed ex q̇ re uocata eſt illa ↄſtitutio: puto etiā đ illis cādelis deberi: ⁊ lȝ h'ſit rigoroſū: h̄ eñ vult iſta lr̄a ⁊ ꝟbū oibus qđ p̄ce dit ⁊ q̇buſcūqȝ qđ ſequit̄: ⁊ ꝑ hec ꝟba etiā puto eos te neri de his q̄ ligant̄ ꝓ miſſis dicēdis. e ¶ De iure. Vt ptȝ de teſta. c. fi. de. ꝟ. ſig. ex ꝑte. iij. Et ꝑ hoc ptȝ ꝙ iſta ↄſtitutio eſt iuris veterī correctoria. ⁊ ſic reſtringēda: ⁊ ad alios q̄ȝ ad p̄dicatores et minores nō extēdenda: vt no. de reg. iur. que a iure. li. vj. de regula. ↄſtitutionē. f ¶ Datis. Declarat p̄dicta cōmiſſio ꝙ ſi teſtator lega tū ſoluit in vita nihilominus debet̄ q̄rta: q2 videt̄ ſolue re vt legatū: vn̄ legatari⁹ illud iterū poſt mortē non pe tit: ⁊ ſi falcidie loc⁹ ſit illā ꝓpterea nō euadit: ꝓmū ꝓba tur. C. de leg. l. filia. ff. de leg. ij. luci⁹. j. ⁊. l. luci⁹. ij. §. im puberē. ad idē. ff. ad. l. falci. cū quo. §. fi. ſecundū ꝓbat̄. C. ad. l. fal. in donationib⁹. ⁊. l. pe. C. fami. hercīſcū. ſi co gitationē g ¶ Deceſſerit. Hac ratione declarat predi cta cōmiſſio: ꝙ licet tales petant cū illoꝝ habitu ſepeli ri quarta debetur. nam ⁊ ſi ad ipſorū religionem tranſi rent in egritudine de qua decederent deberet̄ quarta. e. ti. de his. h ¶ Indirecte. Per hoc dicit cōmiſſio pre dicta patere ꝙ quarta debet̄ de his q̄ teſtatores relin quunt vel dant in infirmitate de qua decedunt: vel da ri mandant poſt mortē: de hoc in teſtamento mentione nō facta ſingularib⁹ fratrib⁹ ad eoꝝ cōmoditates: puta emptiōes libroꝝ vel veſtiū addens rationē: quo iđ eis vel ↄuentui querit̄: ſicut ꝑ monachū monaſterio: ꝑ ſer uū dn̄o: ⁊ patri ꝑ filiū. xij. q. j. non dicatis. xviij. q. j. c. j. in fi. inſti. per q̄s ꝑ. in ꝓn. C. e. ti. l. j. in fi. ⁊. l. vlti. et in legato ſerui in ſpicit̄ ꝑſona dn̄i et an ſibi legari poterit. et ex ta li legato pōt dn̄s fideicōmiſſo gra uari. hec ꝓbant̄ ff. de leg. j. cum fi lio. de lega. ij. ſi alienus ſeru⁹. de heredi. inſti. l. nō min⁹. C. de here di. inſti. l. neqȝ. nō obſtat predi ctis. de teſta. req̇ ſiſti ad fineȝ. qđ loquit̄ in illo qui pōt hr̄e ꝓprium Iohan. an.

l ¶ Quartam Quero an p̄dica tores et minores teneant̄ ad hanc q̄rtā de his q̄ re linquunt̄ eiſdē ꝑ eos q̇ apud illos non ſepeliuntur. Predicta cōmiſ ſio recitat ꝙ non leuis opinionis doctores dixerūt quartā deberi eccleſie parochiali de oibus relictis a ſuis parochianis: etiā ſi ſepulti fuerint apud illā: placuit aūt hec opinio Hoſti. Pe. ⁊ Egi. ſed tangit glo. Inno. ⁊ Ab. cōtra q̄ opinio placet Archidia. ⁊ mihi vt ſcripſi. e. ti. c. j. et hic Iohā. mo. dicit demū illa cōmiſſio ꝙ ex q̄litate ꝑſonarū ⁊ q̄n titate relictorū ⁊ ex p̄teritis preſumi poteſt fraus maxi me: q2 qn̄ nō tenebant̄ ad quartā ſepulturas p̄cipue di uitū totis viribus ꝓcurabāt: ⁊ vt dicit ex his iura quā doqȝ preſumūt fraudem ⁊ faciūt cōiecturas. ſuppoſita ꝟo fraude ↄſtat ꝙ debet̄. de teſtamen. officij. ⁊. c. requiſi ſti. in fi. ⁊. c. finali. primū ꝓbatur de renū. c. ij. li. vj. ff. ſi q̇s. o. cauſa teſ. li. vj. ⁊. l. Iulian⁹. de ac. emp. Iulianus. alias inter eum. §. ibidē. de vſu. q̇ ſemiſſes. de pig. act. l. vel vniuerſoꝝ. de leg. j. ſi ſeruus pluriū in fi. Ioh̄. an.

k ¶ Largiri. Per h̄ dicebāt ipſi fratres ꝙ heredes de bebant eis ſoluere integra legata: quorū quartā curati de manib⁹ ſuis recipe debebāt. ſed declarat p̄dicta com miſſio: ꝙ ſicut falcidia eſt in bonis heredis: ſic iſta q̄rta in bonis eccl'iarū parochialiū: quare curati eā vendica re poſſunt: ⁊ inhibere heredib⁹ vel ꝑ fideicōmiſſum gra uatis ne illam ſoluāt fratribus precipue cū illos ſuſpe ctos hr̄e poſſint ꝙ ſibi non ſoluant eandem. ad hoc. ff. ad trebel. heres in fi. ff. ad. l. falci. lineam margaritarū. l ¶ Integre. Ita ꝙ non diminuet̄ ꝓpter obuentiones quas habuit parochialis ſacerdos in miſſa funeris di cta apud ſuam eccleſiā priuſq̄ȝ funus portaret̄ ad fra tres ſm̄ Io. mo. quia iuri cōmuni ſtatur: vbi nō eſt mu tatum. alle. de elec. ↄſtitutio. li. vj. dicit etiā ꝙ ſi conſue tudo habet: ſemper prius funus portabit̄ ad propriam

Queſtio no tabilis

Nota

Nō bene

ecclíam. Iſta eni decre. nõ tollit ↄſuetudines niſi p̄cedē tibꝰ aduerſas: dicit eni ꝙ vbi nõ eſt ↄſuetudo etiã eſſet deferẽdũ: vt ſic hr̄et miſſam in ꝓpria eccl'ia: ⁊ ſic recipi/ at ibi vltimũ vale a ſuo curato. alle. in ar. de cõſe. di. vj. nõ oporter. ij. nec iſtud electioni ſepulture repugnat: ſed concordat.

ad cauſam pendentem vel deciſam: etiam ſi ad preteri/ ta referatur. f ¶ Premiſſorum. Ergo non ſolum vl/ timum articulum de ſepulturis: ſed etiam precedentes duos reſpicit ſm Iohan. monach. g ¶ Cooperatores De offi. ordi. inter cetera in fi.

a ¶ Onerare. Cõcor. ſ. e. cõpil. de fo. cõpe. ꝗuis. §. pe. in fi.
b ¶ Coerceri. Innuit ꝙ ad q̃rtaꝫ coerceri poſſent: ſed ꝓpt̄ exẽptiones ipoꝝ nõ habet clerus a q̄ iuſticiã ↄſeq̄ poſſit ⁊ de h̄ ſũme ↄq̄ritur. c ¶ Verbo. Hic videt̄ exp̄ſſum ꝙ valeat priuilegium vel gr̄a ap̄lica de qua cõſtat: lꝫ ſcriptura ſup̱ ea ↄfecta nõ ſit. de q̄ ſatis no. Arch. in ꝓe. vj. et vltra ea q̄ ibi allegat bñ facit xxv. q. ij. inſtitutionis: et qð ibi no. ⁊ de hoc vide in mercu. ſub rubrica de priuile.
d ¶ Forma. Cõcor. ſ. e. c. ꝓxi. in fi. Iohan. an.
e ¶ Pacta. Dicit Ioh. mo. ꝙ ſi ſup̱ pacto quod erat ſup̱ ſepultura ſniatũ erat p̱ papã et cõfirmatum pactũ ante hanc conſtitutionem: ꝙ per iſtam litteram illa ſententia ⁊ cõfirmatio non tollitur: imo ſtabit: et q̄a non eſt expreſſe ſublatum. C. de appel. p̄cipimus in fine. nec ſequitur pactũ eſt ſublatum: ergo ⁊ pactum firmatum ſententia et ↄfirmatione. Plus enim poteſt hic tale ꝗ̄ hic ſimplex: facit de pactis. ꝗuis. de iureiuran. licet. de foro competen. c. ſi. lib. vj. inducit etiam auc̄. vt cũ de ap. cogit̄. in principi. et. §. j. colla. viij. vbi nota. legem nouam non extendi

a dis eoꝝ intẽdimꝰ ↄſcias onerate: vt ſi qð abſit p̱ frẽs ipos dolo vl' fraude quicꝗ̄ in hac p̱te agi fortaſſe cõtigerit: p̄ter id qð eos ꝓpterea dict' ſacerdotibꝰ rectoribꝰ ⁊ curatis teneri volumꝰ etiã diſtricta ratio in extremi iudicij examine requirat̄ ab eis. Vltra portionem aũt huiuſmodi nihil valeãt parochiales rectores curati ⁊ prelati exigere ſupradicti: necꝫ illis dicti fratres amplius impendere ſint aſtricti: necꝫ ad id a quocꝗ̄ poſſint ali
b qualiter coerceri. Nos eteni vt in cunctis equaliter et pacifice fauẽte dño ꝓcedat: vniuerſa priuilegia gr̄as indul/
c gentias verbo ſeu ſcripto ſub
d quacunꝗ̄ forma vel expreſſione ſeu conceptione verborum a nobis vel predeceſſoribus noſtris romanis pontificibus cuicunꝗ̄ ordinum predictorum conceſſa: necnõ conſuetudines conuentiones ſta
e tuta ⁊ pacta inq̄ꝫtum ſũt pre
f miſſis vel alicui premiſſorum ↄtraria ea penitus reuocamꝰ caſſamus: ⁊ irritamus: quinimmo caſſa vel vacua ⁊ irrita nunciamus: et decernimus nullius ꝓrſus exiſtere firmitatis. ¶ Ceterum vniuerſos eccleſiarũ prelatos cuiuſcunꝗ̄ preeminentie ſtatus vel dignitatis exiſtant: ac ſacerdotes parochiales ⁊ curatos ſiue rectores p̄dictos p̄ñtiũ tenore rogamꝰ ⁊ hortamur attẽte: nihilominuſꝗ̄ eis diſtricte p̄cipiẽdo mãdamꝰ q̄tenus ꝓ diuina ⁊ ap. ſe. reuerẽtia p̄dictos ordines ⁊ ꝓfeſſores eoꝝ hñtes affectu beniuolo cõmẽ

datos fratribꝰ ip̄is ſe nõ difficiles graues duros aut aſperos: ſed potiꝰ fauorabiles ꝓpicios ac benignos: piaꝗ̄ munificẽtia liberales ſe ſtudeãt exhibere: ſic eos in p̄dicatõis officio et ꝓpoſitiõibꝰ vbi dei ac in oĩbꝰ alijs ſupradictis tã
g ꝗ̄ cooperatores eoꝝ idoneos ⁊ laboꝝ ſuorũ p̱ticipes ꝓmpta benignitate recipiant: ac affectuoſe admittere nõ omittãt: vt ꝓinde illis eterne btĩtudinis p̄miũ augeat̄: ⁊ aĩarũ ſalutis incremẽta felicia ꝓcurẽtur: nec ip̄os lateat ꝙ ſi ſecus ab eis agi fortaſſe ↄtigerit in hac p̱te apo. ſe. benignitas q̄ ordines et ꝓfeſſores eoſdem vbere fauore ꝓſequit̄: ⁊ gerit in viſceribꝰ charitatis cõtra eos non imerito turbaretur: nec eadem equanimiter pati poſſet quin ſup̱ hoc ꝓuiſiõis oportune remedium adhiberet: ipſoſꝗ̄ nihilominus celeſtis idignatio p̄ncipis digna ꝓ meritis repẽdendis: cuius obſequia fratrũ ipſoꝝ ſedulitas curioſa ꝓſequit̄ minime p̄teriret. De decimis: primitijs ⁊ oblationibꝰ. Clemens. v. in ↄcilio Vien̄. Ponit quattuor caſus in q̄bus religioſi grauãtes vl' fraudãtes eccleſias circa decimas eis debitas ſi req̄ſiti p̱ illos q̄ꝝ intereſt nõ deſiſtũt ĩfra mẽſem: vel de vſurpat' vl' retẽtis ĩfra duos mẽſes ñ fecerĩt emẽdã: ſuſpẽſi ſũt ab officijs admĩſtratiõibus ⁊ bñficijs ⁊ talia ñ hñtes ſũt excõicati. ſcðs tertiꝰ ⁊ q̄rtꝰ caſus ibi ſeu. ca. I
h
i
Religioſi q̄cũꝗ̄ q̄ noua/

Religioſi quicũꝗ̄ qui noua. ¶ Primo ponit conſtitutionẽ cum ſuis penis: quã ſecundo moderatur ibi: Ceterum: ⁊ per hoc verbum religioſi patet in ſecularibus clericis vel laicis qui in hoc delinquerent nõ eſſe locum his penis. concor. ſ. ea. compila. de teſtamen. ca. vno. ⁊ de priuile. c. j. et facit quod infra dicam in caſu ſecundo. ⁊ poteſt eſſe ratio: q̄ꝛ communius religioſi delinquebant in his: ⁊ q̄ꝛ ambire et concupiſcere aliena reprobabilius eſt in religioſo. de electio. quorundam. lib. vj. ſimile de hereti. accuſatus in fine. eo. lib. in religioſo tranſlato ad eccleſiam ſecularẽ: licet forte non fuerit de mente. videtur has penas locum habere per verbum vniuerſale quod ſequitur: et facit quod no. de electio. quorundam lib. vj. in glo. penultima. Diuiſio
h ¶ Quicunꝗ̄. Etiam hoſpitalarios et ciſtercienſes includit: de quibus. eo. titu. ex parte. j. ⁊ comprehendit etiam feminas: de hoc de electio. generali. libro. vj. in glo. ij.

i ¶ Noualium. Quid ſit nouale: habetur de verbo. ſi/ Nou gni. c. ij. ⁊. c. quid per nouale. ⁊ de priuile. c. vlti.

a liū aut alis decimas eccleſijs
b debitas ad eos ex aliq̄ cā le/
c d gitima nō ſpectātes appropri
are ſibi p̄ſumpſerint: aut exq̄
e ſitis fraudibus ſiue coloribꝰ
f g vſurpare: ſeu q̄ de aīalibꝰ fa/
h miliariū ⁊ paſtoꝝ ſuorum vel
i alioꝝ etiā aīalia ipſa eoꝝ gre
k gibus īmiſcentiū: ſeu qui de
aīalibꝰ que fraudē eccl'iaꝝ in
pluribꝰ locis emunt emptaqꝫ
tradūt venditoribꝰ vel alijs
l ab ipīs tenenda: ſeu q̄ de ter/
m ris quas tradūt alijs excolē/
das decimā ſolui eccleſijs nō
n o permiſerint aut ꝓhibuerint:
niſi poſt requiſitionē per eos
p quorū intererit ſuper hoc eis
q r factam a premiſſis deſtiterint
s infra menſem: aut ſi de his q̄
cōtra premiſſa vſurpare vel re
t tinere p̄ſumpſerint: infra du/
os menſes damnificatis ec/
cleſijs emendā non fecerint
competentem: ſint et tamdiu
v maneant ab officijs admini/
ſtrationibus et beneficijs ſu/
x ſpenſi donec deſtiterint et ſa/
tiſfecerint vt ſupꝛᵃ eſt exp̄ſſū.
Quod ſi religioſi hmōi admi

a ¶ Eccl'ijs. Per hoc puto ↄſtitutionē locū nō hr̄e qñ ille decime deberent priuatis puta p antiquū feudū. de his q̄ ſi. a p̄la. cū ap'lica. vel priuilegiū. fa. j. c. ꝓxi. agant ergo tūc via ordinaria. iſta eni ↄſtitutio illis noluit ſubuenire. fa. e. ti. tua. j. b ¶ Debitas. De iure cōi vel ſingulari: eſt aūt debitū quod exigit ab inuito. ff. de ꝟ. ſig. l. debitor. fa. xiij. q. j. quod debet Jo. an. c ¶ Spectātes. Tūc ergo caſſat conſtitutio: ⁊ merito: q2 nemini facit iniuriā q̄ iure ſuo vtitur ⁊c̄. de elec. cū eccl'ia vulterana. cū cōcor. d ¶ Appropriare. j. dicit vſurpare. et de his. j. di/cam. e ¶ Coloribus. Concor. de elect. auaricie. li. vj. ⁊. j. ti. ij. c. j. §. q2 ꝟo. f ¶ Animalibꝰ. Per hunc ver. ⁊ ſequētē approbata videt̄ lectura Egi. dicētis de ec. edi. cū dicat ꝙ priuilegiū leproſorū de nō ſoluēdis decimis de nutrimētis aīaliū intelligit̄ de aīalibus que nutriunt: ſic eni adaptant̄ fraudes q̄ ſequunt̄. ſic ẽ videt̄ intelligenda decre. ex pte. j. ē. eo. ti. Licet aūt religioſi faciētes has duas fraudes ligent̄ his penis: leproſi nō ſi alias religioſi nō ſint: vt dixi in j. glo. Jo. an. g ¶ Familiarium. i. famulātiū. in hoc tñ nō eſt vis p id qđ ſequit̄: intelligit̄ tñ de nō plene oblatis: vt in fi. ⁊ eſt ſi. de ꝓuil. auctē in fi. li. vj. h ¶ Paſtorum. Qui tenētur de cuſtodia. de hoc de reg. iur. q̄uis. Jo. an. i ¶ Gregibus. Licꝫ ſtricte grex differat ab armento: qđ eſt maiorū aīaliū. vt equoꝝ ⁊ boum. grex ꝟo minoꝝ: vt porcoꝝ caprarū ⁊ ouiū. hic tñ large ſumit̄ ꝓ maioribus ⁊ minoribꝰ que gregant̄. ⁊ fa. ff. de abigeis. l. ſi. cui ꝟo eccl'ie debeat̄ decima de fructu gregis no. xiij q. j. §. ij. ⁊. e. ti. ad ap'lice. Jo. an. k ¶ Immiſcētiū. Hic iunge lr̄am infra decimā ſolui ⁊c̄. ex hac mixtura videt̄ ꝙ deberent perdere priuilegiū etiā circa ꝓpria animalia: vt ſic inutile adiectum vitiaret: qđ erat vtile. de offi. delega. cū ſuper. ſed hic iſta ſunt ſeparabilia. ff. de aqua quoti. ⁊ eſti. l. j. §. trebatius. de quo dic vt no. de reg. iu. vtile. li. vj. l ¶ Tenēda. Sicut ergo priuilegiū de deci. laborū nō extenditur ad terras quas colendas tradunt vt ſequitur: ita priuilegiū de nutrimentis animaliū nō extenditur ad animalia que tradunt alijs nutrienda.

Differētia inter grex ⁊ armētū

m ¶ Excolendas. In priuilegio enim de decimis laborum hec duo requiruntur: ꝙ predia ſint ꝓpria. eo. ti. dilecti. ⁊ ꝙ illa laborent proprijs manibus vel ſumptibus. eo. titu. licet. et intelligo hoc non ſolum de colonis cenſualibus ſed etiam partiarijs. de vtriſqꝫ no. eo. ti. tu. tua. ij. Dicebant tamen quidam ex his priuilegiatis ſuper decimis laborum ꝙ includebantur terre date colonis partiarijs: quia ſumptibus ipſorum coluntur pro pter partem. ſcilicet fructuum quam habent ex cultura coloni. Sed vt dixi in predi. decreta. tua. et ca. cum ſint hoies: pars talis coloni potiꝰ eſt fructus q̄ꝫ lucrū. ſubmittit enim illam fortune ⁊ diuine miſericordie: quādo igitur conducunt operarios dant certum precium: vel certos corbes pro cultura: dato ꝙ nil proueniat ex predio: tunc ſuis ſumptibus colunt. Sed nunquid coloni partiales vel cenſuales priuilegiatorū ſimpliciter ſuper decimis non ſoluendis tenentur ad decimas: puto ponderanda verba priuilegiorum. facit de priuileg. porro. que ſi eximunt terras ipſorum et hoc onere coloni colentes illas priuilegio ꝑticipant: ſi vero eximunt perſonas. tunc licet illi d̄ ſua parte nō ſoluant: coloni non exempti de ſua ſoluent. facit eo. titu. a nobis. et. xvj. q. j. queſti. de ꝓuile. ꝑ exemptionē. li. vj. n ¶ Permiſerint. facto. o ¶ Prohibuerint. Verbo. In tribus ergo vltimis caſibus punit hec conſtitutio non permittentem vel prohibentē: in primo appropriantē vel etiā vſurpātem. Sed dubitatur an liget nō ſoluentem: quod videtur per verbum quod ſequitur retinere: non puto ꝙ hoc ſit de mente ꝙ religioſi non ſoluentes decimas incurrant has penas. aliud enim eſt appropriare vel vſurpare: aliud nō ſoluere: et verbum retinere quod ſequitur reſpicit illas appropriatas vel vſurpatas: vbi ergo ex antiquo feudo ſibi rite donato vel per priuilegium percipiunt decimas infra certos limites quos excedunt: vel certa quota illis debetur quā excedunt vel non permittunt vel ꝓhibent colonos ſuos decimas ſoluere in caſibus in quibus deberetur: locus eſt his penis.

Queſtio

Differūt appropriare: vſurpare et non ſoluere

p ¶ Intererit. Scilicet per prelatos et miniſtros illarum eccleſiarum quibus debentur.

q ¶ Factam. Concordat de offi. ordi. ſi canonici. lib. vj. ſufficit autem quomodocunqꝫ de hac requiſitione legitime conſtet: non ſic in caſu decreta. j. de ſenten. excom. li. vj. vbi oportet conſtare per publicum inſtrumentum vel ſigillum autenticum: et eſt ſpeciale vt ibi nota. ⁊ ex illo ⁊ iſto. ca. ⁊ ex decreta. j. ſ. de priuile. no. caſus in quibus requiſitio partis etiam vnica cōſtituit quē contumacem: ⁊ quo ad incurrendas ſuſpenſionis et excommunicationis penas. r ¶ Premiſſis. Prohibitione fraudulenta emptione ⁊ immixtione. s ¶ Menſem. Quot dies habere debeat no. de elec. q̄ꝫ ſit. li. vj.

t ¶ Duos menſes. Supra dat vnum menſem tm̄: quia ſufficit deſiſtere. hic vero requiritur emenda q̄ꝫ durius eſt facere: ⁊ ideo datur maius tempus: et vi. ꝙ iſti duo menſes currunt ab vſurpatione vel retentione: licet ſuperior currat a requiſitione. ſi. de ſepul. c. j. in fi. li. vj. ſed puto de mente ꝙ requiſitio reſpiciat vtrunqꝫ caſum.

v ¶ Officijs. Declarari debuiſſet an intelligeret de diuinis an de alijs officijs puta ſacriſta cellerarius camerarius elemoſynarius vel his ſimiles. ⁊ ꝓ hac lr̄a lectura facit de ſolu. ca. ij. de regu. iur. in penis. lib. vj. pro prima facit: quia infra non repetit de officijs.

x ¶ Donec. Sic ſuſpenſi indigent abſolutione: quia de ſatiſfactione dubitari poſſet: nō ſic in ſuſpenſis ad tempus determinatum: puta menſem vel annum ſm̄ Innocen. qui hoc no. de eta. et qualita. cum bone. Satis

crederem ꝙ ſufficiat.iudicis declaratio ſuper ſatiſfactione ſine alia abſolutione. In excõmunicatis ꝟo neceſſaria eſt abſolutio poſt ſatiſfactionẽ:vt.ĩ.ptꝫ.

a ¶ Non habeant. Similis diſtinctio.ſ.ea.compila. de vi.⁊ hone.cleri.quoniaꝫ in prin. ⁊ circa fi.⁊.ĩ.de ſta. mona.ne in agro .§.ſi quis.⁊.ĩ. de penis multorũ.

b ¶ Quibuſcunqꝫ. Per q̄ poſſent predicte ſententie impediri:priuilegia enim ſuper decimis illis ɔceſſa tollere nõ intẽdit qđ patet ex principio.

c ¶ Premiſſa.ſ. ſecundo et tertio caſu Jo.an.

d ¶ Oblatos. De his.xxvij.q.i. vt lex continentie: vbi no. an tales conuerſi ⁊ oblati intelligãtur renunciaſſe proprijs ⁊ ɔtinentiã vouiſſe. Jo.an.

e ¶ Effectu. Tollit hoc verbum fictiones et fraudes. Item conditiones ⁊ pacta que ſuſpenſum tenerent talium oblationum effectum. f ¶ Se ⁊ ſua. Non ſufficit ergo ꝙ bona donaſſent manẽtes in ſeculo ipſoꝝ vſufructu retento:non obſtat de priuileg. vt priuilegia.tales enim confratres ſunt:⁊ in aliquibus priuilegiati vt ibi:ſed plene oblati non ſunt:vt hic.

Diuiſio S I beneficiorũ decima. ¶ Due ſunt partes principales prout duo ſunt dicta. Primo eniꝫ declarat ſꝫm quam taxationẽ ⁊ ſꝫm quã monetã ſolui debet decima bñficioꝝ alicui ɔceſſa. Secũdo ꝓhibet ꝓpter illam occupari vel diſtrahi ornamẽta diuinis deputata. Secunda ibi: In verſi.nec per collatores. Jmola. Et no. ꝙ ſub rubrica de decimis ponit de decimis beneficiorũ quas papa ſepe impoſuit ſibi vel alijs ſoluẽdas ex cauſa ⁊ ad tp̄s:facit de iude.ad liberandã.de vo.c.fi.et an in his locũ habeat ɔſtitutio diſpẽdioſam.ſ.ea.compil. de iudi.ibi dixi ſup ꝟbo decimis. Itẽ ꝑ hoc ꝙ dicit bñficiorũ querit̃ de quinqꝫ. Primo an includant̃ hoſpitalia xenodochia:⁊ loca ſimilia. Scđo de fabricis. Tertio de his qui hñt prioratus domos grangias penſiones vel redditus a monaſterijs vel eccl'ijs. Quarto de quotidianis diſtributionibus que dant̃ ſolũ intereſſentibus horis ⁊ de minutis oblatiõib' an veniãt decimãde. Quinto quid de capellanijs vel bñficijs altariũ. Et ſciẽdũ ꝙ tempore Clementis.iiij. ⁊ Honorij emanarunt declarationes ſup ſolutione decimarũ quas repetitas tempore Bonifacij.viij.vidi ſub bulla. De primo videt̃ ꝙ nõ includant̃.ſ.ea.compil.de preben.ꝑ litteras. ꝓ et ɔtra.ĩ. de reli.do.qꝛ ɔtingit.§.vt aũt. Expeditũ eſt in p̄dictis declarationibus in p̄n.vbi ſic dicit̃ de redditibus ⁊ prouentibus leproſarioꝝ.domoꝝ dei:et hoſpitaliũ pauperum qui in vſus infirmoꝝ ⁊ pauperũ ɔuertuntur: decime non ſoluent̃. Secundũ etiam expedit̃ ibi in fine vbi dicit̃ ꝙ de redditib' eccl'iaſticis deputatis ad fabricam eccleſiarũ decima perſoluet̃:ſubmittit demũ ꝙ de oblationibus elemoſynis que dant̃ ad opus fabrice non debetur decima. Tertiũ etiam ibi eſt expeditũ:ꝙ ſi habentes p̄dicta habent illa in beneficiumvel ex mera gratia ipſi tenent̃ ad decimã. Si autem habent illa ex ɔtractu ɔductionis ad firmã vel emptionis fructuũ:vel ꝓ mercede vel remuneratione ſui laboris: tunc illi quoꝝ eſt ꝓprietas illa decimare debebunt. Quartum etiam ibi expeditur ꝙ de minutiſſimis oblationib' quas recipiunt eccl'iaſtice ꝑſone ratione eccleſiarũ ꝓ ſepulturis ⁊ dandis penitentijs ⁊ de diſtributionibus ſoluetur decima. De quinto ibi nihil dicit̃: ſꝫ videtur ꝙ nõ includant̃:ſicut nec includebãtur in reſeruatione fructuũ quam ibi fecit dñs noſter:tu dic contra : quia ɔſtat illa eſſe bñficia eccl'iaſtica : ex quo ſunt ꝑ epm ordiata.j.q.iij.ɔſtitutũ.⁊.c.pe.de p̄bẽ. ſignificatũ: nec ob. qđ dr de reſeruatõe fructuũ. facit pro qꝛ niſi fuiſſent exceptata ĩtelligerent̃ incluſa.

a niſtrationes vel bñficia nõ habeãt.eo caſu quo alij ſupradicti ſuſpenſionis ipſi ſniam excõicationis incurrãt:ante ſatiſfactionẽ condignã nullatenus abſoluẽdi : ꝓuilegijs nõ b obſtantib' q̄buſcũqꝫ. ¶ Ce c terũ p̄miſſa extendi nolumus ad aialia que ꝑ religioſorum d ipſorũ donatos ſeu oblatos tenentur:dũ tñ illi religioſis e eiſdem cũ effectu donauerint f aut obtulerint ſe ⁊ ſua. ¶ dẽ in eodem.

Decima bñficioꝝ alicui conceſſa ſibi debet̃ ſꝫm taxatiõeꝫ ⁊ ſꝫ moneta currẽte: nec pñt collatores ꝓpter hoc diſtrahere vel occupare ornamẽta diuinis officijs deputata.h.d.Jo.an. ca.II

g h S I bñficioꝝ decima cui i us ſimpliciter cõcedat̃ ad tẽ k pus: ſꝫm taxationem decime in illis partibus in quibus l fiet conceſſio conſuetam:⁊ ad m n monetam currentem communiter ipſa decima leuari poterit ⁊ debebit:nec per collecto

g ¶ Cuiuis p̄lati principi vel alteri: in regno francie ſepepracticat̃ iſte caſus. h ¶ Simpliciter. Si ḡ aliq̄d certũ exp̄mat papa illud ſeruabit̃. i ¶ Ad tempus. Hoc dicitequia perpetuas curia non fecit per tempora nec facere intendit:facit de reſcrip.c.fi.li.vj. k ¶ Taxationẽ. In quibuſdã partib' ſunt bñficia taxata in cõi eſtimatione ꝓuentuũ:vt ſi taxatũ ſit in centũ ſoluat decem.⁊ ſi haberet mille nõ plus ſoluet:⁊ ſi hr̃et ſolũ quinquaginta tm̃ ſoluet:⁊ hoc voluit reſeruatio fructuũ bñficioꝝ quam nũc fecit papa:qui dat collectoribus electionẽ an velint recipe fructus ſꝫm taxationẽ decime:an velint illud relinquere bñficiato ⁊ recipe reſiduũ. In multis tñ partib' nulla ẽ taxatio:ſꝫ ſingl'is annis ꝓut plus vel min' recipit bñficiat':plus vel min' ſoluit: ptꝫ hoc in extua. Jo.q̄ incipit ſuſcepti:ex q̄ ergo habet ɔſuetudo ꝙ plus vel min' ſingulis annis ſoluit̃ ſꝫm q̄titatẽ fructuũ:⁊ illud ſeruabit̃:⁊ que expenſe deducant̃:⁊ de q̄bus fructibus ſoluat̃:ptꝫ in declarationib' p̄dictis. Nã inter cetera deducunt̃ expenſe facte ꝓ fructib' ⁊ ſine q̄bus fructus haberi poterãt:qđ nõ eſt in cõibus decimis.ſ.eo. cũ ſint hoĩes. l ¶ Conſuetam. Hic iunge litteram ipa decima ⁊c̃. et quod hic dicitur locũ habet etiã cũ papa mandat alicui ꝓuideri de bñficio vſqꝫ ad ſummã tot librarum paruoꝝ Turonẽ. ad taxationem decime.inſpicietur eñi illaꝝ partiũ ɔſuetudo in taxatione: vt hic: et ſi non currunt ibi Turonẽ. monete currẽtis ad taxationem Turoñ.fiet cõputatio iuxta pondus ⁊ ɔſuetudinem cambij que cõmuniter eſſe ſolet nõ iuxta caſualem cariſtiam vel vilitatẽ que ꝓpter caſum accideret.

m ¶ Monetam. In pecunia eñi et non in ipſis rebus debet fieri ſolutio decime:vt in declarationibus.

n ¶ Currentẽ. Facit de male.c.ij. cũ forte currerent ibi Turonẽ. Bononẽ. vel ſterlingi. collectores volebant ꝙ fieret ſolutio in florenis : vel ſoluentes volebant ſoluere in Turonẽ. vel florenis:cũ illa moneta ibi nõ curreret.hoc prohibet:et hoc dicebat̃ in illis declarationibus ꝙ ſoluentes pecuniam cambire non tenebant̃. Et no.ꝙ dũmodo moneta cõmuniter currat:licꝫ ⁊ alia currat: in illa poterit fieri ſolutio per hanc litteram: et ſic erit electio ſoluentis:de reg.iur.in alternatiuis.li.vj.

a ¶ Calices.Concoꝛ.de pigno.c.j. b ¶ Deputata. In alijs ergo non habet locum hec pꝛohibitio:vt ſi extant cyphi argentei libꝛi iuris vel artium vel romancij oꝛnamenta:menſalia:lectiſternia vel ſimilia.
c ¶ Capi ſeu recipi. Dicit in declarationibus ꝙ non ſoluentes per ſecularem poteſtatē cogi non debent: niſi non ſoluentis tanta fuerit rebellio: ꝙ pꝛopter eccleſiaſtice cenſure contemptum inuocandum ſit contra ipſum bꝛachium ſeculare.

ea.eo.ti.non ſolum.⁊.c.conſtitutionem.li.vj.de ſta.regu.c.vno.§.ſane.eo.li.de exceſ.pla.c.vno.eo.li.⁊.ī.de penis.cupientes in pꝛin.collige differentias mendicantiū ad non mendicātes: ⁊ adde quod dicam.ī. de ſen.ex.c.j. ⁊ per pꝛedi.§.ſane.dico hanc conſtitutionem locum habere etiam in feminis oꝛdinum mendicantium ſi tranſeant ad non mendicantes:facit qđ no.de elec.generali in pꝛinci.li.vj.

res leuatores ſiue exactores a ipſius decime eccleſiarum calices libꝛos ⁊ alia oꝛnamenb ta diuinis officijs deputata: ex cauſa pignoꝛis vel diſtrac ctionis capi ſeu recipi volumus:nec diſtrahi ſeu quomodolibet occupari. De regularibus ⁊ tranſeuntibus ad religionem. Clemēs quintus in concilio Vienenſi.

Diuiſio

Ut pꝛofeſſores cuiuſuiſ ¶ Pꝛimo ponitur conſtitutionis cauſa Secundo conſtitutio ibi:Sacro. Tertio ipſius moderatio ibi: Ad illoꝛum. Secundo tria facit. Pꝛimo pꝛouidet circa vocem ⁊ locū capituli. Secundo circa futuras adminiſtratiōes vel officia ibi: Ad poꝛatus. Tertio decretū apponit

Pꝛofeſſi oꝛdinum mendicātium etiam licite tranſeuntes ad non mendicantes:licet adminiſtrationes habeant:non habent vocem in capitulo:etiam ſi alij de capitulo id concedant:nec deinceps conſequi poſſint adminiſtrationes pꝛioꝛatus vel officia:etiam tanꝗ vicarij:nec pꝛo ſe vel alijs animarum curam gerere:et irritat contra factum. Ultimo ponit caſum exceptum. Johannis andree

ca. I

Ut pꝛofeſd ſoꝛes cuiuſuiſ paupertatis oꝛdinis e eo libētius in qua f vocati ſunt vocatione perſig ſtere tranſeunteſq ad non mendicantium oꝛdinem in eodem conuerſatione quietius h ſtudeant:quo in ipſis diſcoꝛi k diarum et ſciſmatum pꝛodu l ctiua ambitio repꝛimet̄: ſam cro concilio appꝛobante ſtan tuimus mendicantes quoſlio bet qui non ad mendicantium oꝛdines etiam auctoꝛitap te apoſtolica tranſibūt:in poq ſterū quiue hactenus trāſiuerunt:ꝗuis nūc poꝛatus adminiſtratiōes vel officia aut curā aīaꝝ vel regimen quodr cūꝗ obtineant:inibi vocem

o ¶ Non mendicātium. Ceſſat ergo ꝯſtitutio cum mendicās tranſit ad alium oꝛdinē mendicantem:vel cum ille ꝗ trāſit eſt non medicās: ſiue tranſeat ad mendicantem ſiue ad non mendicantem: vt ſic ex quattuoꝛ caſibus vnum ſolum includat.
p ¶ Apoſtolica Ad hoc excipit ī fine. q ¶ Trāſi uerūt. Repete etiam auctoꝛitate apoſtolica : ⁊ vide quod dixi.ſ. ea.compl.de eta. ⁊ quali. vt hi ꝗ.

ibi:Quicquid. ⁊ per hanc litteram pꝛofeſſoꝛes: ⁊ quod infra ſequit̄ mendicantes quoſlibet:dico decre.nō habere locum in illo qui infra.xv.ſue etatis annū vel alias infra annum pꝛobationis fecit pꝛofeſſionem in oꝛdine mendicantium:ſi infra ipſum annum exiuit ⁊ tranſiuit ad non mendicantes:cum illa pꝛofeſſio non aſtrinxerit eum oꝛdini in ſpecie ſed religioni in genere.co.titu.c.j.⁊ ca.non ſolum.⁊.c.conſtitutionem.li.vj. d ¶ Paupertat.Vide qđ dixi.ī.de ſta.mo.recolētes in fi. e ¶ Eo: Id eſt intantū. Jo.an. f ¶ Vocatione: Id eſt religione. g ¶ Perſiſtere. Studeant quod eſt infra: ⁊ habetur hoc.j.ad Coꝛinth.vij.xxj.q.j.c.j.co.ti.licet in pꝛin. h ¶ Quo: Id eſt inꝗtum. i ¶ In ipſis. Mendicantibus manentibus vel tranſeuntibus. ⁊ hic iunge verbum repꝛimetur: ⁊ redeas retrograde.
k ¶ Diſcoꝛdiarum. Facit.ſ.ea.compila.de ſepultu.dudum poſt pꝛinci. l ¶ Ambitio. Concoꝛ.de elec.auaricie in pꝛin.⁊.c.quoꝛundam in pꝛin.li.vj. dixit ille Statius poeta:Ambitus impatiēs ⁊ ſummo dulcius vnū. Stare loco ſocijſq comes diſcoꝛdia regnis. Et Seneca epiſtola.lxxviij. Ambitioſis alias ambitioni.nō tam iucundum eſt multos videre poſt ſe:ꝗ graue aliquem ante ſe. (Seneca) m ¶ Statuimus. Conſtat ꝙ aliqui oꝛdines mendicantes habebant quedam ex his per pꝛiuilegium quod modo in multis ampliatur ⁊ fit ius cōmune:ſimile de offi.delega.ꝙ tranſlationem:de ſenten.excōmu.c. vlt.lib.vj. n ¶ Quoſli[...] Pꝛedicatoꝛes minoꝛes heremitas ſancti Auguſti[...] carmelitas:de electio.quorundam.de religio.do.c.vno.li.vj.⁊ ibi habetur qui dicantur oꝛdines mendicantes: ⁊ ex illis iuribus:et hoc

ſup ver.in poſtex. r ¶ Inibi. Aduerbium ibi compoſitū. Ouidius fecit libꝛū quē intitulabat in ibim.i.ꝯtra ibim:aduerſariū eīn ſuū ⁊ coꝛriualē:vt qꝛ cū vxoꝛe ſua mechabat̄:vituperare volens vocauit illū ibim:ab ibis ibidis:ꝗ dicit̄ ciconia auis vitupabilis:qꝛ immunda ex cauſa quā taceo:al's tñ auis cōmēdabilis:qꝛ pia in parentes ſenet̄:qđ ꝓſequit̄ Ambꝛoſius in hexameron.v. (Ouidius) dixit ergo ibi Ouidius: Ibidis interea tu quoq nomē habe. Sꝫ iſtud inibi difficilius exponet̄:nā clarius foꝛmari debuiſſet. Circa qđ ſciendū eſt ꝙ hic eſt duplex pūctatio. Pꝛima poſt hoc aduerbiū: ⁊ tunc exponit̄ inibi ſcꝫ in oꝛdinibꝰ nō mēdicātibꝰ: ⁊ iūgit̄ ibi ꝗuis nūc inibi obtineāt poꝛatus ⁊c̄. ⁊ ſic legēdo nō ꝓhibet hāc vocem habere in ſeculari eccleſia collegiata:ſi ibidē adminiſtrationē haberēt. (Ouidius in ibim) Sꝫ ſi punctet̄ pꝰ.i.ante hoc aduerbiū:reſultat ꝯrius intellectus: ⁊ exponit̄ inibi.ſ.in eccleſijs in quibus obtinent poꝛatus adminiſtrationes ⁊c̄. Credo tamen ꝙ pꝛima punctatio ſit de mente. Sed videtur admirandum quo ad pꝛius tranſeuntes ⁊ pꝛlatos:ꝙ remaneant pꝛlati ⁊ in capitulo vocem non habeant. Et ſi dicis:capitulum expediet negocia ſine tali pꝛlato ac vacaret ſedes. Reſpōdeo ꝙ in vacatiōe eſt iſtud expꝛſſum quo ad quedam. Item vacatio pꝛſumitur eſſe bꝛeuis pꝛopter tempoꝛa a iure limitata:de quibus no. de elec.ſi electio.li.vj.in glo.penulti. ⁊ facit.ſ.ea.cōpl. de elec.ne romani in fi.ſed pꝛlatus iſte vltra.xl.annos viuere poſſet:quare nō puto hoc fuiſſe de mēte:ꝙ ſi talis eſt abbas vel pꝛincipalis pꝛlatus monaſterij:qđ in tractādis negocijs monaſterij vna cum capitulo vocem non habeat:vnde poteſt intelligi lr̄a de voce habēda in ca/

a aut locū in capitulo non ha/
b bere: etiaꝫ ſi hoc ſibi ab alijs
libere concedat̃. Ad priora/
tus quoqꝫ adminiſtrationes
aut quecunqꝫ in antea non
c d aſſumūt̃ officia etiā tanq̄ꝫ vi/
e carios ſeu miniſtros vel lo/
cum aliorum tenētes: quod/
qꝫ animarum curam et regi/
men nec pro ſe poſſint nec ꝑ
f alijs exercere. Quicq̇d autē
in contrariū attentatum fue/
g rit: ſit irritum ipſo iure: quo/
h uis priuilegio non obſtante.
Ad illoꝝ aūt mendicantium
i ordines quos apoſtolica ſe/
des eo modo ſubſiſtere volu/
it vt eorum profeſſoribus ita
in illis remanere liceret: ꝙ
k nullum extunc admitterent
ad profeſſionem eorum qui/
buſcunqꝫ conceſſit licentiam
l generalem ad approbatos a/
m lios ordines tranſeundi: pre/
ſentem nolumus conſtitutio/
nem extendi. **Idem.** **Pubes per annum deferens habitum nouitiorū non patenter diſtinctum ab habitu profeſſorum intelligitur profeſſus. Johannis an. ca. II**

n E Os qui deinceps in
diſcretionis conſtituti
o etate nouitiorum habitum

pitulo generali vl' p̄uincali: de ſta. mo. in ſingul'. ꝟ. ti. j. c. j in fi. tal' em̄ abbas vel p̄or in illis capl'is vocē nō habebit cū alijs abbatib' vl' p̄orib': ⁊ h̄ ſonat l'ra aut locū. ſolēt em̄ tales in talib' capl'is ſibi vēdicare certū locuꝫ in nūero: puto ſcōm vel q̄rtū. fac̄ de p̄uil'. ex ore. Vel intelligat̃ de p̄orib⁹ ⁊ alijs admīſtratio nē hūtib' in mōa ſterijs: q̄ tñ non ſunt p̄ncipales p̄lati mōaſterij: et illi in capl'o etiaꝫ ſp̄āli ip̄i⁹ mōaſterij vocē habebūt vñ nec de abbatibus exp̄ſſit l'ra. Et lꝫ q̄dā monaſteria regant̃ ꝑ p̄ores: de illis tñ ñ intellexit: tñ illō ꝟbū regimē q̄ō: cūqꝫ multū ē generale: ſꝫ cū excludat a voce capl'i. ⁊ capl'm ſit q̄d diuerſuꝫ a p̄ncipali p̄lato: ñ puto q̄ō ip̄m excludat: vt no. ca. cō. ō eta. ⁊ q̄li. vt hl' q̇. in glo. cathedralibus. ⁊ ibi vide. a ¶ Locū. Hoc plus ponit q̄ꝫ p̄di. decre. vt hl' q̇. forte ꝓpter illud q̄ō ꝓxime dixi: ⁊ lꝫ ꝓhibeat locum capl'i nō ꝓhibet ſtallū chori: vt ibi dixi. b ¶ Ab alijs. De capl'o: ⁊ conſ. p̄di. dec̄. vt hl' q̇. ⁊ ō elec. ꝯſtitut̃. c ¶ Officia. ꝗ nō poterūt eſſe ſacriſte camerarij caſtaldi economi ſyndici vel his ſiles: ⁊ egerēt hec etiā declaratiōe: videt̃ em̄ includere ſolū officia ſubiecta eccl'iaſtice regule: ꝓ ⁊ ꝯ. j. q. iij. ſaluator circa mediū. Sꝫ vidi dubitari an poſſit p̄dicare: ⁊ videt̃ ꝙ ſic: q: verbū dei nō dꝫ eſſe alligatū. ij. ad Timoth. ij. ⁊ Ap'ls ad Philip. j. Siue ꝑ occaſionem ſiue ꝑ veritatē chriſtus annūciet̃: in h̄ gaudeo ⁊ gaudebo: ad idē. xix. di. ſcōm. vbi dicit̃ ꝙ nō refert q̇s p̄dicet: ſed qualia p̄dicet. Contrariū puto cū p̄dicare ſit officiū cure: ⁊ officiū ⁊ cura ſint eis hic ꝓhibita: nec etiaꝫ ꝑ alijs exerceāt. Primū ꝓbat̃ de offi. ordi. inter cetera. ꝟ. ca. cōpi. de ſepul. dudū. §. hmōi. de here. cū ex iniūcto. ⁊. c. excōicamus. §. q: vero. ⁊ q̄ō ibi dixi. ⁊. c. ſequē. ſimile de iudeis. q̄ꝫ ſit. Auctoritates Ap'li intelligunt̃ ō his q̇bus cōpetit. xlij. di. q̇eſcamus. q̇ licet ꝓpter vanā gloriā vel tempale cōmodū p̄dicēt. gaudet Ap'ls de p̄dicatōe: licet nō de ipſoꝝ motiuo. Ad. c. ſcōm reſpondet: vt ibi no. ⁊ vide quod no. xcij. di. in ſancta. xvj. q. j. adūcimus. Fateor tñ ꝙ in hoc inferior pena nō cōpetit: vt. ꝟ. dicaꝫ: ſed ad hoc valet illud ſcire. q: pñt ꝓhiberi: ⁊ hoc facientes puniri. d ¶ Vicarios. Prouidet ergo cōtra fraudem: q: tales ꝓcuraſſent amicos p̄fici adminiſtrationibus vel cure animaꝝ: ꝑ quos feciſſent ſe ꝯſtitui vicarios: ⁊ facit de regu. iur. quod alicui. li. vj. e ¶ Locum alioꝝ. Plura ponit vt omnē fraudē q̄ in noīe fieri poſſet excludat: facit in auc̄. vt nulli li. ha. lo. ꝯſerua. in p̄n. coll'. ix. de elec. auaricie. ⁊. c. fundamēta. li. vj. cū ſi. ⁊ forte hoc dictū ꝓpter id q̄ō no. Hoſtieñ. de offi. vica. c. clericos. vbi dicit ꝙ vicarius nō ſubſtituit aliū in vicaria: ex cā tñ ad modicū tp̄s ponit aliū loco ſui. f ¶ Exercere. Repete ſtatuimus. g ¶ Irritū. Irritat ꝗ ſuffragiū vocis ⁊ ꝓmotionē fiendā ꝯ hanc ꝯſtōnē: illa em̄ cadūt in decretū iſtud q̄ ſūt retractabilia. Sūt em̄ q̄dam de officio cure q̄ ſi exercuiſſent nō eēnt irrita: vt baptizare: eucharistiā dare: ⁊ his ſil'ia. Itē q̄dā q̄ ꝯſiſtūt i facto ⁊ nequeūt nō fuiſſe: ſic p̄dicare: de q̄ p̄dixi caſtaldia ⁊ ſil'ia. ⁊ vide q̄ō dicā ꝟ. de here. c. j. ꝟ. duro. h ¶ Priuilegio. Prius ꝯceſſo. tñ iam cepit curia tales p̄uilegiare ꝯ hāc ꝯſtitutionē: vl' voluit nec potuit papa legē inducere ſucceſſori. de elec. inotuit cū ꝯcor. i ¶ Ordines. approbatos ꝑ ſe. apo. tñ poſt cōciliū generale. k ¶ Admitterēt. Itaqꝫ oportet ꝙ deſināt in ſeipis. l ¶ Approbatos. Etiā minoris religiōis. m ¶ Trāſeūdi. ſingularit̃ nō collegialit̃: vt ptꝫ de relig. do. c. vno in fi. lib. vj. In his ꝗ ceſſat rō inducta in p̄n. c: q: nō expedit i ea vocatiōe manere in q̄ vocati ſunt.

E Os qui. ¶ Se ſummat determinans decre. ex ꝑte. co. ti. ⁊ q̄ō ⁊ no. Ber. ⁊ Inno. ⁊ ip̄e Innoceñ. ⁊ Hoſtieñ. co. ti. c. ij. ⁊ Abb. co. ti. ꝯſulti. ⁊ decre. j. co. ti. li. vj. n ¶ Deinceps. Per h̄ ptꝫ ⁊ ꝑ verbū ꝟ. decernimus ꝙ hec ꝯſtitutio ius nouū ſtatuit: ⁊ p̄terita nō reſpicit. Dicebamus em̄ olim ꝙ tūc delatio habitus ꝑ annū inducebat ꝓfeſſionē tacitā qñ erāt habitus indiſtincti: ⁊ ſic intelligebat̃ decre. ex ꝑte. co. ti. vt ibi no. in fi. vl. glo. ſi vero erāt diſtincti ſecus q̄liſcūqꝫ foret diſtinctio. co. ti. ſtatuimus. ⁊ aptius. co. ti. c. j. in fi. li. vj. Hodie ꝟo quo ad hūc caſuꝫ diſtinguimus q̄lis ſit diſtinctio habitus: an patēs altero de trib⁹ mōis h̄ exp̄ſſis: an latēs: puta ꝑ bñdictionē veſtiū: ꝑſonā datē locū vel formā datōis. ex duab' em̄ capis q̄ꝝ altera bñdicta vel data ꝑ ꝓuincialē vl' in capl'o: altera nō: p̄mā a ſcōa diſcernere neſcit. p̄mo caſu delatio tal' habit⁹ etiā vltra ānū nō iducit tacitā: ſcōo ſic. Iō āt dixi q̄ ad hūc caſuꝫ: q: q̄ ad alios caſus adhuc ſtam⁹ iuri ātiq̄: vt ſufficiat q̄liſcūqꝫ diſtictio. vñ adhuc hodie maior q̇ ſciēter ⁊ ſpōte recipit habituꝫ diſtictū ꝑ modū quē ſup̄ dixi latēteꝫ: ſi ꝑſeuerat triduo ꝓfeſſus ē: q̄ō dic vt co. ti. ꝯſtōnē. li. vj. Et ex his nō triplicē habitū nouitioꝝ: diſtictū: idiſtinctū: ⁊ idiſtinctiſſimū. Itē p̄m⁹. ſ. diſtinct⁹ duplex hūs. ſ. diſtictionē latēnē ⁊ patētē vt h̄. in habitu ꝗ nouitioꝝ latēter diſtīcti vl' in diſtincto vl' indiſtictiſſimo: dūmō recept⁹ fuerit ab adulto: delatio ꝑ ānū iducit tacitā: ⁊ h̄ idubitatū. Delatio ꝟo habit⁹ nouitioꝝ patēter diſtīcti vl' indiſtīcti vl' idiſtictiſſimi vbi recept⁹ fuerit ab ipubere ꝑ lapſuꝫ āni nō inducit tacitā: ⁊ i his caſib' adhuc veꝝ eēt q̄ō no. Inno. i decr. ex ꝑte. ⁊ Abb. i decr. ꝯſulti. q̇ dicebāt ꝙ dilatio habit⁹ nouitioꝝ diſtīcti q̄ꝫtocūqꝫ tp̄e nō iducit ꝓfeſſionē. ⁊ Abb. dicebat ꝙ vidit l'raꝫ papalē abſolutoriā ꝯceſſaꝫ illi q̇ talē habitū detulerat fere ꝑ. xx. ānos. hec ꝓbāt. ꝟ. c. ex ꝑte. j. ⁊. c. ſtatuim⁹. e. ti. c. j. li. vj. ⁊ h̄ dubitat̃ tñ ne decre. iſta intēdat corrigere q̄ō vltio dixi de idiſtictiſſimo recepto ab ipubere: vt. ꝟ. dicā. o ¶ Etate. xiiij. i viro ⁊ xij. i muliere: ⁊ req̇rit̃ etas ꝯſūmata. ꝟ. co. ad nr̄aꝫ. Nec ſufficit ꝙ prudētia vl' malicia ſuppleat etatē: de h̄. ꝟ. co.

a in aliqua religione per annū
b c portauerint: hoc ipō religio/
e nē illā decernimus eſſe ꝓfeſ/
ſoſ: Niſi huiuſmodi habitus
f g in colore ſciſſura vel forma ſe
diſtinctum patenter exhibe/
h at ab habitu profeſſorum. De
ſtatu monachorum vel cano
nicorum regularium. Cle/
mens quintus in cōcilio Ui/
enenſi. Premittit exordium
breue quo conſtitutionis cau
ſam ponit: et generale inter/
dictum monachorum nigro/
rum circa exquiſitum orna/
tum vel notabilem exceſſum
in veſtibus cibis potibus e/
quitatur. ⁊ lectiſternijs. Se/
cūdo ſpecialiter prouidet cir
ca veſtes habitui proximas:
almutias: caputia: calcia/
menta: zonas: cultellos: cal/
caria: ſellas ⁊ frenos ipſoꝝ ⁊
vltīo circa habitū ſuꝑiorem.
Tertio circa ipōꝝ ꝯfeſſionē
vel ꝓfeſſionē cōmunionē ex
poſitionē regule et inſtructi
onem nouitioꝝ. Quarto cir/
ca venatiōes ⁊ aucupatiōes
ipſoꝝ. Quinto punit certos
ꝓdictoꝝ tranſgreſſores: om
nes alios puniri iubēs iuxta
diſciplinā regularē. Sexto ꝯ
ꝓfeſſos eūtes ad curias ꝓnci
pū: vl' al's vagātes: vel infra
ſepta monaſterij arma tenen
tes. Septīo ꝯ ipōꝝ ſollicitu/
dines. Octauo ꝓuidet de ꝓo
rū etate ⁊ ipōꝝ ſacerdotio ꝓ
feſſiōe ⁊ habitatiōe. Nono ꝯ
mōachoꝝ ordinatiōe ⁊ ipſoꝝ
doctrina. Ultimo ꝯfirmat et
innouat decre. ſ. eo. cum ad
monaſterium ⁊ capitulum in
ſingulis. h. d. Jo. an. ca. I

i k Ne i agro dn̄ico ſa/
cra videlꝫ mona/
l choꝝ nigroꝝ reli/
gione indecoꝝ ali
m qd obrepat: aut vitioſum qc/
n o ꝗꝫ ꝑnitioſā i ſegetē coaleſcat:
p ſꝫ vt in illa poti⁹ flores hono
q ris ⁊ hōeſtat. fructus ī vber
r tate ſuccreſcāt: eis in veſtib⁹
s t inordinatum omnem ſeu ex/
quiſitum ordinatum aut cul/
v tum: necnon in cibis et poti/
x y bus eqtaturis et lectiſternijs

postulaſti. a In aliqua. Secus ergo ſi extra religi onem: ⁊ ſic nō corrigit decre. vt clerici. ſ. eo. b Re/ ligione. Per ſe. apo. approbatā: de vo. c. vno. li. vj. ſ. eo. ca. pri. in fi. ſiue ſit mendicans vel non. Joh. an. c Per annum. Integrum. eo. ti. c. j. li. vj. ibi: q ſi to/ rum ⁊c. ⁊ ꝑ hāc lr̄aꝫ que habet. ſ. eo. ex ꝑte. ⁊ eo. ti. c. j. li. vj. ptꝫ ſatꝭ eſſe q detulerit ꝑ integrū annuꝫ licet annū nō ex/ ceſſerit: debet er/ go nolēs obliga/ ri infra annū de/ ponere. ſ. eo. ſta/ tuimus. Jo. an. d Portauerit. Licet eīn ante an nos diſcretionis induerint: ex q tn̄ poſt illos ꝑ annū portauerūt ſunt ꝓfeſſi: ſ; veꝝ niſi eo caſu tāta eſſet indiſtinctio habi tus q ſeculares illis conuiuentes vterent illo. eo. ti ru. c. j. ij. rn̄. li. vj. niſi dicat q hec decre. que ſolum pōderat delatio/ nē nō aſſumptio nem illud corri/ gat: ſcōm qd nō eſſet hodie dare habitū indiſtin/ ctiſſimū. Sꝫ non credo q hec decr. illud corrigat qd ꝓbat lr̄a ſuꝑ no/ uitioꝝ habitum: facit de elec. cum expediat. li. vj. cū ꝯcor. Itē intelligas hāc lr̄aꝫ de illo q ſponte recepit vel ſaltem portauit: al's nō obligaret por tatio que fieret durāte ꝓbabili metu: qd me. cau. c. j. Jo hā. an. e Illā. Licet igit illa tacita ꝓfeſſio: de quo eo. ti. ꝯſtitutionem. ij. rn̄. li. vj. obliget religioni in gene/ re vt ſibi. Iſta tn̄ obligare pōt in ſpecie: vt hic.

f Colore. Ut quia nouitij albū: alij griſeū vel nigrū apud quaſdā moniales diſtinguunt ꝓfeſſe ꝑ velum ni/ grum ab albo. Sed cōmunius eſt illud diſtinctiuū cōſe crationis. g Sciſſura vel forma. Patet in ordine minoꝝ vbi nouitij nō habēt ſutū cappuciū. h Pro feſſoꝝ. Adde caſum quando ꝓſtat q ꝑ lapſum nō in tendit obligari religioni: ⁊ hoc ꝑcipue ſi ꝓſtatio fuit ꝯuentionalis: de hoc ſcripſi poſt Uincē. eo. ti. ex parte. poſt Hoſtien. e. ti. tua. ij. ⁊ ca. ad apoſtolicam. ⁊ de hoc in Specu. de ſta. mona. in vltima queſtione.

diuiſio Ne in agro. Diuidit in. x. ꝑtes: vt patet in rubro. Scd̄a ibi: Statuimus. Tertia ibi: Sa ne. Quarta ibi: Porro. Quinta ibi: Si qs au/ tem. Sexta ibi: Quia vero. Septima ibi: Ad hec. Octaua ibi: Ceteꝝ. Nona ad ampliādum. Ultima ibi: Premiſſa. Jmola. i Agro. Habet dominus agrum vt hic: ⁊ vineā: de magi. c. vlti. in fi. domum. de

elec. cum in cunctis in princi. de cuſto. eucha. c. ij. ⁊ am/ plam in qua ſunt manſiones multe: de pe. diſ. iiij. in do/ mo. quid vltra non iſtemus in his: quia ipius eſt terra orbis terraꝝ ⁊c. de deci. tua. ij. k Sacra. Concor. ſ. eo. recolentes in princi. de priuileg. cum ⁊ plantare in princi. Sanctita tem ⁊ veneratio/ nem huius ordi/ nis oſtendūt do/ cumenta patrum ⁊ abundātia tem poralium quibus monaſteria hu/ ius ordinis pul/ lularūt: ſed nunc prohdolor q in multis deficiunt verborū ⁊ exem/ plorum documē/ ta. ⁊ ad inſtar fi/ lij prodigi diſſi/ pate ſunt patruꝫ ſubſtātie: ⁊ quā/ doq cupiunt re/ plere de ſiliquis ventrē ſuū: Luc. xv. xxxvj. diſ. §. hinc etiam ille fi/ lius. ⁊ cum habi tus nigredo in mortificationem carnis et vitioꝝ fuerit inuēta: vti nam meritoruꝫ ⁊ virtutū obfuſca/ tiones ꝑ illā ho/ die non ſignent. ad id qd optatū laborat hec con/ ſtitutio. Jo. an. l Nigrorum. In alijs non vi/ detur hec conſti/ tutio locum ha/ bere in ꝯtrarium ſcilicet ius nouum inducit: ſaluo q. ſ. dicā. §. ſane in princi. ⁊ §. quia vero. cum §. ſequentibus. ⁊ potuit eſſe conſideratio: quia alij monachi cōmunit ha bent corpus ⁊ caput maius: vt Ciſtercien. Camaldul. ⁊ his ſimiles. quo quia carent nigri monachi minus ibi viget correctio: facit. ſ. c. xxi. in princi. m Obrepat. Quaſi latenter ſubintret: ⁊ eſt idem verbum in ꝓemio huius compila. poſt prin. n Segeteꝫ. xxiiij. q. j. qm̄ vetus. lxvj. di. naſci. o Coaleſcat. Quaſi caleſcat ala tur vel nutriat. p In illa. Religione nigrorum.

q Honeſtat. Eccliaſtici. xxiiij. Flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. r Eis. Interdicentes: quod eſt infra. s Inordinatū. Btūs Ber. ꝯ Cluniacēſes: Nullus qdē ordo qppiā recipit inordinatū. t Exq/ ſitū. Hoc ſoluit oē ꝯtrium qd de mūda vl' ornatu poſſet opponi: qd dic vt no. xxj. q. iiij. ī ſūma. ⁊ ꝑ totū. nā orna/ tus ñ cū voluptat. bn̄ ꝑmittit ꝑ totū: de cuſto. eucha. c. vl. i vl. glo. v Cibis ⁊ potib⁹. De vi. ⁊ hone. cle. a cra/ pula. ⁊ de his in regula. xxxix. ⁊. xl. diſ. Dicit autē Ana/ ſtaſius: Abſtinētia ꝯtinētie nutrix eſt que facilius fre/ nos patitur ſi non deliciarum calcaribus incitetur.

x Eqtatur. De his infra dicet. y Lectiſternijs. Componit lectus cum ſterno: ⁊ ſumit pro lecto ſtrato ⁊

para to ꝛ omni ipſius paramento. a ¶ Exceſſum. Sonat in vitium. ꝫ. titu. ij. c. j. b ¶ Statuimus. Secunda pars. c ¶ Habitui. Floco cuculle vel ſcapulari: vt infra dicet. d ¶ Albi. Hos tres colores ꝑmittendo alios omnes vel miſculos ꝓhibet: quod multi non ponderant: quod ergo dicit regula. lv. ca. de colore non cauſentur monachi: non intendit ꝙ omnibus coloribus liceat eis vti. Nam etiā ſecularib⁹ clericis ſunt q̄dā interdicti: de vi. ꝛ hone. cler. clerici. ij. ſed hoc intēdit ꝙ nō cauſentur inter colores ꝑmiſſos quod iſte ſit fixior pulchrior vel melior illo.
e ¶ Coloris. Iſti colores ſine tinctura ex lana poſſunt haberi: ꝛ iō poti⁹ approbati.
f ¶ Regiōe. Regio regionis dicitur a rex regis patria: ſcilꝫ quā rex regit: ꝛ habet diminutiuū regiuncula: q̄ſi parua regio.
g ¶ Degūt. Con cor. xij. diſ. illud. lxxvj. di. vtinam.
h ¶ Subtilius. Vn̄ dicit regula ꝑdicta ca. lj. diſ. de groſſitudine non cauſent̄ monachi.
i ¶ Breuitate. De vita ꝛ honeſta. clerico. clerici. xxiij. diſ. non liceat. ij.

Pugnus

k ¶ Pugnum. Hoc ē clauſa manus cum cōprehenſione digitorum: et dicitur a pungo: qui enim manu vult pungere ſtringit pugnū: non denudēt ergo brachiū vt faciūt domine ꝛ quidam hiſpani nec vtant̄ guarnachijs quas ꝓhibet hec lr̄a. bl ¶ Quomodolibet. Ergo etiā vnū vel duos botonos portare nō licet.
m ¶ Humeros. Apud nos cōius ſcindūt ante pectus: tn̄ infra imponit̄ pena. Et aduerte: quia modū ſciſſure nō relinqͥt h̄ diſpoſitiōi abbat̄: ſed ſolum in deferendo vel nō: ſatis tn̄ videret̄ ſufficere diſpoſitio tacita. ſ. cum ipe abbas caputio vtatur. iſta vero ſciſſura debet eſſe tanta ꝙ appareat ꝛ patens ſit: facit. ſ̄. titu. proxi. c. fi. ꝛ quod dixi. ſ̄. eo. compi. de vi. ꝛ hone. cleri. c. ij.

quēuis notabilē interdicen-
a tes exceſſum. ¶ Statuimus
b c vt ſuperior veſtis ipſoꝝ ha-
bitui ꝓxima nigri bruni aut
d e albi coloris exiſtat: iuxta mo-
rem apud eos ſeruari ſolituꝫ
f g in regione qua degūt: nec in
qualitate panni regularis ex-
cedatur modeſtia: nec quera-
h tur quod precioſius ꝛ ſubti-
lius: ſed quod vtilius vale-
at inueniri. Sit etiam veſtis
ipſa rotunda per circūitum ꝛ
nō ſciſſa: nec longitudine ni-
i mia aut breuitate notanda:
largas etiam manicas habe-
k at vſqꝫ ad pugnum protēſas
l non conſuticias vel quomo-
dolibet botonatas. Almuti-
is de panno nigro vel pelli-
bus caputioꝝ loco cum capu-
tijs habitus quem geſtaue-
rint ſint ꝯtenti: iuxta tamen
diſpoſitionem abbatis ſciſſis
m ſup humeros ꝛ honeſtis ca-
putijs vti poſſint. In veſtib⁹
n ſendatum ꝓ foderaturis nō
o portēt: eſtiualibus largis aut
p botis altis pro calciamentis
vtant̄: nullus ꝯnam cultel-
lum calcaria cum ornatu de-
ferre aut cum ſella clauorum
ornatu decorata ſupfluo: vel
nimis alias ſumptuoſa: ſiue
q cuꝫ freno ferraturā aut orna-
tū habente equitare ꝑſumat.
Rurſus in locis in q̇bus fue-
r rit cōgregatio duodecim mo-
s nachoruꝫ aut ſupra: infra ſe-
pta monaſterij abbas prior
t aut alius ꝑſidens portet flo-
cum de pāno ꝓ flocis aut cu-
v cullis in ipſo monaſterio con-
ſuet̄. mōachi vero alij in mo-
x naſterijs in quibus flocos ſo-
liti ſunt portare debeāt etiaꝫ
vti eis. In alijs autem mona-
ſterijs ꝛ īfra domos et alios
prioratus vbi non eſt tanta
y congregatio monachoꝝ cu-
cullas clauſas deferant ꝛ ho-
neſtas. Cū vero abbates pri-
ores aut alios preſidentes et
monachos alios extra mona-
ſterium proficiſci contingat:
z flocum cucullam aut cappaꝫ
clauſaꝫ habeāt: ꝛ ſbt⁹ cappā
ſi eā portauerit cucullā defe-
rāt: aut ſi maluerint ſcapula-
re. Cū āt ad ſeruiēdū in diui-
a nis officijs albis vel ſacr̄ ve-
ſtibus induent̄: aut cū occu-
pabūt̄ in opib⁹ vti eis liceat
ſcapulari. Uex ne ex diuerſa
acceptiōe quā in diuerſis re-
giōib⁹ hmōi vocabula flocus
videlꝫ cuculla dicūt̄ habere:
heſitādi circa ꝑmiſſa materia
relinquat̄: cuculle noīe habi-
tum longū ꝛ amplū: ſed ma-
nicas non habentem: nomi-
ne xp̄o floci habitū qui lōgas
et amplas habet manicas
nos intelligere declaramus.
b c ¶ Sane ſingulis menſibus
tam in monaſterijs q̄ꝫ extra
ſublata occaſione quacunqꝫ
ad confeſſionem ſaltem ſemel

n ¶ Sendatū. Omne ſericū compr̄hēdit: ꝛ vide q̄d dixi. ꝫ. c. j. ſup ver. ſericis. o ¶ Eſtiualibus. In vulgari vocamus ſtiuali: ꝛ ſunt calciamenta coꝝ quibus in eſtate vtor: ꝛ optima fiunt apud ſanctū Seuerinū. p ¶ Botis altis. Que capiunt ſupra talos ꝛ aliquid de crure: ꝛ ligantur quādoqꝫ: ꝛ hos infra vocat ſotulares corrigiatos.
q ¶ Ad ornatū. Per h̄ xbū. ſ̄. duplicatū patet ꝙ qn̄ nō ad ornatū ſed ꝓpter ingruentē neceſſitateꝫ talibus vterētur eēnt excuſabiles: ad h̄ de vi. ꝛ honeſta. cle. clerici. ꝛ infra. §. porro.
r ¶ Duodecim monachoꝝ. In- cluſo prelato: de ſimo. c. fi. de priuileg. ex ore.
s ¶ Septa: Id differt... eſt clauſurā ſic diſepta ... ctā: a ſeplo ſeple cta p. c. ſcripta aliud ſignificat: vt dicet. ꝫ. de here. ad noſtrum in ꝑnci.
t ¶ Flocum. In regula non habetur hoc nomen: ꝛ infra dicit quid ſit flocus.
v ¶ Conſueto. Sic ḡ videnṫ excuſabiles monachi anglie ſi meliori panno vtāṫ q̄ꝫ noſtri.
x ¶ Soliti. Con cor. xxxj. di. c. j. ꝺ cenſi. cum apoſtolus in fi. Io.
y ¶ Cucullas. De his. xx. q. iij. preſens. xix. q. iij. c. ij. de eta. ꝛ qualita. intelleximꝰ.
z ¶ Cappā. Rōdelli qui nunc in vſu ſunt nō ſunt prop̄e cappe: ſiue cappa dicat̄ a capite: ſiue a capio capis: quia totū hoīeꝫ capiat. nō eñi h̄nt caputiū appenſum. Et nota quia licet ſub cappa ſit portādū ſalteꝫ ſcapulare ſub floco vel cuculla ñ: q̄ſi illa ſint habitus ſꝫ nō cappa. a ¶ Albis. Differentia ... Nō ponit̄ ꝓ colore ſed ꝓ veſte ſacra: de q̄ ſequit̄ xſus: alba ... Dicit̄ vrbs alba: veſtit̄ ꝑſbyter alba. Vrbs illa de qua loquit̄ x. de ꝓuincia mediolan̄. b ¶ Sana. Tertia ps. c ¶ Mēſibus. Artant̄ ḡ monachi ſingulis mēſibus ad q̄d fideles artant̄ ſingulis annis: de pe. ꝛ re. oīs. ꝓpter religionis eñi ꝓfeſſionem aliquid debent ad pēſum ſancte inſtitutionis adijcere. liij. diſ. deniqꝫ.

a accedāt omnes ⁊ ſinguli mo/
b nachi:et in prima dominica
menſis cuiuſlibet in monaſte
rijs ſemper communicent:ni/
ſi ex cauſa forte quam abba/
ti priori aut penitētiarijs mo
naſteriorum nō differant in/
c timare:eorūq; iudicio vl' ab/
ſtineant vel accedant. ¶ Re
gula quoq; cum capitulo le/
gitur ab illo qui preeſt ipi ca/
pitulo:vel alio cui hoc ipſe
d iniunxerit propter minores
e vulgariter exponatᷣ. Noui/
f
g tijs etiam fidelis deputetᷣ in/
h
ſtructor tā in diuinis officijs
q̄ꝫ in obſeruantia regulari.
i ¶ Porro a venatiōibus et
k
aucupationibus omnes ſem/
l per abſtineant:nec eis inter/
m eſſe aut canes vel aues vena/
ticos per ſe vel alios tenere
n
o p̄ſumant:nec a familiaribus
ſecum morātibus teneri per/
p mittant: niſi ſaltus viuaria
vel garenas proprias vel ius
venandi in alienis haberent
in q̇bus cuniculi vl' fere alie
forſan eēnt:quo caſu hoc eis
ꝑmittitᷣ dū tñ īfra mōaſteria
ſeu domos q̄s inhabitāt aut
eoꝝ clauſuras venaticos ca/
nes non teneant:nec vena/
tioni preſentiam exhibeant
q
r ꝑſonalem. ¶ Siquis autem
premiſſorum temerarius ex/
s titerit violator:regulari ſub/
iaceat diſcipline:⁊ nihilomi/
t nus ſi ſotulares non corrigi/
v atos et altos aut caputia vt
x
y prefertur non fiſſa portare
preſumpſerit: ſiquidem ab/
z bas vel prior nō habens ab/
batem proprium fuerit ꝑ an/
num ſe nouerit a beneficio/
rum collatione ſuſpēſum. Si
a vero alius fuerit ab admini/
ſtratione ſi quam obtinet ſit
per annum ſuſpenſus: ꝙ ſi
b nullā habeat:eoipō ꝑ annuꝫ
reddatur inabilis ad admi/
niſtrationem ⁊ eccleſiaſticum
beneficium obtinendum. Si
qui vero eoꝝ venatiōi aut au
cupatiōi clamoſe vl' al's cum
c
d canib⁹ aut auibus ex ꝓpoſito
interfuerint:iuxta p̄miſſam ꝑ
e ſonaꝝ diſtinctionē dictaꝝ ſuſ
pēſiōis ⁊ inabilitatis penas
ꝑ bienniū ipō facto incurrāt.
Abbate aūt vel ꝓore a colla/
f tione vt ꝑmittitᷣ bn̄ficioꝝ ſuſ
pēſo:ad priorē clauſtralē cuꝫ
ꝯſilio ⁊ aſſenſu ꝯuētus vl' ma
ioris ꝑtis ipius eorundē bn̄/
ficiorum collatio deuoluatᷣ.
g ¶ Quia xͦo nōnulli mona/
h choꝝ ipoꝝū ſic̄ accepim⁹ ſua/

a ¶ Singuli. Concor. de exceſ. prela. nimis. ſ. ⁊. ij. in fi/ ne. ⁊ dubito an per hoc intendat dilatare hanc conſtitu tionem quo ad alios monachos: quod ſatis eſt hone/ ſtum. b ¶ In prima. Non puto ꝙ ſolennitas feſti oc currentis ea die puta reſurrectionis: pentecoſtes vel pa troni monaſterij habeat hoc alte/ rare: facit eo. tit. cum ad monaſte rium in princi.
c ¶ Abſtineant. Concor. de pe. ⁊ remiſ. omnis.
d ¶ Minores. v bi ergo tales nō eſſent iſta expo/ ſitio non fiet: fa/ cit de elec. indem nitatibus. §. pe/ nulti. lib. vj. ⁊ ſ. de iurepatrona. ca. j. §. ſane.
e ¶ Exponatᷣ. viij. q. j. oportet. xliij. di. §. vlti.
f ¶ Nouitijs: Id eſt ſcholaſti/ cis nō inſtructis qui ſub diſcipli/ na degunt: dato etiam quod ſint profeſſi: cum ea/ dem et fortior ſit ratio: aliter ſumi tur. ſ. titu. j. c. fi. cum concor.
g ¶ Fidelis. nō ſolum catholicus ſed etiam dili/ gens et fidelis et legalis.
h ¶ Inſtructor. xij. q. j. c. j. xxviij. di. ꝺ his. in auc. de mona. §. volu mus in fi. coll'. j.
i ¶ Porro. quar ta pars.
k ¶ Venationi bus. Dc proprie fiunt ad beſtias: aucupationes de quibus ſequitur fiūt ad aues. inde aucupator auium captor.
l ¶ Intereſſe. Concor. ſ. de baptiſ. pūti. cum concor.
m ¶ Venaticos. De alijs qui ſunt ad cuſtodiam non prohiber. n ¶ Preſumant. Nec prohibentur etiam ſe cularibus clericis: de cle. vena. c. j. ⁊. ij. cum ſuis concor.
o ¶ Familiaribus. Tenetur quis de facto familie: de hoc de reſti. ſpol. cum ad ſedem. in glo. penulti.
Saltus p ¶ Saltus. De ſaltibus ⁊ viuarijs habetᷣ. ff. de vſu/ fruc. vſufructuarium venari. j. reſponſo. ⁊. j. §. Dicitᷣ au tem ſaltus nemus raras habēs arbores vbi fere et ve/
Verſus natores ⁊ canes bene ſaliunt. dixit q̇dam: Eſt nemus ſaltus ſalientis dicitur actus. Viuaria dicuntᷣ talia lo/ ca: quia ibi viuūt ⁊ nutriuntᷣ fere. ⁊ circa piſces vtimur hoc verbo. Garene non eſt noſtrum vulgare: et forte di cuntur a garrio garris. ⁊ quomodo ⁊ quare dicantᷣ iſta loca foreſte ſiue inſule ⁊ pratus: ſcripſi poſt Hoſtieñ. de dona. cum dilecti. ſup ꝓma glo. q ¶ Perſonalem. Re probat qꝺ no. Hoſti. ꝺ cle. vena. c. ij. vbi dixit ꝑ ✠. vaga tiōes. ꝙ ſi redditus clericoꝝ et religioſoꝝ ꝯſiſtūt in ve/ natiōe: puta cuniculoꝝ vt in ꝓuincia: vel feraꝝ: vt in an glia licebat ill' cū canib⁹ tꝑe cōpetēti maxie deficiēte fa/ milia in ꝓprijs ꝑ ſonis venationeꝫ capere ⁊ vendere cū id non ſit va/ gari: ſed neceſſi/ tati ⁊ vtilitati ec cleſie ſubuenire: ad qꝺ clerici te/ nentᷣ. vij. q. j. pñ/ tium. ⁊. c. placu/ it vt nemini. x/ vj. q. j. qui vere. ⁊. c. vos aūt. quo ad religioſos ꝟ ibi corrigitur.
r ¶ Siquis aūt Quinta pars.
s ¶ Regulari: Id eſt quam di/ ctat regulare: ha betᷣ in reg'la. ſ. xx iij. c. ⁊ duob⁹ ſeq. ⁊. xviij. ⁊ duob⁹ ſequentibuſ. ⁊ de hoc ſcripſi de re/ gu. iur. c. fi.
t ¶ Sotulares. Sotulares A ſub ⁊ talo: nec recedit a premiſ/ ſa ꝑmiſſione eſti/ ualium: ſed dicit ſotulares cum il/ lis vtuntur tales eſſe debere.
v ¶ Altos. De q̇ bus predixi ibi: Botis altis.
x ¶ Prefertur. In parte. ij. ver. almutijs.
y ¶ Non fiſſa. Sup humeros.
z ¶ Nō habēs. Cōcor. eo. ti. i ſin gulis in princi.
a ¶ Alius. Cꝫ abbas vel prior non habens abbatem.
b ¶ Nullā habeat. Sil'is diſtinctio. ſ. ea. compl. de vi ta ⁊ hone. cle. qm̄. de deci. c. j. ⁊. ſ. de penis multoꝝ.
c ¶ Auibus. Si ꝗ ſine his fieret venatio vl' aucupatio cum rhetibus vel laqueis non eſt locus huic pene.
d ¶ Ex ꝓpoſito. ſecus ſi ex caſu: ⁊ ꝯcor. ꝺ ſen. ex. cū vo lūtate in ꝓn. ⁊ fi. de ſciſma. c. vno. ver. oēꝫ. e ¶ Diſtin/ ctionē. Vt. ſ. abbates ⁊ ꝓores nō habentes abbates a collatiōe bn̄ficioꝝ: alij ab adminiſtratiōe bn̄ficioꝝ ſint ſuſpēſi: ⁊ nō habētes ſint inabiles ꝑ bienniū: ⁊ ex malo ritate pene pꝫ ꝙ iſta ē maior culpa q̄ꝫ p̄cedēs. xxiiij. q. j nō afferamus. f ¶ Vt ꝑmittitᷣ. Reſtringit ꝗ hāc ꝓ/ uiſionē ad hos caſus: in alijs ꝗ ſeruetᷣ qꝺ habetᷣ: ne ſe. va. c. vno. li. vj. g ¶ Quia ✠o. Sexta ꝑs cuius cā potu it eſſe qꝺ no. Io. mo. de elec. generali. ſ. ✠. clericos. li. vj. h ¶ Suaui. Math. xj. in fi. ⁊ dic ſuaui iuſtis ⁊ appe/ tētibus: de pe. di. j. ꝑfecta. q̇bus eſt clauſtrū quaſi aqua

a ui iugo obſeruantie regularis obiecto: interdum ꝓprijs relictis monaſterijs ſe in eis ſecure morari non poſſe fingentes: vel alio colore queſito per curias principum euagando diſcurrũt: ⁊ niſi a prelatis eorum petita penſio vel alia ſubuenio aſſigneť eiſdez conſpirantes in illos eiſqȝ ꝑditionem vel alia grauia imponentes eos capi: et incarcerari ipſorumqȝ monaſteria comburi procurant: et interdum monaſteriorum ipſoruȝ bona in totum vel in partem non modicam occupare preſumunt. ¶ Nos eorũ in hac pte reprobis auſibus obuiare volentes: hoc edicto perpetuo ꝓhibemus ne monachi b aut regulares canonici ad c miniſtrationẽ aliquã non ha d bentes ad curias principum e abſqȝ ſpeciali prelatoꝝ ſuorũ licentia ſe conferre p̃ſumant. ꝙ ſi vt ſuis p̃latis aut monaſterijs damnum aliquod inferant: ad dictas curias ſe conferre p̃ſumpſerint excõmunicationis ſententiã eos incur f rere volumus ipſo facto prelatis eorum diſtricte nihilominus iniungentes: vt ipſos a predictarum curiarum acceſſu et alijs quibuſlibet vagationibus ⁊ diſcurſu diligẽter compeſcere: ac ſuper hoc non parentes eiſdem ſeuere corrigere nõ omittãt. Prefa g h te quoqȝ ſnĩe mõachos infra ſepta monaſterioꝝ ſine licen i k tia abbatum ſuorum arma tenẽtes decernimus ſubiacere.

l m ¶ Ad hec p̃deceſſoꝝ noſtro n rũ veſtigijs inherẽtes perpe o tuo ꝓhibem⁹ edicto: ne mõachi ſingli in ſingulˀ ſibi cõmiſſis adminiſtratiõib⁹ vel p̃oratibus habitare preſumãt: ſed ſi prouentus prioratuum ſeu adminiſtrationũ huiuſmodi p duobus forte non ſuppetant: ĩdez p̃oratus ſeu adminiſtrationes niſi p abbates ad ſuſtentationẽ duoꝝ ſufficiẽtes reddanť: locis alijs viciniori bus ad eorũ monaſteria ptinẽtibus vel ipõꝝ monaſterio q r rũ officijs aut inter ſe inuicez ꝓut erit cõmodius cum ꝯſi s lio ⁊ aſſenſu abbatũ p locorũ

piſcibus.xvj.q.j.placuit.ij.alijs eſt carcer: de ſen.excõmu.vt fame. Ad vtrũqȝ.xxviij.di.de his. a ¶ Iugo. Idem verbũ in p̃dicto.c.de his.⁊ de p̃ſump.cũ in inuẽtute in prin.⁊ diciť a iugo gis, ⁊ ſic ſolet vocari inſtrumentũ quo boues iunguntˀ. b ¶ Canonici. De hac ergo pte non dubitamuſ quin liget etiaȝ monachos non nigros. c ¶ Nõ hñtes. Illos eñi qñqȝ ꝑ ipſaꝝ admiſtrationum cauſis illuc ne oportet q̃s ꝓſequi poſſunt: licet non ſint perpetui: de iudi.cũ deputati. d ¶ Curias p̃nci pũ. De offi.ordi. q̃ȝto. Inť.xij.abuſiones clauſtri enumerat iſtam Hug.de folleto. lib.ij.de aie clauſtro ſic dicẽs: Duodecim ſunt abuſiones clauſtri q̃bus tota religionis maſſa corrũpiť: p̃latus negligẽs: diſcipul⁹ inobediẽs: iuuenis ocioſus: ſenex obſtinatus: mõachus curialˀ: mõachus cauſidicus: habit⁹ p̃cioſus: cibus exq̃ſitus: rumor ĩ clauſtro: lis in caplo: diſſolutio ĩ choro irreuerẽtia circa altare. Et h̃ ſingula ibi pulchre ꝓſequiť: ⁊ dicit ibi ad ꝓpoſitũ: ꝙ cũ diciť mõach⁹ curialˀ: ex adiũcto deſignať aliq̃s leuitatis. Ordo eñi clauſtri ⁊ ordo curie diuerſus eſt. Ibi: dextera tua repleť muneribus: h̃ lauas manus tuas inť innocẽtes. Ibi paupeꝝ res violenť auferunť: h̃ a paupe ſp̃õte offerunť. Ibi laudať peccator in deſiderijs aïe ſue. h̃ bñſit iuſto: ⁊ poſt pauca ſubmittit: ꝙ monachus curialis ꝓ ſeculari p̃ncipe alpiũ frigora ⁊ italicos calores libẽter patiť: qui ꝓ magr̃o ſpũali multo minora forſan inuitus pateretˀ: ⁊ huic ꝯcor.xlvij di.omnes. Et exquo circa iſta vagamur: ad religioſoꝝ refrigeriũ ſcire debes quod Cyprianus librũ fecit d̃ duodecim abuſionibus ſeculi dicens ꝙ ſint he: ſapiens ſine opibus: ſenex ſine religione: adoleſcẽs ſine obedientia: diues ſine elemoſyna: femina ſine pudicitia: dñs ſine virtute: chriſtianus ꝯtẽtioſus: paup ſupbus: rex iniquus: ep̃s negligens: plebs ſine diſciplina: pplˀs ſine lege: dicẽs ꝙ ſic ſuffocať iuſticia: ⁊ ibi ſingulas ordiate ꝓſequitur. e ¶ Speciali. Generalis ergo pura ꝙ poſſint ſe quo voluerint abſentare non ſufficit. f ¶ Ipo facto. Ad hãc excõicationẽ ꝯhendã duo vidẽtur neceſſaria.ſ. ꝙ intrauerint curiã ⁊ ꝙ cã dãnificandi monaſteriũ vel p̃latũ: licentiã vero habere vlˀ nõ hr̃e nõ puto ponderãdũ: cũ hic non repetať: hinc ẽ ꝙ etiã de licẽtia p̃lati itrãs curiã ſi ad h̃ intrat ligatus eſt. Ex ſolo igiť exitu clauſtri ob hanc cauſaȝ non ligatur: ſi.ne cle. vel mona.c.iij.⁊ vlt. Item ex quo intrauit ob hanc cauſam licet damnũ non intulit ſiue q: nõ potuit ligatus eſt. ſiˀe de homici.pro humani.lib.vj.⁊ quod ibi no. nõ obſtat ff.de fur. vulgaris.§.furti.qui licet his qui domum intrauit animo furandi adhuc non teneatur furti.tenetur tamen iniuriarũ vel de vi ſi vim intulit: vt ibi.ſic ⁊ iſte licet de dãno non teneatur quod nonduȝ intulit: tamẽ intrãdo conſummauit delictum quo ad hanc penam. g ¶ Mõachos. Non repetit regulares canonicos. h ¶ Infra. Pro intra: ⁊ patet per hoc quod extra tenentẽ pena non includit. i ¶ Arma. In Armcõmuni ſignificatione comprehenduntˀ tela: ſed dicuntˀ arma ſtricte quibus defendimus tela: quibus ĩpugnamuſ: inſti.de publi.iudi.§.itẽ lex cornelia.de homi.ſi ꝑfodiẽs.ſȝ vt ibi no.armoꝝ appellatio etiã fuſtes ⁊ lapides cõp̃hẽdit: ⁊ oẽ qđ arcu manumittiť: vt p̃di.§.itẽ lex cornelia.⁊.ff.de v̈bo. ſig.armoꝝ appellatio.non puto tñ auctorẽ ſic latiſſime intellexiſſe. Io.an. k ¶ Tenẽtes. Veniẽs de foris ad clauſtrũ cũ armis nõ aïo tenendi: nec tenet ex delatione ligari nõ videť: vt verbũ cũ effectu ⁊c̃.de cle.nõ reſi.relatũ.cũ ꝯcor. l ¶ Ad hec. Septima ps: ⁊ expone.i.p̃ter vel vltra h̃. m ¶ Nroꝝ.ſ. Alex.⁊ Honorij.eo.ti.c.ij.de capel.mona.c.pe.⁊ vl. n ¶ Inherẽtes. Cõcor.de iuramẽ.calũ.j.de re iudi.cũ olim. de tornea.c.j. Io.an. o ¶ Monachi. Simpliciter loquiť: vnde de oïbus intelligiť. Io.an. p ¶ Duobus.ſ. p̃ori ⁊ ſocio: ⁊ p h̃ ptȝ nõ eſſe neceſſe ꝙ p̃or habeat duos ſocios: licet q̃dã ꝯ p decre.vlti.de capel.mona.ad quã rñde vt ibi ſcripſi ſup verbo mõachos q ¶ Officijs. Vt elemoſynarie ſacriſte cellerarie vt ſilˀibus. r ¶ Inuicem. Quia.ſ.duo talia loca quoꝝ neuť ſufficit ad p̃orem ⁊ ſocium vnienť. s ¶ Aſſenſu. ſi h̃ nõ addidiſſet ſufficiebat ꝯſiliũ q̃rere: de arbi.cũ olim.⁊ lȝ h̃ req̃rať ꝯſenſus abbatˀ: nihilominus neceſſariũ puto ꝯſenſum capˀli eccleſie cathedralis

Duodecim abuſiones clauſtri

Cyprianus de duodecĩ abuſiõibus ſeculi

a ipſorū ordinarios vniantur. Monachis locorū qui aliis b vniēt̄ prioribuſq; ad clauſtrū primitus reuocandis: ⁊ cleri c cis ſeruituris ibidem de locorum ipſorum ꝓuentibus ꝓ d uiſiōe debita faciēda. ¶ Ce e terum prioratus conuentuales alicui: niſi .xxv. annum attigerit: alii vero curam ani f marum habētes: ⁊ ſi cura ipſa per ſeculares habeat preſbyteros exerceri: cuiq; niſi g .xx. annum peregerit conferri nequeant aut committi. Qui h autem prioratus iſtos vel il i los habuerint: infra annum computandum a tempe collationis ſeu commiſſionis ſibi facte de eis ⁊ poſſeſſionis k eorum adepte vel infra .xxv. l etatis ſue annum: ſi ante annum ipſum non conuentuales prioratus eis cōmiſſi fuerint: aut collati ſe faciant ad ſacerdotiū ꝓmoueri. Quod m ſi ceſſante rationabili cauſa non fecerint: eo ipſo etiā nulla monitione premiſſa: predictis prioratibus ſint priuati: qui ipſis iterum ea vice nulla n tenus conferantur. Sane prioratus aliquis ſiue adminiſtratio cōmitti alicui vel con o ferri non poſſit: niſi expreſſe profeſſus fuerit ordinem monachalē: neq; ꝓratus aut adminiſtratiōes extra monaſteria obtinētes ꝑmittant̄ in monaſteriis: ſed teneant̄ in ipſis ꝓratib⁹ ſeu admīſtratiōibus p quacūq; non obſtante ꝯſue q r tudine reſidere: niſi ex ſtudi s orū vel alia cauſa rationabili ad tempus forte ab huiuſmodi reſidentia excuſentur. t ¶ Ad ampliationē aūt cultus diuini ſtatuimus ꝙ mōa-

ſ̄.ea.cōpl.de re.nō alie.ſi vna. a ¶ Ordinarios. Approbat qd̄ no. Innoc. ⁊ Abb. de exceſ.p̄la.ſicut. vbi tenēt ꝙ abbates eccl'ias etiā pleno iure ſibi ſubiectas vnire nō pnt: ⁊ facit qd̄ dixi.ſ̄.ea.cōpl.de re.ec.nō alie.ſi vna.de re.ꝑmu.c.vno. Queſtio Querit Archid. de p̄bē. cum ſingula.li.vj. an abbates poſſint h̄ p̄ſcribere: allegat ꝙ ſic: de exceſ.p̄la.accedentibus. Allegat contrarium.c.di.ꝫ morem.xciij.diſ.illud. tenēt ꝙ poſſint ſaltem circa prioratus ſimplices manuales nō habētes curā ſicut poſſent vnire grangias vel maneria.ff.de lega.j.ꝙ in rerum.§.vlti.de leg.ij. Caius.§.j.ff.de ver.ſig.l.locus. ad hāc alle. facit quod no. de pre.ben.tue. ſatis videtur per ea que no. de p̄ſcrip.auditis. ⁊ que ſcripſi in p̄dicta decre.accedētibus. quod cū iſtud ſit dignitatis et iuriſdictiōis nō ordinis quod p̄ſcribi poſſit: tn̄ cū titulo: niſi p̄ſcriptio ſit talis cuius initū nō ſit mēoria: de p̄ſcrip.c.j.li.vj. b ¶ Ad clauſtrū. Sepius dixi ⁊ ſcripſi de capel.mona.c.fi.que ꝯcor. huic ꝙ iura q̄ tractāt de monachis ne ſoli maneant in capellis de clauſtralibus intelligunt̄: quod patet hic ⁊ ibi. Si ergo monachus eſt ꝑpetuus inſtitutus ad curam populi: ⁊ ſic nil habet cōmune cum monaſterio.xvj.q.j.ne ꝓ cuiuſlibet. ſocium non tenet: ⁊ ſic ſeruat̄ de facto. nec occurrit ratio quare abbas talem monachum de ſuo clauſtrali monacho ſociaret: licʒ obedientiarius qui clauſtralis eſt q̄ ſolo nutu abbatis reuocat̄ ad clauſtrum iſte non debet eſſe ſolus: vt cum ſocio aliqualem ſtabilitatē clauſtri ſeruet: ⁊ idem in regulari canonico: vt ſcripſi eo.ti.ꝙ dei timorem.ſuꝑ magna glo. c ¶ Seruituris. Cum ti.vl' fine: de capel.mona.c.fi.ꝯ.de exceſ.p̄la.frequēs.℣.q̄dā. Sʒ diceres ꝙ etiā clericus ſecularis debet habere ſociū cum quo celebret: de fil'.p̄ſby. veniens.cum ꝯcor. fateor ꝙ eget ſeruitore ſed nō ſocio. ⁊ ideo ſufficere poterit talis locus p̄ſbytero ⁊ ſeruiēti: de q̄bus mōachis nō ſufficeret. d ¶ Ceteꝝ. Octaua pars. e ¶ Conuentuales. In q̄bus.ſ.ſunt plures collegialiter: de quo ſatis ſcripſi de iurepa.nobis.non vt ſinguli: facit de exceſ.p̄la.dilecta. talis āt pōt dari delegatus ꝑ papā.ſ̄.ea.cōpl. de reſcrip.c.ij. f ¶ Et ſi.ꝓ q̄ꝫuis: vbi vero curam deberet exercere ꝑ ſeipm̄ puto ꝙ debeat attigiſſe.xxv.annū de elec.cū in cūctis.§.inferiora.non ob.ꝙ ſit manualis facit de elec.nemo deinceps.li.vj. ⁊ ꝑ iſtud q̄ꝫuis videtur comparere ad minorem etatem: videtur eñ aliquibus ſufficere talem eſſe maiorē.xiiij.annis: ex quo alius

curā exercet ⁊ hoc tollit: tn̄ de mēte iur' nō ē ꝙ clauſtralis geret curā ppl'i: de capel.mo.c.j. ⁊ vide qd̄ ibi dixi. g ¶ Peregerit. Cōcor. de regu.ad nr̄aꝫ. de offi.dele.cū vicēſimū. vbi de h̄ plenius: de elec.cū in cūct'. ad idē eo.ti. indēnitatib⁹.li.vj. de eta. ⁊ q̄li.c.vno.li.vj. ꝙ āt h̄ req̄rat̄ annus ꝑfectus: ⁊ ſuꝑ ſufficit ichoatus ē de arbitrariis q̄ ꝑ̄dent ex ꝓncipis volūtate h ¶ Iſtos vl' illos.ſ. ꝯuētuales vel nō ꝯuētuales curatos. ⁊ no. ꝙ licet decre.lʒ canon. de elec.li.vj locū non habeat in eccl'iis collegiatis ⁊ aſſumptis ad ipaꝝ regimē: vt eo.ti.ſtatutū. in ꝓratibus tn̄ ꝯuētualibus ⁊ religioſis ⁊ ipſorū ꝓribus locū habet: vt hic. i ¶ Habuerint. Nō dic̄ recepint ꝑ qd̄ vult cōp̄hēdere etiā iā ꝓmotos: ⁊ ē ſi. de elec. cū in cūct'.§.hoc ſane. ſed contra dicit lr̄a ſequens ibi: A tempe collationis ⁊c̄. ſed ſupplendū videt̄ in prius cōmiſſis a tempe quo ligat ꝯſtitutio. k ¶ Adepte. Vel ex quo ꝑ eos ſtaret: de elec.cōmiſſa.li.vj. l ¶ Si ante annuʒ. Et ſic nō ſunt apti ad ſacerdotium.ſ̄.ea.cōpl.de eta. ⁊ quali.generalem. m ¶ Rationabili. Ut infirmitatis irregularitatis ſuꝑuenientis ſine culpa ſua vel ꝑ̄cedentis in q̄ ſufficiēter diſpenſatū eſſet: de eta. ⁊ q̄li.tuā. vel his ſilibus. n ¶ Conferant̄. Cōcor. de elec.cōmiſſa.§.porro.li.vj. o ¶ Expſſe. Reprobat quod no. Egi. de elec.cū in magiſtrū. vbi dicebat tēꝑalibus adminiſtrationibus monaſterioꝝ poſſe p̄fici non ꝓfeſſos cum illi ſint q̄ſi caſtaldi: h̄ aūt vides ꝙ nō ſufficit tacita ꝓfeſſio: vt ſic decre.nullus. de elec.li.vj. etiā in his hodie locum habeat. p ¶ Cōſuetudine. Pro. caſum nouū quo damnat̄ ꝯſuetudo: ſic.ꝯ.c.ꝓxi. in fi. ⁊.ꝯ.ti.j.c.ij.§.vt aūt. ⁊.ſ̄.ea.cōpl.de eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄. cum ſuis ꝯcor. ⁊ no. ꝙ licet dānet ꝯſuetudinē de non reſidendo in prioratibus: nō ꝑ hoc dānat illā que habet ꝙ tales priores vocē habeant in electiōe maioris abbatis: de quo no. de priui.c.j. in fi.li.vj. ⁊ dixi de relig.do.c.fi. q ¶ Reſidere. Collige ex hac ꝯſtitutiōe ⁊ ex illa.ſ̄.ea.cōpl.de ſupplen.negli.p̄la.c.vno. q̄m̄ in multis equiparant̄ ꝓratus manuales ꝑpetuis bn̄ficiis.ſ. in tp̄e Lateraū. ꝯcilii: de cōceſ.p̄bē.c.ij. in cenſibus nouis non imponēdis: nec antiquis augēdis in fructibus ipoꝝ cū vacāt nō occupandis: in ipoꝝ pluralitate nō habēda: in etate: in ordīe: in ꝓfeſſione ⁊ reſidētia. r ¶ Ex ſtudioꝝ. De cle.nō reſi. relatum. s ¶ Rationabili. Propter infirmitatem: aeris intemperiē: capitales inimicitias: vl' ſilia. t ¶ Ad ampliationē. Nona ps: ⁊ huic ſīn. ꝯcor. de ꝯſtitu.c.pe.

a ¶ Quilibet. Nõ poteſt ergo negari quin in omnibus monachis locum habeat quod hic dicit. b ¶ Legiti/ma. Quam ſi habet ⁊ non exaudit ſupplicet vel appel/let ad ſupiorem abbatis ad inſtar ſerui ſupplicãtis con/tra dominum. C. de pci. impa. offe. l. j. de ap. de priore. de iurepatrona. nullus.

m ¶ Chriſto. xxij. q. j. que chriſto. n ¶ Celebri. Dicit a celo: ⁊ ponit ꝓ ſancto: ꝓ ſolenni: ꝓ feſtiuo: ꝓ frequen/tato. o ¶ Offendere. Quod grauius eſt q̃ʒ offendere terrenam: de heret. vergentis. p ¶ Ordinarios. An/nis ſingulis debeãt viſitari quod ĩfra dicã. q ¶ Apo/ſtolica. Auctori/tate qđ ſequitur.

e ¶ Promoue/ri. Ita ⁊ contra ꝓhibitionem ab/batis promoueri non debẽt: de tẽ. ordi. ad aures. d ¶ Non deſit. Concor. de magi. ca. j. ⁊ c. quia nõ nullis. e ¶ Facultates. Si abbas ħ nõ ſeruans dicit fa/cultates non ſuf/ficere: prius fa/cta de hoc inqui/ſitione ſi inueni/at illas ſufficere: illũ coget ad hoc vel ponet ibi ma/giſtrum: de ma/giſt. ca. ij. f ¶ Premiſſa. Decima pars. g ¶ Statuit. e. titu. cum ad mo/naſterium. ⁊ c. in ſingulis. ⁊ ibi vi/de de his prohi/bitis. h ¶ Ob/ſuari. Precedẽs ergo diſſuetudo circa preſcripta vł ſupradicta nõ iuuat: et tamen innouatio iſta de facto non ꝓficit. ¶ Attendentes ꝙ vbi. ¶ Primo po/nit exordiũ. Se/cundo conſtituti/onem ibi: Hoc igitur ſacro. In qua primo ſtatuit ꝙ or/dinarij ſingulis annis viſitent monaſteria monialium non exempta ⁊ exempta: que ſoli pape ſubſunt: reliqua exempta viſitent ſuperiores ipoꝝ. Secundo ſtatuit de officio viſitantium ibi: Viſitatores. Tertio precipit ab/batiſſas benedicendas debere infra annum poſt confir/mationem benedici: ⁊ penaʒ imponit ibi: Statuimus. Quarto ibi: Illas quoqʒ. conſtitutionem prorogat ad canonicas cum quadam proteſtatione. Quinto ibi: Ip/ſos autem. determinat comitiuam viſitantium. Sexto ibi: Si qui vero. punit illos qui viſitantes predictos im/pediunt. i ¶ Contemnitur. xlv. di. ſalomon. ⁊ c. ſequẽ/tibus. Ioħ. Chryſoſto. Ubi non timetur rephenſor ſe/curus accedit temptator: ⁊ facilitas venie ⁊c̃. de vita ⁊ hone. cle. vt clericoꝝ cum ſuis concor. k ¶ Naufrage/tur. Quaſi naufragium patiatur: facit de pe. di. ij. poſt naufragium. xxiij. q. j. non turbatur. xxiij. diſ. c. j. poſt princi. l ¶ Huiuſmodi. Correctionis ⁊ diſcipline.

Diuiſio

a Ubi quilibet ad monitionẽ ab/batis ſe faciant ad omnes or/dines ſacros excuſatione ceſ/b c ſante legitiã ꝓmoueri. Rur/ſus vt ipſis monachis profi/ciendi in ſcientia via oportu/d na non deſit: in ſingulis ip/ſorum monaſterijs quibus e ad hoc ſuppetunt facultates idoneus teneatur magiſter: qui eos in primitiuis ſciẽtijs f inſtruat diligenter. ¶ Pre/miſſa igitur omnia et ea ni/hilominus que fe. re. Innocẽ/tius papa quartus predeceſ/ſor noſter circa ſtatum mona/chorum ipſorum pro vberio/ri cultu obſeruatiõe regula/ris quo ad vſum camiſiarum abdicationem proprietatis ſi/lentium et eſum carnium: ac de eorum capitulis de trien/nio in trienniũ celebrandis: ⁊ etiam quo ad quelibet alia g ſtatuit q̃ omnia innouamus et approbamus: expreſſe vo/lumus et ſtatuimus firmiter h obſeruari. Idem in eodem.

Moniales quia nulli ſbſunt niſi pape: et canonici ſecula/res per ordinarios ⁊ alia ex/empta per ſuos prelatos de/bent annis ſingulis viſitari: ⁊ ponit numerum perſonarũ viſitationi intereſſe debenti/um: hoc dicit. Ioħ. an. ca. II

Attendentes ꝙ vbi gu/bernaculum diſcipline i contemnitur: reſtat vt reli/k gio naufragetur: prouiden/dum cenſuimus eſſe precipue l ne per contemptum huiuſmo/m di in his que ſe chriſto vo/n to celebri deſponderũt quic/q̃ʒ reperiatur incongruum quod irregularis ponat ho/neſtatis gloria maculam ⁊ di/o uinam merito poſſit offende/re maieſtatem. Hoc igitur ſa/cro approbante concilio du/ximus ſtatuendum: vt ſingu/la monialiuʒ monaſteria per p ordinarios exempta videli/cet que ita ſedi apoſtolice ꝙ nulli alij ſubiecta noſcuntur q apoſtolica: non exempta ve/ro ordinaria auctoritate ac ex/r s empta alia per alios quibus t ſubſunt annis ſingulis debe/ant viſitari. Viſitatores autẽ huiuſmodi ſollicitudinis ſtu/v dium diligẽter impẽdant: vt x moniales ipſe quarum non/y nullas dolentes audiuimus z in ſubſcriptis excedere: pan/a nis ſericis variorũ foderatu/

r ¶ Alia. Iſtoꝝ ergo mõaſterioꝝ exẽptoꝝ due ſũt ſpẽs. Aliq̃ ſunt exempta q̃ nõ co/gnoſcũt ſupiorẽ niſi papaʒ. Alia ſunt exempta: q̃ ſbſunt ordini exẽ/proꝝ: ſicut mõa/ſteria ordinis Ci/ſterciẽ. camaldu/lis ⁊ ſiliũ. Illa ħ non corrigeret ordi/narius loci: ſʒ ab/bas vel prior cui ſubſunt. Si au/tem monaſteria monialiũ ſbſunt alijs monaſterijs monialium: cum illa maior prela/ta clauſurã exire nõ debeat. eo. ti. c. vno. li. vj. videt ꝙ illud monaſte/riũ ſic ſubiectum poſſit ordiãrius vi/ſitare Archid. in pdicta decr. vni/ca. tenet ꝙ illa maior ꝓlata p ſe viſitare non poſ/ſit: ſʒ cuʒ iuſte ſit ĩpedita viſitabit p aliũ. x. q. j. epm facit de offi. ordi. int. eo. tit. ſi eps. li. vj. ⁊ ſm ħ ceſ/ſabit ibi officiuʒ ordinarij.

Nota de monaſterijs exẽptis

s ¶ Annis ſin/gulis. An ſufficiat hoc fieri in fine pmi ãni ⁊ in pncipio ſcđi: vide qđ ſcpſi eo. ti. in ſingul. in pn. hec ãt viſitatio fiet ſemel tm̃ in ãno. iterari tñ poterit ſi ſubſit cauſa: qđ dic vt no. de offi. archid. mãdamus. de cẽſi. cũ venerabi/lis. qđ de nõ exẽpti ẽ indubitatũ: ſʒ idẽ puto de exẽpti: nec iſta lr̃a ꝯdicit. t ¶ Debeãt. Male faciũt ꝓlati qui has viſitatiões omittũt: cũ ħ verbũ ſit pcepti ⁊ neceſſi/tatẽ importet: de ap. oblate in fi. de ſen. ex. vt fame. ⁊ ſi qñqʒ ſapiat honeſtatẽ: ſʒ illud ſpãle: đ deſpõ. impu. c. j. v ¶ Impẽdãt. Capła ſup q̃b inq̃rũt viſitatores mõa/ſterioꝝ formauit Bull. ĩ Spe. đ inq̃ſitiõe. §. nũc tracte/mus. ꝟ. licet ãt. x ¶ Moniales. Abbatiſſas ĩcludit: đ ſimo. c. fi. de puił. ex ore. y ¶ Dolẽtes. Cõcor. ꝯ. e. reco/lẽtes in pn. de cele. miſ. dolentes ꝯ. de cenſi. ad noſtrũ in pn. ꝯ. eo. cõpi. de elec. in plerisqʒ. z ¶ Excedere. Iun/ge hic lr̃am nõ vtant. Ioħ. an. a ¶ Sericis. Immo nec habere debẽt ſericã texturã. xxj. q. iiij. c. j. ſed porta/re debent veſtes aptas ꝓfeſſioni ⁊ ſanctimonie. xxj. q.

a b rís ſandalicijs comat' ɀ cor/
c nutis crinib⁹ ſcacat' ɀ virga
tis caputiolis nō vtanť: non
d e choreas nō feſta ſeculariū p
ſequanť: nō die noctu ne p vi
f cos ɀ plateas incedunt aut
voluptuoſam vitaz ducant:
g h easq̨ ſolerti⁹ retrahāt ab in/
ſolentijs q̇buſlibet ɀ mundi
i huius illecebris: ac inducāt
eaſdē ad impendendū in mo
naſterijs ſuis deuotū ɀ debi/
tū virtutū dn̄o famulatū. ad
k que oīa obſeruanda monia/
les eaſdē nō obſtātib⁹ exem/
ptiōib⁹ ɀ p̊uilegijs q̇buſcūq̨
l q̇b⁹ tn̄ q̇ ad alia nolum⁹ p̄iu/
dicium generari: per illos de
m quibus ſupradictū eſt cōpel/
li iubemus remedijs oportu/
nis. ¶ Statuim⁹ inſup vt q̄/
uis ad regimē abbatiarū aſ/
ſumpte in monaſterijs in qui
n o bus abbatiſſe ſunt ſolite be/
nedici infra annū a ſue cōfir
p matiōis tp̱e computādū mu/
nus benedictiōis ſuſcipiant:
alioquin a iure ſuo niſi ſubſit
q cauſa rationabilis p̱ſus ſe
r s nouerint cecidiſſe: p̱ illos ad
q̊s id p̱tinet p̱uiſiōe de abba
tiſſis mōaſterijs ipis canōice
faciēda. Illas q̨z mulieres q̄
t v vulgo dicunť canonice ſecu

ſiij.c.fi.xxlij.di.ſanctimonialis. ɀ fa.ſ̄.ea.cōpil. de vi. ɀ ho.cle.qm̄ in p̄n. Fulgenti⁹ ad p̱ban. Veſtis talis ſit ſacre ỽginis: q̄ teſtis ſit intime caſtitat'. a ¶ Sanda lijs. De his de vſupal.c.fi. ɀ.xcij.di.§.cōpag'. ɀ ſunt calciamēta quibus vtunť epiſcopi induti pōtificalib⁹.
b ¶ Et cornuti. Per hāc copulā nō videť p̱hibe/ re comas iparuz vbi cornute non ſūt. facit.xxx.di. quecūq̨. ɀ.xx.q. iij.c.ij. vbi tenet hoc Lau.cū ibi p̄cipiat clericos tonderi ɀ nō mo niales apud nos cōiter tondūtur moniales. ɀ.c.q̄/ cunq̨. de ſecula/ ribus feminis i/ telligiť: que i ſui velamē ɀ ſubie/ ctionis ſignū cri nib⁹ vtunť. Re/ fert Vegeti⁹ de re militari q̧ cuz romanis neruo/ rum ɀ funiū co/ pia defeciſſet ɀ nō poſſent ad reſiſtendū bellatorib⁹ ma chinas reparare: mulieres romane abſciſis crinibus eos maritis tradiderāt: p̱ quos reparatis machinis aduerſa rioꝝ impetū repulerūt. maluerūt eni vt ipſe dicit: Pu diciſſime femie maritis ɔuiuere capite deformato: q̨z i/ tegris crinib⁹ hoſtib⁹ ſeruire. ſic puto pl⁹ monialibus expedire deformato capite deo ɔuiuere: q̨z crines polli endo humani generi hoſti ſuire Jo.an. c ¶ Virga/ tis. Nec p̱hibenť etiā ſecularib⁹ clerici. ſ̄.ea.cōpil. de vi. ɀ ho.cle.qm̄ in p̄n. ɀ in fi. d ¶ Choreas. Vide qđ dicā. j.de cele.miſ.c.vno circa mediū. e ¶ Feſta. Cypri anus de laude ỽginitati ſic loquiť: Nec computari iaz potes inter puellas virgines chriſti: q̄ ſic viuis vt poſ/ ſis adamari. f ¶ Incedant. Etiaz ex honeſta cauſa. debent enim manere ſub clauſura.co.ti.c.j.li.vj.
g ¶ Solertius. ſ̄.ea.compil.de offi.delega.ca.vno ibi exponitur. h ¶ Inſolentijs. ſ̄.ea.compil.de offi.ord. c.j.ibi exponitur. i ¶ Illecebris. ſ. carnalibus vel il/ licitis declarationibus ſic dictis: quia illiciunt.
k ¶ Omnia. Et ſimilia. de conſti.tranſlato.ꝺ reſcrip. inter.ff.de legi.nō poſſunt. vnde ſi portarent veſtes ru beas vel virides: vel ī ſimilibus hic non expreſſis. exce derent coercebunt ordinarij. l ¶ Alia. Legis dioceſa ne vel iuriſdictionis. que plene no.de offi.ordi. dilect⁹. per hoc tamen nō eximit illas a procuratione: cum illa ſit annexa viſitationi. de p̄ſcrip. cum ex officij. de cenſi. cum venerabilis. m ¶ Compelli. Per hoc videtur q̧ non poſſint exemptas deſtituere. facit qđ ſcripſi poſt Inno. de eta. ɀ quali. queris in fi. de reſcrip. dilectus. j. ɀ facit. ſ̄.eo.titu.ea que.ver. hec eadem. quā per hanc immutari non puto. qui etiam hodie illa loca viſitēt vi ſitatores a capitulis prouincialibus deputati. qđ pa/ tet: quia viſitant etiam non exempta vt ibi: ergo ordi/ nariorum poteſtas non impedit ipſorū officiū. exerceāt ergo ordinarij quo ad exemptas cenſuram: ɀ diſcipli/ nas regule. ſ̄.c.pxl.§.ſi quis. ɀ hec ſint remedia opor/ tuna de quibus ſequitur. n ¶ Sollicite. Licet ꝫ ab/ batiſſe benedicanť: tamē non omnes. inſpicitur ꝫ mos monaſterij. cōcor. ſ̄.c.pxl. parte.ij.§.morem. ɀ.xij.q.ij. alienationes. Quid ſi alique fuerūt benedicte. aliq̄ nō. Puto ſi de more ſeruato per quadraginta annos pare re poſſet illū ſequendū: licet prius vel poſt ſeruatū fue rit cōtrariū argumentū. de preben. cū de beneficio. lib. vj. vbi vero affir matiua vel nega tiua tāti tempo/ ris non apparet puto penam iſtā locum non habe re quaſi ex varia obſeruatione; vi/ deatur hoc volū tariuz. ad hoc de cenſi. ex parte.
o ¶ Benedici. Vt ſcripſi poſt Hoſtiē. de accu. meminimus: mi/ nus habet bene/ dictio abbatiſſe q̨z abbatis: quia abbas benedict⁹ monachos bene dicit. de ſupplē. negli.prela.ca.j. ɀ ɔfert minores ordines. de eta. ɀ quali. cum contingat. quod ex fragilitate ſexus abba tiſſa nō facit. de pe. ɀ remiſ. noua. cū ſi. licet ergo bene/ dictio abbatis nō ſit ſimplex ſed iuxta inter ſimplicē ɀ ordinariā: vt ſcripſi poſt Hoſt. de eta. ɀ quali. tuā. be/ nedictio tn̄ abbatiſſe ſimplex videtur. Itē licet benedi ctio abbatis a qua depēdet ordinandi poteſtas his di/ ebus dari debeat: quibus dādus eſt ordo ſm̄ Hoſtiē. qui dicit id tutius. de eta. ɀ quali. cum cōtingat. ꝺ iſta tamen a qua poteſtas illa non dependet minus videť dubiū cū quolibet die dari poſſit. facit de cōſe. eccle. vl' alta.c.ij. ɀ ſatis eſt certū tempus illi vel ſuis dependē/ tijs nō eſſe p̄fixum. Sed dubitabatur an hec benedi/ ctio ſit iterabilis: Hugo hic tenet q̧ non.j.q.j.man⁹. eſt eni quaſi ſacramentum ɀ ad inſtar benedictiōis nu ptiaꝝ. de ſe.nup.c.j. ɀ.iij. quidā ɔtra inquirenduz eſſet quid ſeruet curia. certū eſt aūt p̱ his benedictionibus dandis vel datis preciū exigi nō debere. de ſimo. ſic̄. iij.
p ¶ Tempe. Sic etiā currit tempus conſecratiōis epi ſcopis. ſ. poſt cōfirmationē.c.di.c.j. de hoc. de elec. cum in cunctis.§. cum vero. q ¶ Rationabilis. Puta ipi us infirmitas. voluntas dioceſani per ipſum ſepi⁹ req̄ ſiti: vacatio ſedis vel his ſimilia. Idem puto ſi poſſeſſi onem abbatie nō habuiſſet: neq̨ per eam ſtetiſſet. Ad hoc.xcij.di.ſi qui epi. de elec. cōmiſſa.li.vj. Itē ſi corru pta p̱mota eſſet p̱ eū q̇ poſſet nō bn̄diceret. ɀ fa. quod no. Hoſ.xx.q.j. iuuēculas. p̱ eū q̇ poſſet dixi: q2 corru/ pta n̄ p̄t i abbatiſſaz eligi: vt ibi. ɀ fa.j.q.vij.c.ij.§. no uim⁹. ɀ no. Hug.xxxj.q.j. quō ỽgib⁹. n̄ eni poſſet corru pta ỽginitatē hortari.xxvj.di.c.pe. in fi. ꝫ nō p̄ſit ỽgi/ nibus. r ¶ Cecidiſſe. In abbatibus in q̇bus hoc non exprimitur non habet locuz hec pena: licet enim maſcu linum cōprehēdat femininū: non tamen ɔuertitur. ecō uerſo enim ɀc̄.ff.de lega.ij.ſi ita ſit ſcriptum.
s ¶ Per illos. Siue ſint collegia ad q̄ ſpectat de iure cōmuni electio.xvj.q.vi.c.vi ɀ de elec.c.j. ſiue ſint alij ad q̄s de iure ſpāli ſpectet p̱uiſio. de reſti. in inte.c.ij.
t ¶ Vulgo. facit. j.c. proxi. in prin. cum concor.
v ¶ Seculares. De his de elec. indēnitatibus.§.pe.li.

Fulgētius

Vegeti⁹ de re militari

Cyprian⁹

Queſti.

An corru pta poſſit eſſe abba tiſſa

vj.⁊ no.xij.q.vl.c.vl.⁊ ð ma. ⁊ obe. dilecta.in glo.pe. a ❡ Approbare. Jmmo reprobari vidēt.xviij.q.ij. ꝑ/ nitioſam. b ❡ Duob'. Negatiue ſumit.i. nō plurib⁹. fa.xxvj.di.c.j.⁊ de h no.de teſti.licet.j. Jdē repete ð ſe quētib⁹.⁊ h ꝓbat lr̄a ꝯtētos q̄ ſequit. c ❡ Duabus. Decre. vt iux de offi.ordi.dicit de duab⁹ vel tribus ſʒ hec decre.ſpāli ter loquit in mo naſterijs monia/ liū. d ❡ Sue eccl'ie. Cathedra lis vel inferiorꝭ. e ❡ Viri alijs. Non diſtinguit ſiue clerici vl' alij tñ decr. vt iux: ð of.ordi.ꝑcipit ſe culares excludi. f ❡ Maturis. Etate.ð elec.cū in cūctis in ꝑn. g ❡ Cōtentos. Circa viſitatio/ nē alioꝝ mōaſte rioꝝ ⁊ locoꝝ ſer uet decre. vt iux ð of.ord.vt circa viſitationē quaʒ facit eps de pro prio capl'o preci/ pue regulari: ſer uet extra.Boni. de offi.or.debēt. h aūt taxat nu/ meꝝ itromitten doꝝ in capitulo tꝑe viſitationis ꝑ h tñ nō reſtrin git numeꝝ ꝓcurandoꝝ ſtatutū.de cenſi.cum apl'us. h ❡ Jpſos. Ordinarios viſitātes apoſtolica auctorita te vel ꝓpria: vel ſuperioris ipſorum monaſteriorum. i ❡ Jmpedire. Per hanc lr̄am puto ꝙ neceſſe ſit impe dimētū ꝑcedere ⁊ monitionē ſeq̄:ad hoc vt loc⁹ ſit huic pene.hoc dico q2 vidi ꝑlatos ſcribētes qñq3 monialib⁹ ꝙ parent ſe certa die ad recipiēdā viſitationē ipſorum ⁊ in eiſdē litteris faciant monitionē ꝙ null⁹ impediat. talis enī monitio debet fieri vt deſiſtāt ab illato impe/ dimento: vt locus ſit huic pene.facit qð ſcripſi.de con/ ceſ.ꝑben.cū nr̄is.⁊ ſup glo.j.Sed nunq̄d illato impe/ dimēto fiet monitio nominatim: an ſufficiet generalis ꝓ ⁊ ꝯ facit.ſ.ea.cōpil.de vi.⁊ ho.cleri.c.j.de ſen.excō. cōſtitutionem.li.vj. k ❡ Jpſo facto. Eſt ḡ iſte caſus quo ſufficit monitio: nec eſt neceſſaria ſnīa.ꝯcor. decre. ſ.ea.compil.de vi.⁊ ho.cle.c.j.abſoluit aūt ordinari⁹: ex quo papa non reſeruat: vt de ſen.excom.nuper.

Diuiſio. **C**Um de quibuſdam. ❡ Primo ponēs ꝯſtitu tionis caſuʒ: abolet ⁊ damnat ſtatū beguina/ rū: ⁊ excōicat illū ſectātes vl' de nouo aſſumē/ tes. Scðo ibi: Predictis. excōicat religioſos dātes circa id ꝯſiliū: auxiliū: vel fauorē. Tertio ꝓteſta tur ſtatū pnīe ⁊ humilitatꝭ ꝑ id mulierib⁹ nō ꝓhiberi. ibi: Sane. Cōſtitutioni forte caſum dedit.qð no. Ho/ ſti.de pe.⁊ remiſ.cū ex eo.dū eni ibi dicit ꝙ queſtores elemo ſynarum nō hoſpitent in locis incongruis: dicit ibi Hoſtien. parcit ꝙ nō dicit ꝓſtibulis: ſed cauenduʒ eſt quaſi a ꝓſtibulis ſicut ſunt hoſpitia beguinarū: qð ꝑnitioſum gen⁹ eſt mulierū. nec de facili alios q̄3 religi oſos admitterūt. a quib⁹ omnib⁹ modis eſt cauendum. xviij.q.ij.diffinim⁹.⁊.c ꝑnitioſam. Alibi etiā no. Ho/ ſtien. ꝙ a beguinis cauēdū.ð fri.fraternitatis poſt ꝑn. de vi.⁊ ho.cleri. monaſteria. ali/ bi no.de iureiur. ⁊ ſi chriſt⁹.x.an gelus quendam dixiſſe tempora mutata in malū ex quo cōſcientia cepit eſſe pecca/ tum: deus nouit iuramentum: et beguinatus reli/ gio: dicit quedā declaratoria ſup hac cōſtitutione manaſſe: quā de curia haberi nō potuit ⁊ a q̄buſ/ dam audiui ꝙ a curia non mana uit. Vidi autem duas ꝯrias: ⁊ vt puto i alemania compoſitas. q̄rū altera videbatur edita ad conſul/ tationem epiſco/ pi Argentinen̄. l ❡ Mulierib⁹. Virgines nup/ tas ⁊ viduas cō ꝑhendit de hoc. ff. de verbo. ſig. mulieris in ꝑn. m ❡ Beguina/ bus. De erroribus beguinarū ⁊ beguardoꝝ alemanie .j.de hereti.ad noſtram. n ❡ Vulgariter. Jnſpicitur elocutio vulgi.ſ.ti.ꝓxi.c.vlti.ver.illas quoq3 .j.de he/ reti.c.j.§.ſane.de torne.c.j.de iniurijs.⁊ ſi pignoratio/ nes in ꝑn.li.vj.cum ſuis ꝯcor. o ❡ Nuncupatꝭ. Hic iunge lr̄am nobis fidedigna ⁊c̄.qð ſequit eſt interpoſi tio. p ❡ Obedientiā. Vide quod ſcripſi qui cleri.vel vo.conſuluit.⁊ qð no.in Spe.de ſtatu mo.ver.xxxvij. Et per hoc videtur ꝙ hec cōſtitutio ſorores minorum que dicunt tertij ordinis non includat: cum ille ꝓmit/ tant obedientiā ⁊ habeant regulā non proprie quo ad tria ſubſtantialia: ſed quendā modū viuendi ꝑ ſedem apo.approbata quod mihi cōſtat.⁊ facit.j.de ſen.excō. cum ex eo in ꝑnci. Secundus aūt ordo eſt ſororū ſan/ cte Clare que ꝓfitent ſubſtantialia: ſed differunt a pri mo: quia habēt ꝓpriū in cōmuni qð nō habet ordo mi noꝝ. q ❡ Affectio. Sic.xcv.di.olim. r ❡ Jnſaniam. Sicut ille de quibus habetur.xxvj.q.iiij.epiſcopi.que ſequi ſe dicunt dianam. s ❡ Diſputent. Quod etiam maribus laicis non licet.de hereti.cū.§.l.li.vj.C.de ſū ma trini.⁊ fi.catho.l.penul. t ❡ Predicent. Hoc nō licet mulieribus etiā prelatis.de pe.⁊ remiſ.noua.xxiij di.mulier.xxxiij.q.v.mulierem. Nec licet maribus lai cis.de hereti.cum ex iniuncto.nec clerici niſi ſint curati vel ſup hoc priuilegiati.ſ.ea.compi.de ſepul. dudum. poſt ꝑn.⁊.§.huiuſmodi in princi. v ❡ Jntroducāt. Quod hereticū eſt.de here. ad abolendam in ꝑn.

Beguinae

Minores ſorores

lares: ⁊ vt ſeculares canoni/ ci vitam ducunt: nō renūciā/ tes ꝓprio nec ꝓfeſſionē ali/ quā facientes: ꝑ locoꝝ ordina rios ſi exēpte nō fuerint ſua. ſi vero exēpte fuerint apo. au/ cto.ꝑcipim⁹ viſitari. Per h tamen nō intendentes earuʒ a ſtatū regl'arē ſeu ordinē appro bare. Jpſos autē viſitatores b notarijs duobus et perſonis c duab⁹ ſue eccl'ie: quattuorq3 e viris alijs honeſtis vtiq3 et f maturis ꝑcipim⁹ in ea quā vi g ſitādo faciēt inq̄ſitiōe fore cō h tētos. Si qui vero viſitatores i ipſos in ꝑmiſſis impedire ꝑ/ ſumpſerint: ſeu aliq̄ ꝑmiſſoꝝ k niſi moniti reſipiſcant: ipſo fa cto excōicatiōis ſnīam ſe no/ uerint incurſuros: ꝑuilegijs ſtatutis ⁊ conſuetudinib⁹ q̄/ buſlibet in cōtrariuʒ minime valiturꝭ.

De religioſis domibus vt epiſcopo ſint ſubiecte

Clemens. v. in ꝯcil. Vien.

Mulieres ſtatum beguinarū ſectātes ⁊ ð nouo aſſumētes ac religioſi in hoc dātes cōſi liū vel fauorē: ipſo facto ſunt excōicati. ſtatus tñ penitētia lis per hoc non interdicitur ſcḋm Pau. ca. I

CUm ð q̄buſdā mu l lieribꝰ beguinab⁹ m vulgarit nūcupa/ n o tis q̄ cū nulli ꝓmittāt obedi/ p entiā nec ꝓprijs renūciēt: ne q3 ꝓfiteant aliquā regulā ap probataʒ religioſe neq̄q3 exi ſtant: q̄q3 habitū q̄ beguina rū ðr deferāt: et adhereant re ligioſis aliq̄b⁹ ad q̄s ſpāliter q trahit affectio earūdē: nobis fide digna relatiōe inſinuatū extiterit: qð eaꝝ alique quaſi r ꝑducte ī mētꝭ inſaniā ð ſūma s trinitate ac diuinā eſſentia diſ t putēt ⁊ ꝑdicent ac circa fidei articulos ⁊ eccl'iaſtica ſacrā opīones catholice fidei cōtra v rias introducāt: ⁊ multos ſu

a per his decipiẽtes ſimplices
eos in errores diuerſos indu
cant: aliaq̄ ꝗ̄plura pericu/
la animarum pariẽtia ſub q̄/
a dam velamine ſanctitatis fa
ciant ⁊ cõmittant. Nos tam
ex his ꝗ̄ alijs de ipſaruz opi
nione ſiniſtra frequẽter audi
tis: eas merito ſuſpectas ha/
bentes: ſtatum earundem ſa
cro approbãte cõcilio perpe/
tuo duximus prohibẽdum: ⁊
b ad dei eccleſia penitus abo/
lendum: eiſdẽ ⁊ alijs mulieri
bus quibuſcũq̄ ſub pena ex/
cõicatiõis: quã in cõtrarium
faciẽtes incurrere volumus:
c ipſo facto iniũgẽtes expreſſe
d ne ſtatũ hmõi duduz forte ab
e ipſis aſſumptũ quoquo mo/
do ſectẽtur vlterius: vel ipm
aliquaten⁹ de nouo aſſumãt.
f ¶ Predictis vo religioſis
per quos eedẽ mulieres ĩ hu
iuſmodi beguinagij ſtatu fo/
ueri: ⁊ ad ipſum ſuſcipiẽdum
induci dicũtur: ſub ſimili ex/
cõmunicationis pena quã eo
ipſo ſi ſecus egerint ſe voue/
g rint incurſuros diſtrictius ĩ/
hibemus ne mulieres aliq̄s
p̄dictũ ſtatũ vt p̄mittitur du
dum aſſumptũ ſectãtes: aut
ipm de nouo forſitan aſſumẽ
tes quõcũq̄ admittãt: ipſis
ſup eo ſectãdo vel aſſumẽdo
p̄bẽtes nullo mõ ꝯſilium: au
xilium vel fauorẽ: nullo ꝯtra
premiſſa priuilegio valituro.
¶ Sane per predicta prohi/
bere nequaꝗ̄ intẽdimus: q̄n
ſi fuerint fideles alique muli
eres que promiſſa continẽtia
vel etiam nõ promiſſa hone/
ſte in ſuis cõuerſantes hoſpi
h tijs penitẽtiam agere volue/
i rint: ⁊ virtutum domino ĩ hu
militatis ſpiritu deſeruire: h
eiſdem liceat prout dominus
ipſis inſpirabit. Idem.

Primo ponit conſtitutionis
cauſam ſtatuit hoſpitalia re/
formari per collatores ipſoꝝ
et cogi rectores eorum ad cõ/
ſeruationem locorum ⁊ ſuoꝝ
iurium: et ad hoſpitalitatem
tenendam ſtatuens per loco/
rum ordinarios ſuppleri de/
fectum vel negligentiam col
latorum etiam circa exempta
Secundo precipit hoſpitalia
in beneficium non concedi ni
ſi in duobus caſibus. ⁊ repro
bat contrariam conſuetudi/
nem: ſubmittens quales eſſe
debeant quibus adminiſtra
tio ipa committitur: ⁊ de ipo
rum iuramẽto: iũẽtario: et ra
tione reddenda et decretum
apponit. Tertio declarat cõ/
ſtitutionẽ nõ extẽdi ad hoſpi
talia religioſorum vel milita
rium ordinũ. Quarto conſer
uat antiquas ꝯſuetudines ta
lium locorum circa diuina of
ficia et ſacramenta Johã. an.

Quia contingit ca. II
k interdum qd xenodo/
chiorum leproſariorũ elemo/
ſynariorũ ſeu hoſpitalium re
l ctores locorum ipſorum cura
poſtpoſita: bona res et iura
ipſorum interdum ab occupa
torum et vſurpatorum mani/
m bus excutere negligunt quin
n imo ea collabi et deperdi do/
o mos et edificia ruinis defor
mari permittunt: ⁊ nõ atten/
to ꝙ loca ipſa ad hoc funda/
ta ⁊ fidelium erogationibus
dotata fuerunt vt pauperes
infectiq̄ lepra reciperentur
inibi: et ex prouentibus ſub/
ſtentarentur illorum id rẽnu

a ¶ Sanctitatis. ſm Grego. Simulata eq̄tas duplex
eſt iniq̄tas. Rõ eſt: quia malum facit ⁊ abutitur bono.
b ¶ Abolendum. Cõcor. lxviij. di. cor epiſcopi.
c ¶ Ipſo facto. Ex quo papa ſibi vel alteri abſolutio/
nẽ nõ reſeruat abſoluet ordinarius. de ſen. excõ. nuper.
d ¶ Dudũ. Re/
ſpicit preterita:
q: illud exprimi
tur. ⁊ quia rõ hu
ius antiqua.
e ¶ Sectentur.
Quaſi ſequãtur
vel aſſequãtur.
f ¶ Religioſis.
Alios non ligat
vt dicaz. ſ. de ſen
ten. exco. c. j.
g ¶ Incurſu/
ros. Quia parti/
cipãs crimini dã
nato incurrit eã/
dem penaz excõ/
municationis. d
ſenten. excom. nu
per. ⁊. c. ſi concu/
bine. non videba
tur hoc exprimi
neceſſe: ſed quia
vt ſcripſi in pre/
dic. decreta. nuꝑ
illa pena locum
ñ habet niſi duo
concurrant ꝙ cri
mini et crimino/
ſo participet. ſõ
fuit h expreſſũ.
h ¶ Et virtu/
tum. ſ. ritu. pro/
ximo. ca. vlti. v.
viſitatores i fi.
Hũilitas i ¶ Humilita/
tis. Ab humo di
citur. et vt bea/
Bern. tus Bernardus
dicit libro de gra
dibus humilita/
tis. Humilitas
eſt virtus qua
homo veriſſima
cognitione ſibi
vileſcit. et poſt
multa: Glorio/
ſa res eſt humi/
litas qua ipſa q̄
q̄ ſuperbia pal/
liari ſe appetit
ne vileſcat. facit
viij. q. j. in ſcri/
pturis in fine. d
talibus dicitur
ꝙ ſub ſpecie ag/
ni lupuz gerunt
de hereti. vt of/
ficium. li. vj.
Caſſian⁹ Caſſianuſ ponẽs
decem humilitatis iudicia ponit illud octauum: cum
quis ſe reliquis inferiorem non ſuperficie pronunciat,
labiorum: ſed intimo cordis credit affectu. Inde dicun
tur tres gradus humilitatis. Primus ſubdere ſe ma/ Tres gdꝰ hũilitatis
iori: ⁊ non preferre ſe equali. facit. xxij. diſtin. de conſtã
tinopolitane in fine. Secundus ſubdere ſe equali. nec
preferre ſe minori. Tertius ſubdere ſe minori. facit d pe.
di. ij. c. j. Prima
dicit ſufficiẽs et
neceſſaria. Se/
cunda abundãs
Tertia ſupabun
dans. De humi/
litatis efficacia
diabol⁹ ad Ma Machari⁹
charium vt legi
tur in vitas pa/
trum: Ieiunas
interdum et ego
nullo vnq̄ cibo
reficior. tu ſepe
vigilas: me nun
q̄ ſopor oppreſ/
ſit. hũilitas tua
ſola me vincit. et
Ambroſi⁹ dicit: Ambroſi⁹
ꝙ humilitas eſt
clauis que aperit
regnum celorum
⁊ reſerat myſte/
ria ſcripturaruz.
Et Gregori⁹ in Gregori⁹
quarta dñica de
aduẽtu. Qui ſi/
ne humilitate v/
tutes congregat
quaſi in ventum
puluerez portat:
⁊ vnde aliquid
ferre cernitur: in
de deterius ceca
tur. ⁊ vide. xciij.
di. dñs. c. di. con/
tra morem.
Quia con.
¶ Diuidi Diuiſio
tur i. iiij. ptes. vt
patz i rubro. Se
cũda ibi: Vt aũt
Tertia ibi: Pre/
miſſa. Quarta
ibi: Ceterũ. Imo.
k ¶ Xenodochi
orum. de h et ſe/
quẽtib⁹ nominibꝰ
ſ. ea. cõpi. de ꝑ/
bẽ. ꝑ lr̃as. et ibi
dedi remiſſ.
l ¶ Cura tpali/
um. Vt innuũt
ſequentia.
m ¶ Excutere.
Reperẽdo illa ĩ
iudicio: ꝙ pñt in
eccl'iaſtico: etiã ſi
illi ſint laici. de
fo. cõ. cum ſit.
n ¶ Deperdi. Permittũt qd ſequit.
o ¶ Deformari.
Nec ẽ ꝓbatio male admiſtrationis. xij. q. ij. quattuor.

a unt inhumaniter facere: pro/
b uentus eoſdem in vſus ſu/
os damnabiliter cōuertētes:
cum tamen ea que ad certum
d vſum largitiōe ſunt deſtina/
ta fideliuʒ ad illum debeant
d non ad alium ſalua quidem
e f ſedis apoſtolice auctoritate
cōuerti. Nos incuriam ⁊ ab/
uſum huiuſmodi deteſtātes:
hoc ſacro concilio approbā/
te ſancimus: vt hi ad quos
g id de iure vel ſtatuto in ip/
ſorum fundatione locorum
h appoſito: aut ex conſuetudi/
i ne preſcripta legitime vel pri
k uilegio ſedis apoſtolice per/
tinet: loca ipſa ſtudeant in p̄/
dictis omnibus ſalubriter re
formare: ac occupata deper/
l dita ⁊ alienata indebite ī ſta
tum reduci debitum faciant
et ad ipſaruʒ miſerabiliū per
ſonarū receptionē ⁊ ſuſtenta/
m tionem debitam iuxta facul/
tates et ꝓuentus locorum ip
ſorum rectores predictos cō/
n pellere non omittant. In q̄ ſi
o forte cōmiſerint negligentiā
vel defectuʒ ordinarijs loco/
p rum iniungimus: vt etiam ſi
pia loca predicta exēptionis
priuilegio munita cōſiſtant:
per ſeipſos vel alios imple/
ant omnia premiſſa et ſingu/
la ⁊ rectores eoſdeʒ vtiqʒ nō
exemptos ꝓpria: exemptos
q vero et alios priuilegiatos
r apoſtolica ad id auctoritate
compellant: ꝯtradictores cu/
iuſcunqʒ ſtatus aut ꝯditiōis
exiſtant: ac prebentes eiſdem
circa premiſſa cōſiliū auxiliū
s vel fauorem: per cenſuraʒ ec/
t cleſiaſticā ⁊ alijs iuris reme/
dijs cōpeſcendo: nullā tamē
per hoc exemptionib⁹ ſeu pri
uilegijs ipis quo ad alia pre/
v iudiciū generādo. ¶ Ut au
tem premiſſa ꝓmptius obſer
uentur: nullus ex locis ipſis
x y ſecularibus clericis in bene/
ficium cōferatur: etiam ſi de
z cōſuetudine quam reproba/
mus penitus hoc fuerit ob/
ſeruatuʒ: niſi in illorū funda/
tione ſecus cōſtitutuʒ fuerit:
a ſeu per electioneʒ ſit de recto
re loci huiuſmodi ꝓuidēdū.
Sed eoruʒ gubernatio viris
prouidis idoneis et boni te/
b ſtimonij cōmittat̄: qui ſciant

de elec. fūdamēta. §. nūq̄d li. vj. C. de admi. tu. lex. q̄ fa. ꝯſtitutio Jo. execrabil. j. rū. repari aūt debēt d reddiri bus locoꝝ q̄ ſupſūt. qđ dic vt de ec. edi. c. j. ⁊. c. de his. a ¶ Inhumanit. de p̄ſcb. cū ex officiū poſt p̄n. de cē. lʒ. b ¶ Uſus ſuos. ſ. vltra victū et veſtitū: forte in p̄rimo nio augēdo vł cō ſeruādo: fa. de pi gno. c. iij. ⁊ patet ꝙ iſti fructus ēt ſepatos a ſolo ſu os nō faciūt de a lijs clericis ⁊ p̄la tis. no. de of. or. pn̄ti li. vj. c ¶ Largitiōe. in vita vel morte. d ¶ Nō aliū. ēt piū et ē huic ſi. d ap. c. iij. ⁊ ibi con cor. de h̄ in. j. gl. ⁊ bn̄ fac. ff. d admi. re. ad ci. pti. l. j. cū ꝯcor. j. gl. qn̄qʒ tn̄ rebus vtimur ad aliū vſū q̄ʒ fu erit inuēte: de pe nis. q̄ʒuis li. vj. e ¶ Aplice. ſe. No. per hāc lr̄aʒ ſolū papā altera re poſſe vſuʒ illo rū q̄ p̄ fideles do nata ſunt vel re licta: et addend⁹ eſt iſte caſus ad alios. no. de offi. leg. ꝙ tranſlatio nē f ¶ Cōuer ti. Per ſollicitu dinē dioceſani. e. titu. de xenodo chijs. g ¶ De iure. vt ep̄i: vt in p̄di. c. de xenodo chijs. h ¶ Ap poſito. p̄ dioceſa nū d: ꝯſenſu patroni. de ꝯſue. cū dilectus. fa. xviij. q. ij. elutherius. de iurepa. p̄terea. ij. i ¶ Legitime. Spa cio. xl. annoꝝ cū titulo: niſi ſit tanti tp̄is p̄ſcriptio cui⁹ initij nō ſit memoria: qđ dic vt de p̄ſcrip. c. j. li. vj. k ¶ Sedis apoſtolice. Hoc dicit q: licet ep̄i poſſint aliqua ep̄alia iura remittere vel conferre: nō tamē poſ ſunt a ſe correctionē et viſitationē de qua hic loquimur abdicare: de hoc de cenſi. cū venerabilis. de reli. do. con ſtitutus. l ¶ Indebite. Ad hec recupanda admit titur q̄libet de loco: qđ dic vt de re. ec. nō al. c. ſi q̄s m ¶ Facultates. Quaꝝ ſemp̄ in ſūptib⁹ ⁊ ꝓcurationi bus h̄n̄da eſt rō: de vi et ho. cle. q̄m̄. de cenſi. ſopire. cuʒ ſuis ꝯcor. n ¶ In q̄. ſ. in reformādo et cōplēdo. vt di ctū eſt. o ¶ Negligētiā. Hoc patebit ex facto noto rio de cēſi. romana. §. notoria. vel p̄ aſſignationē termini ad h̄ p̄fixi et elapſi. fa. j. ti. pxi. c. j. p ¶ Iniūgimus. nō dicit p̄mittim⁹. p̄ h̄ ptʒ ꝙ ordinari ad h̄ tenent̄ ex p̄ cepto: et fa. quod dixi. s̄. ti. pxi. c. ij. p⁹ p̄n. ſup̄ ver. debe ant. q ¶ Priuilegiatos. de p̄uil. q̄m̄. et. c. cū capella. eo. ti. volentes lib. vj. §. in eos. r ¶ Aplica. cōcor. s̄. ea. cōpil. de ſup̄. neg. prela. c. vno. et ibi ꝯcor. de hoc.

Caſus reſer uat⁹ pape

s ¶ Cenſurā. De v. ſig. querēti. t ¶ Remedijs. In uocādo ſi expedierit brachiū ſeculare. de offi. ordi. c. j. ⁊. c. q̄m̄. v ¶ Ad alia. Sic. s̄. ti. j. c. ij. x ¶ Secula ribus. De religioſis dubitat̄ an hoſpitalib⁹ preſici poſ ſint ⁊ de leproſarijs iam vidi obtentū ꝙ eis p̄fici pote rant per illō qđ no. Inno. de ec. edi. cum dicat: vbi dicit collegi um leproſorū re ligioſum ⁊ licitū et a iure appro batū. et per. c. q̄ dam. xviij. q. ij. Archidi. ibi con tradicens ꝙ ip ſum. c. quidā. loq̄ tur de triplici ge nere locoꝝ ⁊ p̄ſo narū. Unde qđ ibi de monachis dicitur non ho ſpitalia ſed mar tyria ⁊ monaſte ria reſpicit ſit ra tio: q: qđ mona chus extra mo naſteriū intitule tur non eſt per miſſum: niſi pro pter curam ani marum. de regu la. ſuper eo. vbi ergo regimē ho ſpitalis caret cu ra: qui dicit reli gioſum illi prefi ci poſſe oſtendat ius expreſſum. Nec eſt etiā ve ruʒ qđ dicit In no. collegiuʒ le proſoruʒ religio ſum: vt ibi etiaʒ ſcripſi: ⁊ facit ꝙ no. de exceſ. pre prela. nimis. ij. in. iij. glo. de laicis autem fatemur p̄ p̄ di. c. quidā. ꝙ prefici poſſint etiā ſi habeat rector curā pauperꝝ vel familie extra poteſtatē clauiū. talē ei curā habet pater ⁊ dn̄s ſup̄ familiam. Iſta ergo nō impe diet laicū prefici. facit de ſen. excom. canonica. ⁊ quod ibi dixi. Nec ſufficeret ad p̄ficiendū monachū tal' cu ra: niſi ex ptāte clauiū curam habeat. de hoc de offi. archidi. cum ſatis. de peni. ⁊ re. oīs. In prima tn̄ edi tione hui⁹ cōcilij hoc fuerat ꝓhibitū ne laicis haben tibus filios vł vxorem ex qua poſſent veriſimilit̄ fili os ꝓcreare talia loca cōferent̄: qđ poſtea fuit ſublatū. y ¶ Bn̄ficiū. Cōcor. s̄. e. cōpil. de p̄ben. p̄ litteras. ⁊ vi de qđ dixi in glo. vnde nec ⁊ qđ ſtatim dicaʒ ſup̄ ver. cōmittat̄. z ¶ Reprobam⁹. Cōcor. s̄. e. cōpil. de eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄. cū ſuis ꝯcor. Si aūt exp̄ſſe n̄ reprobaſſet conſuetudinē: puto ꝙ duraſſet ſicut ſtatutū de quo ſe quitur. de ꝯſti. c. j. li. vj. a ¶ Electionē. Per ſupiorē cōfirmandā. b ¶ Cōmittat̄. Si intelligat̄ ad tēpus ſcilicet q̄ʒdiu placuerit cōmittēti: tunc eſſet littera illa clarior: que ſcilicet ꝓhibuit illa in beneficiū ꝯcedi: q̄ſi diceret beneficia de ſui natura ſunt perpetua. ly. diſti.

a velint ⁊ valeant loca ipſa bo
na eoꝝ ac iura vtiliter regere
⁊ eoꝝ ꝓuētus ⁊ reddit⁹ in ꝑ
ſonaꝝ vſuȝ miſerabiliū fideli
ter diſpēſare: ⁊ quos in vſ[.]s
alios bona p̄dicta cōuertere
p̄ſumptio veriſimilis nō exi
ſtat: in q̇bus ſub obteſtatiōe
diuini iudicij illoꝝ ad q̇s di
ctoꝝ locoꝝ cōmiſſio ꝑtinet cō
ſciētias oneram⁹. Illi etiā q̇
bus dictoꝝ locoꝝ guberna
tio ſeu adminiſtratio cōmitte
b tur ad inſtar tutoꝝ ⁊ curato
c d rū iuramētū p̄ſtare: ac d̄ loco
e f rū ipſoꝝ bonis inuētaria ꝯfi
cere: ⁊ ordinarijs ſeu alijs q̇
bus ſubſūt loca hmōi vel de
g putādis ab eis ānis ſingulis
de adminiſtratiōe ſua teneāt
h reddere rōneȝ: q̄ ſi ſec⁹ a q̇c̄ȝ
i fuerit attētatū: collationeȝ ꝓ
uiſionē ſeu ordinationē ip̄aȝ
carere decernimus oī robore
k firmitatis. ¶ Premiſſa vō
l ad hoſpitalia militarium or
dinum aut religioſoꝝ etiam
m alioꝝ extēdi minime volumus
quoꝝ tñ hoſpitaliū rectorib⁹
in ſancte obediētie vtute mā
damus: vt ī illis fm̄ ſuoꝝ or
dinū inſtituta ⁊ antiquas ob
ſeruātias ꝓuidere paupibuſ
⁊ hoſpitalitatē debitā in illis
tenere ꝓcurēt: ad qđ ꝑ ſupio
res eoꝝ arta diſtrictiōe cogā
tur ſtatutis aut ꝯſuetudībuſ
q̇buſlibet nō obſtātib⁹ ī pre
n miſſis. ¶ Ceteꝝ nr̄e ītētiōis
exiſtit: q̄ ſi q̄ ſint hoſpitalia:
o altare vel altaria ⁊ cimiteriū
ab antiquo habētia vt p̄ſby
teros celebrātes ⁊ ſacra eccle
ſiaſtica paupib⁹ miſtrantes:
p ſeu ſi parochialeſ rectores cō
ſueuerint ī illis exercere p̄miſ
ſa antiq̄ ꝯſuetudo fuerit quo
ad exercēda ⁊ miſtrāda ſpūa
q lia ſupradicta.

De iurepatronatus.

Clemēs. v. ī cōcilio
Vieñ. Si ꝑſtatis ad eccl'ias
ꝑ patronos eccleſiaſticos ī q̇
bus ipſi nō ꝯſueuerūt omnia
ſupportare nō aſſignauerūt ī
fra terminū cōpetentem con
gruā portionē: dioceſan⁹ eaȝ

ƀcepta. iſte vō erit tp̄alis ad inſtar tutoꝝ ⁊ curatoꝝ: d̄
q̇bus ſſequit̄: ⁊ p̄ſidentiū ciuitati romane: de q̇bus de
elec. fundamēta. li. vj. vl' alijs ciuitatib⁹ vel vniuerſita
tib⁹. de q̇b⁹ ſatis ſcp̄ſi poſt Hoſt. de iudi. c. fi. fa. ad hoc
ȝ. ea. cōpil. de ſup. ne. p̄la. c. vno in p̄n. ibi: cōmittere. et
qđ ibi dixi ꝯſue
tudo non recipit
hanc lr̄am. imo
ita hodie ſic̄ oliȝ
inſtituūtur ꝑpe
tui rectores ī lo
cis talib⁹. ⁊ facit
lr̄a regere que ſe
quit̄: declarāda
eſſet in hoc menſ
huius littere.
a ¶ Valeant.
Cū effectu. ȝ. de
cle. nō reſi. c. iij.
⁊. iiij. b ¶ Tu
toꝝ ⁊ curatorū.
Iurāt eni iſti fa
cere vtilia pupil
lis vl' adult' qui
bus deputantur
⁊ p̄termittere in
utilia. ipoꝝ etiā
res ⁊ ꝑſonas ad
cōmodū ⁊ vtili
tatē eoꝝ bona fi
de cuſtodire ⁊ ſal
uare. inuētariuȝ
de reb⁹ eoꝝ face
re: ⁊ adminiſtra
tionis ſue rōneȝ
tp̄e debito redde
re cū reſiduo: uȝ
reſignatione: eo
ſaluo q̄ ſemꝑ vti
valeāt veritate.
qđ vide in Spe.
de tuto. in prima
colūna. ⁊ ꝓbat̄
C. de epi. audi. l. de creatiōib⁹. C. de cura. furio. l. fi. cum
ſimilib⁹. tutor aūt datur pupillo: curator adoleſcenti. ⁊
interdū maiori furioſo vel ꝓdigo: vel his ſimilibus. da
tur etiam bonis ⁊ ad cauſas ⁊ ad lites. de q̇bus omni
bus in Spe. de curatore. c ¶ Iuramentū. Concor. ȷ̄.
de hereti. c. j. §. porro. d ¶ Preſtare. No. q: de ſatiſ
datiōe nil dicit: ad quā tñ tutores ⁊ curatores tenētur:
niſi ſint teſtamentarij: vel ex inq̇ſitione dati. C. d̄ tuto.
q̇ nō ſatiſdēt. l. in dubiū. ⁊. l. nō omniū. de cura. furio. l.
fi. inſti. de ſatiſda. tuto. in p̄n. ⁊ ſic ſoli legitimi ⁊ ſine ī
quiſitione dati ſatiſdant. ⁊ ibi de hoc ⁊ in Spe. de tu
to. §. ſi aūt. vꝫ. hoꝝ. Cum aūt iſti rectores ex inquiſitio
ne dentur: merito ſatiſdatione non onerant̄. facit. C. de
epiſ. ⁊ cleri. orphanotrophos in prin. niſi ꝓpter vxoreȝ
⁊ filios ſuſpect⁹ eſſet. xxviij. di. de ſyracuſane. ſꝫ tali ſu
ſpecto cōmitti nō debet: vt. ȝ. e ¶ Bonis mobilibus
⁊ immobilibus. de teſta. relatum. ij. ff. de verbo. ſig. bo
norum. f ¶ Inuentaria. Que al's repertoria dicun
tur. ff. de admi. tuto. tutor qui repertoriū. et ad hoc tu
tores ⁊ curatores tenentur. C. de admini. tuto. l. tuto
res. ij. de cura. fu. l. fi. ⁊ formas diuerſorum inuentario
rum vide in Specu. de inſtru. edi. §. fi. et de his ibi. vꝫ.
ſunt etiam. g ¶ Annis ſingulis. Per hanc litteram
videtur q̄ etiam non petitam teneatur offerre: alias ſi
termin⁹ ſtatut⁹ nō eſſet: pone exemplū. ȝ. ea. compil. d̄
teſta. c. vno. ſat' videret̄ ſufficere q̄ hoc faceret cū req̇
ſitus eſſet. de iureiuran. c. breui. facit qđ no. de elec. cu
pientes. §. ſi vero. in. v. glo. h ¶ Reddere rōnem. Cō
tra. C. de epi. ⁊ cle. orphanotrophos. in fi. ⁊ auten. d̄ ec
cle. ti. §. pe. col. ix
vbi dr̄ tales ad
rōnē reddēdam
nō teneri. Solu.
illud correctuȝ ꝑ
auten. poſteriorē
de ſan. epi. §. ico
nomos. colla. ix.
ita ibi ſoluit glo
ſa. tu dic verius
p̄mas leges non
correctas: ſed lo
quūt̄ de ratione
reddēda orpha
nis vl' paupibuſ
ad quā iſti nō te
nent̄: qđ ſonat
ibi tex. dicens q̄
nō ſubiacēt tute
laribus vl' cura
torijs ratiōibus
§. iconomos. lo
quitur expreſſe d̄
rōe reddēda epi
ſcopo ad quā te
nent̄: vt ibi ⁊ h̄:
ſed h̄ hic addit̄:
q̄ ſingulis ānis
ad hoc teneātur.
i ¶ Attētatum.
ſcȝ quia ꝯferunt̄
in beneficium ſe
cularib⁹ clericis
vel perſonis: nō
talibus vt dictū
eſt ſupra.
k ¶ Premiſſa.
ſcȝ de ſuppletiōe
ordinarioꝝ: etiā quo ad exempta: q̄ ꝯferant̄ in bñfici
um de iuramēto: inuētario: ⁊ rōne reddēda Io. an.
l ¶ Militariū. Vt ſancti Ioh. hieroſoly. ſctē Marie
theutonicoꝝ calaſtrēſiū ⁊ ſimiliū. m ¶ Alioꝝ. Sunt
quedā religiones ſuꝑ hoſpitalitate fundate: vt cruciſe
roꝝ vel dato q̄ nō ſint ad hoc fundate: hn̄t tñ hoſpita
lia Io. an. n ¶ Ceteꝝ. Quarta ꝑs. o ¶ Altaria. Ta
lia hoſpitalia cū eccl'ia altari vel cimiterio: vel alio iu
re parochiali: vel que al's ſint ꝑpetua vel religioſa eri
gi nō poſſunt ſine auc̄te dioceſani: al's tñ q̇libet domū
ſuā vel partē domus ad hoſpitalitatē pauperū diſpo
nere poſſet: ſed tunc peniteri poſſet. ⁊ vide qđ dixi. co.
ti. ad hoc ſuꝑ. j. glo. ⁊ qđ no. Hoſt. in ſum. de regu. §. j.
vꝫ. q̇d de ruſtic'. exq̄ aūt hoſpitale eſt locus religioſus:
⁊ auc̄te epi deputat⁹: bn̄ pn̄t talia ſibi accedere. ȝ. c. cō
pil. de p̄ben. ꝑ lr̄as. p ¶ Parochiales. ſ. in quorū pa
rochijs ꝯſtructa ſunt hoſpitalia ꝓ quibus facit ius cō
mune. de p̄ſcrip. ex trāſmiſſa. ⁊ de reſti. ſpo. ad decimas
li. vj. ſtatur tamen cōſuetudini. Licet ergo hoſpitale et
ipſius familia ⁊ pauperes ibi degentes ſint de paro
chia matricis eccleſie: potuit tamen preſcribere hoſpi
tale: q̄ per proprium ſacerdotē illis ſpiritualia miſtrē
tur. q ¶ Supradicta. Cōcor. xxiij. q. j. ꝓudēda. d̄ ele.
nihil eſt. in fine. ⁊ fa. ȷ̄. de ꝓuiſ'. c. j. in fi.

Iuramētū qđ faciūt tutores ⁊ curatores

An rectores hoſpitalarioꝝ vl' leproſarioꝝ tenētur reddere rōnes

Diuiſio Ut conſtitutio. ¶ In p̄ma exordiũ in q̃ expedientiã obſeruãtie antiq̃ iuris ꝓ ꝯſtitutionis cauſa ponit. In ſcđa ꝯſtitutio ibi: Dioceſanis q̃ tria facit. Prima ꝓuidet circa aſſignationẽ partis ꝓuentuũ eccl'iaꝝ faciẽdã p̄latis vel vicarijs ipſarum ꝑ patronos eccleſiaſticos qui non ſolent ipſaꝝ onera ſupportare. Secũdo ibi: Sane. circa illos patronos qui ſolent ſupportare predicta. Tertio ibi: Ad que. circa executionẽ cõſtitutõis dat poteſtatem dioceſanis. ⁊ tollit obſtantia determinat opi. de q̃bus dicã ſuper verbo deuoluat. ⁊ h̄ vt ponit cauſatiue. ſic de ap. vt debitus: vbi dixi.

a ¶ Cõſtitutio. Clemẽtis. iiij. de p̄ben. c. j. li. vj. q̃ ſupplet ꝯſtitutionẽ Alexan. eo. ti. de monachis circa exemptos ⁊ cõſuetudinẽ ꝯriã reprobat: de qua ſequitur. b ¶ Nõ obſtãte. Cõcor. de p̄bẽ. extirpãde. c ¶ Habere. Et reliq̃ incũbẽtia onera ſupportare: vt in p̄dicti iuribus. d ¶ Expedit. Eccl'iaꝝ vtilitati ⁊ aiaꝝ ſaluti: vt ibi. e ¶ Declarare. Hoc facit. j. § ſane.

f ¶ Adijcere. Adijcit circa formã inhibitiõis. Item đ termino ſtatuẽdo: de pñtato inſtituẽdo: de aſſignatiõe poſt terminũ ꝑ ordinariũ faciẽda: ⁊ illud qđ habetur i fi.

Queſtio g ¶ Dioceſanis. Quid de inferiorib⁹ ad q̃s ſpectat inſtitutio: qđ eſſe põt. de offi. dele. ſuꝑ eo. de cle. ꝑegri. c. fi. de p̄ben. referẽte. ſ. ea. cõpil. de p̄ben. ſed ſi beneficio. Sol'. inq̃tũ ponit hec decre. ius nouũ in alijs nõ habꝫ locũ: al's ſimpl'r dixiſſet ordinarijs. ſic. ſ. e. cõ. đ ſeq̃ſtra. poſ. c. vnico. đ teſta. c. j. đ ſta. reg. c. ij. ſ. ti. ꝑx. c. ij. p⁹ p̄n. j. de puil'. c. j. de pe. ⁊ re. c. j. ⁊ tunc tales cõprehẽderet. de offi. ordi. ordinarij in p●. li. vj. ⁊ qđ ibi no. Nec põt negari q̃n ſerioſe dioceſanos exp̄mat: cũ h̄ ſit h̄ octies repetitũ. nec miꝝ q: decre. de mona. ⁊ decre. j. li. vj. de p̄ben. de dioceſanis etiã expreſſe loquunt̃. ſic. ſ. ea. cõpi. de ſuꝑ. neg. p̄la. c. vno. de fo. cõpe. q̃uis. § nolum⁹. đ vita ⁊ ho. cle. c. j. in p̄n. ⁊ qđ ibi dixi. inferior g̃ p̄lat⁹ hñs inſtituere ad dioceſanũ recurret vt terminũ ſtatuat ad aſſignationẽ. facit p̄n. huius. c. que ſi nõ fiat ꝑ inferiorem ad quẽ ſpectet admittet̃ inſtitut⁹. ⁊ ꝑ dioceſanos fiat aſſignatio. ⁊ reliqua hic exp̄ſſa. et eſt ſi. qđ de litteris cõmẽdaticijs ſcripſi in p̄di. decre. fi. de cle. ꝑegri. ſuper vlti. glo.

Nota h ¶ Inhibẽtes. Hic addit fortiorẽ exp̄ſſionẽ inhibitiõis. ſcripſerat eni Alex. dioceſano ꝙ ꝓuideret ꝙ nullũ ⁊c̃. Clemẽs. iiij. ſtatuerat et mãdauerat ꝯſtitutionẽ inuiolabilit̃ obſ'uari: hic Clemẽs. v. ĩhibet

Queſtio diſtricte ſub obteſtatione ⁊c̃. Sꝫ q̃ro q̃d ſi ꝯ hãc inhibitionẽ dioceſan⁹ admittit pñtatũ aſſignatiõe non facta: videt̃ ꝙ valeat. de p̄ben. dilect⁹. ij. de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. in p̄n. et facit quod no. de offi. ordi. romana. ad fi. li. vj. et. e. li. de imu. eccle. decet. ad fi. ex quo nõ apponit̃ decre. vt ibi. et facit de deſpõ. impu. ad diſſoluẽdum i fi. Itẽ cũ hec p̄ncipit̃ fauorẽ epi ⁊ oino iſtituẽdi reſpiciãt: vt. ſ. in p̄n. pñt ſuo renũciare fauori. đ regu. ad aplicã. C. de legi. qđ fauore. ⁊ facit. ff. đ no. op. nũ. l. j. § ⁊ poſt opis. Cõtra de elec. ꝓuida. li. vj. vbi nõ valet ꝯfirmatio facta illa inq̃ſitiõe omiſſa q̃ p̄mitti debeat. ita nec h̄ valeat nõ p̄miſſa hac aſſignatiõe. Ad idẽ eo. ti. ca. fi. vbi omiſſio citatiõis vitiat ꝯfirmatio nẽ. Itẽ ꝯ h̄. e. ti. cũ dilect⁹. vbi nõ valꝫ collatõ poſt inhibitionẽ legati. Ad idem p̄dic. decre. ſi ſoli. ver. aut. vbi inhibitio executoris ad cõpellẽdũ afficit etiã ſine decreto. nã pl⁹ oꝑatur expreſſa inhibitio q̃ mãdatum: vt ibi patet. ⁊ ſic rñdet̃ ad p̄ncipiũ ipſi⁹ decre. ⁊ decre. dilectus in ꝯrium allegatas. Itẽ nõ ob. ꝙ hic nõ apponitur decretum: q: ſufficit legiſlatorẽ aliq̃d ꝓhibuiſſe ⁊c̃. C. de legib⁹. nõ dubiũ. de regu. iur. q̃ contra. li. vj. cum cõcor. Nec eſt verũ ꝙ hic verſetur ſolum fauor inſtituẽtis ⁊ inſtituti. imo verſat̃ fauore eccl'iarũ et ſalus aiaꝝ: vt patet in decre. j. de p̄ben. et ſic renunciare nõ potuerũt. facit quod dixi poſt Inno. Hoſtiẽ. et Cõpoſt. de reſcrip. cum dilecta. ſuꝑ. iiij. glo. ꝑ hoc videtur ꝙ inſtitutio vel cõfirmatio nõ valeat: puto ꝙ cũ dioceſanus nõ recipiat poteſtatẽ confirmandi ab hac ꝯſtitutione: ſed det ꝯſtitutio iuriſdictionẽ habenti certum modũ ſine decreto: ꝙ cõfirmatio cõtra hanc inhibitionẽ facta valeat. et ꝙ hoc ſit de mente colligo ꝑ verbum p̄cedens ſub obteſtatione ⁊c̃. Fateor tamen ꝙ puniendus eſt faciens: vt in decre. ſi ſoli. cum cõcor. facit j. de iudeis. c. vno. Ad decre. ꝓuida: rñdeo ꝙ ibi ordinarius recuperat iuriſdictionẽ ꝑ cõſtitutionẽ Grego q̃uis. eo. ti. ſed modificatam. Si ergo modum nõ ſeruet: deficit iuriſdictio. facit. ff. de tranſac. cum hi. § ſi p̄tor. ⁊ de re. eo. qui ſub tu. vel cu. l. magis. § ſi eo alienũ. Ad decre. vlti. eo. ti. dico ꝙ ex vi decreti non valet ibi confirmatio que al's valuiſſet in decre. cum dilectus. et decre. ſi ſoli. ver. aut erat ius alteri acquiſitum pro quo ſcribebatur. l. non dubium. loquitur in his que habẽt perpetuã prohibitionis cauſam: vt no. de ſpon. duoꝝ. tũa. que hic ceſſat. nam etiã poſt inſtitutionẽ aſſignatio fieri poteſt: vt ſequit̃. ⁊ ad hoc adde quod dixi. ſ. e. compila. de ſequeſtra. poſſeſ. c. vno. ver. aqua.

i ¶ Preſentatum. Inſtituendũ ad regimen eccl'ie vel curam populi. k ¶ Ius preſentandi. Non nudum: ſed vna cum dominio temporalium: vt. j. § ſane. Alias non fieret aſſignatio iſta: quia rector totum haberet. ſuper quo vide quod ſcripſi de preben. de monachis. ſuper fi. vltime glo. l ¶ Competentem. de elec. c. j. đ appella. cum ſit. m ¶ Coram. Vide quod ſuper hac dictiõe nota. đ ap. cũ ſit. đ elec. vt circa. li. vj. n ¶ Ipm. A dioceſano ſtatutum. o ¶ Noceat. Facit de electi. publicato. et ad ea que ibi ſcripſi in. x. q.

p ¶ Et ex tunc: Id eſt lapſo termino: et extremũ tempus deſignat. ff. de condi. et demon. l. iiij. in fi. Jo.

aſſignare debebit. h. d. Joh. andree. ca. I

a Ut conſtitutio q̃ ad eccleſiam aliquam q̃uis etiã ad exẽptoꝝ pñtationẽ admitti con-
b ſuetudine nõ obſtante cõtraria prohibet: niſi p̄ſentato de ꝓuentibus eiuſdem eccleſie talis coram dioceſano portio fuerit aſſignata vñ iura poſſit epiſcopalia ſoluere ⁊ ſuſtẽ-
c tationem habere congruam
d ſicut expedit obſeruet̃: ipam
e f declarare ac ei quedam adijcere cõſulta huiuſmodi ſacri cõcilij approbatiõe ꝓuidim⁹
g dioceſanis ſub obteſtatione
h diuini iudicij diſtrictius inhi-
i bentes ne preſentatũ aliquem per quãcunq; perſonã eccle-
k ſiaſticã ius p̄ſentandi ad eccleſiã aliquã habentẽ admittant: niſi infra certum termi-
l num competentẽ per dioceſanos ipſos p̄ſentãtibus prefi-
m gendum ipſi pñtato fuerit coram eis: vt preſcribitur congrua de prouentibus eccleſie portio aſſignata: quam ſi forſan ijdem preſentantes infra
n terminũ ipſum aſſignare ne-
o glexerint: ne factum eorũ no-
p ceat pñtato ſtatuimus: vt ex

tunc dioceſani debeant p̄ſentatum niſi aliud canonicū obſiſtat admittere: et in penā p̄ſentātiū ad dioceſanos ip̄os poteſtas aſſignationis hmōi deuoluatur: p̄cipimus autē dioceſanis eiſdē ſub ipſi⁹ obteſtatione diuini iudicij: ipſorumq̧ ↄſciētias oneram⁹: ꝙ moderationē portiōis ipſius debite faciāt: nec odio vł̄ fauore: vel al's in pluri vel minori circa illā ſciēter excedāt. ❡ Sane ī prioratum vł̄ aliorum tam regulariū q̄ ſecularium locoꝝ eccleſijs in q̇bus religioſi vel alij ad quos eorum redditus ꝑtinere noſcūtur: p̄dicta cōſueuerūt onera ſupportare: p̄miſſa nullaten⁹ obſeruētur: ſed onera omnia que eccl'iaꝝ ipſaꝝ perpetuis preſbyteris aut vicarijs incūberent: ſi dicta eis aſſignatio facta eſſet: religioſi ⁊ alij ſupradicti plene ſubire: ac preſbyteros ſeu vicarios ipſos decēter tractare: necnō ſuſtē⁊tationē eis p̄ſtare ſufficiētem ⁊ ↄgruā teneāt. Ad q̄ omnia integralit̄ adimplēda ⁊ nihil omin⁹ q̇ ad obſeruationē debitā aſſignationis ꝑ dioceſanū in caſu alio vt p̄mittit̄ faciende: religioſos p̄dictos ⁊ alios quoſlibet a dioceſanis eiſdē eccl'iaſtica volum⁹ cēſura cōpelli: nō obſtātib⁹ exemptionib⁹ aut alijs q̇buſlibet p̄uilegijs ↄſuetudinibus vel ſtatutis que circa premiſſa vł̄ eorū aliquod religioſis ip̄is aut alijs in nullo volum⁹ ſuffragari. Idem.

In plures heredes vnius ex pluribus patronis tranſit iuſpatronatus in ſtirpes. hoc dicit Lures Jo. an. ca. II

❡ Et ī penā. Nō dic̄ ⁊ poſtea ī penā. nec. s̄. px. dixit ꝑus debeāt ꝑ qđ dico ꝙ dūmō lapſus ſit termin⁹ nō attēto ordīe hui⁹ lr̄e: ſic̄ aſſig̃tio patronoꝝ p̄cedit īſtitutionē: ſic ⁊ dioceſani ꝑus poterīt aſſig̃re ⁊ poſtmodū īſtituere: fa. no. đ reſcꝑ. cū dilecta. i. iij. gl. ⁊ ſic illđ extunc qđ p̄cedit determinat v̄bū debeāt ⁊ v̄bū deuoluat̄.

Queſtio. Sȝ ī q̄ ē hec pēa cū nil videat̄ referre an ꝑ ip̄os an ꝑ ep̄m h̄ fiat: ext̄q̄ mod⁹ ñ excedit: So. aſſig̃bit forte ep̄s tale p̄diū ꝙ ſibi tenere voluiſſet ꝑditio: q̄ electōis ē h̄ pena. fa. de p̄bē. ſi plib⁹. in fi. li. vj. ff. de le. ij. ſtatu lib. §. ſtichū. et ē ſi. de ſup. ne. p̄la. c. vno. ea. cōpil. b ❡ Deuoluat̄. Can. Goff. Inno. ⁊ Hoſt. dicebant. de p̄ben. đ monach. ꝙ ſi monachi aſſig̃re nollēt hāc portionē ep̄s elap̄ ſex mē ſib ordinaret eccleſiā ꝑ decre. ſic̄ đ ſup. ne. p̄la. ſȝ Arch. in decr c. j đ p̄bē. li. vj. dicit decre. ſic loqui in defectu p̄n̄tati nō ī defectu ꝓuētuū: q̄re dixit ep̄m h̄ caſu nō poſſe eccl'iaȝ ordiare: ſȝ coget illos ad aſſig̃tionē faciēdā hodie meli⁹ ꝓuiſuȝ ē ꝑ hāc lr̄aȝ. c ❡ Oneram⁹. ↄcor. s̄. de vo. c. fi. vbi ↄcor. đ h̄. s̄. titu. ꝓxi. c. vlti. §. vt aūt. ī fi. ĩ. de hereti. c. j. poſt p̄n. ⁊ ꝑ hāc penā ⁊ ea q̄ no. de reſcꝑ. ſtatutū. §. aſſeſſorē. li. vj. videt̄ ꝙ ꝑ p̄r̄onos vł̄ p̄ſb̄ros nō poſſit ep̄o q̄ſtio ↄferri. ⁊ qđ ſi appellarēt patroni dicētes ꝙ exceſſit: vel p̄ſbyter dicens ꝙ portio nō ſufficit ep̄s nō deferret. Fateor tñ ꝙ ſuꝑior ad quē appellatū eſt emēdaret qđ male factū eſſet. s̄. de ap. paſtoralis in p̄n. Idē puto cū añ lapſum termini eſt ↄtentio int̄ patronos: q̇ dicūt portionē antiquā vel auctam ꝑ ip̄os ſufficere ⁊ ep̄ȝ h̄ negārē. d ❡ Moderationē. i. moderatā taxationē: hoc dico q̄ moderatiōis v̄bū diminutionē ſapit. de v̄. ſig. c. fi. ⁊ ē huic ſi. de elec. cupientes poſt p̄n. li. vj. e ❡ Odio vł̄ fauore. P̄n̄tati vł̄ preſentantiū. f ❡ Vel alias. Puta p̄mio vł̄ timore. xj. q. iij. q̄tuor. de reg. iu. cū eterni. li. vj. ĩ. de hereti. c. j. g ❡ Vł̄ minori. ↄcor. đ of. cu. c. j. ⁊ qđ ibi no. ī. iij. glo. h ❡ Sane. Hic declarat ꝑ oia vt. ĩ. dicā. i ❡ Obſuēt̄ur. Ext̄q̄ eni p̄n̄tati ⁊ īſtituti nō ſuſtinēt onera. ſȝ ꝓcurationē: cathedraticū: ⁊ alia iura ep̄alia ⁊ hoſpitalitatis onera: ⁊ his ſi'lia ſubeūt patroni: nō fiet aſſig̃tio p̄dicta etiā ꝓ ſuſtētatōe rectorꝫ: vt ſeq̇t̄. Si q̄ aliq̄ onera puta ꝓcurationū ſubeūt p̄roni reliq̄ ſubit p̄ſbyt̄. videtur ꝙ aſſignatio fieri debeat ſufficiēs ꝓ his oneribus tm̄ que ſubit p̄ſbyter. facit đ preſcrip. accedentes. đ ſtatu mona. in ſingulis. de deci. tua. ij. puto enim hoc eſſe de mēte hoꝝ iuriū ꝙ aut oia ſubeāt patroni: aut omia p̄ſbyter. fa. de ↄſe. di. ij. cōꝑim⁹. ff. de admi. tu. cū q̄rit̄. Nā ꝑticulari exactio mł̄ta habȝ icōmoda. ff. fami. hercis. l. plane. fa. ff. de exer. ac. l. ij. s̄. de cēſi. cū inſtātia. ⁊ h̄ ꝓbat ſequēs lr̄a. k ❡ Perpetuis. đ cap. mona. c. vno. li. vj. l ❡ Vicarijs. Repete ꝑpetuis. đ of. vic. ad hec. m ❡ Subire. teneat̄ qđ ſequit̄. n ❡ Decenter. Hoc reſpicit honeſtatem. de vo. magne. honeſte q̄ locabunt̄ in ſede. de exceſ. p̄la. c. j. de malo. ⁊ obe. ſolite. et honorabit̄ in eis ſacerdotale officiū. đ here. cū ex iniuncto. v̄. licet autē. xcv. di. eſto. o ❡ Preſtare. h̄ p̄z ꝙ etiā ꝓ ſuſtētatiōe rectoris nō fiet aſſig̃tio. p ❡ Sufficiētē. Vide qđ no. xx. j. q. j. c. j. đ reſcꝑ. cū adeo. i glo. ij. q ❡ Ad obſeruationē. Nō poterunt q̄ tollere vł̄ minuere portionē ꝑ ep̄m aſſig̃tam. facit de prebē. auaricie. r ❡ Alio. Cū. ſ. rector vel vicarius ſuſtinet onera: ⁊ infra tempus per dioceſanū ſtatutum aſſignatio per patronos facta non fuit. ſ ❡ Conſuetudinibus. Concor. vide. s̄. ea. compil. decta. ⁊ quali. vt hi qui. ad finem. t ❡ Premiſſa. In alijs ergo non ledunt̄ priuilegia. ſic. s̄. titu. j. c. vlti. v̄. nullo. Jo.

Plures. Se ſūmat tria dicēs. Scđa ibi: Et vt facili⁹. Tertia ibi: Quib. Quaꝝ p̄ma d̄terminat no. xvj. q. vl. p̄ie mētis. pleni⁹. e. q. ſi p̄les. ⁊. e. ti. c. j. ꝑ q̄ p̄ȝ h̄ reprobari opi. q̄ placere videbat̄ Ala. Hug. Laurē. Jo. Tan. Vin. Ber. ⁊ Gof. q̄ mihi etiā placebat ⁊ approbat̄ opi. Inno. ⁊ Hoſt. dicētiū in p̄di. c. j. ꝙ in iurepatronat⁹ ſucceſſio fit ꝑ ſtirpes nō ꝑ capita: cū h̄ eē debeat i linea deſcēdēti. īſti. de here. q̄ ab iteſ. defe. §. ⁊ q̄ placuit: vt ſic p̄les vni ſuccedētes loco vni⁹ h̄eant̄. ff. đ ↄdi. ⁊ demō. cui fund⁹. ⁊ dicebat Inn. hāc eq̄tatē p̄ferēdā ſb̄tilitati ↄ̄rie. ff. ad. l. acq̄l. ita vulnerat⁹ i fi. ff. de īſti. l. j. his ↄcor. Rof. bñuē. i libello ſuo. e. ti. §. nūc đ vl. Primi doc. ↄ̄. Ad qđ iducebat Vin. ꝙ p̄roni veniūt ad ſucceſſionē libri ꝑ capita ñ ꝑ ſtirpes. īſti. đ ſucceſ. li. §. ſȝ nr̄a. al's icipit mł̄ti. fa. ad h̄: ꝙ ſtipulatiōes idiuidue ñ diuidūt̄ int̄ heredes. ff. đ v̄. ob. l. ij. ⁊ l. eadē. §. catho. ⁊ l. ſtipulatiōes ñ diuidūt̄. Arch. ī p̄di. c. ſi plures. concordare voluit opiones: dicēs opi. Inno. eē verā in his q̇ ex diuerſ̄ cauſ̄ ſūt p̄roni. ⁊ ita ponebat Rof. vt ſi vn⁹ ex fūdo: alt̄ ex dote: oēs eni ex altero deſcēdentes loco vni⁹ h̄n̄t̄. qñ v̄o vnic⁹ fuit p̄ron⁹: tūc locū habeat opi. ↄ̄ria: vt ſic iſpiciam⁹ initiū. Sȝ lȝ h̄ aliq̄ntulū mulceat aures: cui nec videt̄ h̄ decr. obſtare q̄ ponit p̄les p̄ronos ⁊ vnū ex p̄lib⁹ ñ vnū ſolū. nō tñ video rōnē q̄re alid in

Diuiſio

An in iure patronatuſ ſucceſſio fit per ſtirpes aut per capita

duobus patronis ex diuerſa cã q̃ ex eadẽ: vt ſi duo de derint dotẽ. Itẽ nec video q̃re mag' inſpiciam⁹ ſtirpẽ i p̄mo gradu q̃ ſecũdo vel vlterioꝛib⁹. Cũ igit̃ in h̃ oẽs ꝯcoꝛdẽt q̃ hoc ius eſt ſimplex et indiuiſibile. Itẽ concoꝛdẽt q̃ in heredes ex ineq̃libus ꝑtibus eq̃lit̃ traſit: li cet foꝛſan vt dice bat Inn. pingni oꝛ ſit vox illius q̃ plus hꝫ in here ditate. Item cũ oẽs ꝯcoꝛdẽt eum q̃ aliq̃d i dote po ſuit ita p̄ronũ eẽ

a Ab vno ex p̄ronis eccl'ie relicti b c heredes vocẽ dũtaxat vnius d e bẽbũt i p̄ñtatiõe rectoꝛ': ⁊ vt f

ſicut eũ q̃ plus poſuit: et de oĩbus his ſcripſi. eo. ti. c. j. Mihi placebat opĩo hic repꝛobata: q̃ licet in ꝑte hr̄et ꝯrĩa eq̃tatẽ: tñ expediẽs mihi videbat̃ eccleſijs: vt ſicut p̄ronis ꝑ capita debet̃ ius ꝓceſſionis ius alimẽtoꝝ: et ius defenſiõis: ita ꝑ capita debeat̃ ius p̄ñtatiõis. ſ. vt q̃ ſunt capita p̄ronoꝝ tot ſũt ſuffragia vocũ et nõ plu ra: ad h̃ facit. e. ti. c. iij. qđ loq̃tur etiã de heredib⁹ fun datoꝝ in plurali: et tñ dicit p̄ficiendũ illũ qui plurimo rũ appꝛobat̃ aſſenſu. Et nõ plura dixi vt. ſ. ſi p̄ronus ſit heres cõp̄roni: ſolũ vnã vocẽ habeat: cui⁹ ꝯrĩũ innu it hec lr̃a: vt. ſ. ſi ſit de heredib⁹ trium patronoꝛum: in tribus vocib⁹ ꝑtẽ habeat: vel ſi ſolus eẽt heres. triũ ha beat tres voces. fa. de re iu. cũ olim. ⁊ ex opi. h̃ appꝛoba ta timeo q̃ naſcent̃ inextricabiles q̃ones. Pone. q̃. A.

Exemplũ p̄ron⁹ cui⁹ heredes hr̄i debẽt ꝓ vna voce habuit tres filios q̃ꝝ p̄mus. B. noĩe habuit duos filios. ſcđs. C. no mine habuit quattuoꝛ. terti⁹. D. noĩe habuit ſex: q̃ iure iſti oẽs hñt vnã vocẽ: eodẽ iure hñt duo filij. B. tertiã illi⁹ voc': q̃ttuoꝛ filij. C. aliã tertiã: ſex filij. D. aliã tertiã. Si g̃ ad aplendũ intellectũ dicendoꝝ hãc vocẽ redu camus ad vnũ as. i. ad. xij. vncias: ⁊ faciam⁹ q̃ q̃libet vncia in voce ſit Bonoñ. groſſus: et q̃libet groſſus va leat. xij. Bonoñ. ꝑuos q̃libet ſtirps habebit quattuoꝛ

Queſtio vncias. Quid erit g̃ ſi vn⁹ ex duob⁹: tres ex q̃ttuoꝛ duo ex ſex p̄ñtant Titiũ: et reliq̃. ſ. vn⁹ ex duob⁹: vn⁹ ex q̃t tuoꝛ: et q̃ttuoꝛ ex ſex p̄ñtãt Seiũ: de nũero ꝑſonaꝝ pa tet: de vncijs etiã ꝑtꝫ. q̃ꝛ p̄ñtatoꝛes Titij habẽt ſex vn cias et q̃ttuoꝛ denarios: p̄ñtatoꝛes Seij hñt q̃nq̃ vn cias et octo denarios: ſꝫ explica ſtirpẽ. Itẽ deſcendẽdo ad tertiũ gradũ ſi vnus ex illis duob⁹ filijs. B. habeat vnũ ſolũ filiũ q̃ cleric⁹ ẽ: alter octo: q̃rũ duo etiã ſũt cle rici: ille ſolus habebit duas vncias: et illi octo diuidẽt alias duas: et ſic q̃libet ex illis octo habebit tres dena rios. Itẽ ſi q̃libet ex q̃ttuoꝛ filijs. C. habuit filios: pꝛim⁹ q̃ttuoꝛ: q̃ꝝ vnus cleric⁹: ſecundus tres: q̃ꝛũ duo clerici: tertius duos clericos: q̃rtus vnũ: q̃ttuoꝛ filij pꝛimi hñt vnciã: ⁊ ſic q̃libet tres denarios: tres filij ſecũdi vnciã: ⁊ ſic quilibet quattuoꝛ denarios: duo filij tertij vnciam aliam: et ſic quilibet ſex denarios et ſolus fili⁹ q̃rti ha bet integrã vnciã. Itẽ ſi ex tertia ſtirpe. ſ. ex ſex filijs.

Caſus D. q̃libet hꝫ filios. Pone q̃libet ex trib⁹ duos et ſic ſex q̃ꝝ vn⁹ ſol⁹ eſt cleric⁹: et quilibet ex alijs trib⁹ q̃ttuoꝛ: ⁊ ſic duodeci: q̃ꝛũ octo ſunt clerici. q̃libet ex parẽtib⁹ ha bebit octo denarios: q̃libet g̃ ex duob⁹ filijs p̄moꝝ triũ habebit q̃ttuoꝛ denarios: ⁊ q̃libet ex q̃ttuoꝛ filijs ſecun doꝝ triũ habebit duos denarios. Habem⁹ g̃ ſm̄ pꝛedi cta trigintaſeptẽ ꝓnepotes ex duodeci nepotib⁹ natis ex tribus filijs p̄roni. Finge q̃ vacat eccl'ia: ⁊ iſti trigi taſeptẽ diſcoꝛdãt: viginti laici ex eis p̄ſentãt vnũ: decẽ et ſeptẽ quos dixi clericos aliũ: tu qui dicis per ſtirpes deberi voces p̄ronoꝝ extrica mihi caſum iſtum quo iu re etenim ponderas ſtirpẽ in pꝛimo gradu: eo iure ⁊ in vlterioꝛibus: vt p̄dixi in vncijs bene poteſt explicari: q̃ꝛ pars clericoꝝ habet ſex vncias et vnũ denariũ: ꝑs lai

coꝛũ ſex vncias minus vno denario. Adhuc foꝛtioꝛ in tricatio: vbi ponis aliũ cõpatronũ habuiſſe totidẽ de ſcendẽtes quoꝝ aliq̃ cõcoꝛdãt cũ clericis p̄dictis: alij cũ laicis. Et ſcias q̃ ſi in p̄dicto cõputo fuiſſem vltra ter narium vſus in pari numero: vt. v. vij. vel. ix. adhuc foꝛ tioꝛ eſſet intricatio. Itẽ ſi eſt intricatio tanta in ꝓnepo tibus: q̃to amplioꝛ in filijs ꝓnepotũ vel vlterioꝛibus q̃ eſt dicere ſi hec intricatio eſt in tertio gradu: q̃to ma ioꝛ in q̃rto q̃nto et vlterioꝛib⁹. Itẽ ſi intricatio eſt in ca ſu ſic explicite et certitudinalit̃ poſito q̃to maioꝛ in eo ꝑ ꝓbatiões certificãdo ꝓ tanto terreoꝛ. de hac appꝛo batiõe: nec ſic terreoꝛ de eo qđ ſcripſi poſt Inno. ⁊ Ho ſti. de elec. ſcriptuꝫ: ſuꝑ v̄bo ꝓpoſiti. vbi dico q̃ p̄latus poſſit hr̄e tertiã electiõis. capl'm tertiã: cler⁹ tertiam: q̃ꝛ fateoꝛ vt ibi ſcripſi q̃ poſſit eſſe intricatio in calculo: nõ tñ tanta vt hic: et hoc ꝓpter ſucceſſiuas ſtirpes. Dice bat ergo Goff. e. ti. c. j. q̃ cõſuetudo per quã in q̃buſdã partib⁹: vt neapoli iuſp̄ronatus diuidit̃ ꝑ vncias poſ ſit excuſari: vt fiat diuiſio nõ reſpectu iuriſpa. qđ eſt in diuiſibile: ſed reſpectu poꝛtionũ ſm̄ q̃s heredes ſucceſ ſerũt p̄rono vni vel pluribus: et nõ reſpectu poꝛtionuꝫ q̃s ꝯtulerũt edificãdo vel dotãdo. et poteſt eſſe vtilitas harũ diuiſionũ: vt eccl'ia in alendo et in honoꝛibus ma gis teneat̃ ei a quo plus receperit: ſed actus p̄ſentandi cõis ſit oĩbus. poſſet ẽt circa gratificatiõnẽ que aliquã do faciẽda eſt. e. ti. cũ aũt vox illi⁹ p̄ferri qui plus cõtu lit: et hoc dictũ mihi placebat: ſꝫ vt dixi opi. hic appꝛo bata: ꝓ q̃ facit de reſcrip. paſtoꝛal' in p̄n. de teſt. licet ex q̃dã. ibi nõ vtiq̃ vno ⁊c̃. in tanto hꝫ eq̃tatẽ: q̃ꝛ abſurdũ erat p̄ronũ inſtituẽdo decẽ heredes: foꝛſan ad hũc finẽ vt defraudare poſſet cõpatronũ actu p̄ñtandi: qđ eſſet ſi iſti haberẽt decẽ voces: et ille vnã: ⁊ q̃ꝛ h̃ ita poſſet cõ tingere in ſcđo grãdu tertio et vlterioꝛibus. ſicut in pꝛi mo nõ videt̃ hr̄e rõnẽ opi. Archi. ⁊ ꝓpter hãc fraudem vel iniq̃tatẽ multotiẽs cogitaueram q̃ bonũ eſſet ſtatue re q̃ extantibus deſcendentib⁹ heredib⁹ ſanguis ex aliq̃ p̄ronoꝛũ: ius iſtud nõ poſſet tranſmitti in extraneos. In heredes v̄o ſanguis trãſiret ꝑ capita etiã q̃ ad actũ pꝛe ſentatiõis: ⁊ tũc nõ cõquerat̃ p̄ronus de cõp̄rono: ſꝫ de deo creãte: ſi plẽs deſcẽdẽtes p̄buit cõp̄rono q̃ ſibi. De ficientib⁹ v̄o cõp̄ronis: tũc p̄ronus deſcẽdẽtes nõ hñs poſſet trãſmittere in extraneos: q̃bus etiã ſuccederent ſoli deſcẽdentes ſanguis et ꝑ capita. Et foꝛſan nõ eſſet ab ſurdũ ſtatuere q̃ nullo caſu in extraneos. i. nõ deſcẽdẽtes poſſet trãſmitti: vt ſic facilius liberarent̃ eccleſie ab h̃ iure. fa. de deci. ꝓhibem⁹. et. c. fi. ¶ Plures: q̃cũq̃: cũ ſit eadem rõ: ſed ad minus duos cõpꝛehendit. de re. iu. pluralis. li. vj. cũ cõcoꝛ. et dic plures etiã ſingulares. in collegiatis eni minus eſt dubium. de his q̃ fi. a p̄la. c. ea noſcit. a ¶ Ab vno. Ergo ſecus ſi plures a pluri bus vel vnus a pluribus: vt dixi in magna glo.

b ¶ Eccl'ie. habem⁹ p̄ronos libertoꝝ ⁊ p̄ronos cãrum de q̃b⁹ dixi. e. ti. ſuꝑ ru. c ¶ Relicti. Licꝫ v̄bũ relicti ad viui tabulas nõ ꝑtineat. ff. de ta. exhi. l. j. ad fi. fa. de fo. cõpe. ꝯq̃ſtus. Idẽ tñ puto ſi inẽ viuos trãſferat ven dendo plurib⁹ vniuerſitatẽ: vel ꝑmutãdo cũ pluribus vel pluribus donãdo q̃ ſũt modi trãſferẽdi: vt no. e. ti. cũ ſeculũ. Donatiõnẽ tñ nõ poſſet facere p̄uatis ſine cõ ſenſu ep̄i: vt plene ſcripſi. eo. ti. illud. d ¶ Heredes. ſui vel extranei: cũ nõ diſtinguat: de h̃. xvj. q. vij. cõſiderã dũ. ⁊ dixi. e. ti. cũ ſeculũ. e ¶ Rectoꝛis. et clerici cũ eadẽ ſit rõ: eſt tñ in h̃ opĩo an p̄ronus p̄ñtet clericũ: te ne tñ qđ no. e. ti. poſtulaſti. f ¶ Et vt. circa hũc. v̄. erat triplex opi. Pꝛima q̃ hoc fieri poſſet. Scđa q̃ nõ poſſet. Tertia q̃ poſſet de auctẽ ep̄i al's nõ. hic repꝛoba tur ſcđa quã tenebat Inno. e. ti. c. j. ⁊ tertia quã ipe idẽ tenebat eo. ti. querimoniaꝫ. ⁊ appꝛobat pꝛimam quam

An i… trona… tranſ… lũ in… des… guini… etiã i… neos.

a facili⁹ ꝓuideaẗ eccl'ijs:nō in/
b conuenientēs reputam⁹ p̄ronos
c ip̄os inter ſe poſſe libere ↄue
d nire ꝺ rectore ab eis alternis
e vicib⁹ p̄ntando. Quib⁹ ē ex
g eadē cā ꝑmittim⁹:vt plures
h ad vacantē eccleſiaꝫ poſſint
i eo modo p̄ntare perſonas:ꝙ
k
l vna ex eis eligi per epiſcopū
valeat admitti. De cēſibus:
exactionib⁹ ꝛ ꝓcurationib⁹.
Clemēs.v.in ↄcilio Viennē.
Religioſi ſubire tenenẗ one/
ra q̄ incūbebant eccleſijs per
eos ante hoc cōciliū acq̄ſitis
niſi p̄uilegio exēptiōe vl' alia
iuſta cā inueniẗ:q̄ priuilegia
vel exēptiōes nō iuuāt in ec/
cleſijs poſt conciliuꝫ acq̄ren/
dis.h.d.Johan.an.ca.I

m Q
Um ſit nature cō/
ſonuꝫ illos nō re/
cuſare onera q̄ re/
rum cōmoda com
plectuntur: ac in perpetuum
valitura conſtitutione ſanci/
n mus:vt religioſi quicunqꝫ ꝓ
monaſterijs et eccleſijs q̄ ad
o eos quocūqꝫ ſint titulo deuo
luta: ꝓcurationes legatoruꝫ
q ſedis ap̄lice ac iura ep̄alia et
alia p̄ſtari ꝑ ipſis anteq̄ꝫ ad
r eos ꝑueniſſent ſolita ꝓ̄pte
ſoluere ſtudeāt niſi forſan ſe/
s
t dis ap̄lice p̄uilegio exēptiōe
v vl' alia cā legitiā ab his ſe va
leāt excuſare. Priuilegia
x ꝟo ſeu exēptiones hmōi ad
monaſteria ſeu eccl'ias q̄ ad
y eos obuēire ↄtiget ī poſtex

tenebat Ber.e.ti.c.j.in fi.j.gl.ꝛ ap̄tl⁹ ibi:Tan.qꝺ pla cebat Vin.Phi.ꝛ Hoff.inducebāt.l.q̄tiēs.ff.de vſufr. ꝛ.ff.de ſer.l.via:i fi.ad idē.ff.cōi.di.l.cōi.§.cū de vſufr. a Facilius.Optarē. Hanc rōnē pōderatā fuiſſe. ſ. ꝓxi.rū. b Pronoſ.Oēs:faẗ qꝺ no.ꝺ elec.q: ꝓp̄t.ꝟ. vl' ſaltē.al's iuri cōi ꝛc̄.de reg.iu. in re cōi.lib.vj. c Libere. i. ſi/ ne ſupioꝛ auc̄te et ſic improbat quod no. Innoc. in decreta.queri/ moniā. Item dic libere ecl'aꝫ ſi nō vacet eccleſia:fa/ cit de dona.ↄſul/ tationibus.ſ.ea. cōpi.de re.ec. nō alie.ſi vna.h pro bat plurale alter nis vicibꝰ.certuꝫ eſt enī ꝙ vna vi/ ce ñ ↄcurrit.ſ.du plex vacatio:nō ob.de ↄceſ.p̄ben. c.fi.q: illud fie/ bat in fraudē va cature:h autē fit ad tollēdā diſcor diam et ad faci liorē ꝓuiſionem eccl'ie:ꝛ eadē rō/ ne videtur patronos pluriū eccleſiarū poſſe inter ſe di/ uidere.ſ.vt vn⁹ ſit p̄ronus in vna et ali⁹ in alia:vt no. Vin.co.ti.c.j.et.c.ex inſinuatiōe. Sed ↄ̄.ff.fa.hercii.l. quedā.ff.ꝺ ali.leg.l.iij.ff.de iurepa.l.fi.ꝑ q̄ ptꝫ p̄rona tū libertoꝝ inter p̄ronos diuidi nō poſſe:licet alimento rū p̄ſtatōes diuidere poſſint. Sed dici poſſet ꝙ fortius ē iuſp̄ronat⁹ libertoꝝ q̄ꝫ eccl'iaꝝ:vñ illꝺ nō alienaẗ iſtꝺ ſic:illud tranſit in ſuos etiā nō heredes.ff.de iurepa.fi/ lij.ff.de lib.leg.aurelio.§.caius.iſtud nō.vt ſcripſi poſt Inno.e.ti.cū ſecūdū. Itē vt ibi no.ꝑmutaẗ p̄ronat⁹ cū p̄ronatu:q̄re q̄ ꝑs p̄ronat⁹ vni⁹ eccl'ie cū ꝑte quā hꝫ cō patronus in alia nō poterit ꝑmutari:vt qꝺ iuris de to to ꝛc̄.de offi.de lega.paſtoralis.§.j ff.de rei vē.q̄ de to ta. d Alternis vicib⁹.i.ꝙ vn⁹ p̄ma vice q̄ occurit vacatio:alter ſcꝺa:alter tertia.has etiā viciſſitudines q̄nqꝫ ſeruant ſingulares ꝑſone collegioꝝ in collationi/ bus ſpectantibus ad collegia:de p̄ben.c.vi.lib.vj. e Quibus etiā tertiū dictū īducēs ius nouū ꝛ eq̄ſſi mu:qꝺ intelligo de laicis:vt.j.dicā. f Eadē cā.ſfa/ cilioris ꝓuiſiōis eccl'iaꝝ. g Permittimus.Olim q̄ nō licebat:bñ enī poterat laicus p̄ntato vno aliū p̄e/ ſentare.e.ti.qꝺ aūt.ꝛ.c.cū aūt.ꝛ potior erat ↄditio in/ ſtituti ab ep̄o:vt ibi:Videbaẗ tñ ep̄s p̄mo teneri:qꝺ i/ tellige vt dixi.e.ti.paſtoral'. Si q̄ licebat ſic ſucceſſiue accumulare honeſtū eſt:vt liceat etiā ſic p̄ntare. h Plures.qꝺcūqꝫ vt dixi in p̄n.c.j. i Preſenta/ re. Simul vl' ſucceſſiue.lꝫ enī oli cū laic⁹ p̄ntabat ſcꝺm dareẗ optio ep̄o:ip̄e tñ laic⁹ iſtabat ꝓ ſcꝺo.mō ꝟo pōt relinq̄re h ep̄i optiōi:ꝛ ſic no.ꝙ lꝫ electiōes nō poſſint fieri alternatiue:de elec.c.ij.li.vj.p̄ntatiōes ſic:vt h qꝺ de laicis intelligo:vel clericꝫ p̄ntātib⁹.ex p̄rimonio: in q̄b⁹ locū habebat qꝺ.ſ.dixi. k Perſonas.ēt ī mio/ ribus conſtitutas:qꝺ dic vt de inſti.c.ij.lib.vj. Jo.an. l Per ep̄m. Vel aliū inſtituēte:cum eadeꝫ ſit ratio.

Vm ſit. Due ſūt ptes:q: p̄mo rōne p̄e/ miſſa ponit ſtatutū ſuū cū exceptione. Se/ cūdo exceptionē limitat et declarat ibi:Pri/ uilegia. Imola. m Nature.ſūptū de re gula formata ꝑ modū ↄuerſū.ff.ꝺ re.iu.fꝫ naturā.ꝛvi. de reg.iur.q̄ ſen/ tit.lib.vj.et dicit lex ꝙ nō ē fered⁹ q̄ lucrū amplecti tur ꝛc̄. C. de ca/ du.tollē.l.vna.§. ꝓx.ī fi. n Re ligioſi. In alijs q̄ locū nō habet inquātū inducit ius nouū in fi.ſ. ea.cōpi.de deci. c.j.de teſta.c.j. o Titulo. Ve donatiōe:de do. ↄſultatiōibus.ꝑ mutatiōe.de re.ꝑ mu.ad q̄ones: vl' p̄ſcriptiōe:de iu/ repa.cura.titulo vero emptōis ha beri nō pōt:de ſi mo.q̄relā.de iure pa.de iure.et an tranſeat cū vni/ uerſitate ſcripſi. eo.ti. ex lr̄is.titu lus ēt edificatōis vl' fūdatōis nō ad aptaẗ huic caſui. p Sedis ap̄li ce ꝺ iureiur.ego.N.de cēſi.cū iſtātia. q Epiſcopa/ lia.de q̄bus de offi.or.cōquerēte.ſ.ti.j.c.j.ꝛ vides ꝙ ꝓ curatio legatoꝝ et iura ep̄alia ponunẗ vt diuerſa:ꝑ qꝺ ptꝫ ꝙ q̄ ex pacto tenenẗ ad iura ep̄alia:nō ꝑ id tenenẗ ad ꝓcurationē p̄dictam. r Solita. Vel ex impo ſitione facta tp̄e fundatiōis.xviij.q.ij. Eleutheri⁹.e.ti. q̄ꝫto.de iurepa.p̄terea.ij.vel ex antiquo vſu:de hoc.co. ti.ꝑuenit.vel q: res aliqua hñs on⁹ ānexū ꝑuenit ad ec cleſiā in q̄ trāſiuit cū ſuo onere.xvj.q.j.ſi q̄s laic⁹.ꝺ de ci.paſtoralis.de pign.ex litteris.ff.de ↄ̄hē.emp.aliena tio. s Priuilegio.hoc iuuat q̄ ad omnia predicta t Exēptiōe.ſi ītelligas ab ep̄ali iuriſdictiōe h nō iu/ uat quo ad ꝓcuratiōes legatoꝝ ſe.ap. ad quas exēpti tenenẗ:nō ob.eo.ti.cū inſtātia.qꝺ expone vt ibi dixi:ↄ̄ illas etiam nō valet preſcriptio:de p̄ſcrip. accedentes. v Legitiā.puto cōpoſitionē.ſ.e.ꝓxi.ꝟ.nec cōponēs. ꝙ intellige quo ad illa in q̄bus valet cōpoſitio:de h. e. ti.cū venerabil'.vel res iudicata:de re iudi.cū inter. et no.de p̄ſcri.cū ex officij in vlti.glo. Preſcriptio nō vi/ detur h ad aptari:cū loquaẗ tex.de his q̄ preſtari ſole/ bāt. Noua ꝟo p̄ſcp̄tio p⁹ acq̄ſitōꝫ illaꝝ bñ poſſet adap tari in his iurib⁹ q̄ ſūt p̄ſcriptibilia:de p̄ſcp̄.de q̄rta.ſꝫ nunq̄d erit legitiā cā ſi dicaẗ indebita fuiſſe? Sol.puto de mēte hui⁹ ↄſtōnis ꝙ ꝑcipiēs in poſſeſſiōe defendaẗ donec ꝓbeẗ indebitū.e.ti.ꝑuenit.facit de elec.q̄relā.ad fi.ꝛ qꝺ ibi no.de offi.or.duo ſimi' in.iij.glo. x Ex/ emptiones hmōi.intelligo generales vel a p̄dictis iuri bus. y In poſteꝝ.ↄcor.de deci.nuꝑ.ſi.ſ.ea. cōpi. de reſcrip.lr̄as.vides q̄ ꝙ p̄uilegia vl' exēptiōes q̄s ha bebāt religioſi:etiā circa eccl'ias acq̄rēdas nō hñt locū niſi in acq̄ſitis añ ↄci.Vieñ.De religioſis dixi:q: circa ſeculares nil īmutat iſta ↄſtitutio.Et ſcias ꝙ ↄciliū in Viennē. choauit anno dñi.M.ccc.vndecio kalendis octobris

Diuiſio

Inchoatio cōcilij vieñ. qñ fuit,

⁊ terminatū fuit anno ſequēti.vj.die aplis:et ſic dura/
uit vltra ſex mēſes.Scito ḡ qn̄ acqſiuerunt:ſcies an an̄

Queſtio cōciliū vl' poſt.Quid de acqſit? durāte ꝯcilio vl' poſt cō
ciliū an̄q̄ ꝯſtōnes ligarēt:ꝺ q̄ ſat? dixi in ꝓemio:equū
videret ꝙ acqſite an̄q̄ ligarēt ꝯſtōnes:priuilegijs ⁊ ex
emptiōib⁹ gau/
deant ꝑ ea q̄ dixi
ibi. a Volu/
mus.ſit ꝑ rōne
volūtas.cuꝫ al's
deceat ꝓuilegiuꝫ
ꝓncipis eſſe mā/
ſuꝝ:de re.iur.de
cer li.vj.cū ꝯcor.
⁊ ē ſi.ḡ.ea.cō.de
ſepul.dudum.§.
pe.i fi.et.ḡ.ti.j.c.
j.i fi.ꝺ reſcr.c.vi.
de deci.c.ij.li.vj.
fuit tn̄ mortuuꝫ:
qꝛ ꝓuilegiū rēde/
bat ad noxaꝫ:de
deci.ſuggeſtum.
vbi de hoc.

Ad noſtꝝ. Prima

Diuiſio ꝑs ponit graua/
mina.ſcd̄a prout
det ibi:Noſ igit̄.
b Dolenter.ḡ.
ea.cō.de ſta.mo.
c.ij.§.viſitatores
et ibi concor.
c Regularib᷒.
de quibus in re/
gula Benedicti.
xxxix.c.
d Inuit?.non
erat ḡ dicēda ele
moſyna q̄ de ra/
pina fiebat.j.q.
j.nō eſt putāda.
e Ferris.vide
qꝺ no.e.ti.exigit.
in glo.ij.lib.vj.
f Officij ꝯ id
e.ti.romana.§.ꝓ
curatiōes lib.vj.
g Cōpoſitio/
nes.cōpoſitio ꝑ
quā tollat̄ ꝓcura
tio debita viſitā
ti nō valet.ſicut
eni viſitatio per
cōpoſitionē tolli
poſſet:ita nec ꝓ/
curatio q̄ debet̄
iure annexiōis:
ſicut de ꝑſcriptio
ne ꝺꝛ:de ꝑſcꝑ.cū
ex officij.ſed erāt
cōpoſitiōes ſuꝑ
mō ꝓcurādi vel
numero ꝓcuran/
doꝝ q̄ ſeruande
erāt:fac qꝺ no.xvj.q.vij.qcūq̄.ſic ēt ſuꝑ decimiſ ſit cō
poſitio:ꝺ deci.ex mltiplici. h Ipis.plat?. i Cōſu

a volumus nō extēdi. Idem.
Ponit quedā grauamīa q̄ ꝑ
lati inferebāt exēptis ꝑcipue
ciſtercienſib⁹:⁊ illa fieri ꝓhi
bet ſtatuēs ꝙ epi qui in mo/
naſterijs ciſterciēſis ordinis
charitatiue ꝓcurant̄:ſint cō
tēti cibarijs q̄ ꝑ illos miſtrā
tur.Si vo ꝓcurātur ex debi
to ipis volētib⁹ carnes mini
ſtrari debēt extra ſepta mona
ſterij:ſaltē extra portam q̄ de
regularis.ipoꝝ etiā elemoſy
narij fragmēta menſarū pn̄t
pauperib⁹ erogare.h.d.Jo.
andree ca.II

b Ad nrm qꝺ dolēter re/
ferim⁹ ꝑuenit auditū:ꝙ eccle
ſiarū ꝑlati ad monaſteria ci/
ſterciēn.ordinis accedētes li/
cet ab eis charitatiue recipiā
tur:⁊ eis curialit̄ neceſſaria
c miſtrent̄:cibis tn̄ regulari/
bus nō ꝯtēti ꝯ ꝓuilegia dicti
ordinis carnes petūt:⁊ ſi eis
nō miſtrent̄ auferūt violent̄.
⁊ licet in locis eiſdē fiunt ele
moſyne cōpetent̄.ipi tn̄ ꝑlati
d ipſis religioſis īuitis al's ele/
moſynas faciunt etiā in aliq̄
bus locis in q̄b⁹ ꝓcuratiōes
nō hn̄t de ꝯſuetudine vl' ꝺ iu
re.Pro eq̄tat uris quoq̄ fer/
e rādis lꝫ ferris nō egeāt:⁊ co
f ci eoꝝ ſui officij rōne pecuni/
am exigūt ⁊ extorquent:nec
g cōpoſitiōes ſuꝑ ꝓcuratiōib⁹
int̄ ꝑlatos ipos ⁊ eas initas
h eis ſuāt i loc? ipis ēt i recipiē
dis ꝓcuratiōib⁹:ita graues
exiſtunt:ꝙ ipis in eoꝝ mona
ſterijs ⁊ eccl'ijs ꝓcurationes
recipiētib⁹ longi tꝑis victum
i breuis hora ꝯſumit ⁊ dū ꝓcu
ratiōes recipiūt:canes vena/
ticos falcones et accipitres

k ſecū hn̄t:⁊ niſi volūtati ſatiſ/
l fiat eorū value monaſteriorū
m ſeu eccl'iaꝝ ꝑ violētiā ſepe frā
n gunt̄ ⁊ ornamenta eccl'ie ex/
portant̄:pluresq̄ ꝓcuratiōes
o recipiūt vna die ſe.apo.ꝓuile
gio nō ſuffulti:interdū i pecu
nia numerata viſitatiōes etiā
p officio nō ipēſo:⁊ occaſiōe di
ctarū ꝓcurationū ijdeꝫ ꝑlati
ab ipis frequent̄ exigūt q̄ il/
lis ſoluere nō teneāt̄ itolera/
bilia eiſdē grauamina cumu/
lātes.Sūt ⁊ nonulli q̄ ꝓcura
tiōes nuncioꝝ apo.ſe.aliaq̄
extraordinaria onera exēptis ⁊
alijs religioſis ꝓ maiore ꝑte
iponūt vt ſe ac pſbyteros li/
berēt ſecl'ares:religioſos ad
ordinādū hmōi onerū diſtri/
q butionē minime aſſumentes.
r In multis etiā alijs ꝑfati ꝑ/
lati exēpta monaſteria et ip/
s ſorū eccl'ias vtroq̄ illis iure
ſubiectas grauāt i ꝓcuratio
nib⁹ recipiēdis ⁊ onerib⁹ in/
ſolidis imponēdis. Nos
igit̄ ſuꝑ his volētes de opor/
tuno remedio ꝓuidere:ſacri
approbatiōe ꝯcilij duxim⁹ ſta
tuēdū:vt ſi epi nō cā viſitati/
onis:ſꝫ charitatiue hoſpitali/
tatis ad monaſteria venient
t/v ſupradicta victualia grōſe re
cipiant:q̄ charitatis grā eis
fuerant miſtrata.Ipſis autē
epis ad monaſteria venienti/
bus ſupradicta et ꝓcuratio/
nes ibidem recipientibus ſi/
bi debitas de iure cōi ꝯſuetu
x dīe ꝓuilegio vl' iure alio ſpā/
y li i domib⁹ ipoꝝ monaſterio/
rum extra tn̄ ſepta iporuꝫ ex/
iſtentibus ſi que fuerint ad
z hoc apte.alioquin ifra ſepta
ipſa nō tn̄ infra portam quaꝫ

mit.ꝯ id.e.ti.cū apl'us.Refert Suetoni⁹ li.ij.ꝙ tyberi⁹ Suetoni
pſidibus ſuadētib᷒ ꝓuīcias onerari tributo reſcripſit:
Boni paſtoris ē tōdere pec⁹ nō deglutire. k Ha
bēt.ꝯ id.e.ti.cū apl's.ꝺ cle.vena.c.j.⁊.ij. l Valūe.
de ſpō.ꝯſultatiōi in ꝓn. m Frāgunt̄.an hec liceāt
ēt hn̄ti iuſtā cām
et poſſidenti cui
denegat̄ pēſio vt
hoſpitū vel ꝓcu/
ratio:plene ſcri/
pſi poſt Inno.de
immu.eccle.c.j.
n Exportāt̄.
h nō pn̄t ēt colle/
ctores decimarū
ḡ.ea.cō.de deci.
ſi beneficioꝝ.
o Vna die.
cū tamē numer⁹
ꝓcurationū n̄ de
beat excedere nu
merū dierū.e.ti.
ꝓcuratōes.qꝺ lo
cū hꝫ ēt in viſitā
te plura loca q̄rū
quilibet ad ꝓcu/
rationē ſufficiat
e.ti.felicis.li.vj.
p Impenſo.ꝯ
id.e.ti.ꝓcuratio/
nes.et.c.exigit.
lib.vj.e.li.de off.
ordi ſi epus.
q Aſſumētes
ꝯ id de regn.iur.
qꝺ oēs lib.vj.
r Alijs.de q̄/
bus.de excel.pre
la.frequens.
s Vtroq̄.de
priuile.qm̄.
t Supdicta.
ſcꝫ ciſterci.ordis
tn̄ et de alijs idē
videret̄ ab idēꝑ/
titate rōis ⁊.ḡ.ꝑ
xl.generaliter lo
quit̄ de exēptis.
v Groſe.dicit
ꝓuerbiū italicoꝝ Si ti
non reſpiciendū quis t
dentē eq̄ donati: noli re
cui cōuenit.ff.de re den
edil'.edi.ad res
donatas.
x Spāli.Pu/
ta Pacto vl' one
re impoſito fun/
datiōis tꝑe:vt di
xi.ḡ.c.proxi.
y Ipſoꝝ.ḡ nō
aliorꝝ ꝓuatoruꝫ
vel eccleſiarum.
etiam ſi domus
eſſent ad hoc ap/
te:niſi ipſi prelati ꝯſentirēt ibi ꝓcurari. z Aliōqn.
id ē ſi ex ſepta nō fuerit dom⁹ monaſterij:ad h apte.

a ¶ Regularē. Licet ergo in ꝑte dom⁹: q̄ in alia ꝑar te nõ lic3. ð ſta. mo. cū ad monaſteriū. ſ3 q̄d ſi extra por tā illā nõ eſt locus apt⁹: ſatl' videt q̄ ꝓpter neceſſitatē q̄ ſic artat poſſint tūc intra portā illā miniſtrari: vt ſic ꝓpter neceſſitatē tꝑe ꝓhibito licet carnes comedere: ſic liceat in eadē cā etiā in loco ꝓhibito: de obſer. ie iu. ꝯciliū in fi. de reg. iur. quod nõ facit. de cuſto. eo. c. ij. poſſet tñ dici q̄ cū priuilegiū iſtoꝝ nõ tollatur itra portā q̄ tūc epõs ſm formā ꝑuilegij cibis regularib⁹ debeat cõtētari. Vbi vero nõ haberet priuilegiū ꝯriū ſic lo/cus ei q̄d ꝑus dixi. b ¶ Si voluerint. Honeſte facerent epi decli nando ibidē ſexta feria vl' ſabbato: vel die q̄ cibaria regularia con uenirēt: tñ ſi alio die declināt ſub/dito ſuꝑiori inuito legē cibarioꝝ nõ dabūt. xlj. di. nõ cogant: et cõ/ cor. de cēſi. cū in/ ſtantia in fi.

c ¶ Fragmēta. Dicta a frango frangis: panes q̄ integros qui de mēſa leuant iuitis monachis nõ dabit elemoſinarius vel capones integros vel ſimilia. d ¶ Familiariū. cū epõ vel poſt comedētiū. e ¶ Colligunt. Jn ꝓcuratione q̄ dat ex debito. h̄ eſt certū: ſ3 in illa q̄ dat gratuito nõ videt id iuitis monachis fieri poſſe: et forſan auctor de vtraq̄ itendit. q̄ſi fragmēta videant eſſe largita. f ¶ Ibidē. ad aliū q̄ locū mittere nõ poſſ3 diſtribuēda illi⁹ inuitis. g ¶ Euitare. vide q̄d dixi. ꝯ. de ſen. exc.

P ¶ Preſenti. ¶ Venit (. c. j. in gl. mēdicātes in fi. executiue ad decre. q̄q̄. eo. ti. li. vj. h ¶ Jubemus. q̄ obligat ſub ꝑcepto. xliij. q. j. q̄d ꝑcipit. q̄d non bñ pōderat: ſi. q̄. e. cõ. de ſta. mo. c. ij. de reli. do. c. ij. i ¶ Perſonis. vide q̄d dixi in decre. q̄q̄. k ¶ Reb⁹. vel pſonis. vt in ꝑdi. decre. q̄q̄. l ¶ Proprijs. ſ. pſonaꝝ vl' eccl'iaꝝ: vt ſic̄ēt ꝓfeſſos q̄ ꝓpriū habere nõ pñt includat ꝓ talibus reb⁹ q̄ ad vſu3 ꝓpriū portant ēt laici nõ ſoluūt vectigalia. C. de vecti. ⁊ cõ. l. vniuerſi. plures alios caſus quib⁹ nõ ſoluūt: vide q̄d no. ff. ð publicanis. l. iiij. m Nõ negociādi. A ꝯrio dat intelligi q̄ i his q̄s cā negociādi deferūt gaudēt imunitate: vt etiā no. Guil. i ſpe. de imu. ec. in fi. vbi ēt arguit ꝯ ēpto res redditiū clicoꝝ q̄ volūt imunitate gaudere: ſed ipi ēt clerici nõ gauderēt negociatõiſ cā deferēdo vt h̄. Si aūt int' leuatorē pedagij et delatorē ſit q̄ſtio: vt q̄ ille negat eū clicū. vel dicit res deferri negociatiõis cā vel res illius nõ eſſe: graue eēt ſꝑ iudicē adiri ꝓ fide huius

(In margine:) ꝑſonis qui/ nõ ſol/ pedagia ... ꝑ/ ... cleri

a regl'arē appellāt carniū ꝓ cõ b gruētia tꝑis ſi voluerit ꝑuilegio nõ obſtāte q̄cūq̄ cibaria miſtrēt: nec icõuenīes repu c tam⁹ ſi fragmēta q̄ ð mēſis ꝑ d ſorū epõꝝ ⁊ ſuoꝝ familiariū e colligūt ꝑ ipõꝝ epõꝝ elemo/ f ſynarios ibidē paupib⁹ erogent: ab alijs āt grauamib⁹ exꝑſſis ſupius ꝑlati diligent abſtineāt: ſi dei ⁊ apo. ſe. indi g gnationē voluerint euitare.

I dē ī eodē. Dioceſani q̄b⁹ ꝯſtat illos q̄ exigēdo a cleric. pedagia vel guidagia excõicati ſūt vl' interdicti publica rē ðbēt. h. d. Jo. ca. III

Preſenti ꝯſtõne iubem⁹ vt locoꝝ dioceſani ꝯ eos qui i ab eccl'ijs vl' pſonis eccl'iaſti k cis ꝓ eaꝝ reb⁹ l ꝓprijs q̄s non m negociādi cā deferūt aut de n ferri faciūt: vel trāſmittūt pe o dagia vl' guidagia ſuo vl' ali p eno noīe exigūt vl' extorq̄nt: in aīaꝝ ſuaꝝ periculū ⁊ eorū a q̄bus ea exigūt ꝑiudiciū ⁊ q̄ uamē excõicatiõis ⁊ iterdi s cti ſnias a iure ꝓlatas: p⁹ q̄ t de hiſipſis ꝯſtiterit oīno pu v blicēt: vel a ſuis ſubditis tā x diu faciant publicari: donec y illi ſic exacta reſtituerit: ⁊ de z trāſgreſſiõe hmõi ſatiſfecerit cõpetent.

De celebratiõe miſſarū ⁊ alijs diuinis officijs.

Clemēs. v. in ꝯcil. Vienēſi. Prelati ad q̄s ſpectat correctio: ⁊ illis negligētib⁹ ſuꝑiores ipõꝝ debēt eē ſolliciti vt hor. debit. i cathedralib⁹ regularib⁹ ⁊ collegiat. eccl'ijs hore canõice deuote pſallāt: ⁊ q̄ i eccl'ijs alijs celebret cõueniēt ⁊ debite diuinū diurnū officiū ⁊ nocturnū ꝑncipaliter. h̄ irēdit. Jo. an. ca. I

Graui nimirū turbatiõe mouemur: q̄ ex nõnulloꝝ rectorum negligētia a que dū ſpem impunitatis ꝑmittit: multam nutrire peſti b lentiam cõſueuit in ſubditis:

rel recipiēda: vñ vid3 cõmittendū iuramēto deferentis vel ſuoꝝ nūcioꝝ ſi pſonaꝝ q̄litas nõ diſuadeat. vel niſi de ꝯrio fides haberet in ꝓmpto: facit de iuriur. c. fi. q̄d me. cā. c. fi. quo ad pſonā videt ſufficere ſi ſit in habitu et tõſura clericali: ꝑ decre. ſi iudex. de ſen. excõ. li. vj.

n ¶ Pedagia. Vel guidagia ex ponuntur hec de verb. ſig. ſuꝑ quibuſdā: et oīa iſta dicunt portoria vel vectigalia: vt ibi no. o ¶ Alieno. de reg. iu. q̄d alicui li. vj. cum concor. p ¶ Extorquēt. Vbi eni recipiētur iſta ſpõte ſoluentibus: nõ eſt locus penis. ſi. de ſimo. dilectus. ij. q ¶ Excõicatio nis. Quo ad ſingulares pſonas. r ¶ Interdicti. Quo ad ciuitates caſtra vel loca quoꝝ collegia vel vniuerſitates in his delinquūt ⁊ periculoſiſſimū eſt ꝑ quod forſan tota italia eſt interditta: de vltra italiā teſtificent expti: et vide q̄d dicā. ꝯ. de ſen. exc. grauis in princ. s ¶ A iure. c. ti. q̄q̄. li. vj.

t ¶ Cõſtiterit. ꝑte vacāte ꝯ quā fit publicatio: de qua ſatis ſcripſi ea. cõpi. de offi. dele. c. vno. puto aūt de hoc inq̄ri. et cõſtare poſſe etiā in illo q̄ ſoluit: de hoc nõ cõq̄rente. tū q̄ hoc officiū reſpicit fauorē ordinis clericalis nõ pſone tm̄. ⁊ ſpectat ad ius publicū: de fo. cõpe. ſi diligēti. de ſen. excõ. cõtingit. j. dj. ius publicū. tum ꝓpter aīarū ꝑiculū de q̄ ꝑmiſit ⁊ ꝑcipue in fetõ manifeſto. de vſu. cū in dioceſi. de diuor. porro. v ¶ Subditis. Vicinos etiā epõs redrere pñt. xj. q. iij. cure. ð treuga. et pace. c. j. q̄. ea. cõpi. de fo. cõpe. q̄uis. §. pe. x ¶ Donec. l3 iſti reſtituāt ⁊ ſatiſfaciāt vt ſeq̄t: eſt tñ neceſſaria abſolutio excõicatiõis vl' relaxatio iterdicti: vt i ꝑdi. decre. q̄q̄ in fi. y ¶ Reſtituerit. plenarie dicit decre. q̄q̄. q̄ forſan h̄ omittit: q̄ſi ſonet in idē vbum reſtitutiõis et plene reſtitutiõis: facit. ff. de vb. ſig. cū ꝑtor. ff. de vſu. videamus. ij. §. infamia. nec ſufficeret hic cautio. cõcor. q̄d no. de elec. q̄ ſepe lib. vj. z ¶ Satiſfecerint. Vide q̄d dixi poſt Inno. de coha. cleri. ſicut.

Graui. ¶ Prima ꝑs ponit tres ſpecies exceſſuū quos ſecūda ꝑs ꝑ ſuperiores corrigi precipit ibi: Ne igit. ⁊ eſt ꝑma ſpēs. de clericoꝝ exceſſib⁹ i celebratiõe diuinorū. Scda ibi: Nõnulli: de diſſolutiõib⁹ clericoꝝ ⁊ laicoꝝ q̄s eccl'ijs ⁊ ſuis cimiterijs faciebāt. Tertia ibi i mult' de idecētia veſtimētoꝝ vaſoꝝ ⁊ ornamētoꝝ eccl'iaſticoꝝ. Jo. a ¶ Que neg. b ¶ Cõſueuit. ð vi. ⁊ ho. cle. vt clicoꝝ cū ſuis ꝯcor. Diuiſio

a pleriqꝫ eccleſiaꝝ miſtri mode
ſtia ordinis clericalis abiecta
b dū offerre deo ſacrificiū lau/
c dis: fructuum labioꝝ ſuoruꝫ
in puritate conſcientie ⁊ ani
d mi deuotione deberēt horas
e f canonicas dicere ſeu pſallere
g tranſcurrendo: ſyncopando
h extranea quidē ⁊ plerūqꝫ va/
na ꝓphana ⁊ inhoneſta īter
i miſcendo colloquia tarde ad
chorum cōueniendo ſeu eccle
k ſiā ipam abſqꝫ rōnabili cau/
l ſa an̄ finē officij exeundo fre
quenter: aues interdū portā
do ſeu faciēdo portari. canes/
m qꝫ ſecum ducēdo venaticos:
ac quaſi nihil p̄tendentes de
n clericali militia in corona ve
o ſtibꝰ ⁊ tōſura diuīa etiā cele/
brare: aut eiꝰ īntereſſe nimis ī
deuote p̄ſumūt. Nōnulli etiā
tā clerici q̄ laici p̄ſertim in fe
p ſto certoꝝ vigilijs dū ī eccl'ijs
q deberēt orōni inſiſtere nō ve
rentur in ipſis earūqꝫ cimite
r rijs choreas facere diſſolutas
s etiā interdū canere cātilenas
t ac multas inſolentias perpe/
trare ex quibꝰ eccleſiarū ⁊ ci
v miterioꝝ violatiōes inhone
ſta variaqꝫ delicta quandoqꝫ
ſequunt: ⁊ eccleſiaſticum ple
x rūqꝫ pturbat officiū in diuīe
maieſtatis offenſam: ⁊ aſtāti/
um ſcandalū ꝓpꝛoꝝ. In mul/
tis inſup eccl'ijs cū vaſis ve/
ſtimētis ⁊ ceteris ornamētis
ad diuinū cultum neceſſarijs
y indecentibus vtiqꝫ penſatis
earuꝫ facultatibus deſeruit.
z Ne igit trāſgreſſiones inua/
leſcāt hmōi: alijſqꝫ veniāt in
exemplū: ſacri ꝯcilij approba
tione hoc fieri ꝓhibētis ſan/
cimus: vt illi ad quos id pti
net: ⁊ in eoꝝ ſi vtiqꝫ exempti
a nō ſint negligentiam vl' defe
ctū locoꝝ ordinarij. ſi vero exē
pti fuerint aut al's circa h' pri
b uilegiati ſupiores ipſoꝝ omi
negligētia vl' incuria penitꝰ
c relegata circa reformāda p̄/
miſſa: ⁊ eoꝝ ſingula corrigen
da: necnon vt in cathedrali/
bus: regularibus: ⁊ collegia
d tis eccleſijs horis debitis de
uote pſallatur. In alijs vero
conuenieter et debite celebre
e tur diuinum diurnum et no/
cturnū officium: ſi dei et apo
ſtolice ſedis indignationem

a ¶ Miniſtri. Argue p clericis q̄ bn̄ficiati nō ſunt q
nō teneantur ad horas. de q̄ ſatis ſcripſi. e. ti. c. j. ſuper
glo. fi. b ¶ Laudis. pſal. xlix. Deꝰ deoꝝ. ibi: Immola
deo ſacrificiū laudis. ¶ Fructū labioꝝ. Sumptū ad
Hebre. vi. vltra mediū. Et arguit ex h' q ſatt' ē labijs
ſeruire ī diuinis
horis. licet cor di
uertat ad alia. c̄
hoc ſcripſi poſt
Inno. ⁊ Hoſti.
eo. ti. dolētes. et
facit qd̄ de orati
one dicā. j. de reli
qui. c. vno. i glo.
de oratione ī. vij
mēbro.
d ¶ Horas.
Aſpirat vt dixi
ſ. ea. cōpil. de vi
ta ⁊ ho. cle. c. ij.
e ¶ Canonicas.
vij. de qbꝰ eo. ti.
c. j. ⁊ q̄re ſic fue/
rint p eccl'iaꝫ in/
ſtitute ⁊ q̄ teneā
tur ad eas dicen
das ibi ſcpſi: miſ
ſam de officio di
ciꝰ ſꝫ nō de ho
ris. qd̄ patet: q̄
etiā epi de hone/
ſtate iuitāt ad il
las dicendas vel
audiēdas. de p̄/
uil'. c. fi. li. vj. di/
ſtributōes tn̄ p
miſſis: vt p hor'
in eccl'ijs ſtatuū
tur. facit. j. titu. ij
c. j. i fi. Canon di
ſtinguit ſolū du
as horas: matu/
tinalē ⁊ veſperti
nā. xj. q. iij. ſi qs
eps. in ꝯcilio qd̄
quomodo intelli
gatur. no. xcij. diſ. c. vi. Pythagoras etiā dicebat duoꝝ
tempoꝝ curā habendā. ſ. mane ⁊ veſperi. i. eoꝝ q̄ actu/
ri ſumus: ⁊ eoꝝ que geſſimus. f ¶ Pſallere. Hic itel
lige litterā: infra nimis indeuote preſumunt.
g ¶ Syncopando. Hoc exponit. e. ti. dolētes. i. j. glo.
h ¶ Vana. Cū tn̄ de oī vbo ocioſo redditurī ſimꝰ ratio
nē ī die iudicij. Mat. xij. xxij. q. v. q̄tiēs vo. i ¶ Collo
quia. j. ad Chorinh. xv. Corrūpunt bonos mores collo/
quia mala. ⁊ no. xxxvij. di. turbat. k ¶ Rōnabili. Eſ
ſet rōnabil' qn̄ nimis fatigatꝰ ē ſpūs ⁊ cā recreatōis ſi
ne ſcādalo aliq̄ntulū exit eccl'iaꝫ: vt ſcripſi poſt Inno.
eo. ti. dolentes. Idē ſi infirmitas vel iuſta occupatio ſu
perueniret. vij. q. j. illud. et. c. ſequen. de conſe. di. j. nul/
lus. de cleri. non reſi. ex parte. ij. eo. ti. c. vno. li. vj.
l ¶ Exeundo. Etiā laici miſſam audiētes an̄ bn̄dicti
onē ſacerdotis exire nō debent. de ꝯſe. di. j. miſſaꝫ. ⁊. c.
ſeq̄n. m ¶ Venaticos. Qd̄ etiā extra eccleſiā eis non
licet. de cle. vena. p totū. n ¶ Militia. Que celeſtis
eſt. xj. q. j. chriſtianis. de cleri. egrotā. c. j. ne cleri. vl' mo.
c. j. in fi. o ¶ Tonſura. Sic de vi. ⁊ hone. cleri. clerici.
j. ⁊. ſ. ea. cōpil. eo. ti. c. ij. ⁊ quid corona ⁊ tonſura deſi/
gnet ibi ſcripſi. et habetur. xij. q. j. duo ſunt.
p ¶ Vigilijs. In quibus clericalis modeſtia deberet
ſtudioſius obſeruari. de ſta. mo. cū ad monaſteriū. v. i
refectorio: vbi ſepius dixi verbū Senecce. xviij. epiſto/
la ad Luciliū. Feſtiuis maxime diebus animo imperā
dum eſt: vt tunc
a voluptatibꝰ ſo
lus abſtineat cū
in illas oīs tur/
ba pcubuerit.
q ¶ Orationi.
Vide qd̄ de ora
tione dicā. j. ti. ij.
c. vno. ad fi.
r ¶ Choreas. Di cuntur a choro. Chorea
Chorizantes enī
in ſuis ludicris
cantilenis: et ſal/
tibus q̄dammo/
do tenēt choruꝫ:
de his forte loq̄/
tur Pſal. xj. In
circūitu ipij am/
bulāt. Et fac de
vi. ⁊ ho. cleri. cuꝫ
decorē. xvj. q. j. le
gi. ⁊ has cultare
debēt moniales.
ſ. ea. cōpil. d ſta
na mo. c. ij.
s ¶ Cātilenas.
xxxvij. di. c. ij.
t ¶ Inſolētias.
De offi. ordi. c. j.
ea. compil. et ibi
expoſui.
v ¶ Violatio/
nes. In talibus
enī facile venire
ſolet de ludo ad
rixaꝫ de qua ſeq̄
ſolent effuſiones
ſanguinis vulne
ra ⁊ homicidia:
p q̄ loca polluūt
de cōſe. eccle. vel alta. ꝓpoſuiſti. ⁊ quando vno polluto
pollutum ſit reliquū: dic vt. e. ti. c. vno. li. vj.
x ¶ Perturbatur. Vide qd̄ no. ⁊ dixi de ap. dilectus.
y ¶ Indecētibꝰ. Nō eſt imūdicia ꝯtra quā ꝓuiſū erat
de cuſto. eu. c. ij. ſed ex vtilitate p̄cij vl' eſtimatōis ipo/
rū. qd̄ patet ex eo q de facultatibꝰ querit. ⁊ de his de
ꝯſe. di. j. altaris palla. ⁊. c. vaſa cū duobꝰ. c. ſe. In fra/
tribus vo minoribꝰ reprobat exceſſus circa iſta orna/
menta. j. de v. ſigni. exiui. verſus finē. §. q̄uis.
z ¶ Inualeſcāt. Principijs obſta ⁊c̄. vt no. de reſcrip
ad hec in fi. a ¶ Negligētiā. Argue q de iuriſdictōe
minoꝝ p̄latoꝝ dioceſani ſe nō intromittūt: niſi in caſu
negligētie. de h. ff. de offi. or. cū ab eccl'iaꝝ. c. paſtoral.
b ¶ Superiores. Noluit his caſibus dare dioceſanis
delegatā poteſtatē. ſicut fecit ea. cōpi. de ſup. neg. p̄la.
c. vno. de ſta. mo. c. ij. de reli. do. c. ij. q̄ ꝓpter hec multū
viſitata nimis p̄iudicatū fuiſſet p̄uilegijs exēptionis.
e ¶ Relegata. Hic iūge lr̄am ſollicitā curēt diligētiā
adhibere. d ¶ Debiti'. Dicebat Hoſt. e. ti. c. j. q pulſa
re ⁊ pſallere horas debiti' hor' fuabit ī cathedralibꝰ
⁊ collegiati' eccl'ijs. e ¶ Nocturnū. e. ti. dolētes in fi.

euitare voluerint ſollicitã cu
rent diligentiam adhibere:
contradictores per cenſuram
eccleſiaſticã dũmodo ad eos
a illã exercere pertineat: aliiſq3
oportunis remediis compeſ/
cendo: facientes ꝓut ad eos
ſpectat in his ⁊ aliis que ad
diuinum cultum ⁊ morum re
formationem pertinent: ac ec
cleſiarum ⁊ cimiteriorum reſ/
piciunt honeſtatem: ſacrorũ
b c ſtatuta canonuꝫ ad que ſcien
d da diligẽſ curẽt adhibere ſtu
dium irrefragabiliter obſer/
uari. Idem in eodem.

Clerici etiam religioſi dome/
ſtici commenſales cardinali
um vel epiſcoporũ ſe poſſint
illis in diuinis officiis coap
tare.h.d. Jo.an. ca.II

e Dignum prorſus ⁊ con
gruum arbitrantes ꝙ
f clerici taꝫ religioſi ꝙ̃ aliꝫ car/
g dinalium ſacroſancte roma.
h eccle. ac quorũcunq3 pontifi/
cum gratiam ⁊ cõmunionem
i apo. ſe. habentium cõmenſa/
k l les domeſtici ſe poſſint ipſis
m n in diuinis officiis coaptare:
o vt illud quod iidem cardina
p les ſeu pontifices dicent offi/
q cium licite dicere valeãt. Nec
ad dicendum aliquid aliud
teneantur: ſacri approbatio/
r ne concilii indulgemus.

De baptiſmo et eius effectu.

Clemẽs.v.in ꝯcil. Vienẽſi.
In fontibꝰ eccleſiarũ nõ in ꝓ/
uatis domibꝰ dꝫ baptiſma cõ
cedi: duos caſus excipit: et
tranſgreſſores punire preci/
pit.h.d. Johan.an.ca.I

s t v Preſenti ꝓhibemꝰ
edicto: ne q̃s de ce
tero ĩ aulis vel ca
x mer̃ aut aliis ꝓua
tiſ domibꝰ: ſꝫ dũtaxat ĩ eccliiſ
y ĩ q̃bꝰ ſũt ad h̃ fõtes ſpãliť de/
z & putati aliquos niſi reguꝫ vel

a ¶ Exercere ꝑtineat. Excludit feminas licet p̄latas qȝ dic vt de maio. ⁊ obe. dilecta. de maribus curatis: ⁊ q̃ iuriſdictiõi p̄ſunt: dic vt no. ii. q. j. nemo. de of. or. cũ ab eccliaꝝ. plenꝰ ꝑ Hoſti. in ſũ. de ſen. excõ. §. q̃s poſ/ ſit excõicare in vlti. colũ. Jo. an. b ¶ Ad q̃. ſtatuta. c ¶ Sciẽda. ꝓpter mediũ horũ que miſit. ſ. de re formatione moꝝ ñ eſſet facile iura colligere. de qui/ bus ſciendis hor taẽ: ſed ſufficiat allegare: de vi. ⁊ hone. cle. ꝑ totũ: ad primũ. e. ti. ꝑ totũ. de ꝯſe. di. j. per totũ. ad vlti. de cuſto. eu. c. ii. de imu. eccle. per totũ. et eo. ti. per totum lib. vj. d ¶ Studiũ. xx. diſt. ſi decreta.

Dignum. ¶ Prio
Diuiſio ponit dictũ. Se/ cundo circa illud remouet dubiũ. Scda ibi: Nec ad dicẽdũ. Jmo/ la. e ¶ Con/ gruum. quaſi cõ ueniens. f ¶ Alii. cõmen/ ſales domeſtici: quod eſt. ſ. g ¶ Romane. nõ cõpoſtolane: vel rauẽnatis: de offi. archip̄ſby. c. ii. et dixi de ꝯſti. cũ oẽs ſup. iii. glo. h ¶ Põtificũ. Electos ꝯfirmatos: nõdũ ꝯſecratos nõ vi͛r includere. i ¶ Habentiũ. Si. de p̄ſcb. veniẽs. ⁊ exponiẽ h̃ ꝟbũ de offi. or. ꝙ ſedẽ. in vl. glo. k ¶ Domeſtici. De his ꝺ ver. ſig. c. fi. li. vj. l ¶ Poſſint. Nõ dicẽ ꝙ teneanẽ: facit. ff. de iudi. nõ q̃c/ q̃d. m ¶ Ipſis. Cardinalib̃ vľ epis. n ¶ Officiis. ſi de cibis addidiſſet: h̃ multũ maõchis placuiſſet ꝑ ea q̃ no. xvj. q. j. c. iii. o ¶ Coaptare. Facit. xii. di. illa. ⁊ h̃ iũge finẽ. p ¶ Dicet. Sicut gregorianũ ⁊ ambroſia nũ vel mõachale cuiuſuis ordis. Jtẽ ſiue dicãt: de feria
Monachꝰ vel de feſto. q ¶ Licite dicere. No. ad q̃ſtionẽ ꝺ mo/
prs re/ nacho p̄lato eccľie ſecularẽ: ꝙ reget illã ꝭm officiũ cleri
eccle/ cale nõ mõachale. h̃ placet. Jo. xvj. q. j. c. iii. Gof. ꝺ ſta.
ſecula mo. in ſũ. §. ſed nũq̃d abſoluiẽ. ⁊ Hoſt. in ſũ. ꝑtius ti. §. ii. ꝟ. ſed nũq̃d talis. facit de p̄ſcb. cũ olim. Sed dicet ꝯ/ triũ ꝓbari ꝑ hãc decre. cũ hic fuerit ꝯceſſa ſpãlis indul/ gẽtia p̄terꝗ̃ h̃ nõ licuiſſet: vt dicã in fi. Sol. iſti nõ ſũt ꝑpetuo traſlati: ſꝫ ille nil hꝫ cõe cũ mõſterio. xvj. q. j. ne ꝓ cuiuſlibet. r ¶ Indulgemꝰ. Prtꝰ q̃ h̃ nõ licebat.

Diuiſio Preſenti. ¶ Tres ſunt ꝑtes ꝓncipales: q2 pri mo ponit regulã. Secũdo duos caſus excipit ab ea ibi: Niſi. Tertia punit contrafacientes ibi: Qui aũt. Jmola. s ¶ Ne q̃s. oẽs cõp̄hẽ dit nedũ eos q̃b̃ ex officio cõpetit baptizare: vt p̄ſbros de diaconib̃ dic: vt. xciii. di. diaconus. t ¶ In auľ. aula d͛r ſala vľ ſpacioſuꝫ habitaculũ cõiẽ q̃ttuor hñs a/ las. v ¶ Camer̃. ꝯcor. ꝺ ap. q̃ frõte. ⁊ qȝ ibi no. i gl. ii

x ¶ Priuatis domib̃. bñ ꝯcor. ĩ auẽ. vt in ꝓus. do. ſa/ cra. miſte. nõ fiãt coll. v. ꝑ totũ. y ¶ Deputari. de ma. ⁊ obe. his q̃. de capel. mo. c. ii. et tales eccľie dicẽẽ baptiſ males. de no. ope. nũ. c. j. in ꝓn. et de his. xvj. q. j. de de/ ci. §. ii. xiii. q. j. §. ii. ꝟ. decias. et q2 renaſcimur ꝑ baptiſ/ mũ dicunẽ mři/ ces. de p̄ſcrip. ex/ tranſmiſſa. ſ. de ſen. excõ. c. j. z ¶ Aliquos. h̃ iũge lraꝫ ĩfra au deat baptizare. a ¶ Regũ. ſi. de offi. dele. c. vl. de ꝓuil. ne aliqui lib. vj. ſed iura il/ la loquunẽ ſoluꝫ ꝺ regib̃. h̃ addit de ꝓncipibus: ſic ſ. ea. cõpi. de te/ ſti. c. j. ⁊ q̃s h̃ di/ cat ꝓncipes. du/ bitatur. Deꝰ eniꝫ princeps d͛r. Eſa ie. ix. Deꝰ forti pr̃ futuri ſeculi: ꝓn/ ceps pacis. Inẽ dũ ãgelꝰ: de ſe di cens: Joſue. ix. Ego ſũ ꝓnceps exercitus. Inter duꝫ papa: de cõ. di. j. corpa Inter dũ epi: de ma. et obe. ſiq̃s. Vľ alii iudices. Eccľ. x/ vii. q. iiii. diffini/ uit. in fine. Imp ator. ꝺ re iudi. ad

Quis dica tur ꝓnceps

ap̄lice. in ꝓn. li. vj. Rex de ſacra vnc. c. vno. ꝟ. vñ i vete/ ri. de accu. veniẽs. ꝺ elec. ĩnotuit. de bap. maiores. circa fi. xlv. di. de iudeis. Vľ aliꝰ ꝓncipãs pplo: ꝺ ma. et obe. oẽs. Exodi. xxii. Pricipi ppli tui ñ maledices. Vľ loco de iude. iudei. c. ſe. et. c. in nõnull. in fi. de vſu. q̃rto. ⁊. ſ. de iude. c. j. in ꝓn. de here. cũ ꝭm in fi. de homi. ꝓ huma ni. lib. vj. Sed ſi ſic large ꝓncipatꝰ ſumaẽ ꝓ dñio: vel dñatione ppli: iã videreẽ ꝙ oĩs baroniã habẽs ſit ꝓn/ ceps: ſic et large oĩs regẽs ꝓuinciã dñiuꝫ gentẽ ꝓlẽ vľ plebẽ dici põt rex. xxiii. q. iiii. duo iſta. Apes etiã ⁊ gru es hñt ꝓncipẽ. vii. q. j. in apibus. Et diabolus etiam d͛r ꝓnceps mũdi. Jo. xiii. ⁊ vitioꝝ. de pe. di. ii. ꝓnceps. et in his multũ poſſet inſtari: ſed nõ expedit. et cõponiẽ ꝓnceps ex ꝓmũ et capio: et d͛r q̃ſi ꝓmũ capiẽs locũ vel dignitatẽ. Sũt etiã certe dignitates ſeculares ſpãliter ſic vocate: vt ꝓncipatꝰ achaie et hiſ ſiľes: ad illaſ tñ hũc tex. nõ puto reſtringi: facẽ de ꝟbo ſi q̃uis. Et aduertẽ/ dũ ꝙ decre. fũdamẽta. §. vt ꝭ. loquẽs de imꝑatore rege ⁊ ꝓncipe ſubmittit de marchione duce comite ⁊ baro/ ne vľ alio notabili potentatu: ꝑ qȝ vi͛r ex ordĩe ꝙ ꝓn ceps maior ſit p̄dictẽ marchiõe duce ⁊c̃. et ex h̃ puto ꝙ ꝓncipatꝰ h̃ ſumaẽ ꝓ notabili potẽtatu merito cõparã/ do regie dignitati: facit ea. decre. fundamẽta in fi. Tyrã nus aũt q̃b̃ in italia ꝯſtellatio nũc fauet ĩcludi ñ puto. Nã vt ait Greg. Tyrãnꝰ ẽ ꝓp̄e q̃ in re publica ñ iure ꝓncipatꝰ. Et p̄hus: ꝙ ſicut regnũ eſt rectꝰ ꝓncipatus: ita tyrannides ẽ ꝑuerſuꝫ dñiũ: de q̃ latẽ. iiii. ⁊. v. polit. cũ ꝭ ꝓnceps tẽdat ad bonũ cõe: tyrãnus ad ꝓp̄ũ: ꝭ nõ

Apes

Tyrannus

eſt p̄nceps. Vn̄ Eſa. xxxij. Princeps ea q̄ digna ſūt p̄n
cipi cogitat. Abſit ḡ ꝙ illos q̄zcūq; ſint potētat⁹ hec
ꝯſtitutio p̄uilegiet: ad h̄ de reſcp̄. ſi groſe. i fi. li. vj. ff.
de lega. j. legata inutilit̄. ij. rn̄. nō ob. de here. p̄ſidētes.
li. vj. q2 illō ſp̄ēale fauore fidei. a ¶ Liberi. Comp̄hē
dit nepotes ex fi
lijs ⁊ alios deſcē
dētes. ff. ď v̄bo.
ſig. l. liberorū. ſe/
cus ſi dixiſſet fi/
lij. Appellatio
eni filiorū regula
rit̄ nō cōp̄hēdit
nepotes. inſti. q̄
da. tu. poſ. in fi.
caſualit̄ ꝯ. ff. de
v̄bo. ſi. filij. ⁊ ibi
ď h̄. ⁊ qď dixi cō
p̄hendit nepo/
tes: intellige de
deſcēdētib⁹ ex fi
lijs maſculis. ff.
de ſena. l. liberoſ
in fi. de pe. vbicū
q; lib. vj. vidē h̄
etiā itelligi poſſe
de naturalib⁹ nō
de legitimiſ ꝑ p̄.
l. liberos. j. rn̄. et
ꝑ id qď no. de ꝓ/
ba. i p̄ntia i p̄n.
j. glo. ⁊ dixi poſt
Hoſt. de ſen. ex.
ſi v̄o. §. fi. verſus
Ps. xl. videt̄ illos n̄ cōp̄
hēdi ꝑ. l. cū legi
time ⁊ ꝑ ibi no.
ff. de ſta. ho. fac̄ i
ſtl. de nup. §. fi.
ff. de in ius vo.
q2 ſꝑ. ⁊ in auten.
q̄ mo. na. effi. ſui
§. fi. col. viij. ⁊. l.
liberos. nō itelli/
git̄ ď naturalib⁹
q̄ legitimi ſūt. et
ibi no. Ad no. in
decreta. i p̄ntia.

principium quibus valeat in
a hoc caſu deferri liberi extite/
b rint: aut tal' neceſſitas emer/
ſerit: propter quam nequeat
c ad eccleſiam abſq; periculo
propter hoc acceſſus haberi
audeat baptiçare. Qui autē
d ſecus preſumpſerit: aut ſuam
e in hoc preſentiam exhibue/
f rit: taliter per epiſcopum ſu/
um caſtigetur: ꝙ alij attenta
g re ſimilia non preſumant.

De reliquijs et veneratione ſanctorum. Clemens quin/
tus in concilio Vienenſi.

Feſtum corporis chriſti cele/
brari debet feria quinta poſt
octauam pentecoſtes: ⁊ cer/
te indulgentie conceduntur
his qui in feſto vel īfra octa/
uam officio vel horis intere/
runt. hoc dicit. Jo. an. Ca. I

SI dominum in ſā/
ctis eius laudare
h iubemur dignum
i profecto iuſtum ⁊
ſalutare nobis exiſtit: vt ſibi
k in ſui quo nos quotidie ſpiri
l tualiter reficit memoriam cor
poris laudes feſtiue venera/
tionis et gratias referamus.
Hac igitur conſideratiōe in/

SI dominū. ¶ Due ſunt p̄ncipales ptes. In Diuiſio
prima ꝓemium Clementis: q̄ expſſo motiuo
ſeruari p̄cipit ꝯſtitutionē Vrbani. In ſcďa
p̄dicta ꝯſtitutio ibi: vrban⁹. q̄ ſubdiuidit̄ in
titulū ⁊ ꝓſaz. ibi: Trāſitur⁹. in q̄ p̄mittit de corpe chri
ſti ſuaue formo/
ſuz ⁊ ꝓlixū exor
dium: p̄ncipalit̄
oſtēdēs cāz iſti/
tutiōis ipſi⁹ ſa/
cramēti ⁊ ipi⁹ ef
fectū. Scďa ibi:
Licz igit̄. ponit̄
narratio in q̄ p̄/
miſſa multiplici
cā celebratōis fe
ſti corpis chriſti
dic̄ ſtatuit q̄ de/
beat celebrari.
Tertio ibi: Jō/ Mat.
q; ꝯcludit ponēſ
exhortationē de
feſto colēdo cum
cert̄ idulgētijs.
h ¶ Iubemur.
Ps. xl. Lauda/
te do. i ſan. eius.
i ¶ Profecto. ꝓ
certe: ⁊ eſt ſēſus:
ſi laudare iube/ 1. Cor.
mur dn̄m in ſan
ctis forti⁹ in ſe/
ipo. ⁊ ē argumē/
tū a miori. d e q̄
de elec. cū in cun Luc. 2
ctiſ. vl' q̄ dicim⁹:
Propt̄ qď vnū/
qď q; tale ⁊ illud
magī. k ¶ In
ſui. corporis me/
moriā qď ſequit̄
l ¶ Reficit. De
ꝯſe. di. ij. q̄ man/
ducat.

ducti: ꝯſtitutionē a bone me
m morie Vrbano papa q̄rto p̄/
deceſſore nr̄o ſup h̄ editā de
fratrū noſtrorū ꝯſilio diſtricte
n p̄cipim⁹ obſeruari: cui⁹ tenor
ſequit̄ in hec verba: ¶ Vr/
nus eps̄ ſeru⁹ ſeruorū dei: ve
nerabilib⁹ fratrib⁹: patriar/
chis: archiepis: epiſcopis et
alijs eccl'iarū p̄latis ⁊c. Tran
ſiturus de mūdo ad patrē ſal
uator noſter dn̄s Jeſus chri/
ſtus cū tp̄s ſue paſſiōis iſta/
o ret ſumpta cena in memoriā
p mortis ſue inſtituit ſummū ⁊
magnificū ſui corporis ⁊ ſan
guinis ſacramētū: corp⁹ in ci
q bū ⁊ ſāguinē in poculū tribu
endo. Nā quotiēs hūc panē
mādcam⁹ ⁊ calicē bibim⁹:
r mortē dn̄i annūciam⁹. ī iſtitu
tione q̄dē hui⁹ ſacri dixit ipe
s apl'is: Hoc facite in meā com
memorationē: vt p̄cipuū ⁊ in
ſigne memoriale ſui amoris exi
mij q̄ nos dilexit eſſet nobis
hoc p̄celſū ⁊ venerabile ſacra
mentū. memoriale inq̄ mira/
bile ac ſtupendū delectabile
ſuaue: tutiſſimū ac ſup oīa
t precioſum: in quo innouata
v ſunt ſigna ⁊ mirabilia īmu/

m ¶ Vrbano. Vrba. quartu
Quia fuit natio
ne gallic⁹ ⁊ tre/
cenſis: ⁊ parū vi
xit vltra triēniū in papatu: ⁊ fuit is q̄ regnū Sicilie ꝯ
Māfredū ꝯtulit karolo fratri reḡ frācie: vt patz in
chronic̄. n ¶ Precipim⁹. licz h̄ ꝓemiū ſit ſile illi qď
habet̄. ſ̄. ea. cō. ď ſepul. dudū. tn̄ in h̄ differūt: q2 illud
i ꝯcilio h̄ ex ꝯciliū. Itē h̄ ꝯſtitutio Vrbani ſolū ſuari
p̄cipit̄: ibi ꝯſtitutio Bonifacij inouat̄: rō ptz: q2 illa
fuit ꝑ ꝯſtitutionem Bn̄dicti reuocata: iſta v̄o nō fuit
reuocata: ſz ꝑ alijs nō recepta. o ¶ Sūpta cena. rō
hui⁹ habet̄ ď ꝯſe. di. ij. liq̄do. p ¶ Inſtituit. Mat.
xxvj. de ꝯſe. di. ij. panis ē in altari. de cele. miſ. cū mar
the. q ¶ Poculū. Facit hec lr̄a ꝙ alia ſit trāſſubſtā/
tiatio corpis: ⁊ alia ſāguis. ď h̄ de ꝯſe. di. ij. cū oīe. et
c. cōperim⁹. ⁊. c. q2 corp⁹. r ¶ Annūciam⁹. j. ad Co/
rinth. xj. circa fi. s ¶ Apl'is. Luc. xxij. de ꝯſe. di. ij. i
chriſto ſemel in fi. ⁊ vide qď ibi no. s ¶ Precioſū. ex Mira/
v. di. ecce. de ꝯſe. di. ij. nihil. v ¶ Mirabilia. Qď op/ lia ve
rauit: Eccl'i. xxxvj. c. ibi: Innouat ſigna ⁊ mutat mira ac no
bilia. de his mirabilib⁹ dixi de cele. miſ. cū marthe. §. ſtamē
q̄ſiuiſti. Et nūc alit̄ tractādo dicam⁹ cū theologis ꝙ i pane

reſpōde ꝑ no. in. l. ibi alleg. ff. ad trebel. l. ex facto. §. ſi
quis rogat⁹. Ad vlti. alle. dic ꝙ quo ad parentū reue
rentiā bene habet̄ ratio naturaliū tm̄: ſed quo ad cō/
modum liberorū vel honoris non vt in contrarijs.
b ¶ Neceſſitaſ. Hic cōparant̄ nobilitas ⁊ neceſſitas:
alibi nobilitas ⁊ litteratura. de p̄ben. de multa in fi.
c ¶ Periculo. Forte pueri baptiʒādi exiſtētis in mor
tis articulo. co. ti. c. pe. vel deferentiū: vt q2 eſt hoſtili/
tas vel locus obſeſſus. d ¶ Preſumpſerit. Baptiʒā
do in loc̄ talib⁹. e ¶ Preſētiā. Ex ꝓpoſito. ſ̄. ea. cō.
de ſta. mo. ne in agro. §. porro in fi. ⁊. §. ſe. ⁊ huic ꝯcor.
de vi. ⁊ ho. cle. clerici vl' monachi. c. vl. in p̄n. ⁊ de clā/
deſti. deſpon. c. vl. circa fi. de vſur. q̄zq̄z. lib. vj. ad fi.
f ¶ Caſtiget̄. Arbitrarie. ď offi. ďle. de cauſis. cū ꝯcor.
g ¶ Preſumāt. ſ̄. ea. cōp. ď offi. ordi. c. j. cū ſuis ꝯcor.
licet āt puniat̄ faciēſ baptiſmi collatio tenet. ex quo ei
ꝯcurrūt debita materia ⁊ debita forma cū intētiōe ba
ptiʒādi: valeat a quocūq; collatū. de ſum. tri. c. j. §. ſa
cramētū. ⁊ in quocūq; loco: facit de baptiſ. debitum.

hoc ſaramēto notat mirabilis pductio:q: de celo no/
bis pductū eſt:et ad vocē ſacerdotis apiunt celi ⁊c.de
ɔſc.di.ij.qđ eſt ſanguis. qđ figuratū fuit Exo.xvj .in
pn.Ego pluā vobis panes d celo. Jtē notat mirabilis
multiplicatio q quotidie ɔficit ⁊ ſumit:nec ɔſumit:de
ɔſc.di.ij.in chri/
ſto ſemel.et.c.qui
ꝑs.16.c. manducat.ij. qđ
figuratū fuit .ij.
Regum.vj.circa
Dauid fi.vbi dr ꝙ Da/
uid ptit⁹ ē in vni
uerſam iſraelis
multitudinē ſin/
gulis collyridam
panis vnam ⁊ aſ
ſaturam bubale
carnis vnā.⁊.iiij.
Reg.iiij.i fi.de
xx.panibus.ſatu
rati ſunt centum
viri.Jtem mira/
bilis miſtratio:
q: q ad effectum
ita p malos vt p
bonos miſtrat.j.
q.j.intra catholi
cā.cū.c.ſeq. vſqꝫ
ad.§.ſed obijcit.
de ɔſc.di.ij.vtrꝫ.
qđ figuratū ē.iij.
Helias Reg.xvij.i pn.
vbi dr ꝙ Helie
q fugerat ad tor/
rentē:corui defe/
rebāt panē et car
nes mane et veſ/
pere.Jtē mirabi
lis cōfortatio:q:
fuiſſit aie nr̄e ſub
ſtantiā:et qtidie
recipiendus eſt
iſte panis vt qti
die pſit.de conſe.
di.ij.non iſte pa
nis.et qui de eo
mānducat in eter/
nū nō deficit:ea/
dē di.chriſtus pa
nis ē:⁊ h figura/
tū fuit.iij.Reg.
xix.poſt pn. vbi
Helias Helie fugienti p
deſertā viā vnius
diei:et tandē dor
mienti angel⁹ ad
capute ei⁹ poſuit panē ſbcinericiū dicēs:Surge cōme
de:quē cū cōmediſſet ābulauit in fortitudine cibi illi⁹ q
dragita dieb ⁊ qdragita noctib.Et q ɔtēnit vl' negli
git hūc panē ſumere:debilitat et cadit a virtutibus.de
ɔſc.di.ij.ſi qtiēſcūqꝫ.⁊.c.ſi qſ itrat.qđ figuratū ē.j.Re
Saul gū.xxviij.ad finē.ibi ſtatiqꝫ ſaul cecidit ſup terrā ⁊ ro
bur nō erat in eo:q: panē nō cōmederat illa die.Jtē mi
rabil' mūdicia:q: niſi digne et a dignis ſumat ppinat
mortis iudiciū:de cōſc.di.ij.q ſcelerate.⁊.c.timorē: qđ
tāgere voluit Pſal.dicēs:Qui māducat' panē dolor'
Et cū buccella quā chriſtus dedit iude introiuit dia/

bolus i eū:de ɔſc.di.ij.eſca. Jtē mirabil' trāſbſtātiatio:
q: ēt p̄ ce iniuſti fit trāſubſtātiatio vtute ſpūſſcti.n̄ me
rito ſacerdot'.j q.j.cū ſcptura.qđ figuratū fuit i hiſto
ria q tibi tāgit de Gedeon Judi.vj.circa mediū:cui p
cipit āgel⁹ ꝙ panes azimos ⁊ carnes tolleret:et illa po
neret ſup petrā:
et extendit āgel⁹
ſūmitatē vge quā
hēbat i manu: ⁊
aſcendit ignis de
petra et cōſupſit
ſacrificiū. Jtem
mirabil' trāſmiſ/
ſio q tranſmittit
ēt ad defunctos:
nō ſūme malos:
nec ſūme bonos
xiij.q.ij.nō eſtie/
mus.et.c.aie.qđ
figuratū fuit Da Daniel
niel.vl.ad fi.vbi
pcepit angel⁹ A/ Abachuc
bachuc ꝙ panes
⁊ pulmētū qđ fe
rebat meſſoribus
portaret i baby/
lonē Danieli poſi
to in lacu leonū:
⁊ cū neſciret A/
bachuc locū ap/
phendit illū āge
lus capillo capi/
tis ſui et poſuit
eū in babylonem
ſup lacū: et acce/
pit Daniel pran
diū ⁊c. qdā alia
mirāda ex inferi
orib colligē.Jo.
an. a Sua/
uitas. Sapien.
xvj. b Salu
tis.De cōſe.di.ij.
euꝫ omne in pn/
cipio.et.c.ſpecies
in fi.Jo.an.
c Memoriā.
De cōſe.diſti.ij.
ſemel chriſtus. et
c.i chriſto ſemel.
d Jn bono.
ſic d ſtatu mona.
cum ad monaſte
rium.ver. prior.
e Forma. Et
quare hoc no .de
conſe.di.ij.forte. f Dixit.Matth.vlt.in fi.
g Sequacibus.Per fidē de ſucceſſoribus aplorum
no.xij.q.j.videntes. h Noſtrā.eternā. i Et
viuificū.ſ.chriſtum. k Lachrymamur.Si.ij.ad
Chorin.vj.de exceſ.pla.nimis.j.in prin.
l Sub pedib⁹ nr̄is Pſal.viij.Dn̄e dn̄s noſter: ⁊ ad
Hebre.ij.vbi dicit Aplus ꝙ oia ſubmittendo nil dimi
ſit nō ſubiectū:et ɔcor.de ma.et obe.ſolite.circa.fi.
m Adminiſtratori.Sumptū ad Hebre.vj.c.
n Semetipm.ad Ephe.v. o Cū datore. ɔcor.
de cōſe.di.ij.nec Moyſes.de ſū.tri.c.j.§.vna in prīac.

tata:in q habet oē delectamē
a tū:⁊ oīs ſaporis ſuauitas:ip
ſaqꝫ dulcedo dn̄i deguſtat:i
quo vtiqꝫ vite ſuffragiū ɔſeq
b mur ⁊ ſalut'.Hoc ē mēoriale
dulciſſimū:mēoriale ſacratiſ/
ſimū:mēoriale ſaluificū:in q
gratā redēptiōis nr̄e recenſe
c mus memoriā:in q a malo re
d trahimur:⁊ in bono cōforta/
mur:⁊ ad vtutū ⁊ grāx pfi/
cim⁹ incremēta:i quo pfecto
pficim⁹ ipi⁹ corpali pn̄tia ſal
uatoris. Alia nāqꝫ qrū me/
moriā agim⁹ ſpū mēteqꝫ ɔple
ctimur:ſꝫ nō pter hoc realē
eox pn̄tiā obtinem⁹.Jn hac
vo ſacramētali chriſti cōme/
moratiōe Jeſus chriſtus ſub
e alia quidē forma i pria vo
ſubſtātia eſt nobiſcū. Aſcen/
f ſurus enī in celū dixit apoſto
g lis et eorū ſequacibus: Ecce
ego vobiſcū ſum oībus dieb⁹
vſqꝫ ad cōſumationē ſeculi:
benigna ipos pmiſſiōe con/
fortans ꝙ remaneret et eſſet
cum eis etiā pn̄tia corporali.
O digna et nunqꝫ intermittē
da memoria: in qua mortem
h nr̄am recolimus mortuā:no/
ſtrūqꝫ interitū interijſſe:ac li
i gnū viuificū ligno crucis af/
fixum fructū nobis attuliſſe
ſalutis.Hec eſt cōmemoratio
glorioſa que fideliū aīos re/
plet gaudio ſalutari:et cū in/
fuſione leticie deuotionis la/
chrymas ſubminiſtrat.Exul/

tam⁹ nimix nr̄am memorādo
liberationē et recolēdo paſſi/
onē dn̄icam p quā liberati ſu
mus vix lachrymas ɔtinem⁹.
Jn hac itaqꝫ ſacratiſſima cō/
memoratiōe adſūt nobis ſua/
uitatis gaudium ſimul et la/
chryme:q: i ea cōgaudemus
k lachrymātes: et lachrymāur
deuote gaudētes letas habē
do lachrymas ⁊ leticiā lachry
mantē:nā ēt cor ingēti pfuſū
gaudio dulces p oculos ſtil/
lat guttas. O diuini amoris
imēſitas :diuine pietatis ſu/
perabundātia.diuine afluen
tia largitat'.Dedit ei nobis
l dn̄s oīa:q ſubiecit ſub pedi/
bus nr̄is et ſuper vniuerſas
terre creaturas ɔtulit nobis
domicilij pncipatū.Ex mini/
ſtris ēt ſpirituū ſupnorū no/
bilitat ⁊ ſublimat hoīs digni
m tatē.Adminiſtratori nāqꝫ ſunt
oēs in miſteriū ppt eos q he
reditatē ſalut' capiūt deſtīa/
ti ⁊ cū tā copioſa fuerit erga
nos ei⁹ munificentia:volens
adhuc ipe i nob ſuā exuberā
tē charitatē pcipua libalita/
n te mōſtrare:ſemetipm nob ex
hibuit ⁊ trāſcēdēs oēm pleni
tudinē largitat':oēm moduꝫ
dilectiōis excedens attribuit
ſe i cibū.O ſingular' ⁊ admi
rāda libalitas : vbi donator
venit in domū et datū eſt idē
o penitus cum datore:qꝫ larga
⁊ pdiga largitas cū tribuit

a quis ſeipm̄. Dedit igiť nobis
b ſe in pabulū: vt quia per moꝛ
tem hō coꝛruerat: ⁊ per cibū
c ip̄e releuareť ad vitā. cecidit
homo per cibum ligni moꝛti/
feri: releuatus eſt homo per
cibū ligni vitalis: in illo pe/
pendit eſca moꝛtis: in iſto pe/
pendit vite alimentuꝫ. illius
eſus meruit leſionem. iſtiꝰ gu
ſtus intulit ſuauitateꝫ: guſtꝰ
ſauciauit: et guſtus ſanauit:
vide quia vnde vulnus eſt oꝛ
d tum prodijt ⁊ medela: ⁊ vnde
e moꝛs ſubijt: exinde vita eue/
f nit. De illo ſiquideꝫ guſtu di
citur: Quacūqꝫ die comede/
ris moꝛte moꝛieriſ. De iſto xp̄o
g legiť: Si quis comederit ex
hoc pane viuet in eternum. hꝫ
eſt cibus qui plene reficit: ve
re nutrit: ſūmeqꝫ īpinguat.
non coꝛpus ſed coꝛ: non car/
h nem ſed animā: non ventrem
i ſed mentē. homini ergo q̇ ſpi
ritualia alimonia indigebat
ſaluatoꝛ ipſe miſericoꝛs ꝺ no
biliori et potentiori huiꝰ mun
di alimento pꝛo anime refecti
one pia diſpoſitiōe prouidit:
decens quoqꝫ liberalitas ex/
titit: ⁊ cōueniens operatio pi
etatis: vt verbū dei eternum
quod rōnabilis creature cibꝰ
k eſt ⁊ refectio factuꝫ caro ſe ra
tionabili creature carni ⁊ coꝛ
poꝛi homini videlicet in edu
liū largireť. Panē angeloꝛū
l māducauit homo. et ideo ſal
m uatoꝛ ait: Caro mea vere eſt
eſt cibus. Hic panis ſumitur
ſed vere nō cōſumiť: mandu/
catur ſed non tranſmutať: qꝛ
in edentē minime trāſfoꝛmať
ſed ſi digne recipiť ſibi recipi
n ens cōfoꝛmatur. O excellen/
tiſſimum ſacramentū. O ado
randum venerandum colen
dum gloꝛificandū: pꝛecipuis
magnificandū laudibus: di/
gnis pꝛeconijs exaltandum:
cunctis honoꝛandū ſtudijs:
deuotis perſequenduꝫ obſe/
quijs: et ſinceris mētibus re/
tinendū. O memoꝛiale nobi/
liſſimū intimis cōmendandū
pꝛecoꝛdijs: firmiter animo al
ligandū diligenter reſeruan/
dū in coꝛdis vtero. ⁊ medita
tiōe coꝛdiſ ac celebꝛatōe ſedu
la recenſendū: huius memoꝛi
alis continuam debemus ce/
lebꝛare memoꝛiā: vt illiꝰ cuiꝰ
ip̄m foꝛe memoꝛiale cognoſci
mus: ſemper memoꝛes exiſta
mus: qꝛ cuiꝰ donū vel munꝰ
frequētiꝰ aſpiciť: huiꝰ memo/
o ria ſtrictiꝰ retineť. Licet igiť
hoc memoꝛiale ſacramentū ī
quotidianis miſſaꝝ ſolēnijs
p frequēteť ꝯueniēs tn̄ arbitra
mur ⁊ dignū vt de ipſo ſemel
ſaltē in anno ad ꝯfundēdam
ſpecialiter hereticoꝝ pfidiā ⁊
q inſaniā memoꝛia ſolēnioꝛ ⁊ ce
lebꝛioꝛ habeať. In die nāqꝫ
cene dn̄i q̇ die ip̄e chꝛiſtꝰ hꝫ in
ſtituit ſacramentū: vniuerſal̕
eccl̕ia ꝓ penitentiū recōcilia
r tione ſacri ꝯfectiōe chꝛiſmať
s ad īpletionē mādati circa lo/
tionē pedū ⁊ alijſ plurimū oc
cupata plene vacare non pōt
celebꝛationi huiꝰ maximi ſa/
cramēti. hoc enī circa ſanctoſ
q̇s p anni circulū veneramur
ip̄a obſeruat eccl̕ia: vt quis
in letanijs ⁊ miſſis ac alijs et
ip̄oꝝ memoꝛiā ſepius renoue
mus: nihilominꝰ tn̄ ipſoꝛum
natalicia certis diebꝰ p annū
ſolēnijs recolat feſta: ꝓpť hꝫ
eiſdem diebus ſpecialia cele
bꝛando: ⁊ quia in his feſtis
circa ſolennitatis debitū ali
quid per negligentiā aut rei
familiaris occupationeꝫ: aut
alias ex humana fragilitate
omittitur: ſtatuit ip̄a mať ec
cleſia certā diē in qua genera

a ¶ Seipſuꝫ. No. ꝑ foꝛma ſalutatōis q̄ q̇s offert ſeip̄ꝫ q̄ bꝛeuitatē etiā cā multū vtoꝛ. Et foꝛtioꝛ eſt oblatio q̄ q̇s ſeip̄ꝫ offert q̄ꝫ q̄ bona vl̕ res mľtas offert. Itē no. ꝑ theologis q̇ tenēt ꝙ idē opꝰ meritoꝛiū laudabiliꝰ ē ī vo uēre vl̕ ꝓfeſſo q̄ꝫ ī alio. ꝓbāt: qꝛ vouere opꝰ latrie ē: q̄ p̄ cipua ꝟtꝰ ē inter moꝛales. opꝰ aūt nobilioꝛ ꝟtutē ē melius ⁊ magis meritoꝛiū. ⁊ ꝺ la tria q̄ eſt cultꝰ ⁊ ſeruitꝰ q̄ ſoli deo debeť. ꝺ ꝯſe. diſ. iij. venerabilis. Scd̄a qꝛ vouēs n̄ ſolū q̄ ad actū ſed etiaꝫ quo ad ptāteꝫ ſubijcit ſe deo: vt de cetero aliud agere non poſſit. ergo plus dat ſm̄ Anſel/ mum libꝛo ꝺ ſili tudinibus. q̇ dat fructū ⁊ arboꝛeꝫ q̄ꝫ q̇ dat ſolū fru ctum. Tertio qꝛ ꝓpť votū immo bilitē volūtas fir matur in bonuꝫ. Ad ꝑfectionem aūt virtutis ꝑti net aliq̇d agere ex voluntate fir mata ī bono: vt patꝫ ꝑ Phm̄. ij. ethicoꝝ. Et Au gu. Felix neceſſi/ tas q̄ ad melioꝛa cōpellit. ſꝫ magl̕ meritoꝛiū Jo.
b ¶ Moꝛtem. Clariꝰ ad ꝓpoſi tuꝫ dixiſſet: qꝛ ꝑ cibum in moꝛteꝫ homo ⁊c̄.
c ¶ Ipſe. Hō.
d ¶ Medela. ⁊ ſic de cibo dice re poſſumꝰ: cibꝰ dānauit q̇ ſalua uit: vt de mľiere ꝺꝛ. ⁊ no. de ſacra vnct. c. vno. ꝟ. ꝑ frōtis. ſꝫ non eſt idē ſpecie: vt hic patet Jo. an.
e ¶ Euenit. Cō coꝛ. ꝑfatio crucis vt dixi. ſ. ca. cō. de ſum. tri. c. j. ſu per verbo cruci.
f ¶ Diciť. Geñ. ij. circa mediuꝫ.
g ¶ Legiť. Jo. vj. circa fi. de pe ni. di. ij. charitas eſt aq̄ Jo.
h ¶ Animā. de offi. oꝛ. inť cetera.
i ¶ Ve tē. ꝺ ꝯſe. di. ij. vt q̇d paras.
k ¶ Factū caro. Joh. j. ꝺ biga. debiliū.
l ¶ Hō. pſ̄. lvij. Attēdite popule meꝰ.
m ¶ Ait. Joh. vj. de conſe. di. ij. dupliciter.
n ¶ Confoꝛmatur. Vide q̇ꝺ no. de cōſe. di. ij. non iſte. ⁊ quod no. ex di/ xl de iudeis. et ſi iudeos.
o ¶ Licet igiť. Secunda pars.
p ¶ Frequēter. Quod ex multis cauſis ſapientia dei vtile foꝛte ꝓ/ uidit: quod dic vt de conſe. diſt. ij. iteratur.
q ¶ Inſaniam. De quibuſdā il/ loꝛum erroꝛibus de conſe. diſti. ij. cum omne.
r ¶ Cōfectione. Que fieri debet ſingulis annis ⁊ vetꝰ cremari. de cōſe. diſ. iij. liťis. ⁊ pōt fieri tp̄e in terdicti. de ſentē. excō. qm̄. li. vj.
s ¶ Lotionem. Joh. xiij.
t ¶ Certā diē. ſ. kalendaꝝ nouē/ bꝛis ſic dicti: qꝛ nonꝰ mēſis ichoā do a martio: vt ī choabāt antiq̇ q̇ ſolū decē menſes habuerunt vſqꝫ ad tp̄s Julij ce/ ſaris ⁊ Numi pō pilij. ⁊ tūc diſtin cto ⁊ coꝛrecto an no ſm̄ curſuꝫ ſo/ lis redeūtis: ī fi ne anni ad eūdē pūctū: additi fu erūt duo mēſes ī ꝑncipio āni. ſ. ia nuariꝰ ⁊ febꝛua/ riꝰ. ⁊ ꝓpť horas ſex que ſuperant opoꝛtuit ſingul̕ q̄ttuoꝛ ānis ad/ di diē biſextileꝫ. q̇ꝺ dic vt de ꝟb. ſig. q̄ſiuit. ⁊ tūc tp̄is Juliꝰ voca/ bať q̇ntil̕: ⁊ Au/ guſtꝰ ſextil̕ q̇ po/ ſtea a iulio ⁊ au/ guſto denomiati fuere: vel ꝓpter ipſoꝛum oꝛtū: vl̕ pꝛopter rem pꝛo ſpere geſtam.

An opus laudabiliꝰ ſit in vouē te vel pꝛo/ feſſo q̄ꝫ in alio

Anſelmꝰ

Geñ. 2. c

Joh. 6. e

Pſ̄. 57.

Joh. 6. f

Quan catur uemb

Jul

Au

a liter omniū ſanctoꝝ cōmemo
ratio fieret: vt in hac ipſoruꝫ
celebratiōe cōi: quicquid in
ꝓprijs ipſorū feſtiuitatibus
omiſſum exiſteret ſolueret. ❡ Potiſſime igit̃ exequen/
dum eſt erga hoc viuificū ſa
cramentū corpis ꝛ ſāguinis
Jeſu xp̄i q̄ eſt ſanctoruꝫ oīm
b gloria ꝛ corona: vt feſtiuita/
te ac celebritate p̄fulgeat ſpe
ciali: q̄tenus in eo qđ ī alijs
miſſaꝝ officijs circa ſolēnita
tē eſt forſitā p̄termiſſum: de/
uota diligentia ſuppleat̃: et
fideles feſtiuitate ipā inſtan
te ītra ſe p̄terita memorātes
id qđ in ipis miſſaꝝ ſolēnijs
ſecularib⁹ forſan agēdis im/
plicitiꝰ aut alias ex negligen
tia vel fragilitate hūana mi/
nus plene geſſerūt: tunc attē
te in hūilitate ſpūs et animi
puritate reſtaurēt. ❡ Intel/
lexim⁹ aūt olim dū in minori
eſſem⁹ officio cōſtituti: q̄ fue
rat q̄buſdam catholicis diui
c nitus reuelatum feſtū huiuſ
modi generaliter in eccleſijs
celebrandum. ❡ Nos itaqꝫ
ad corroboratiōnē ꝛ exalta/
tionem catholice fidei digne
ac rōnabiliter durim⁹ ſtatu/
endū: vt de tāto ſacramēto p̄
ter q̄tidianā memoriā quam
de ipo facit eccliā: ſolennior
ꝛ ſpecialior annuatim memo
ria celebret̃ certū ad hāc de/
ſignantes ꝛ deſcribētes diē
d videlicet feriā q̄ntā ꝓximaꝫ
e f g poſt octauaꝫ pentecoſtes: vt
in ipā q̄nta feria deuote tur/
be fidelium ꝓpter hoc ad ec
cleſias affectuoſe cōcurrant:
ꝛ tā clerici q̄ꝫ populi gaudē
h tes in cantica laudū ſurgāt:
tunc enim omniū corda ꝛ vo
i ta ora ꝛ labia hymnos pſol/
uēt leticie ſalutaris: ꝛ tūc pſal
lat fides: ſpes tripudiet: exul
k tet charitas: deuotio plau/
l det: iubilet chorus: puritas
iocūdetur: tūc ſinguli alacri
animo ꝓnaqꝫ voluntate cō/
ueniāt: ſua ſtudia laudabili/
ter exequendo: tanti feſti ſo/
lēnia celebrātes: vt vtinā ad
chriſti ſeruitium ſic eius fide
les ardor inflāmet: vt p hec
ꝛ alia ꝓficientibus ipis. me
ritorum cumulus apud eum
m qui ſe dedit ꝓ eis in preciuꝫ:
tribuitqꝫ ſe ipſis in pabuluꝫ
tandē poſt huius vite decur
n ſum eis ſe in p̄mium largia/
tur. ❡ Ideoqꝫ vniuerſitatē
veſtram monemus ꝛ horta/
mur in domino: ꝛ per apoſto
lica ſcripta in virtute ſancte
obediētie diſtricte p̄cipiēdo
mādamus, in remiſſionē pec
caminū iniungētes: quaten⁹
tam excelſum et tam glorio/
ſum feſtum p̄dicta quinta fe/
ria ſingulis annis deuote ac
ſolenniter celebretis et facia
tis ſtudioſe per vniuerſas ec
cleſias ciuitatū veſtrarū ꝛ di
oceſū celebrare. ſubditos ve/
ſtros in dn̄ica dictā quintaꝫ
feriam ꝓxime p̄cedente ſalu
taribus monitis ſollicite per
vos et per alios exhortātes
vt per veram ꝛ purā cōfeſſio
o nē. p elemoſynaꝝ largitionē
p q attētas ꝛ ſedulas orationes

De anſeri/bus. Quō anſer rome cōſer/uabat capi/to.

❡ Omniū ſanctoꝝ. quo italici anſeres deuorāt qđ romani facere nō deberēt: vt em̄ dicit Ambro. in hexa meron. li. v. c. xiij. ❡ Merito illis debes roma q̄ regnas. Dij tui dormiebāt ꝛ anſeres vigilabāt: illis potius de bes ſacrificare q̄ꝫ ioui. Cedūt em̄ dij veſtri anſerib⁹ a q̄/bus ſe ſentiunt eſſe defenſos: ne ꝛ ipi ab hoſte ca perētur. Et Iſi dorus. xij. ethy/mo. Gallorum aſcenſus in capi tolio anſeris clā gore dep̄henſus eſt: nullum enim animal ita odo/rē hominis ſen/tit vt anſer. Jo. an. b ❡ Coro na. ad Phil. iiij. c ❡ Reuelatū. hoc non credit̃ ſimpliciter aſſe/renti: de here. cū ex iniuncto. Mi hi autem reuela tur q̄ hoc feſtū adiūget̃ ad alia feſta: de quibus in decre. vlti. de ſenten. excom. li. vj. ꝛ tunc eadeꝫ conſtitutione no tabilia ipius cō ſtitutiōis dubia ſupplico declara ri. d ❡ Feriā. quintam. ſcꝫ diē iouis: ꝛ lꝫ ꝓprie feria ſumatur ꝓ feſto: tamē oēm diem vocam⁹ fe/riaꝫ vel a fando q: q̄libet die fa/batur de⁹: Geñ. j. vel quia ſingu lis dieb⁹ fari poſ ſum⁹ in diuinis vel humanis. ff. de ver. ſig. for⁹. e ❡ Proximā. intelligebat̃. ff. de verb. ob. eum qui kalendis. f ❡ Octauaꝫ. Contra de ferijs capellanus. illō quo ad officij ce lebrationeꝫ: hoc quo ad dierum numerum. ꝛ con cor. eo. ti. c. ij. de reſti. in integ. coram in fi. g ❡ Pen tecoſtes. ſic dicitur a penta: qđ eſt quinqꝫ. facit de decl. c. j. in fi. et quod ibi no. ꝛ coſte. x. quia quinquies. x. di/es ſunt inter feſtum reſurrectionis et pentecoſtes: cōpu tato vtroqꝫ feſto: ꝛ quidam declināt pentecoſte: pente/coſtes. alij vero hoc pentecoſte indeclinabile.

Feria

Pentecoſte

h ❡ Canti ca. ad Ephe. v. i ❡ Hymnos. hi ſūt cā tica laudis: ſicut Threni cātica lamentatiōis: vt ſcꝫ ſi de imu. eccle. nō minus. k ❡ Plaudat. quaſi manus iūgat. l ❡ Jubilet. qđ eſt cantare voce quadā cōfu/ſa p̄ gaudio: vnde dicūt quidā q̄ iubilus eſt gaudium qđ verbis expli/cari nō pōt: nec tamen penit⁹ ta ceri. m ❡ In preci/mu. j. ad Corinth. vj. in fi. ibi: Em pti eſtis p̄cio ma/gno. n ❡ In p̄miū. Thobie. iiij. poſt prin. o ❡ Largitio nē. lxxxvj. di. fra trē. de triplici ele moſyna. xlv. diſ. tria. ſꝫ aliter per Hoſt. in ſum. de pe. §. q̄s ſit effe/ct⁹. ver. elemoſy/na. de temp. or/di. §. et cui ſub §. ij. p ❡ Attētas. ꝛ ſedulas: id eſt cōtinuas vel aſſi duas. q ❡ Orationes. De orone tracta uit Hoſti. in ſū. d̄ penis. §. q̄s ſit effect⁹. ꝟ. carnis autē maceratio. Sꝫ plení⁹ p mo dū ſūme videa/mus q̄d ſit oratio. vñ dicat̃: q̄ ſit ei⁹ diuiſio: ad queꝫ ſit porrigēda: p quē ad quid: q̄li ter. vbi: ꝛ q̄s ſit ei⁹ effect⁹. De p̄/mo. orō ſm Au guſti. li. de ꝟbis dn̄i eſt q̄dā peti tio. Alibi dicit q̄ eſt plus men/tis affectus dire ct⁹ in deū: ꝛ ple/rūqꝫ ne pigritet̃ in vocē ꝓrūpēs ꝛ colligit̃: de cō/ſe. di. j. qñ auteꝫ. Vel oratio ē cō/geries vocuꝫ in deū tendentium ad aliq̄d ipetrā/dū. Et ſm Damaſcenū eſt aſcenſus intellectus in deū vel peritio decētiū a deo. xx. di. c. fi. Ad ſcđm dic q̄ di/cit̃ ſm Caſſio. Iſido. ꝛ Ber. quaſi oris ratio: vt. ſ. rōna bile petat̃ al's nō eſſet oratio: ſi. de re. eccle. nō alie. c. fi. et p̄ h̄ videt̃ q̄ debeat eſſe vocalis. de quo dicā ſub. vij. mēbro. De tertio ſciēdū q̄ Caſſianus poſt Apoſtoluꝫ

Triplex ele moſyna

Quid ſit oratio

Damaſcen⁹

Caſſiodor⁹

Obſecratō j.ad Timoth.ij.hanc diuidit in quattuoꝛ ſpēs. In ob
ſecratiōnē qua quis cōpunctus ꝓ cōmiſſis veniā dep̄/
Oratio catur.Orationē ꝑ quā fit aſcēſus intellect⁹ in deū vel ꝑ
Poſtulatō quā aliquid deo vouet̄ vel offert̄. Poſtulationē: quaꝫ
Grāruma/ cōſtitutus in ſpūs feruoꝛe ꝓ alijs ſolet emittere. Gra/
ctio tiarūactionē:quā mens deo refert ꝑ exceſſum ineffabi/
lem recolendo p̄terita dei beneficia:vel cōtemplanda p̄
ſentia:vel ꝓſpiciendo futura iam p̄parata dilectis.Be
atus Bern̄.in quodam ſermone dicit ꝙ obſecratiōes
fiunt affectu verecundo:orationes puro: poſtulatiōes
amplo:gratiarūactiones deuoto.De quarto dic ꝙ poꝛ
rigenda eſt ad deū Matth.vj.Cum oraueritis dicite
Nota pater noſter ⁊c̄.Ad ſanctos autē poꝛrigi poteſt nō tā/
ꝙ̄ per ipſos implenda:ſed vt p̄cibus ⁊ meritis ipſoꝝ
exaudiat̄ a deo.patet hoc ex modo orandi quo vtitur
eccleſia.ad chꝛiſtū eñ nō dicit ora pro nobis: ſed audi
nos:vel miſerere nobis.ad ſanctum dicit ora ꝓ nobis.
Et tenent theologi: ꝙ ſancti orationes noſtras cogno
ſcunt:vnuſquiſqꝫ eñ beatus tm̄ in eſſentia dei videt
ꝙ̄tum perfectio beatitudinis requirit:hoc autē requi/
rit̄ ad perfectionē beatitudinis:vt homo habeat quic/
quid velit:nec velit aliquid inoꝛdinatū:ſed recta volū
tate quilibet cognoſcere vult que ad deū ꝑtinent. ergo
etiam ſancti cuꝫ eis nulla rectitudo deſit hoc:volunt.
opoꝛtet igit̄ ꝙ vota hominum orationes ⁊ deuotiones
in verbo cognoſcāt.Nā ad eoꝝ gloꝛiam ꝑtinet ꝙ aux
iliū egentibus p̄beat ad ſalutē.Sic eñ dei cooperato/
res efficiunt̄: ⁊ ſi dicis ſolus deus cognitoꝛ eſt coꝛdiuꝫ:
de ſimo.tua in fi.cū cōcoꝛ.ſed oratio cōſiſtit in coꝛde.er
go ⁊c̄.Reſpondeo ꝙ coꝛdiū cogitationes ſolus de⁹ no
uit per ſeipſum:ſed tantū alij cognoſcere poſſunt quā/
tum eis reuelat̄: vl' ꝑ viſionem verbi. vel alio modo.
Fatendū ergo ꝙ orationes quas ad ſanctos verbo vel
coꝛde dirigimus:deo manifeſtante cognoſcūt.De q̄nto
dic ꝙ poꝛrigenda eſt per bn̄ diſpoſitum cōtritū et peni
Per quem tentem.Nam cum is qui diſplicet ⁊c̄.iij.q.vij.iudicet.
debeat fie/ xlix.diſt.§.j.vbi etiam no.an orationes maloꝝum pro/
ri oratio ſint his pro quibus orant:cōpetit autem orare etiā ſū/
An de⁹ ex/ me perfectis:vt dicam.ī.de here.ad noſtrū.ver.ij.De h̄
audiat pec autem dubitat̄.an exaudiat deus peccatoꝛes orantes:
catoꝛes arg.ꝙ ſic.j.q.j.ipſi contra.ea.q.ſi quis inquit. ver. ad
Thomas hec omnia.⁊.c.ſacroſancta. dicit Thomas ꝙ ſi pecca/
toꝛ petit aliquid inꝙ̄tum peccatoꝛ.i.ſm deſideriū pec/
cati non audit̄ a deo ex miſericoꝛdia:ſed qn̄qꝫ exaudit̄
ad vindictam:dum ꝑmittit̄ amplius ruere in peccata.
Aug⁹. Unde ſm Aug.deus q̄dā negat ꝓpitius que cōce
dit iratus.Sed ſi peccatoꝛis oratio ꝓcedit ex deſide/
rio bone nature deus exaudit:non quaſi ex iuſticia: qꝛ
talis nō meret̄:ſed ex pura miſericoꝛdia:ſi tamē alia in
oratione cōcurrāt.de quibus infra dicet̄.De ſexto ſcien
Ad q̄d de/ dum ꝙ orare debemus pꝛincipaliter ſalutifera. Mat
beam⁹ ora thei.vj.Pꝛimū querite regnū dei ⁊ iuſticiā eius. ⁊ lꝫ
re- Ualerius.li.vij.c.ij.dicat ꝙ Socrates quaſi quoddā
humane ſapientie terreſte oraculum nil vltra petendū
a dijs īmoꝛtalibus arbitrabat̄ ꝙ̄ vt bona tribuerent.
Patet tñ ex oratione dñica ꝙ etiā aliquid determina/
te petere poſſum⁹.Unde Aug⁹.ad ꝓbā.dicit:ꝙ ad de
um id lꝫ orare qđ licet deſiderare:dicēs ꝙ oratio dñica
oſtēdit etiā tꝑalia a deo peti poſſe:dū dicit: Panē no/
ſtrū quotidianum ⁊c̄.tenent ergo theologi ꝙ tꝑalia a
deo orando petere poſſumus:nō vt finē cōſtituam⁹ in
illis:ſed vt ſint adminicula beatitudinis cōſequēde:vt
ſcꝫ quaſi inſtrumentaliter nobis deſeruiant ad ſuſten/
tationē vite coꝛpoꝛalis exercende ad actus virtuoſos.
Qualit̄ de/ facit.j.q.iij.ſi q̄s obiecerit.⁊ qđ dixi de regula. Ioh.in
beam⁹ ora opi.ij.De ſeptimo ſcias ꝙ Hoſtien.in p̄di.ver.ponit
re xliij.q̄ requirunt̄ in oratiōe ſcꝫ ꝙ ſit fidelis:ſecura: hu

milis:diſcreta:deuota:verecunda:ſecreta:pura:lachꝛy
moſa:attenta:cōis:feruida:operoſa: ⁊ aſſidua.Sed tu
quātū ad p̄ſens mēbꝛū ꝑtinet breuit̄ dic ꝙ mod⁹ orā/
di req̄rit humiliationē coꝛꝑis:deuotionē coꝛdis:atten/
tionē ⁊ breuiloquiū.De pꝛimo Eccle.xxxv:Oratio hu Eccleſiaſtic⁹
miliantis ſe penetrabit nubes:de elec.vbi periculū.§.
pe.li.vj.et Cypꝛian⁹ li.de oratiōe dñica: Sit orantib⁹ Cypꝛian⁹
ſermo cū diſciplina quietē cōtinēs et pudoꝛē:incurua/
tio tñ vel coꝛꝑis humiliatio nō refectionis:ſed deuoti/
onis obtētu fieri debet:vt dicit Caſſianus: ⁊ facit.viij. Caſſianus
q.j.ſciēdū .C.de his q̄ ſpō.mu.pub.ſuſ.l.j.et.ij. Et de
ſcđo ꝓbat̄ de vo.magne circa fi.⁊ p̄.decre.vbi pericu/
lū.§.pe.Et Aug⁹.Quid ꝓdeſt ſtrepit⁹ labioꝝ ſi mu/ Aug⁹.
tū eſt coꝛ.Et Greg.in moꝛa.Ueraciter orare eſt ama Grego.
ros in cōpūctiōe gemit⁹ nō verba cōpoſita reſonare. ⁊
ibidē:Animarū verba ſunt ipa deſideria:in q̄bus tan
to q̄s minus clamat quāto minus deſiderat. De tertio
ptꝫ hic ⁊ de cōſe.di.v.nūꝙ̄ in pꝛin.⁊ Cypꝛianus. Nil
aliud cogitet anim⁹ ꝙ̄ id ſolū qđ p̄cat̄:de cōſe.di.j.qū
autē.⁊ dicit Greg.ꝙ illā orationē de⁹ nō audit:cui ille
qui orat nō attendit.Dicūt tñ theologi hoc intelligen/
dum qn̄ attentio nullo modo orationi cōiūgit̄. nō eñ
req̄rit̄ ꝙ attētio ſemꝑ maneat in oratione actus ꝑ eſſen
tiā:vn̄ Pſal.xxxvj.Coꝛ meū dereliquit me.Sat eñ ē
ꝙ maneat ꝑ virtutē: qđ eſt qn̄ cū bona intentione q̄s
ad orationē accedit.⁊ ſi in ꝓſecutione mēs ad alia ra/
piat̄. ſemper eñ pꝛime intentionis vis ꝑmaneat: niſi
tāta ſit euagatio ꝙ attētio oīno depereat: ⁊ tūc locus
eſſet ei qđ dicit Cypꝛian⁹ li.de oratione dñica: Quomo
do audiri te a deo poſtulas:cū ipē te nō audias:⁊ Be Bern̄.
atus Ber.Cauſamur nobis deeſſe gratiā:ſꝫ iuſtius ip
ſa grā cōquerit̄ nōnullos deeſſe ſibi.⁊ Caſſian⁹. Nūꝙ̄
orat q̄ſquis etiā flexis genib⁹ ſi euagatione diſtrahit̄:⁊
facit qđ de officijs ſcripſi:de cele.miſ.dolentes. De q̄r/
to Matth.vj.Cū oraueritis nolite multū loqui ⁊c̄.fa/
cit de cōſe.di.vj.nō mediocriter.⁊ vide qđ no.de eta. ⁊
qua.c.pe.in vlti.glo.Nec tñ putes breuiloquiū eſſe de
neceſſitate orationis.nā oratio nō ſolū ſm ſuā cauſam
q̄ eſt deſideriū charitatis:ſed etiā ſm ſeipſam pōt eſſe
diuturna.Naꝫ et de xp̄o legim⁹ ꝙ ꝑnoctauit orando.
Luce.vj.⁊ ꝙ ꝓlixius orauit:Luce.xxij.Itē dicit̄ Lu
ce.xviij.in pꝛin.Opoꝛtet ſemꝑ orare ⁊ non deficere: fa
cit.lxxvj.di.noſſe.ibi orationi ꝑnoctāter inſterim⁹.Sꝫ
qꝛ vt dicit Aug⁹.ad ꝓbā:Multū loqui in orando eſt Aug⁹.
rem neceſſariā ſupfluis agere verbis:cū plerūqꝫ h̄ ne/
gociū plus gemitib⁹ ꝙ̄ ſermonibus agat̄:ideo mone/
mur ad breuiloquiū.Nā vt dicūt ſancti frequēs ⁊ bre
uis debet eſſe oratio:ne immoꝛantib⁹ nobis aliud coꝛ/
di nr̄o inſerat inimicus.Sꝫ dubitat̄ an oratio debeat An orō de
eſſe vocalis:qđ videt̄ Pſal.iij.et.lxxvj. Uoce mea ad beat eē vo
dñm clamaui:voce mea ad dñm dep̄catus ſuꝫ. Cōtra: calis
oratio deo poꝛrigit̄ vt eſt dictū:ſed deus coꝛdis locu/
tionem cognoſcit.fruſtra igit̄ vox oꝛis adiungit̄:facit
xxxviij.di.ſedulo.Dicūt theologi ꝙ cōis oratio q̄ fit ꝑ
miniſtros eccleſie.xij.q.j.duo ſunt in pꝛin.in ꝑſonā to
tius populi:vt innoteſcat ei ꝓ quo fit merito ex inſtitu
tione:debet eſſe vocalis.Sꝫ ſingularis quā quis ꝓ ſe
vel ꝓ alio poꝛrigit de neceſſitate nō eſt vocalis: adiū/
git̄ tñ vox triplici rōne.Pꝛimo ad exercitandū interi
orē deuotionē.verbis eñ ⁊ ſignis noſipſos interi⁹ ex/
citam⁹ ad ſanctū deſideriū augēdū:vt dicit Aug⁹. ad
ꝓbā.Scđo ad redditionem debiti.ſcꝫ vt ſeruiat orās
deo ſm ſe totū.ſcꝫ coꝛde ⁊ coꝛꝑe.de cōſe.diſt.v. nunꝙ̄.
Tertio ex quadā redūdantia ab aīa in coꝛpus ex vehe
menti affectiōe.Un̄ Pſal.xv.Letatū ē coꝛ meū ⁊ exul
tauit lingua mea.De octauo ptꝫ Mat.vj.ibi:Cū ora/ Ubi de
ueris intra cubiculū tuū: ⁊ clauſo oſtio ora p̄rem tuū in at fieri o

⁊ alia deuotionis ⁊ pietatis
opa taliter ſe ſtudeāt ꝑpara/
re. ꝙ huiꝰ ſacratiſſimi ſacra/
mēti mereāt fieri ꝑticipes il/
la die: poſſintqꝫ ipm̄ ſuſcipe
reuerent: ac eiꝰ ꝟtute augmē
tū cōſeq̄ grarū. ¶ Nos em̄
xp̄ifideles ad colēdū tm̄ fe/
ſtū: ⁊ celebrādū donis volē/
tes ſpūalibꝰ animare: oībus
a vere penitentibꝰ ⁊ cōfeſſis: q̄
matutinali officio feſti ī eiuſ
b dē eccl'ia in q̄ idē celebrabit
c interfuerint centū. Qui ꝟo
d miſſe totidē. Qui aūt in pri/
mis ipſius feſti veſperis inter
fuerint ſimr centū. Qui vero
e ī ſecūdis veſpis totidē. illis
vero q̄ ꝑmis tertie ⁊ ſexte no
ne ac cōpletorij officijs inter
fuerint: ꝑ q̄libet horaꝝ ipaꝝ
f q̄draginta. Illis aūt qui per
octauas illiꝰ feſti matutinali
bus veſpertinis miſſe ac ꝑdi
g ctarū horarū officijs interfu
erint cētū dies ſingulis octa
uarū ipſarū diebꝰ: de omni/
potentis dei miſericordia ac
beatoꝝ apoſtoloꝝ eiꝰ Petri
et Pauli auctoritate confiſi:
h de iniūctis ſibi penitētijs re
laxamꝰ. De īmunitate eccle
ſiarum. Clemēs. v. in cōcil'
vieñ. Reuocat ⁊ pro infe. ꝗ
vult haberi decreta. clericis
co ti. li. vi. cū ſuiſ declaratio
nibꝰ: premittit reuocatiōis
cauſam. Scd̄o reuocat. ibi:
Nos d̄ cōſilio. Tertio ſerua
ri ꝑcipit ius antiquū ibi: vo
lentes. hoc dicit
Iohā. an. ca. I
Quoniā ex ↄſtituti
one Bonifacij pa

Caſſianus abſcōdito: ⁊ vt dicit Caſſianꝰ. Intra cubiculū oramꝰ cū
a cogitationū ⁊ ſollicitudinū ſtrepitu corde remoto ſe/
crete ⁊ familiarit̄ ꝑces nr̄as ſoli deo referamꝰ. ⁊ fac̄ ꝙ
Augꝰ. no. xlj. di. parſimoniā. ⁊ Augꝰ. d̄ ſermone dn̄i. Videri
ab hoībus nō ē nephas. ſꝫ id agere: vt ab hoībus vide
aris: recipit em̄
ille mercedē ſuā
de pe. di. iij. cauē
dū. Orōnes em̄
principaliter ſūt
in eccl'ia faciēde.
d̄ pur. poſt par.
c. vno. d̄ imu. ec.
decet. li. vj. ſ̄. ea.
cō. de ce. miſ. c. j.
ſꝫ vt dicit beatꝰ
Berñ. Berñ. lib. medi/
tationum. Vbi/
cūqꝫ fueri infra
temetipm ora: ſi
lōge fueri ab ora
torio nō q̄ras lo
cū qm̄ ipe locus
es. Videt̄ q̄buſ/
dā ꝙ fieri debe/
at ad orientē: ſꝫ
cuꝫ deꝰ ſit vbiqꝫ
ad oēm ptē poſ/
ſumꝰ ad eū ora/
re eque tm̄ oramꝰ
⁊ miſſe ſacrifici/
um facimꝰ ꝟſus
orientē d̄ h̄. xj. di.
eccl'iaſticaꝝ. De
vltimo dicēduꝫ
ꝙ orationis effectus eſt duplex: hꝫ em̄ virtutē meren/
di ⁊ impetrādi. primū dupliciter. Primo q2 vitat̄ per
Hiero. eam tentatio. Hiero. ſup Matth. xlij. In tentationem
intrat q̄ orare negligit. et Aug. Orō eſt oranti ꝑſidiū:
aduerſario incēdiū: angelis ſolatiū: deo gratū ſacrifi/
ciū. Nā principaliter valet ↄ̄ vitia ſpūalia. vñ Hiero.
Matth. ſup Mat. xvij. ibi: Hoc genꝰ demonioꝝ nō eijcit̄ niſi
in orōne ⁊ ieiunio: qđ etiā habet̄ Mar. ix. dicit ſic: Nō
ſanat oculū qđ ſanat calcaneū. Ieiunio ſanant̄ peſtes
corpis: orōne ꝟo ſanant̄ peſtes mētis. Scd̄o q2 ꝓcedit
ex radice charitatis: penes quā cōſiſtit oē meritū: ⁊ eſt
fons viuus ⁊c̄. de pe. di. ij. charitas. ij. de regula. lꝫ in
fi. De ꝟtute impetrandi ꝓbat̄. xxiij. q. viij. in q̄libet. ſ̄.
Mar. ea. cōpila. de elec. ne romani. in fi. Mar. xj. Quodcū/
qꝫ orātes petit' credite q2 accipiet'. Vñ ꝑ orōnē reue/
Boetius lant̄ ſecreta diuina. viij. q. j. ſi ſ̄. Boetiꝰ dicit: Non fru/
ſtra i deo ſpes ponit̄: ꝑces em̄ q̄ recte ſūt inefficaces eē
nō poſſūt. Et beatꝰ Ber. li. meditationū: Ex duobus
vnū indubitant̄ ſperare debemꝰ: aut dabit nob qđ pe/
timꝰ aut qđ nouit eē vtiliꝰ. Et augꝰ. lj. d̄ ſen. ꝓſperi di
cit ꝙ orās miſericordit̄ audit̄ ⁊ miſericordit̄ nō audit̄.
Quid ei infirmo ſit vtile mag' nouit medicꝰ q̄ꝫ egrotꝰ.
Valeriꝰ. De his Valeriꝰ li. vij. c. ij. dicit ꝙ votis ſepe expertimꝰ
qđ nō impetraſſe meliꝰ foret: ⁊ ponit exēpla dicēs: Di/
uitias appet' q̄ mult' fuerūt exitio: honores ↄcupiſcis
q̄ q̄ꝫplures peſſunderūt: regna tecū ipa voluis q̄ꝝ exi/
tꝰ ſepenūero miſerabiles cernūt̄: ſplēdidis ↄiugiis ma
nꝰ inicis ad h̄ vt aliqñ illuſtrēt: iſta nōnūq̄ꝫ fūditꝰ do/
mos euertūt. Suadet ḡ celeſti arbitrio nos ſubmitti
effectu orōnis ſumꝰ in italia nuꝑ expti: qñ em̄ cū verſi
bꝰ illis: Exurgat deꝰ ⁊c̄. Cepit eccl'ia ↄ̄ rebelles orare
ꝑempti ⁊ extermiati ſūt q̄ſi ſubito: q̄ ceſura eccl'iaſtica

⁊ armis bellicis tā diu dū domari nō potuere: hñ facit
xxxvj. di. c. vi. vbi d2 ꝙ orāte Moyſe vincebat ꝑplus: Moyſes
vincebat̄ aūt dū dimittebat manꝰ: ⁊ vide Hoſt. in ſū.
d̄ remiſ. §. ad q̄d valēt. ꝟ. fateor. vbi ponit exempla de
Daniele: Moyſe: ⁊ dauid orātibꝰ. Sꝫ q̄ legēt triparti/ Tripartita
tā hiſtoriā Hu/ hiſtoria
go. floraceñ. De
limādū Rufinū
⁊ hiſtoriogꝑhoſ
inuenient ꝙ theo
doſiꝰ impator ſe
nior ſuis orōni/
bꝰ miraculoſā vi
ctoriaꝫ obtinuit
ↄ̄ Eugeniū ⁊ ar
bogaſtē: q̄ꝝ exer
citꝰ iacula vehe/
mētiſſimꝰ vētus
retorq̄bat i ipos
⁊ iacula pti' the
odoſij cui maio/
ri' fortitudine vl
tra mēſurā hūa/
ni ictꝰ impinge/
bat in illos: ⁊ h̄
voluit ipe Clau/ Claudianꝰ
dianꝰ poeta qui poeta
tunc florebat di/
cēs: O nimiū di
lecte deo cui mi/
litet ether Se io
uis armatꝰ vehe
mēs tibi militat
ether. Et ↄlura
ti veniūt ad claſ
ſica vēti. h̄ aūt obtinuit ipiꝰ theodoſij orō q̄ talis fuiſſe
legit̄. Oipotēs deꝰ tu noſti ꝙ i noīe xp̄i filij tui vltiōis Orō theo/
iuſte vt puto ꝑlia ſuſcepi: ſin alit̄ i me vindica: ſi ꝟo cū ſij ipatores
iuſta cā ⁊ i te ↄfiſus huc veni: porrige dexterā tuis ne
forte dicāt gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. ↄcor. huic fi. de vo. ma/
gne. poſt ꝑn. ⁊ huic glo. ſit finis d̄ cuiꝰ ꝓlixitate ſū ex/
cuſabili: tū q2 in orōnis ſuffragio ſperās ſū effectꝰ illiꝰ
exptꝰ i aſſequēdis ꝓſperi' ⁊ cuītādis vel ſaltē tēperan/
dis aduerſis: tū q2 ſm materiā deberet eē ꝓlixior ⁊ ſi ꝑ
iſta ñ ſatiſfeci excuſet coeq̄tio textualis: d̄ h̄ d̄ imu. eccle.
decet. li. vj. ꝑ Archi. j. q. j. dictū. Io. an. a ¶ Cōfeſſis.
Quis ē hic ⁊ laudabimꝰ illū Eccle. xxxj. has ḡ remiſſi Eccl. 31. b
ones q̄bꝰ pauci ꝑticipāt amare iterꝑtari: nec decet nec
expedit: vt dixi. de pe. ⁊ re. ꝙ aūt. b ¶ In eccl'ia. per
hāc lr̄am q̄ habet̄ etiā ſuꝑ pte ꝓxi. ī fi. ptꝫ ꝙ nō ſufficit
intereſſe horis ex eccl'iam: qđ itelligo etiā ſi dicant̄ i ꝑ/
uato oratorio: d̄ q̄ de ↄſe. di. j. cōcedimꝰ. ⁊ c. vniuſqꝫ. ⁊
c. ſi q̄s ex̄. de cēſi. c. fi. c ¶ Cētū. dies qđ eſt infra.
d ¶ Primis. facit ad no. d̄ ſen. ex. c. vi. §. i feſtiuitati/
bꝰ. li. vj. in. j. glo. ⁊ qđ d̄ cōpletorio ſequit̄ facit cōtra.
e ¶ Totidē. argue ꝓ equādis diſtributiōibꝫ i his tri
bꝰ horis matutino miſſa ⁊ veſpe. Itē argue ꝙ vbi i il/
lis horis dāt̄ decē i alijs dari debēt q̄ttuor: vide qđ di/
xi. ſ̄. ea. cō. d̄ eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄. ad fi. f ¶ Quadragita
⁊ ſic ducētos. g ¶ Officijs. oībꝫ q̄ ad dies octaue: nec
puto ꝙ h̄ fiat diſtributio vt ptē habeat q̄ certi' itereſt.
h ¶ De iniūctis. vide qđ ſcꝑſi. d̄ pe. ⁊ re. cū ex eo.
Quoniā. ¶ Primo ꝑmittit cām ⁊ reuocatio/ Diuiſio
nē cōſtitutiōis. c. clericis laicos. ſ̄. e. li. vj. Se
cundo illā reuocat. Tertio ſeruari ꝑcipit ius
antiquū ante ꝑdictā ↄſtitutionē. Scd̄a. ibi:
Nos. Tertia. ibi: Volētes. imola. Et fuit iſta d̄ ꝑmis

a pe. viij. p̃deceſ. nr̄i q̃ incipit
b clericis laicos: ⁊ ex declara/
c tiõe ſeu declaratiõib⁹ ex illa
poſtmodũ ſubſecutis nõnul/
la ſcãdala magna pericula ⁊
incommoda grauia ſunt ſe/
d cuta ⁊ ampliora ſequi niſi ce/
leri remedio ſuccurrat̃: p̃ſu/
mũt̃ veriſimiliter in futurũ.
Nos de cõſilio fratrũ noſtro
rũ cõſtitutionẽ ⁊ declaratio/
nẽ ſeu declaratiões p̃dictas
ac oĩa et ſingula cõtẽta ĩ eis
⁊ quicq̃d ex eis ſecutũ eſt vel
e ob eas penitus reuocamus:
f ⁊ eas haberi volumus ꝓ in/
fectis. Volẽtes ⁊ firmiter ſta
g h tuentes illud ⁊ cõtra quoſcũ
ꝗ laicos exigẽtes ſeu extor/
quẽtes ab eccleſijs eccleſia/
ſticiſꝗ ꝑſonis tallias ſeu col
i lectas aut exactiões quaſcũ
k ꝗ ⁊ cõtra dãtes ad id facien
l dũ cõſiliũ auxiliũ vel fauorẽ
necnõ ⁊ circa p̃ſtãdas ſubuẽ
tiões laicis ab eccleſiarũ pre
latis ac alijs viris eccleſiaſti
cis inuiolabiliter obſeruari:
m quod ſuꝑ his a p̃. no. in late/
n rañ. et generalibus concilijs
que nos ſub obteſtatione di
uini iudicij p̃cipimus obſer/
uari diſtricte: ſalubriter eſt ꝓ
uiſum. De conſanguinitate et affinitate. Clemẽs. v. in cõcilio Vienenſi.

Scienter cõtrahẽs matrimoniũ in gradu cõſanguinitatis vel affinitatis ꝓhibito: vel cũ moniali excõmunicatus eſt ipſo iure: ⁊ publicari debet ⁊ vitari. Idẽ in ꝓfeſſo et ꝓfeſſa vel cõſtituto in ſacris. h. d. Johan. an. ca. I

o p Eos qui di/
uino timore
poſtpoſito ĩ
ſuaꝝ pericu/
lum anima/
q rum ſcienter
in gradibus conſanguinita/
tis vel affinitatis conſtitutio
s r ne canonica interdictis aut
t cum monialibus contrahere

ſtitutionib⁹ Clemẽtis editis a p̃ncipio ꝓmotionis ſue ⁊ incipiebat paſtoralis: cui⁹ decidit exordiũ: poſt qđ ſequebat̃ ſane qm̄ ⁊c. ⁊ rex frãcie q̃ fuit paſſiua cauſa cõſtitutionis: fuit actiua cã reuocationis: vt ſic cõueniat de reg. iur. c. j. a Clericis. co. ti. li. vj. b Declaratione. declarauerat enĩ Bonifacius in ſua extrauagan. q̃ incipit ꝙ olim illã quo ad ſui penas extendi ſolũ ad exigentes vel dantes in exigendo auxiliũ cõſilium vel fauorẽ: ita ꝙ pene locũ nõ haberẽt in ſoluẽtibus vel recipientibus a ſpõte ſoluentibus.
c Declarationib⁹. dicebant̃ alie ꝓceſſiſſe: et ideo ad omẽ dubiũ tollẽdũ plurali vtitur.
d Celeri. con cor. de accu. c. fi. ⁊. ea. cõpi. de iureiur. romani in prin. e Ob eas. cõcor. de ele. qualiter in fi.
f Pro infectis. ꝑ hoc puto ꝙ excõicatus ex iuribus illius cõſtitutionis abſolutione nõ egeat ⁊ vide quanta ẽ papalis poteſtas circa ea q̃ ſimpliciter ſunt de iure poſitiuo q: reuocat illa vt extũc: ⁊ facit ad ea que ſcripſi qui filij ſint legiti. ꝑ venerabilẽ ſuꝑ glo. ij. g Illud. inuiolabiliter obſeruari. qđ eſt. ī. h Contra quoſcũꝗ ⁊c. quod ſuꝑ his ⁊c. vſꝗ ad fi. i Quaſcũꝗ. vide qđ no. ⁊ dixi. eo. ti. non minus. k Dantes. dicebat conſtitutio Bonifa. publice vel occulte: ꝑ quod ꝓbat̃ ꝙ excõicatio canonis ligat etiã occulta delicta: vt. ī. dicam de here. multorũ ad fi. l Ad fauorem. vide quod dicã. ī. de pe. ſi quis in prin.
m Predeceſſoribus. Alex. iij. eo. ti. nõ minus. Inno. iij. eo. ti. aduerſus. n Concilijs. vtrũꝗ generale ⁊ lateran. Sed alexandrinũ vocamus lateran. innocentianũ vocam⁹ generale: de hoc de capel. mona. c. fi.

Rubrica De cõſanguinitate et affinitate

Ita venit ſub bulla. ſ; vidi quoſdã ħ habere Rubricã De ſponſalibus. Jo. an.

Diuiſio — o Eos qui. Primo ponit ſtatutum penale. Secundo illud aggrauat. Tertio preſtatur. Secũda. ibi: Precipientes. Tertia. ibi: Per p̃dicta Imola. Et incipe cõſtructũ. ibi: Cupientes. Et nota ꝙ in ſex caſib⁹ hic expreſſis tm̄ locum habet hec conſtitutio et eius pena: vnde ſi contrahit quis cũ habente maritũ vel cum iudea vel cum pagana: vel cum cognata ſpiritualiter vel legaliter: vel contra impedimentum publice honeſtatis: licet non teneant matrimonia: tamẽ non eſt locus huic pene: que in illis caſibus vel ſimilibus expreſſa nõ eſt. Item in his ſex caſibus tunc demũ eſt locus pene: quãdo illicite cõtrahũt̃. Si enĩ licite: vt ex diſpenſatione pape: tũc ceſſat culpa: ergo et pena. de cõſti. c. ij. de qua diſpenſatione nota. de reſti. ſpo. litteras in prin. de ſta. mo. cũ ad monaſteriũ et ſcripſi de vo. c. j.
p Timore. cõcor. de elec. cu; in cũctis ad fi.
q Scienter. ignorãtes ergo nõ ligat cõſtitutio: qđ intelligo in ignorãtia facti ꝓbabili ⁊ nõ affectata: ſc; q: ignorabãt ſe cõſãguineos vel affines. Si vero ignorabant ius neſciẽtes gradũ in quo erãt eſſe ꝓhibitũ: ex quo cm̄ ſciebant gradũ ligat cõſtitutio. de reg. iur. ignorãtia. li. vj. cum ſuis cõcor. Si vero alter ſolus ſciebat ille ſolus ligat̃: facit xxxiij. q. ij. non ſat. ⁊. c. in lectũ de ſimo. de ſimoniace. C. ſolu. ma. ſi ignorans.
Sed quid ſi cõtraxit ignorans poſt tꝑa ſciuit ⁊ cohabitauit cõſanguinee: videt̃ ligari. arg. j. q. j. eos in fi. đ ſimo. ſicut tuis. C. de inceſt. nup. cũ ancillis. Cõtrariu; credo cum iſta cõſtitutio nõ puniat cohabitationẽ vel inceſtum: ſed contractũ: vt. ī. dicã. facit. ff. đ his qui no. infa. quid ergo in prin. C. de vſuca. tranſfor. l. j. ad fi. ff. de vſur. qui ſcit in fi. ⁊. ff. de bo. li. qui cũ maior. ⁊ đ minori. l. iij. §. ſcio. ſicut qui ignoranter eligit indignũ licet poſtea ſciat: nõ incurrit penã cõcilij: cũ in cunctis. de elec. cũ in hoc ponderet̃ initiũ. eo. ti. dudu;. ꝓbatur hec ſol. ex eo. q: ſine iudicio eccl'ie ab illa diuertere nõ poſſet de diuor. porro. cũ ſuis cõcor. fateor tñ ꝙ peccat cognoſcẽdo: ⁊ ſic loquunt̃ cõtraria. de ſen. excõ. inquiſitioni. Quid ſi cõtraxi cũ illa quã credebam eſſe cõſanguineã affinẽ vl' monialẽ: ſ; in veritate nõ erat: Solue ꝑ no. de ſenten. excõ. ſi vero. ij. ⁊. c. in audientia.
r Canonica. nedũ diuina. s Interdict'. ſc; in quarto vel citeriori gradu cõſanguinitatis vel affinitatis primi generis. e. ti. nõ debet. t Cõtrahere. non punit ꝗ inceſtũ vel coitũ ſed cõtractũ: vt ſi cõtrahẽs ligat̃ licet nõ cõſumet. Quid ſi nõ cõtraxit matrimoniu; ſed ſpõſalia tm̄: ar. ꝙ liget̃. ff. de ſpon. oratio. vbi ꝓhibitio nuptiarũ includit ſponſalia: ad idẽ de eo qui duxit in matrimoniũ cũ haberet: vbi equiparant̃ ſponſalia ⁊ matrimoniũ: nõ puto ligari cũ cõſtitutio ſit penalis ⁊ verba hoc nõ importent: quod verũ puto: niſi cõ/